

تہ فہری خال

منتدی اقرأ الثقافی

بہ قولہ می

شیخ

محمدی خال

نہ ندای کوری زانباری عبدافی

جزمی سببہم

چاپی دووہم

www.iqra.ahlamonada.com

چاپخانہی زانکوی سلیمانہ

۱۳۹۹ک - ۱۹۷۹ز

ئەم كۆنپە

لە ئامادە كۆرۈنۈش پىنگە

(مىنىرى ئوقۇش ئىتقافى) ۵

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەيىچى پىنگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پىنگەكە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

تەفەرىخى خال

بە قەتەمى

شىيخ

مۇھىمى خال

ئەندامى كۆرى زانىيارىيى عىراقى

جزمى سىيىھەم

چاپى دووھەم

چاپغانەى زانكۆى سلیمانى

۱۳۹۹ك - ۱۹۷۹ز

پیشہ کی

له سالی ۱۹۶۹ و ۱۹۷۳دا تفسیری جزمی یه کهم و دووهمم نووسی و له چاپمدا ، دواى نهوه ویستم ههر له سهروهه پیا بیم تا ههر چندیک گهیشتم ، بهلام که تماشام کرد جزمی «عم» و «تبارک» و «قد سمع الله» و «الذاریات» له ههموو جزمهکانی تر زۆرتر به سهردهمی قوتابی معهدی ئیسلامی و قوتابی قوتابخانهکانو مامۆستای مکتبهکانهوهن ، ههروهک به دهست خویندهوارانی کوردهواریشهوهن له کهسهبهی بازار ، جا له بهرئهوه ویستم ئهم چوار جزمه بهرودوا له چاپ بدهم ، ئنجا بگهڕیمهوه سهه جزمی سیههم و چوارهم له سهروهه تا دواى .

با ئهمهش فهرامۆش نهکەین که له سالی ۱۳۵۴هـ - ۱۹۳۵مدا تفسیریکم له جزمی «عم» نووسی زۆر به کورتی ، وه ههر لهو سالدا له چاپخانهی «ژیان» له چاپمدا ، بهلام ئهمجاره له سهه شیوهی تفسیری خال تفسیریکی جوانترو پیکو بیکترم لی کرد ، ئیتر له سهه خوا .

معمدی خال

سوورەى (نباء) ه

مەككىيە ، ٤٠ ئايەتە ، ١٧٣ ووتەيە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوی خوای بەخشندەى میهرەبان

ئەم جزمى (عم)یە سوورەتەکانى ھەموو مەكکین ، سوورەتى «بینە» و «نصر» نەبى ، واتە ھەموو لە «مەككە» ، وە لەسەرەتای ئیسلامەتى یەوہ ھاتونەتە خوارەوہ ، كە مەردوم لەو دەمەدا ، ھەموو بى ناگا ، نوستوو بوون ، وە ناگایان لە دین و لە دەنگ و باسى رۆژى دواى نەبووہ .

سوورەتەکانى ئەم جزمە ھەموو كورتى ، لەگەل تۆزىك زیادو كەمىدا ، وە ھەموو وەك يەك وان ، لەسەر باس «موضوع» و شتوہ و ، ناھەنگ و ، تىبن و ، تەوژم و ، بەھىزىدا .

سید قطب لە تەفسىرى «فى ظلال القرآن» دا ئەلئى : ئەم جزمە ھەمووى وەك بىداركردنەوہ ، سیخورمەو ، بانگكردنى ، يەك لەدواى يەك واىە بەدەنگى بەرز بۆ ناگادارکردنەوہى مەردومى ، نوستووى ، خەوگران ، یا ھىنانەوہ ھۆشى سەر خۆشى بى ناگا ، یا بىداركردنەوہى چەند یارى كەرىكى وا ، كە لە یارى یەكەيانا نوقوم بووبن ، وە ھەموو شتىکیان لەبىرچوو بیتەوہ ، وەك بانگیان بکاتو ، رایان وەشىتى و نقرچیان لى بگرى و ، سیخورمەیان لى بدات ، وە يەك لەسەر يەك بى یان بلى : بىداربەنەوہ • ھۆشیاربەنەوہ • بىربەكەنەوہ • خوا ھەيە • پىغەمبەر ھەيە • رۆژى زىندوو بوونەوہ ھەيە • لى برسینەوہ ھەيە • دۆزەخ ھەيە • ھەرەھا جارى دوو ھەم و سىپهەم • ٠٠٠ دەھەم ، وە لەگەل ئەم بانگكردنەشا ، دەستىكى بەھىز بى ، كە ئەم نوستووانە راوہشىتى ، وە ئەم سەرخۆشانە ھەئسىتى ، وە ئەم یارى كەرانە ھەلچىرىنى لە یارى یەكەيان ، ئەمانىش ناو بەناو چاوتىكى خەواتوو ھەئىر و خىرا خەویان لى بکەوتەوہ ، ئنجا دەست بکاتەوہ بە راوہشاندىان و بانگكردنىان و ھاوار لىکردنىان • ناو بەناو نوستووەکان بىداربەنەوہ ، بۆ ئەوہى لەرووى لاسارى یەوہ بلىتى : ھەلناستىبن • بىدارنابىنەوہ • لەپاشا بەرد بگرە ئەو بانگكەرەى كە بىداریان ئەكاتەوہ ••

تنجا بنونوه ديسان دست بكاتوه به بانگ كردنوهو وراوه شانديان ، وه لهگل هموو جاریکا كه چاو ههئهبړن ، چهشمه ندادزيكيان نيشان بدات له چهشمه ندادزانی نادهمیی يابونوهوهر .

ههچند دهورى ئەم جزمه نهكه مهوه شتيكى ئاناوام به بييرادى ، و ابرانم ، ههركه ستيكى تريش وورد بيتهوه لى وهك من وايه ، نهخوزه لا نهوانهى كه لهم نايه تانه وورد نهبنهوه :

« فلينظر الانسان مم خلق ؟ ۰۰۰ » « افلا ينظرون الى الابل كيف خلقت ؟ والى السماء كيف رفعت ؟ والى الجبال كيف نصبت ؟ والى الارض كيف سطحت ؟ » .

وه نهوانهى كه ئەم نايه تانه نهخويننهوه :

« ءانتم اشد خلقا ام السماء بناها ؟ رفع سمكها فسواها . واغطش ليلها واخرج ضحاها . والارض بعد ذلك دحاهها . اخرج منها ماءها ومرعاها . والجبال ارساها . متاعا لكم ولانعامكم » ۰۰ « ألم نجعل الأرض مهادا ؟ والجبال اوتادا ؟ وخلقناكم أزواجا ؟ وجعلنا نومكم سباتا ؟ وجعلنا الليل لباسا ؟ وجعلنا النهار معاشا ؟ وبينا فوقكم سباعا شدادا ؟ وجعلنا سراجا وهاجا ؟ وانزلنا من المعصرات ماء ثجاجا ؟ لنخرج به حبا ونباتا . وجنات ألفافا ؟ » ۰۰ « فلينظر الانسان الى طعامه . انا صبينا الماء صبا . ثم شققنا الأرض شقا . فأنبتنا فيها حبا . وعنبا وقضبا . وزيتونا ونخلا . وحدائق غلبا . وفاكهة وأبا . متاعا لكم ولانعامكم » .

وه نهوانهى كه ئەم نايه تانه نهخويننهوه : « يا ايها الانسان ما غرك بربك الكريم . الذي خلقك فسواك فعدلك . في أي صورة ما شاء ركبك ؟ » ۰۰ « سبح اسم ربك الأعلى . الذي خلق فسوى . والذي قدر فهدى . والذي اخرج المرعى . فجعله غثاء أحوى » ۰۰ « لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم . ثم رددناه أسفل سافلين . الا الذين آمنوا وعملوا الصالحات فلهم اجر غير ممنون . فما يكذبك بعد باندین ؟ أليس الله باحكم الحاكمين ؟ » .

« اذا الشمس كورت . واذا النجوم انكدرت . واذا الجبال سيرت . واذا العشار عطلت . واذا الوحوش حشرت . واذا البحار سجرت . واذا النفوس زوجت . واذا الموءودة سئلت باي ذنب قتلت ؟ واذا الصحف نشرت . واذا السماء كسطت .

واذا الجحيم سرعت • واذا الجنة ازلفت • علمت نفس ما احضرت • « اذا السماء انفطرت • واذا الكوكب انتثرت • واذا البحار فجرت • واذا القبور بعثرت • علمت نفس ما قدمت واخرت » • « اذا السماء انشقت واذنت لربها وحقت • واذا الارض مدت • واقتت مافيها وتخلت • واذنت لربها وحقت • « اذا زلزلت الارض زلزالها واخرجت الارض اثقالها • وقال الانسان مالها ؟ يومئذ تحدث اخبارها • بان ربك اوحى لها » •

وه نهوانه‌ی که نه‌م نایه‌تانه نه‌خویننه‌وه :

«فلا أقسم بالخنس الجوار الكنس • واللیل اذا عسعس • والصبح اذا تنفس»
 • « فلا أقسم بانشفق • واللیل وما وسق • والقمر اذا اتسق » • « والفجر • ولیال عشر • والشفق والوتر • واللیل اذا یسر » • « والشمس وضحاها • والقمر اذا تلاها • والنهار اذا جلاها • واللیل اذا یغشاها • والسماء وما بناها • والارض وما طحاها • ونفس وما سواها • فلهما فجورها وتقواها » • « واللیل اذا یغشی • والنهار اذا تجلی • وما خلق الذکر والأنثی » • « والضحی واللیل اذا سجدی » • تا دواپی •

هه‌رکه‌سیک له‌م نایه‌تانه ووردیته‌وه تی‌ده‌گات که هه‌ر یه‌کیکیان وه‌ک نوقورچیک وایه بۆ مه‌ردومی نوستوو ، یا وه‌ک سیغورمه‌یه‌ک وایه بۆ سه‌رخۆشیتی بی‌ناگای خه‌ولتی‌که‌وتوو •

نه‌م جزمه هه‌مووی یا باسی دروست‌کردنی ئاده‌می و گیان‌له‌به‌رانی تره ، وه یا باسی چه‌شمه‌ندازانی جیهانه ، که هه‌رچه‌شمه‌ندازیکی لابه‌ره‌یه‌کی کراوه‌یه له‌نامه‌ی بوونه‌وه‌ر ، وه یا باسی هیندی رووبه‌ره‌ی ترشو تالی پۆژی دواپی‌یه که ته‌زوو به‌ناوشان و موچرک به‌نه‌نداما نه‌هینتی •

نه‌م سووره‌ته‌ی که وا ئیتستا ده‌ستی بی‌نه‌که‌ین نموونه‌یه‌که بۆ ئاراسته بوون «اتجاه»ی نه‌م جزمه له‌م رووانه‌وه که باسمان کرد ، وه سووره‌ته‌که دانه‌مه‌زینتی به‌پرسیاریکی پر له‌سام ، نه‌فه‌رموئی : «عم یتساءلون» •

کاتیک که پیغه‌مه‌ر بانگی گه‌له‌که‌ی خو‌ی کرد بۆ به‌روا هینان به‌ پۆژی زیندوو بوونه‌وه ، بی‌به‌رواکان پرسیاریان نه‌کردو نه‌یان ووت : ناخۆ نه‌مه‌ راست‌بی، وه پۆژی وا بیی ؟ •

سورة النبأ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ؟ (۱) عَنِ النَّبَأِ الْعَظِيمِ (۲) الَّذِي هُمْ فِيهِ
مُخْتَلِفُونَ (۳) كَلَّا! سَيَعْلَمُونَ (۴) ثُمَّ كَلَّا! سَيَعْلَمُونَ (۵)

سوورەى (نباء)

به ناوی خواى بهخشندهى میهره بان

ئەو لەچی پرسیار ئەکەن (ئەو بى پروایانە)؟! (۱)، لەو دەنگو باسە گەورەى پرسیار ئەکەن (۲) کە ئەوان تیا دووبەرەکیین (۳) نەه با پەشیمان بنەوه ، لەمەولا تى ئەگەن (۴) دووبارە (ئەلئیم) : نەه لەمەولا تى ئەگەن (۵) .

ئىچا خوا لە پووی سەرکۆنەوه بى بان ئەفەرموئى (عم يتساءلون) ئەوه پرسیار لەچی ئەکەن؟!

ئىچا خوا خۆى وەرەم ئەداتەوه بە جۆرىک کە گەورەى ئەو دەنگو باسە بگەيەنئى ، ئەفەرموئى (عن النبأ العظيم) لەو دەنگو باسە گەورەى پرسیار ئەکەن (الذی هم فيه مختلفون) کە ئەوان تیا دووبەرەکیین ، واتە هیندیکیان پروایان بى نى ئەو هیندیکیان تیا دوو دلن؟ واتە نەئەبوو ئەم جیایى دوو دلئى بەیان بىسوايه ، وه ئەبوو بیانزانیایە ئەو خوايهى کە ئەم جیهانە رێک و پێکەى دروست کردوو ، کە هەرچى هەلەبى تیا نى ئە ، وه ئەم ئادەمى ئەى لە گەل دروست کردوو ، وه ئەم هەموو ژیرى و بىرو هەست و تىگەيشتنەى بى داوه ، کە زۆر لە نەهینى ئاسمان و زەوى دۆزیوئەوه – چۆن زیندووی ناکاتەوه لە پۆژى دوايهى دا ، تا بە بەرى کردەوهى خۆى بگات ، و چۆن ئەم هەموو زۆرو ستەم و دەست درێژى ئەى کە لە یەکتربى ئەکەن هەروا ئەروا و ون ئەبى بەبى لى پرسینەوه ؟ وه چۆن پاشەرۆژى ئەم ئادەمى ئە بلیمەتەو پاشەرۆژى مێش و مێش و لێهەک وهک یەک ئەبن ، وه هەردووکیان ئەچنەوه بەردەى نەبوون ، ئىچا بە هەرەشەوه بى بان ئەلئى (کلا) با پەشیمان بنەوه لەم دوو دلئى و بى پروایى ئە (سعیلمون) لەمەولا تى ئەگەن ، واتە لە پۆژى دوايهى دا بە چاوى خۆیان ئەبیین و حالئى ئەبن (ثم کلا سعیلمون) دووبارە با پەشیمان بنەوه ، لە پۆژى دوايهى دا تى ئەگەن کە چى بان بەسەردئى .

أَتَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا؟ (۶) وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا؟ (۷) وَخَلَقْنَاكُمْ
أَزْوَاجًا (۸) وَجَعَلْنَا نَرْمَكُمْ سُبَاتًا (۹)

ئایا زه و بیمان بۆ رانه خستوون؟ (۶) وه کتیه کانمان نه گیتراوه به میخ؟ (۷) وه ئیوه مان دروست نه کردووه به جووت (۸) وه نوستنتانمان نه گیتراوه به مایه ی حسانه وه (۹) .

ئنجنا ئاووویک به مەردوم ئەداتەوه بەلای هتندیک شتی واوه لەم بوونەوه رەدا، که نیشانهی میهره بانگی خۆن ، لەگەڵ بەنده گانا ، وه نیشانهی دەسه لاتیین به سەر پهوانه کردنی پیغه مبهرو زیندوو کردنه وهی ئاده می دا ، قهرمووی (الم نعمل الارض مهادا) ئایا ئیتمه زه و بیمان بۆ رانه خستوون تا به سهریا بپنوو برۆن وه ههلسوو پین؟ گیترانی زه و بی به جووتیکی وا که ئاده می له سهری بژیی ، گه وره ترین به لگه و نیشانه یه ، له سەر ئه وهی که له ویدیو ئه م بوونەوه روه و ژیری یه کی ته گبیر که «عقلیکی مدبر» هه یه که ته گبیری ئه م بوونەوه ره نه کات ، وه ئیبا به پتوه .

(والجبال اوتادا) وه کتیه کانمان نه گیتراوه به میخ بۆ زه و بی تا توند بپنوه نه بزوی؟

وهک له شوینی خۆی باسکراوه نه گهر کتیه کان نه بوونایه زه و بی له بهر ئه و کانه به جووش و خورۆشانهی ناوی ، هه میشه له بزوتن و جووته جوول و تیکچوونا نه بوو ، وه له یه که نه پچرا ، به لام به داکوتانی کتیه کان وهک گوتمیخ ، زه و بی وهک گۆی بزمارپیتز توند بۆته وه ، وه له پچران و له ت بوون دوور که وتۆته وه .

له تهفسیری ئایه تی «وجعلنا فیها رواسی شامخات» له سوورهی «مرسلات» دا قسه یه کی جوانی زانایانی سروشتیمان نووسیوه له بابته بوونی شاخه کان به له نگه ری زه و بی ، بچۆ بیخوینه ره وه .

(وخلقناکم ازواجاً) وه ئایا ئیوه مان دروست نه کردووه به جووت؟ واته ئیوه مان گیتراوه به نیرو به می بۆ ریکه خستنی خیزان و ، بپکه تینانی خوشی ژیان و ، به خیتو کردنی منال و ، پین گه یانندن و ، نامۆژگاری کردنیان .

(وجعلنا نومکم سباتا) وه ئایا نووستنتانمان بۆ نه گیتراوون به مایه ی حسانه وه؟

به راستی نوستن به ره ره یه کی ئیجگار گه وره یه بۆ هه موو گیان له به ریک ،

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا (۱۰) وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا (۱۱) وَبَنَيْنَا
فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا! (۱۲)

وہ شومان نہ گیتراوہ بہ کالا (۱۰) وہ پوژمان نہ گیتراوہ بہ کاتی ژیان (۱۱) وہ
حەوت ئەستیرەى بەھیزمان دروست نہ کردوہ لہ ژوور سەرتانەوہ ؟ (۱۲) •

نەخوازەلا بۆ ئادەمىيى كە لہ ھەموو شەوو پوژىكا مەككىنەى لەشو مېشكى بەھۆى
ئېشكردنو لېكئادانەوہوہ ، ماندوو ئەبى ، بەلام بەھۆى نوستنى چەند دەمىكەوہ ،
ھىزو تەوانايى تى ئەگەرىتەوہ ، وہ ھۆشو بېرى ، تېيژ ئەبىتەوہ ، ئەگەر ئەم
نوستنو بېتار بوونەوہ يە نەبوايە ، ئەم ژيانە بەم رېك وېيىكى يە نەئەبوو •

(وجعلنا الليل لباسا) وہ ئايا شومان نہ گیتراوہ بە داپۆشەر وەك کالا ، واتە
ھەرەك بەرگ و کالا مەردوم دانەپۆشىو ئەى پارىژى لہ سەرماو گەرما ، تارىيىكى
شەويش مەردومو ھەموو گىمان لەبەرىيىكى تر ئەپارىژى لہ دوژمنو گەلى شتى خراب ،
وہ ئەو گىمان لەبەرەى كە نہ پوژا خۆى شارەبىتەوہ ، لە شەوا بە ئاسانى ئەتوانى
خۆى پزگار بکات لە ژىر پەردەى تارىيىكى دا •

(وجعلنا النهار معاشا) وہ ئايا پوژى رووناكمان نہ گیتراوہ بە کاتی ژيانو
ھەتسووران ، واتە بە کاتی ئەوہى كە ئېيشو كارى تيا بکرىو پوژىو پى بىژىويى
تيا پەيدا بکرى •

(وبنينا فوقكم) وہ ئايا دروستمان نہ کردوہ لہ ژوور سەرتانەوہ (سبعا شدادا)
حەوت ئەستیرەى قايمى بەھىز • وەك لە تەفسىرى سوورەى ملكو ئايەتى (۲۹) لە
سوورەى «بقرە» دا باسماں كەردوہ ، مەبەس لەم حەوتە ئەو حەوت ئەستیرە
گەپۆكانەن كە بە دەورى پوژا ئەسوورپىنەوہ ، وہ ئاسمانن بۆ زەويى ، وەك
«مريخو ، مشتريو ، زحلو ، ئەورانووسو ، نېتونو ، پلوتو ، نېكس» كە ئەم
حەوتەمىينە لە سالى ۱۹۵۳م دا دۆزراوہ تەوہ ، بەلام «عطارد» و «زەرە» بەرناكەوون
چونكە لە ژوور زەويى يەوہ نېين بەلكو لەژىر زەويى يەوہن ، بەم رەنگە لە زەويى
نزىيكتەرن بە پوژ ، ھەر وەك زەويى خۆى بەرناكەويى •

ئەم ئەستیرە گەپۆكانە بە ھەموويان لەگەل پوژو مانگەو زەويى و عطاردو
زەرەدا كۆمەلەى پوژى «مجموعەى شمسى» ، وہ جىھانى سەرزەويى ئىمە پىكەدېن ،
لەبەرئەوہ ھەر ئەم ئەستىرانە ناو ئەبات ، ئەگىنا ھەزاران ھەزار مليون كۆمەلەى
پوژى تر ھەن بە ئاسمانەوہ ، بەلام لە ماوہى جىھانى ئىمەدا نېين •

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا (۱۳) وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا (۱۴)
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا (۱۵) وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا؟! (۱۶)

وہ دروستمان نہ کردووه چرایہکی درهخشان (کہ پوژہ) (۱۳) وہ ناوی لیزمہو بہخویمان نہاردوۋتہ خواریہوہ لہ ہہورانی گوشراو (۱۴) تا پینی دہربینین دانہویلہو گیاو (۱۵) باخاتی پروچر (۱۶) .

نہمیتتہوہ نہو نەستیرہ وورده گہرؤکانہی کہ لہ ناوہندی «مریخ» و «مشری» دان ، نہوانیش بہرناکەوون ، وہ بہ ووتہی «شدادا» نەچنہ دەرہوہ ، چونکہ یہک نەستیرہی توندوتۆقی قایمی بہہیزنین وہک نەستیرہ گہرؤکەکانی تر ، بہلکو ۴۳۰ نەستیرہی بکۆلن ، لہتەنشت یەکەوہ ، وہ گہرؤکیشن وہک مریخو مشری .

(وجعلنا سراجا وهاجا) وہ نایا دروستمان نہ کردووه چرایہکی درهخشان وہک پوژبین ؟ جگہ لہوہی کہ جیہانتان بو پرووناک نەکاتہوہ ، مایہی ژیانی خوتانو نازالو دہغل ودانو شینایی و باخاتیستانہ ، ہەر وہک بہ گہرمیی خۆی ، شی و تہری ہل تہمژی ، لہ دہریاو لہ زہویی ، بو لای ژووروو ، وہ تہولای ژوورووہ ، بہووی بای بارانہوہ ہہور نەگوشی و بارانی لی تہہی نیتتہ خواریہوہ ، وہکو نەفہرموی (وانزلنا من المعصرات) وہ نایا نہمان پڑاندوۋتہ خواریہوہ ، بہووی بای باران یا ہیزی کارہباوہ ، کہ ہہور نەگوشن (۱) (ماء ثجاجا) بارانی لیزمہو بہ خویر ؟ (لنخرج بہ) بو تہوہی پینی دہربینین لہ زہویی (حبا ونباتا) دانہویلہو گیا ، بو خواردنی خوتانو نازالتان (وجنات انفافا) وہ باخاتی پروچرو تیکہل .

واتہ خویہک نەمەندہ میہرہبان بینی لہگہل نادہمی دا ، وہ نەم ہہموو چاکہیہی لہگہل بکات ، وہ نەم ہہموو نازو بہہرانہی بہسہرا بریژی ، وہ ناسمانو زہویی بو رام ، وہ بہم جوڑہ ، سہرپہرشتی خۆی و کاروباری بکات ، چون ہہروا بہرہللای نەکاتو لی ناپرسیتتہوہ ، وہ پیغہمبہریکی بو نانیری ، کہ بانگی بکات بو خواشناسی و خواپہرستی ، وہ بو پرواہیتنان بہ زیندووہوونہوہو نەو شتانہی کہ

(۱) کہواتہ «معصرات» اسمی فاعلو بہ معنا اسمی مفعولہ وہک «غرفة مضيئة»

کہ بہ معنا «مضاة» نہ . بہراستی نەم تەعبیرہ زور علمی و بہرزہ .

إِنَّ يَوْمَ الْفِصْلِ كَانَ مِيقَاتًا (۱۷) يَوْمَ بِنْفَخَ فِي الصُّورِ فَتَاتُونَ
أَفْوَاجًا (۱۸) وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا (۱۹) وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ
فَكَانَتْ سَرَابًا (۲۰)

بەپراستی پوژى جياكردنەو (ى چاكو خراپ) دانراو بەكاتى كۆبوونەو (۱۷)،
ئەو پوژەي كە فوو ئەكرى بە كەرەنادانجا پۆل پۆل دىن (۱۸) وە ئاسمان (لەھەموو
لايەكەو) كرايەو بوو بە دەرگا (۱۹) وە كىتوھەكان خراپە پىو بوون بەپىيگى
پەوان (۲۰)

بە ئىيرىي و بىير نازانرىن ، وەكو ئەفەرموى (ان يوم الفصل) پوژى دوايى كە
پوژى پىياردان و جياكردنەو چاكو خراپە (كان ميقاتا) دانراو لە لايەن
خواو پۆ كاتى كۆبوونەو ئادەمىي ، تا ھەموو كەستىك چاوى بە كردهو خۆي
بكووى ، وە بەرى ھەول و تەقەلاي خۆي بىينى (يوم ينفخ في الصور) ئەو پوژەي كە
فوو ئەكرى بە كەرەنادا ، وە ھەرچى گىيان لەبەر ھەيە لەيەك كاتا زىندوو ئەبنەو
(فتاتون افواجا) ئنجا پۆل پۆل دىن پۆ دەشتى كۆبوونەو «مەشەر» .

مەبەست لە فوو كوردن بە كەرەنادا ، نىشاندانى گورجىي زىندوو كوردنەو
ئادەمىيە لە يەك كاتا ، چونكە بەپىي باوى ناو خۆمان ئەگەر بمانەوى
قوتابى قوتابغانەيەك ، كوتوپر كۆ بىكەينەو ، زەنگيان بۆ لى ئەدەين ، لەجياتى
ئەو كە يەكە يەكە بانگيان بىكەين ، وە ئەگەر بمانەوى سەرباز «ەسكەر»ى زۆرو
بلاوو پەراگەندەي شوئى نىك كوتوپر كۆبىكەينەو ، بۆپىە، يا كەرەنايان بۆ لى ئەدەين،
ئنجا خوا ئەيەوى بەم ئايەتە گورجىي زىندوو كوردنەو پوژى دوايى مان تى بىگەينەنى
بە وىنەي شتىكى وا كە لە جىھانا چاومان پىي كەوتىن ، تا باش بچىتە دلمانەو ،
پىتويستە لە سەرمان بەمە پروابكەين ، بەلام چۆن تى يەكەي تەنيا ھەر خوا خۆي
ئەيزانى ، دروست نىيە وورد كوردنەو قوول كوردنەو ئەم جۆرە شتانەي كە ھەر
لە خواوە ديارن .

(وفتحت السماء) وە ئاسمان ئەكرىتەو (فكانت ابوابا) وە ھەمووى ئەبىن بە
دەرگا كۆلان ، واتە لەو پوژەدا دەستوورو سامانى ئاسمان تىك ئەچى ، وە ھىزى
كىشندە نامىنى ، وە ئەم پىك و پىكى يەي كە ھەيە لە ئەستىرەكانا تىك ئەچى ،
ئنجا ئەو ھەلە ، نە ئەرز بە ئەرزىي و نە ئاسمان بە بەرزىي ئەمىنى .

(وسيرت الجبال) وە كىتوھەكان ئەترازىنرىن لە جىي خويان (فكانت سرايا) ئنجا

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا (۲۱) لِلطَّاغِيْنَ مَا بَأ (۲۲) لَا يَبْثِيْنَ فِيْهَا
 أَحْقَابًا (۲۳) لَا يَدْزُقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا (۲۴) إِلَّا حَمِيمًا
 وَغَسَّاقًا (۲۵) جَزَاءً وَمَقَابًا (۲۶) إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا (۲۷)
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذَابًا (۲۸)

به راستی دۆزهخ چاوه‌پروانی بی‌پروایانه (۲۱) وه جینگای یاخی‌یانه (۲۲) تیا ته‌میتنه‌وه
 هه‌زاران سال (۲۳) تیا ناچه‌ژن نه ساردیی و فینکی و نه‌خواردنه‌وه (۲۴)
 مه‌گهر ناوی ته کول و کیم و زووخ (۲۵) پاداش نه‌درینه‌وه به پئی کرده‌وه‌یان (۲۶)
 چونکه نه‌وان به‌ته‌مای لێ‌پرسیینه‌وه نه‌بوون (۲۷) وه نایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به
 درۆ نه‌زانی ، چۆن به‌درۆ زانینیک (۲۸)

نه‌بن به‌ پیگی په‌وان و نه‌پن به‌ خه‌وادا ، واته هه‌روه‌ک پیگی په‌وان له دووره‌وه
 وورشه‌ی دی و به‌ ئاو نه‌بیرتی ، که‌چی ئاویش نی‌یه ، چیاکانیش له دووره‌وه وه‌ک
 چیا نه‌بیرتی که‌چی به‌ چیایش نه‌ماوون ، به‌لکو بوون به‌ تۆز .

له‌دوای باسی فوو‌کردن به‌که‌په‌ناداو کو‌کردنه‌وه‌ی ئاده‌می له‌ده‌شتی کو‌بوونه‌وه
 «مشر» دا ، ئنجا باسی سه‌ره‌نجامی خراپان و چاکان ته‌کات ته‌فه‌رموی (ان جهنم کانت
 مرصادا) دۆزهخ چاوه‌پروانی بی‌پروایانه (للتاغین ما با) جینگای نه‌و که‌سانه‌یه که له
 جیهانا سه‌رکیش و یاخی‌بوون له‌ خوا (لابثین فیها احقابا) هه‌زاران سال تیا نه‌میتنه‌وه
 (لا یذوقون فیها بردا) تیا ناچه‌ژن نه‌ فینکی و هه‌سانه‌وه (ولا شرابا) وه نه‌ شتیک که
 بخورینه‌وه و تینویتی بشکینتی (الا حمیما و غساقا) مه‌گهر ناوی له‌ کول و کیم و
 زووخیک نه‌بێ که له‌ نه‌داسی دۆزه‌خی‌یان ته‌تکی (جزاء وفاقا) تۆته نه‌درینه‌وه به
 تۆله‌یه‌ک که سه‌ربه‌سه‌ری کرده‌وه‌کانیانه .

ئنجا باسی هیندیک نه‌ هۆی چوونه دۆزه‌خیان ته‌کات ته‌فه‌رموی ته‌م سزایانه‌ی
 که نه‌درین ، وه ته‌م تۆلانه‌ی که لێ‌یان نه‌سه‌ندری له‌به‌رته‌وه‌یه که (انهم کانوا لا
 یرجون حسابا) نه‌وان به‌ هیوای پرسیینه‌وه‌ی پۆزی دوایی نه‌بوون ، وه هه‌یج ترسیکی
 نه‌و پۆزه‌یان نه‌بووه ، له‌به‌ر ته‌وه‌ خو‌یان له‌ هه‌یج گوناحیک نه‌گه‌یراوه‌ته‌وه (وکذبوا
 بآیاتنا کذابا) وه نیشانه‌کانی ئیمه‌یان به‌ درۆ نه‌زانی ، چۆن به‌درۆ زانینیک ، واته
 نه‌و نیشانه‌ی که ته‌مان نارد له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان ، نه‌وان بر‌وایان

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا (۲۹) فَذُوقُوا ، فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا (۳۰) إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَنَازِلَ (۳۱) حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا (۳۲) وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا (۳۳) وَكَأْسًا دِهَاقًا (۳۴) لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا (۳۵) جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا (۳۶) رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ ، لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا (۳۷)

له کاتیکا که هموو شتیگان ههژماردوووه (لهسریان) به نووسین (۲۹) ننجا بچهژن (سزای خوتان) هیچتان بۆ زیاد ناکهین سزا نه بی (۳۰) بن گومان جئی پیرۆزو بههرمهندی هیه بۆ پاریزگارن (۳۱) (له) باخاتو هموو جوړه ترییهک (۳۲) وه کچانی مهک کردووی هاوتهمن (۳۳) وه پیالهی پر له شهراب (۳۴) قسهی بیهووده و دروی تیا نابیهن (۳۵) (پاداش نهدرینهوه به) پاداشتیکی تهواو له لایهن بهرووردگاری تووه (۳۶) بهرووردگاری ناسمانهکان و زهوی و شهوی له ناویانان بهخشنده و میهره بانه کهس تهوانای تکا کردنی نییه (۳۷)

پینه نه کرد ، له کاتیکا که (وکل شیء احصیناه کتابا) هموو شتیگان ههژماردوووه به نووسین ، به پهنگیکی وا که هیچ شتیگان لی وون نه بی له کردهوی تهوان ، ننجا له رووی ههدهشهوه پنیان نهووتری (فذوقوا فلن نزيدکم الا عذابا) سزای خوتان بچهژن ، نهرو ههچتان بۆ زیاد ناکهین تازارو سزا نه بی .

لهدوای باسی تازاری بن پروایان ، ننجا باسی پاداشی چاکان نهکات، نهفهرموئی (ان للمتقين مغازا) بن گومان جئی پیرۆزو بههرمهندی هیه بۆ تهو کهسانهی که خویان نهپاریزن لهگونساح و خراپه (حدائق واعنابا) لهباخاتو هموو جوړه ترییهک (وکواعب اترابا) و کچانی تازه مهک کردووی هاوتهمن (وکاسدهاقا) و پیالهی پر لهشهراب ، بهلام شهرابیکی وانا که سهرخوشی بدات ، یا ببی بهمایهی چهقه و ناژاوهو ناکۆکی ، وهکو نهفهرموئی (لا یسمعون فیها لغوا ولا کذابا) قسهی هیچ و پوچ و یهکتری به دروخستنهوهی تیا نابیهن . پاداشی چاکان نهدرینهوه (جزاء من ربک عطاء حسابا) به پاداشتیکی گهروهو تهواو له لایهن بهرووردگاری تووه (رب السماوات والارض وما بینهما) که بهرووردگاری ناسمانهکان و زهوی و شهوی له شتانهیه که له ناویانان (الرحمن) تهو خواجهی که بهخشنده و میهره بانه ، وه له گهل تهو هموو میهره بانی بهشیا (لا یملکون منه خطابا) کهس له دانشتوانی ناسمانان و

بِسْمِ يَتَقَوْمُ الرُّوحِ وَالْمَلَائِكَةِ صَهًا ، لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ
 أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا (۳۸) ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ ، فَمَنْ
 شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءَ (۳۹) إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ
 الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ،

له پوژیتکا که جبریل و فریشته به‌ریز نه‌ویستن ، که‌سیان قسه ناکن مه‌گمر
 نه‌وی که خوا ری‌ی بدات و قسه‌ی به‌ری‌ی و جن بکات (۳۸) نه‌و پوژه راست و بن‌گومانه
 نجا هه‌ر که‌سیک ناره‌زو و بکات ری‌گای گه‌رانه‌وه نه‌گمری بو لای خوی خوی (۳۹)
 تیمه تیوه‌مان ترساند به سزایه‌کی نزییک ، له پوژیتکی وادا که مه‌ردوم نه‌بینی
 (پاداشی) نه‌و کرده‌وانه‌ی که پیتشه‌کی به‌دهستی خوی ناروونی

زه‌وی له‌و پوژه دایار و ته‌وانای هیچ جو‌ره تکا «شفاعة» به‌کیان نی‌یه لای خوا .
 نجا نه‌مه دووباره‌بات نه‌کاته‌وه نه‌فهرموئی (یوم یقوم الروح و الملائكة صفا) له
 پوژیتکا که جبریل و فریشته به‌ریز رانه‌ویستن (لایتکلمون) که‌سیان ناتوان تکا
 بکن (الا من اذن له الرحمن) مه‌گمر که‌سیک که خوا خوی ری‌ی تکای بدات . ری‌ی
 تکاش نادات مه‌گمر به یه‌کیتک که خوا خوی بزانی تکاکه‌ی گیرا نه‌کری ، وه‌کوو
 نه‌فهرموئی : (وقال صوابا) وه قسه‌ی به‌ری‌ی و جن بکات .

له‌پاش نه‌وه‌ی که فهرمووی پوژی دواپی پوژی جیابوونه‌وه‌ی چاک و خراپه، وه
 باسی کرد ، که چون جیهانی تیا ویران نه‌بین و مردووی تیا زیندوو نه‌بیته‌وه ، وه
 پیاو خراپه بی‌بروایان کو نه‌کریته‌وه له دوزه‌خاو توته نه‌درین ، وه چاکان و
 خاوه‌ن بروایان به‌هرمه‌ند نه‌بن له به‌هشتا ، وه یه‌ک به‌یه‌ک ناوی به‌هره‌کانی برد
 که له‌و پوژه‌دا پی‌ی نه‌گمن ، نجا بو به‌هیز کردنه‌وه‌ی نه‌مانه‌و بن‌گومانی‌یان ،
 فهرمووی (ذلك اليوم الحق) نه‌و پوژه پوژیتکی راست و بن‌گومانه (فمن شاء اتخذ
 الی ربه ما بآ) نجا هه‌ر که‌سیک بی‌یه‌وی ، ری‌گای چاکیی نه‌گمریته به‌ر بو‌لای
 به‌روه‌دگاری خوی .

دووباره هاته‌وه سه‌ر هه‌ره‌شه‌کردن له‌بین بروایان فهرمووی (انا انذرناکم
 عذابا قریبا) تیمه تیوه‌مان ترساند به سزایه‌کی نزییک که له کاتی مردنتانه‌وه
 ده‌ست پی‌نه‌کات تا (یوم ينظر المرء ما قدمت يداه)

وَيَقُولُ الْكَافِرُ : يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا (۴۰)

• وه بئېروا (لهو پۆژهدا) ئەلئى : خۆزگە گل بوومايه (نەك ئادەمىي) (۴۰) ،

پۆژىك كه مەردوم بەچاوى خۆى ئەبىنى ئەو كرده وانەى كه له جیهانا كرددوونى ،
 وه له پىش خۆيا ناردوونى ئنجا لهو پۆژهدا (ويقول الكافر) بئېروا لهبەر تازارو
 سزای خۆى ، وه لهبەر ئەو ترسو بيمەى كه له بەريهتەى ئەلئى : (يا ليتنى كنت
 ترابا) كاشكى گل بوومايهو پئيان بيا بنامايه ، لهجياتى ئەوهى كه ئادەمىي بوومو
 پۆژم بەم پۆژە گەيشت •

سووره‌ی « نازعات » ه

مه‌کک‌ی به ، ٤٦ نایه‌ته ، ١٧٠ ووتیه

بسم الله الرحمن الرحيم

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

له سهره‌تای سووره‌ی «قه‌له‌م»هوه ، باسمان کرد که خوا له‌زور شوین له‌قورنانا سویند نه‌خوات به‌گه‌لی شت له دروست‌کراوانی خۆی ، بۆ تاگادار کردنه‌وه‌ی مه‌ردووم له‌سەر که‌تکی نه‌و سویند پی‌خوراوانه ، وه له‌وئی باسی هیندی‌ک له‌فهلسه‌فه‌ی نه‌م سویندانه‌مان کرد .

شیخ محمد عبده له‌فهلسه‌فه‌ی نه‌م سویندانه‌دا نه‌فه‌رموئی : له‌پیش ئیسلاما تایینی وا بووه که‌ملته‌که‌ی وای‌زانیوه ، که‌نه‌م جیهانه ، به‌رووناکیی و تاریکیی و همه‌موو شتیکی تریه‌وه ، جیهانیکی مادی‌به ، خوا ته‌نها بۆ نه‌وه‌ی دروست کردووه ، که‌بیی به‌زیندانی جهسته‌و ، ته‌له‌ی گیان ، وه‌هرکه‌سیک په‌زای خوای بوئی ، نه‌بیی بشتی تی‌بکات و خۆی لێ دوور بخاته‌وه ، وه‌جه‌سته‌ی خۆی بخاته‌و ژیر باری نازار و سزاو ناخۆشی و ریازه‌ته‌وه ، وه‌چاو بقووچینی له‌م جیهانه‌ بیسه‌ی که‌ تیاپه‌تی ، وه‌ته‌ماشای نه‌کات مه‌گه‌ر به‌چاوکی پر له‌خه‌شم و قینه‌وه ، ئنجا خوا سویند نه‌خوات به‌گه‌لی شت له‌م جیهانه ، بۆ نه‌وه‌ی نشان بدات که‌خوا نه‌مانه‌ی به‌بیی هووده دروست نه‌کردووه ، وه‌نه‌یه‌وئی له‌ئاده‌می ، که‌هه‌میشه به‌چاوی ووردبوونه‌وه‌و په‌ند ته‌ماشایان بکه‌ن ، تا له‌قازانچو سوودیان به‌هره‌مه‌ند بین .

ئنجا خوا له‌سهره‌تای نه‌م سووره‌ته‌وه ، سویند نه‌خوات به‌هیندی له‌دروست کراوانی خۆی ، بۆ نه‌وه‌ی نیشانمان بدات ، که‌نه‌مانه زۆر به‌که‌لکن ، وه‌هریه‌که‌ ده‌ستووروو باریکی تیاپه‌تی زۆر پێک‌وپیکی هه‌یه‌، وه‌هموو پامی ژیر ده‌ستی‌خووان ، وه‌له‌فه‌رمانی ده‌رناجن .

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا (۱) وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا (۲) وَالسَّابِحَاتِ مَسْبَحًا (۳)
فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا (۴) فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا (۵)

سموورەى « نازعات »

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

سویند بهو (ئەستیر) انەى که به گورجی ئەسوورپینەو (۱) وە بهوانەى که له کهلوویەکهووە ئەچن بۆ کهلوویەکی تر (۲) وە بهوانەى که (لهحوادا) مەله نهکهن (۳) وە بهوانەى که (له چەرخیخواردنا) پێش یهکتیری ئەکهوون (۴) وە بهوانەى که تەدبیری هیندی له کاروباری جیهان ئەکهن (واته سویند بهمانه ئهوى بهتنتان پیتراوه دیتە دی) (۵) *

وہ ئەفەرموێ (والنازعات غرقا) سویند بهو ئەستیرانەى که به درێزایی سأل دین و ئەپۆن و ئەسوورپینەو لەسەر چەمەرەى خۆیان ، وە لەساتیکا هەزاران میل ئەپرن (والناشطات نشطاً) وە بهو ئەستیرانەى که له کهلوو «برج» یهکهووە ئەچن بۆ کهلوویەکی تر ، وە هەر شەوێ له لایه کهووە هەلدین ، که مەبەس لەم ئەستیرانە هەر ئەمانەن که ئەفەرموێ (والسابعات سبحاً) وە بهو ئەستیرانەى که له حەوادا مەله ئەکهن وەك مانگ و ئەستیره گەرۆکهکان ، که مەبەس لەمانەش هەر ئەم ئەستیرانەن که ئەفەرموێ (فالسابقات سبقاً) وە بهو ئەستیرانەى که له گەڕانیانا به دەوری ئەوێ که ئەگەڕین ، هیندیکیان پێش هیندیکیان ئەکهوون ، وەك مانگ و زەویی که یهکه میان به مانگنک چەرخیهکی زەوی ئەدات ، وە دوو هەمیان به ساتیک چەرخیهکی پۆژ ئەدات ، وە ئەم ئەستیرانەى که له یهک پێشی ئەکهوون هەر ئەو ئەستیرانەن که تەدبیری هیندیك له کاروباری ئەم جیهانە ئەکهن که ئەفەرموێ (فالمدبرات امراً) وە بهو ئەستیرانەى که تەدبیری هیندی له کاروباری جیهان ئەکهن ، وەك مانگ که گەڕان و پێشکەوتنی لەسەر زەویی ، مایه بهیدا بوونی دوانزه مانگەو هاتن و کشانەووە «مد و جزر» ی دەریایه ، وە دەستیکیشی هەیه له هەورو باران و خۆشکردنەووە یانا ، وە مانگەشەووە کەشی زۆر به کەنگه بۆ ئادەمی و هەموو گیان لەبەریکی تر ، وە هەم وەکو پۆژ که پێشکەوتنی له کهلوووەکانیا - وەك

فَتَارَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ (۲۰) فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ (۲۱) ثُمَّ أَذْبَرَ يَسْعَىٰ (۲۲)
فَحَشَرَ فَنَادَىٰ (۳۲) فَقَالَ: أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ (۲۴)

ئنجای نیشانه گه‌وره‌کە‌ی نیشاندا (۲۰) که‌چی به‌ درۆ‌ی زانی و سەر‌پێچی کرد (۲۱)
له‌ پاشا پستی هه‌لکردو پۆ‌ی (۳۲) ئنجای (جادوو‌گه‌رانی) کۆ‌کرده‌وه‌و بانگی
کردن (۳۲) ووتی : من خوای هه‌ره گه‌وره‌تانم (۲۴)

کاتیک که مووسا چو بو لای فیرعه‌ون و ئەم قسانە‌ی پێ‌ووت ، وه‌ ئه‌ویش
پروای پێ‌نه‌هینا (فاره‌ه‌ الآیة الکبری) ئنجای نیشانه‌ی گه‌وره له‌سەر پێغه‌مبه‌ریتی خو‌ی
نیشاندا وه‌ک بوونی دارده‌سته‌که‌ی پێ‌ به‌ هه‌ژدیها (فکذب و عصى) وه‌ ئه‌ویش-
قسه‌کانی مووسای به‌ درۆ‌ زانی و لێ‌ی یاخی بوو (ثم اذبر یسعی) له‌ پاشا پستی
هه‌لکردو ده‌ستی کرد به‌ هه‌وولدان بو‌ تیکدانی کاروباری مووسا (فحشر فنادی) ئنجای
جادوو‌گه‌ره‌کانی کۆ‌کرده‌وه‌و پاوێستا له‌ ناویاناو بانگی کردنو (فقال انا ربکم
الاعلی) ووتی من خوای هه‌ره به‌رزو گه‌وره‌ی ئێه‌وم .

ئەم یاخی‌یه گومرایه ، ئەم کە‌له به‌تر (۱)‌ه‌ی کرد ، به‌هۆ‌ی نادانی و ناپاکیی و
پێ‌پروایی گه‌له‌که‌یه‌وه ، هه‌یج شتیک ئەم یاخی‌یانه ، له‌یه‌ت به‌رنادات ، نادانی و
ناپاکیی و پێ‌پروایی گه‌ل نه‌بێ ، ئەم یاخی‌یانه له‌ناو هه‌موو گه‌لیکا تاقه‌ یه‌کیکن ،
هه‌یج جو‌ره هه‌یزو ده‌سه‌لاتیکیان نی‌یه ، هه‌یزو ده‌سه‌لاته‌که‌یان هه‌ر گه‌له ناپاکه‌کیانه ،
پستی بو‌ دانه‌وه‌ینن تا سواریان نه‌بێ ، ملی بو‌ شو‌ر نه‌کەن تا په‌تیسان ته‌کات ،
سه‌ری بو‌ دانه‌وه‌ینن تا به‌رزی نه‌کەنه‌وه ، ده‌ست له‌هه‌موو مافیکی خو‌یان هه‌ل‌نه‌گرن
تا به‌ ته‌واوی یاخی و به‌له‌سه‌ی نه‌کەن .

گه‌ل نه‌گه‌ر داناو خواناس پێ‌ هه‌موو یه‌کیکی ، خو‌ی به‌ هاوتای ئەو یاخی‌یه
ئه‌زانێ ، هه‌رگه‌یز ناگونجێ تاقه‌ یه‌کیک به‌هه‌یزترو به‌ ده‌سه‌لات‌تر پێ‌ له‌ گه‌لیک .
ناگونجێ یه‌کیک یاخی بپێ‌ له‌ناو گه‌لیکی مه‌ردی داناو خوا په‌رستا . له‌نا گه‌لیکی
خوا ناسی خاوه‌ن بیرو پروادا ، نابێ گه‌لیک سه‌ردانه‌وینن بو‌ یاخی‌یه‌ک که‌ نه
قازانجی به‌ده‌ست بپێ‌ و نه‌ زیان ، که‌وابوو هه‌یج شتیک فیرعه‌ونی یاخی نه‌کرد
ناپاکیی و پێ‌پروایی گه‌له‌که‌ی نه‌بێ ، وه‌ که‌س ئەم کە‌له به‌تره‌ی پێ‌ نه‌کرد گه‌له‌که‌ی
خو‌ی نه‌بێ .

دوای ئەم کە‌له‌به‌تره‌ی که‌ کردیی ئنجای غیرتی خوا هاته‌ جو‌شو و خرو‌ش ، وه‌کو

(۱) کە‌له‌به‌تر : به‌ قسه‌یه‌کی هه‌له‌ی زۆر گه‌وره‌ی نا‌قو‌لاً ئه‌ووتری .

فَاخَذَهُ اللهُ نَتَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى (۲۵) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى (۲۶) أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ؟ بَنَاهَا (۲۷) رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا (۲۸) وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا، وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (۲۹) وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (۳۰)

ئنجا خوا گرفتاری کرد به سزای هردوو جیهان (۲۵) بهراستی لهم داستانهدا بهند هیه بؤ کهستیک که له خوا بترسن (۲۶) نایا دروست کردنی ئیوه گرانتره یا ناسمان؟ دروستی کرد (۲۷) بالای بهرزکردهوهو پیکی خست (۲۸) وه شهوی نهوی تاریک کردو دهری خست (رووناکیی) پوؤی (۲۹) لهپاشا زهویی واخست (۳۰)

نهفهرموئ (فاخذه الله نکال الآخرة والاولی) ئنجا خوا گرتی ، وه سزای دا به دوو سزایه که له جیهانا به خنکاندنی لهتاوا ، دووههم له پوؤی دواپی دا بهسووتاندنی له دۆزهخا (ان في ذلك لعبرة لمن يخشى) لهم باسی فیرعهونو موسایه دا ، بهندو ناموؤگاری هیه بؤ کهستیک که له خوا بترسن ، واته بؤ یه کیک که ژیسر بنو بییر بکاتهوه له ئهنجامی کاروبار ، وه بهندو ناموؤگاریی وهگرتی ، له بهسرهاتی رابوردووان ، بهلام نهوانهئ که له خوا ناترسنو تنناگهن لهم جوړه قسانه ، بهند وه رناگرن تا لووتو بزووت تووش نهبن •

دوای باسی یاخی بوونی فیرعهون ، ئنجا نهگه پیتهوه سهر بن بر واکانی عرب که به دهسهلاتی خویمان نهنازن ، پنیان نهفهرموئ (أأنتم أشد خلقا أم السماء) نایا دروست کردنی ئیوه گرانتره ، یا دروست کردنی ناسمان ، ئنجا باسی دروست کردنی ناسمانمان بؤ تهکات نهفهرموئ (بناها) دروستی کرد ، بهم پهنگه (رفع سمکها) بالای بهرزکردهوه (فسواها) ئنجا پیکی خست ، بهم جوړه که ههر یه کهی لهسهر چهمهه «مدار»ی خوئی راگرت بههوی هیزی کیشندهوه ، وه ههر یه کهی خسته گه بهجوړیکتی تاییهتی (واغطش لیلها) وه شهوی ناسمانی تاریک کرد به ناوابوونی پوؤی (واخرج ضحاها) وه رووناکیی پوؤی دهرخست به ههلاتنی خوئی ، واته شهوی تاریک کردو پوؤی رووناک کرد •

بهم هاتووچوئی شهوو پوؤه به ههزاران سال لهسهریک ، ئنجا زهویی وای لیهات که مهردومو گیان له بهر لهسهری بژین بویه فهرمووی (والارض بعد ذلك دحاها) لهپاش دروست کردنی ناسمان به ههزاران ههزار سال ئنجا زهویی

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ ، وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ (٤٠) فَلِإِنَّ
 الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ (٤١) يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ : أَيَّانَ مَرْسَاهَا؟ (٤٢)
 فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا (٤٣) إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا (٤٤) إِنَّمَا أَنْتَ
 مُنذِرٌ مَنْ يَخْشَاهَا (٤٥)

وه‌ئو کسه‌ی که ترساینی له‌گه‌وره‌یی په‌روه‌ردگاری‌و، جله‌و‌گیری‌ی نه‌فسی
 خوی کردبئی له‌ ناره‌زووی خراپه‌(٤٠)، بئ‌گومان به‌هشت جینگایه‌تی (٤١)،
 پرسیارت لئ‌ته‌که‌ن له‌ پوژی دوا‌یی ، که‌ی نه‌بئ؟ (٤٢)، تو چیت داوه‌ له‌ بئیر
 لئ‌کردنه‌وه‌ی! (٤٣)، زانیینی نه‌وه‌ هه‌رلای خواجه‌(٤٤)، توهر ترستی‌نهری که‌ستی‌کیت که
 (له‌باریایی) له‌وپوژه‌ بترسی (٤٥)

دۆزه‌خ جینگایه‌تی (واما من خاف مقام ربه) وه‌ئو کسه‌ی که‌ ترساینی له‌ پایه‌و
 شکوه‌ی په‌روه‌ردگاری خوی (ونهی النفس عن الهوی) وه‌ جله‌و‌گیری‌ی نه‌فسی خوی
 کردبئی له‌ ناره‌زووی خراپه‌ (فان الجنة هي الماوی) بئ‌گومان به‌هشت جینگایه‌تی .
 به‌راستی ناره‌زوو سه‌رچاوه‌ی هه‌موو خراپه‌یه‌که‌ ، هه‌روه‌ک ترس له‌ خوا ،
 سه‌رچاوه‌ی هه‌موو چاکه‌یه‌که‌ ، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ نهم دوانه‌ی لئ‌ره‌دا کوکرده‌وه‌ له‌تاقه
 به‌ک نایه‌تا .

هه‌رچه‌ند بئ‌غه‌مبه‌ر نایه‌تیکی بگویندایه‌ته‌وه‌ ، له‌ باسی پوژی دوا‌یی‌دا ،
 بئ‌برواکان لئ‌یان نه‌پرسی : نهم پوژه‌ که‌ی نه‌بئ؟ بئ‌غه‌مبه‌ریش به‌ دل ناواتی
 نه‌خواست که‌ بی‌زانیایه‌و بئ‌ی بووتنایه‌ ، وه‌کو نه‌فهرموئی (یسألونک عن الساعه‌)
 پرسیارت لئ‌ته‌که‌ن له‌ پوژی دوا‌یی (ایان مرساه‌) که‌ی په‌یدا نه‌بئ؟ نئ‌جا خوا
 جله‌و‌گیری‌ی بئ‌غه‌مبه‌ر نه‌کات له‌ ناوات خواستن بو شتیک که‌ ناوات بو خواستی
 بئ‌که‌لک‌بئ ، نه‌فهرموئی (فیم انت من ذکرها) تو چیت‌داوه‌ له‌ زانیینی نه‌وپوژه‌؟
 (الی ربک منتهاها) هه‌ر بۆلای په‌روه‌ردگاری تو‌یه‌ سه‌ره‌نجامی نه‌و پوژه‌ ، واته‌ هه‌ر
 خوا خوی نه‌زانی نه‌و پوژه‌ که‌ی نه‌بئ ، وه‌ نهمه‌ ئییشی تو‌نی‌یه‌ ، به‌لکو ئییشی تو
 هه‌ر نامۆ‌گاریی مه‌ردومه‌ ، وه‌کو نه‌فهرموئی (انما انت منذر من یخشاها) تو هه‌ر
 نامۆ‌گارو ترستی‌نهری که‌ستی‌کی ، که‌ له‌باریا بئ‌ له‌و پوژه‌ بترسی ، وه‌ کاری تو هه‌ر

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَو ضُحَاهَا (۴۶)

بى پرواكان كە ئەو پۆۋە ئەبىنن وا ئەزانن كە ئەماونەتەوہ ئىوارى يەك يا چىشتەنگاويكى نەبى (۴۶) .

ئاگادار كوردنەوہى مەردومە بۆ خۆنامادە كوردن بۆ ئەو پۆۋە ، بەلام ئەم بى پرواكانە تى ناگەن ، وە قسەى تۆ ناچىتە دىئانەوہ ، كەوابوو دەست بەردارىان بە تا پۆۋى خۆى ، ئنجا كە دوو چارى ئەو پۆۋە بوون ، چ لەبەر پەرىشانى خۆيان و ، چ لەبەر ئەوہى كە لە ناكاو تووشى ئەو پۆۋە ئەبن ، ھەموو شتىكيان بىر ئەچىتەوہ ، وە وا ئەزانن لەو پۆۋەوہ كە ھاتونەتە جىھانەوہ تا ئەو ساتەى كە زىندووگراونەتەوہ چەند سەعاتىكە ، وەكوو ئەفەرموى (كانھم يوم يرونھا) بى پرواكان لەكاتىكا كە پۆۋى دواىى ئەبىنن ، وا ئەزانن كە (لم يلبثوا) ئەماونەتەوہ لە پۆۋى لەدايك بوونيانەوہ تا ئەو پۆۋى زىندوو بوونەوہيان (الاعشىة او ضحاها) مەگەر ئىوارى يەك يا چىشتەنگاويكى .

كَلَّا ! إِنَّهَا تَذِكْرَةٌ (۱۱) فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ (۱۲)

وامەكە ! بىن گومان ئەو رىنموني يانە (ى كە بۆت ھاتووه) بىتدار كەرەوھە (ى ئادەمى) يە (۱۱) ئنجا ئەو كەسەى ئارەزوو بكات يادى خوا ئەكات (۱۲)

بەلام ئەو دەولەمەندە دەستدارانە كە خۆيان بىن نیاز ئەگرن ، زۆريان بىن پروا كەودەنن ، چاويان ھەر لەقازانچ و سوودى دنياى خۆيانە ، پتويست نى يە ، ئەوئندە ھەوتيان لەگەل بەدەيت و خۆتيان پتوھ خەريك بەكەيت •

واتە ئەى پتغەمبەر ! ھەرگىز دىيمەن بەرست مەبە ، ئەندازە «مقياس» ئادەمىتى لەلات زىرەكى و وورىايى و تىگەشتن بى ، نەك دەستدارىسى و دەولەمەندى ، كەوابوو ھەرچەند ئاوووت داىوھ ، ھەر ئاوووت لە دلى زىندووى ئاگادار بەدەرەوھ ، نەكەيت دەست لەمانە ھەنگرىت و خۆت خەريك بەكەيت بە دەولەمەندى خاوەن پايمو ناوھوھ ، چونكە ئەوان وورىاو زىندوون ، بەلام ئەمان كەودەن و دل مردوون ، كەوابوو لەم كەدەوھى پتسووت ، بەشىمان بەرەوھ ، وە بۆ ئەوھى بىن پروا يەكى كەودەن مستمان بەكەيت دەست لە مستمانىكى زىرەكى وورىا ، ھەل مەگرە ، وەكو ئەفەرموى (كلا) جارىكى تر وا مەكە ، وە ئەوئندە لەگەل دەولەمەندى ياخىدا خۆت خەريك مەكە ، چونكە دەستورى ئىسلام و پروا كەردن بە خوا لەگەل ھەموو سروشتىكا تىكەتە ، وەرىكى ، ھەموو ژىيرى و پىرىكى پاكە ، ھىچى ناوى ، تەنھا ئامۆزگارى و بىير خستەنەوھەك نەبى ، ئنجا ھەر كەستىك پرواى بىن ئەكات ، وەك پروا بە سروشتى خۆى ئەكات و گوئى بۆ دەنگى دل و دەروونى خۆى نەگرئ واىھ ، كەوابوو تۆ ھەر ئەمەندەت لەسەرە كە فەرمانى خوا بە مەردوم پگەيەنىت و ھىچى تر ، بەلام ئەگەر بتەوى ، زۆردار و ستەمكار بپچرىتەوھ لە زۆرو ستەميان ، وە بە زۆر ، پروا بخەيتە دلئانەوھ ، وە بيان ھىنىتە سەر پىى پاست ، ئەوھ بە دەست تۆ نى يە ، وەكو ئەفەرموى (انھا) بىن گومان ئەو پىنموني و ئامۆزگارى يانەى كە لە نامەى پتغەمبەرانا ھەيە ، كە لە ھەموويان گەرەتر قورئانە (تذكرة) بىرخەرەوھى شتىكە كە لە سروشتى ئادەمى دا ھەيە ، لەبەرئەوھى كە لەناو ئەو ئامۆزگارى يانەدا ، پروا كەردن بە خوا ، بنىات و بناغەى ھەموو پىنموني يەكە ، بۆيە بەتايبەتتى فەرموى (فمن شاء ذكره) ئنجا ھەر كەستىك ئارەزوو ئەكات با ناوى خوا ببات و بىناسى •

ئنجا ئەفەرموى ئەو پىنموني و ئامۆزگارى يەى كە لە نامەى پتغەمبەرانا

فِي صُحُنٍ مُّكْرَمَةٍ (۱۳) مَرُّ فُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ (۱۴) بِأَيْدِي سَفَرَةٍ (۱۵)
 كِرَامٍ بَرَرَةٍ (۱۶) قَتِيلَ الْإِنْسَانِ ، مَا أَكْفَرَهُ! (۱۷) مِنْ أَي شَيْءٍ
 خَلَقَهُ؟ (۱۸) مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ (۱۹)

(که ئەو ڕۆنەمۆونی یانەش نووسراو نەتەو) له چەند پەرەیهکی بەنرخ (۱۳) پایە بلندی پاك (۱۴) که بە دەست نوینەران (۱۵) گه‌وره‌ی خێرخواوه‌ن (۱۶) به‌ گوشت چێ ئاده‌میی ، چەند سپه‌لیه (۱۷) (بیر ناکاته‌وه بزانی که) خوا له چی دروستی کردووه؟ (۱۸) له دلۆپیک ئاو دروستی کردووه و ڕیکی خستووه (۱۹)

هه‌یه - که جوانتر و گه‌وره‌تر یان قورئانه - نووسراو نەتەو (في صحف) له چەند پەرەیهکی (مکرمه) گه‌وره‌ی (مرفوعه) بلندی پایه‌ی (مطه‌ره) پاك له هه‌موو خراپیی و ناته‌واویی (بایندی سفره) به‌ دەست چەند نوینەرو ڕه‌وانه‌کراو یکه‌وه‌ن - وه‌ک پێغه‌مبه‌ران بێ - که (گرام برره) گه‌وره‌و خێرخواهن بۆ ئاده‌میی ، وه‌ هه‌میشه‌ فەرمووده‌و فەرمايشی خویان بێ نه‌گه‌یه‌نن .

له‌دوای گێڕانه‌وه‌ی ئەم ڕووداوه‌ پچووکه‌ له‌ سه‌ری سووره‌ته‌که‌وه ، وه‌ نه‌ره‌یتانی ئەو ده‌ستووره‌ گرنگه‌ لێی ، ئنجا به‌م ئاده‌میی به‌ دێره‌قه‌ نه‌فه‌رموئ - که‌ وا به‌ دارایی نه‌نازی ، وه‌ خۆی بێ نیاز نه‌گه‌رئ له‌ تایینی خوا - : (قتل الانسان) به‌ گوشت چێ ئاده‌میی و نه‌ژیی (ما اکفراه) چەند نا سوپاس و بێ نه‌زانه ، له‌گه‌ل ئەم هه‌موو چاکه‌یه‌ی که‌ خوا له‌گه‌لیا نه‌کات ، له‌ ڕۆژی هاتنه‌ جیهانی‌یه‌وه‌ تا ڕۆژی مردن و زیندوو بوونه‌وه‌ی ، وه‌ ئەم هه‌موو به‌خششی که‌ به‌سه‌ریا نه‌پێژئ ، که‌چی بێی نازانی و سوپاسی ناکا ، به‌لکو هه‌ر ناشی ناسئ ، وه‌ نه‌گه‌ر جارێک باسی خۆی بۆ بکړئ و بییری بخریته‌وه‌ ، گوئی ناداتی ، نابێ نه‌ختیک له‌ سروشتی خۆی وورد بپێته‌وه‌و بییری لێ بکاته‌وه‌ تا بزانی (من اي شيء خلقه) خوا له‌ چی دروستی کردووه؟ ئنجا نه‌فه‌رموئ (من نطفة خلقه) له‌ دلۆپیک ئاو دروستی کردووه (فقدراه) ئنجا به‌ نه‌ندازه‌ ئاماده‌و ڕیکی خستووه ، به‌م ڕه‌نگه‌ بناغه‌ی داڕشتووه‌ له‌و دلۆبه‌ ئاوه ، له‌ ماوه‌یه‌کی تاییه‌تی دا ، وه‌ هه‌ر نه‌ندامه‌ی ، هه‌زیکی تاییه‌تی خۆی داوه‌تی ، به‌ ڕه‌نگیکێ وا که‌ بتوانئ ئەو نه‌ندامه‌ی بێهه‌لسوو پێنئ ، له‌و کاروباره‌ی که‌ بۆی دروست کراوه ، له‌ پاشا ئنجا ژیری و بییری داوه‌تی که‌ بێن به‌ جله‌و کیشی ئەو هه‌زو ته‌واناییه‌ ، وه‌ ڕێگای چاک و خراپ بۆ ڕووناک ، وه‌ له‌یه‌ک بۆی جیا کردۆته‌وه‌ ،

يَوْمَ يَقِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ (۳۴) وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ (۳۵) وَصَاحِبَتِهِ ،
 وَبَنِيهِ (۳۶) لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ : (۳۷) وَجُوهٌ
 يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ (۳۸) ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ (۳۹) وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ
 عَلَيْهَا غَبَرَةٌ (۴۰) تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ (۴۱)

ئه‌و پۆژه‌ی که مه‌ردوم گوریزئه‌کات له برای (۳۴) و دایکی و باوکی (۳۵)،
 و ژنی و کورانی (۳۶) هه‌موو یه‌کێک له‌وان له‌و پۆژه‌دا کارێکی وای هه‌یه، که سه‌ر
 که‌سی تری نه‌په‌رژێ : (۳۷) زۆر پوخسار له‌و پۆژه‌دا پۆشنن (۳۸) ده‌م به‌ بێکه‌نینین و
 شادمانن (۳۹) وه‌ زۆر پوخسار له‌و پۆژه‌دا ، ته‌پوتۆزیان به‌سه‌ره‌وه‌یه (۴۰)،
 له‌ داماوێی‌دا په‌ش داگیرساوون (۴۱)

له‌به‌ر ئه‌وه‌ خوا ناوی پۆژی دوا‌یی برد به‌ «صاخة» واته‌ کاتێک که‌ پۆژی دوا‌یی
 هات ، وه‌ ده‌ستووری جیهان تیکچوو ، وه‌ پۆژو مانگۆ ئه‌ستیره‌و زه‌وی
 هه‌ل‌وه‌ریین ، وه‌ شه‌وو پۆژ نه‌ما ، ئه‌و حه‌له‌ که‌س ئاگای له‌که‌س نامینێ ، وه
 هه‌موو که‌سێک هه‌ر هه‌ولتی خۆی ته‌دات ، وه‌ داوای پزگار بوونی خۆی ته‌کات ، وه
 خۆی ئه‌شاریته‌وه‌ ، له‌و که‌سو کارو خزم و خۆشانه‌ی که‌ له‌ جیهانا سه‌رو مالی خۆی
 به‌خت نه‌کرد له‌ پێگایانا ، وه‌کو ئه‌فه‌رموێ (یوم یفر المرء من اخیه) ئه‌و پۆژه‌ی که
 هه‌موو که‌سێک په‌و ته‌کات له‌ برا (وامه) و دایکی (وابیه) و باوکی (وصاحبه‌ته)
 و ژنی (وبنیه) و کورانی ، واته‌ که‌ ئه‌و پۆژه‌ هات ، که‌س سه‌ر که‌سی نه‌په‌رژێ ،
 وه‌ک ده‌رئه‌که‌وێ له‌ ئایه‌تی (لکل امرء منهم یومئن شان یغنیه) واته‌ هه‌موو یه‌کێک
 له‌وان له‌و پۆژه‌دا به‌ جۆریکی وا خه‌ریک دانه‌مینێ ، که‌ سه‌ر که‌سی تری نه‌په‌رژێ .

ئه‌مه‌ حاتی مه‌ردومه‌ له‌و پۆژه‌دا به‌تیکرایێ ، ئنجا باسی حاتی پڕوادارو بێ‌پروا
 ته‌کات ، له‌و پۆژه‌دا ئه‌فه‌رموێ (وجوه یومئذ) زۆر ده‌موچاو له‌و پۆژه‌دا (مسفرة)
 پۆشن (ضاحکة) و ده‌م به‌بێکه‌نینین (مستبشرة) و شادمانن ، چونکه‌ به‌ری پڕاو
 کرده‌وه‌ی جوانی خۆیان ئه‌بیینن (ووجوه یومئذ علیها غبرة) وه‌ زۆر ده‌موچاویش
 له‌و پۆژه‌دا ته‌پوتۆزی خه‌مو خه‌فته‌یان به‌سه‌ره‌وه‌یه (تره‌قه‌ها قتره) په‌شی
 دای پۆشیون ، واته‌ : له‌ داماوێی‌دا په‌ش داگیرساوون ، چونکه‌ به‌ری کرده‌وه‌ی

أَلَيْكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ (٤٢)

ئهوانه ئهوانهن كه بئـ پروای بهدکردارن (٤٢) ، *

بئسی خویان ئه بیسن (اولئك هم الكفرة الفجرة) ئهوانه ، ئهوانهن كه له جیهانا
بئـ پروابوون ، وه له فرمان و فرموده‌ی خواو پئغه‌مبهر ، ده‌رچوون ، وه هه‌موو
جۆره گونا‌هتکیان کردوو . *

سُوْرَةُ التَّكْوِيْرِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ (۱) وَاِذَا النُّجُوْمُ اُنْكَدَرَتْ (۲)

سوورهی (تکویر) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

کاتیک که پوژ پیتچرایهوه (۱) وه ده میک که نه ستیره کان تاریک بوون (۲)

سوورهی (تکویر) ه

مهکی به ، ۲۹ نایه ته ، ۱۰۴ ووته به

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

خوا له سه ره تای نه م سووره ته وه باسی هیندیگ لهو به سه ره اتانه مان بو نه کات ،
 که له سه ره تای پوژی دواپی به وه پووته دن ، تا کاتی لی پرسینه وه ، بو نه وه ی
 نموونه به کمان له سامو ترسی نه و پوژه نشان بدات ، که هه موو که سیگ چاکه و
 خراپه ی خوی تیا دیته وه پی ، وه بهره هه ل نه گیری له سه ره فروقتلی فیلبازان ،
 نه فه رموی :

(اذا الشمس کورت) کاتیک که پوژ پیتچرایه وه ، واته له بهر نه مانی هیزی
 کیشنده ، له شوینی خوی ترازا ، یا کووژایه وه سارد بووه وه •
 (واذا النجوم انکدرت) وه ده میک که نه ستیره کان هه لوه ریینو که وتنه
 خواره وه •

هه ر خوا خوی نه زانی نه و نه ستیرانه ی که هه ل نه وه ریین کامه ن ، نایا
 نه ستیره کانی کومه له ی پوژیی نیمه ن ، یا نه ستیره کانی کاکه شانی نیمه ن ، که به
 سه ده ا ملیون نه ستیره ن ، یا هه موو نه ستیره کانی ناسمانن ، که هه ر خوا نه زانی
 چه ندن •

وَإِذَا الْجِبَالُ سُبِّرَتْ (۳) وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ (۴) وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ (۵) وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ (۶)

وہ ھەلىك كە كىتوھ كان (وہك تۆز) چوون بەھوادا (۳) وە ساتىك كە ھەورە كان لە بارىين خران (۴) وە كاتىك كە جانەورەن كۆكرانەوہ (۵) وە دەمىك كە دەرياكان ھەلگىرسىنران (۶) .

(واذا الجبال سبرت) وە ساتىك كە كىتوھ كان لەبەر ترازانى زەوى لىسەر چەمەرى خۆى ، بوون بە تۆز چوون بە ئاسمانا .
(واذا العشار عطلت) وە ھەلىك ھەورە كان لە بارىين خران ، بەھۆى نەمانى دەستووورۇ باوى جارەن ، كە بارانىان ئەباراند (۶) .

(واذا الوحوش حشرت) وە دەمىك كە جانەورەن و بانئە ، كۆكرانەوہ ، واتە لە ترسى ئەو رۆژە ، ھەموو لە بىشەو ھىلانەى خۆيان ھاتنە دەرى ، وە دوژمنايەتى ناو خۆيان لەبىرچووھو وە ترسىان لە يەكتىرى نەما ، ھەروەك بىسىيان لە ئادەمىش نامىنى ، وە خۆيان ئەكەن بە ئاوەدانىدا .

(واذا البحار سجرت) وە كاتىك كە دەرياكان ھەلگىرسىنران .

ھەلگىرساندى دەريا بە دوو جۆر ئەبى :

۱ - يا بەھۆى ئاگرى ناو زەوى يەوہ ئەبى ، كە لە رۆژى دوايىدا لەت لەت ئەبى و ئاگرەكەى دەرتەكەوى ، وە ھەرچى ئاوى دەريا ھەيە گرى تىبەرنەبى و ئەبى بە ھەلمو ئەچى بەھوادا ، ئەمەش كە ناو زەوى ھەمووى ئاگرە ، ئەمەق بەتەواويى ئاشكرا بووہ ، وە گەورەترىن نىشانە لەسەر ئەوہ ، گەرەو كىپەى كىوانى ئاگرىين «براكىن» ، كە زۆر جار ، وە لە زۆر شوپىن بلىتسەى سەندووہو شاخو كىوى لەت كەردووہ .

۲ - يا بە تەقىنى ھەرچى زەپەى دەرياكان ھەيە ، ئەبى ، وەك ئەم تەقىنى زەرىيەى كە ئىستا ھەيە ، بەلام ئەم لەكوى ئەو لەكوى؟! ئەم بە تەقاندى چەند زەرىيەك تىين و تەووژمى ۱۰۰ مليون تەن پەيدا بىن ، ئەگەر ھەرچى زەپەى ئاوى

(۱) ئەم مەعنايەم لە تەفسىرى فتح القديرى شوكانى و تەفسىرى احمد مظهر العظمو

تفسیر القرآن الكريم كە لەلايەن لىژنەيەكەوہ نووسراوہ - وەرگرتوہ .

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ (۷) وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ: (۸) بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ؟ (۹)

وه ههلیک که ههموو گیانیک جووتکرایهوه (لهگهل جهستهیا) (۷) وه کاتیک که پرسیار کرا له کچانی زینده بهچال: (۸) که به چ گوناحیک کوژران؟ (۹) .

دهریاکان ههیه ، ههمووی بهجاریک بهتقی ، نهبنی چی پهیدا بیی؟ ، وه ژیریوی بییری ئادهسی ، لهکوئی تیری بگات؟!!! وه چۆن لهمیشکیا جزی بیتهوه؟
لهپاش باسی ئهوشتانهی که لهسهرهتای پوژی دوایی ، وه له پیش زیندوو بوونهوهدا نهبنی ، ئنجا دهستی کرد بهباسی زیندوو بوونهوهو نهوانهی که له دوای ئهونهبنی ، ههرووی (واذا النفوس زوجت) ساتیک که گیان جووت کرایهوه لهگهل جهستهدا ، واته گیان کرانهوه به بهر جهستهکانیانا ، لهمهوه دهرنهکهوی که گیان لهپوژی جیابوونهوهی له لهش ، تا پوژی زیندوو بوونهوه ههر نهمینتی .
لهپاش زیندوو بوونهوه ، ئنجا نۆرهی پرسینهوه «معاسبة»ی بندهگانه ، وهکو ئهفرموی (واذا الموءودة سئلت بای ذنب قتلت) ههلیک که پرسیار کرا لهو کچانهی که زیندهبهچال کراوون : به چ گوناحیک کوژراون ؟

لهپیش ئیسلاما باوبوووه لهناو عهههبا ، زیندهبهچالکردنی کچ لهبهه ژاریوی نهبوونی ، یا لهبهه نهنگو بهدناویی ، ئنجا بهم بۆنهیهوه ههر ژنیکی ناووس بههاتایهته ، سهه منال بوون ، بییریکیان لهلاوه ههل نهکهند ، ئنجا نهگهر کچی ببوایه ئهوا ئهیان خسته بییرهکهوهو دایان نهپۆشی ، هیندی جاریش دهستو برد ، نهیان نهکوشت تا نهبوو به شهش ههوت سانه ، نهو حهله ، بییریکیان لهدهشت بو ههل نهکهندو چاویان نهپشتو کالای جوانیان لهبهه نهکردو بهناوی سهیرانهوه ئهیان برد بو سهه بییرهکهو لهناکاو تییان نهخست ، وه گلپان نهکرد بهسههرا ، تا زیندهبهچاتیان نهکرد ، ههروهک قورئان ئهه باوه پیسهمان بو نهگهریتهوه له سوورهی «نحل»دا ئهفرموی «واذا ابشر احدهم بالانثی ظل وجهه مسودا وهو کظیم . یواری من القوم من سوء ما بشر به . ایمسکه علی هون ام یدسه فی التراب ؟ الاساء ما یحکمون» (۱) ، کاتیک که ئیسلام هات ، ئهه باوه پیسهی ههنگرت ، وه ئهه

۱ - واته کاتیک که مژدهی کچ بیدرایه به یهکیک لهوان ، قینی ههل ئهستاو پرووی رهش دانهگیرسا . خۆی له خهلق ئهشاردهوه ، لهبهه نهنگیی نهو مژده ناخۆشهی که پیتی ئههرا ، (وه بییری لێ نهکردهوه) ئایا بی هیلتهوه ، لهسهه نهنگو پسوایی ، یا بیکا بهژیر خاکهوه ، بزائن نهو بریارهه که نهوان ئهیدهن شتیکی زۆرخراپه .

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ (۱۰) وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ (۱۱)

وه کاتیک که نامه (ی کرده‌وه) کرانه‌وه (۱۰) وه ده‌میک که ناسمان پیچرایه‌وه (۱۱)

بی‌رہ‌حمی و دل‌رہ‌قی‌یهی گوژی به ر‌ه‌حم و دل‌نرمی به‌ران‌ب‌ر به‌کچ ، به‌راستی
نی‌سلام به‌مه خزمه‌تیک زور گه‌ورهی تاده‌می کرد نه‌خوازه‌لا می‌بینه .

(واذا الصحف نشرت) ده‌میک که نامه‌ی کرده‌وه بلاو‌کرایه‌وه ، وه هرچی
گوفتارو کرداری بیسی و ناشیرینی به‌نده‌گان هدیہ ناشکراکرا ، که نه‌مانه ناخوشت‌ترین
شته لای مردوم ، چونکه زور گونا‌هی وا هدیہ مردوم به‌بیر‌که‌وتنه‌وهی ته‌ریق
نه‌بیتنه‌وه و نه‌تویته‌وه ، تنجا و‌ره‌ نه‌و گونا‌هانہ وایان لی‌بی هم‌وو که‌س‌تیک بیان‌زانی .
پی‌سته ل‌س‌ر هم‌وو مسلمان‌تیک بروای بی‌ی که شتیک هدیہ پتی نه‌ووتری
نامه ، وه هرچی کرده‌وهی به‌نده‌گان هدیہ تی‌یدا نوسراوه ، وه له‌ ر‌وژی دوا‌یی‌دا ،
که کرایه‌وه ، ی‌ک به‌یه‌ک نه‌و کرده‌وانه نشان‌ت‌دات ، به‌لام‌ت‌مه که بزاین‌ نه‌و
نامه‌یه چ‌ونه‌و له‌چی‌یه ، نه‌وه ک‌س نایزانی خوا‌ نه‌بی .

(واذا السماء كُشِطَتْ) کاتیک که ناسمان دامال‌نراو پیچرایه‌وه ، واته به‌روه ،

ژور‌و به‌روه‌خوار نه‌ما .

شیخ محمد عبده نه‌فهرموی مه‌بس له‌ناسمان پیچانه‌وه ، نه‌مانی به‌رده‌ی
بی‌تاگایی‌یه ، له‌سەرچاوان ، وه‌ک له‌سووره‌ی «ق»‌دا نه‌فهرموی «لقد كنت ، في غفلة
من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد» واته نه‌و به‌رده‌ی بی‌تاگایی‌یه
که له‌جه‌انا به‌سەرچاوتانه‌وه بووه ، وه له‌به‌ر نه‌وه ، ری‌ی راستان نه‌تدی ، وه
برواتان به‌م ر‌وژه نه‌ت‌کرد ، نه‌م‌ر‌و نه‌و به‌رده‌یه له‌سەر چاوتان لانه‌بری ، وه هرچی
شتیک که برواتان پی‌ نه‌ت‌کرد - نه‌م‌ر‌و چونکه به‌چاوی خو‌تان نه‌ی‌بینن - بروای
پی‌نه‌کن ، له‌پاشا نه‌فهرموی نه‌م نایه‌تی نیره‌یه ، به‌ران‌ب‌ری نه‌و نایه‌تی سووره‌ی
(ق)‌یه ، وه معنایان ی‌که .

شیخ نه‌فهرموی نه‌گ‌ر وانه‌بی نه‌بوا‌یه با‌سی پیچ‌ه‌وانه‌ی ناسمانی بخستایه‌ته
دوا‌ی با‌سی ه‌ل‌وه‌رینی ر‌وژو نه‌ستیره‌کانه‌وه که سه‌ره‌تای ر‌وژی دوا‌یی‌یه ، نه‌ک
بیخستایه‌ته دوا‌ی با‌سی زیندوو‌بوونه‌وه و پرسینه‌وه .

وَاِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ (۱۲) وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ (۱۳) عَلِمْتَ نَفْسُ
مَا اَحْضَرْتَ (۱۴) فَلَا اُقْسِمُ بِالْخُنُوسِ (۱۵) الْجَوَارِ الْكُنُوسِ (۱۶)

وه حەلتەك كه دۆزهخ هەلگىرسىنرا (۱۲) وه ساتىك كه بههشت نزيك خرايه وه (۱۳)
(نهو حەله) هه موو كه سىك نه زانى كه چى تاماده كرددوه (بو خوى له چاكه وه
خرايه) (۱۴) سویند ناخۆم بهو (نهستیره گه پۆكا) نهى كه نه گه پینه وه (۱۵)
بهو وونده كانى خۆشاره وه كان (۱۶)

(واذ الجحيم سعرت) وه ساتىك كه ناگرى دۆزهخ هەلگىرسىنرا •

پتويسته له سەر هه موو مسلمانىك بپروای بىي كه شوينىك هه به تاماده كراوه
بو سزای گونا بهاران ، وه پىي نه تين دۆزهخ ، وه نهو شوينه ناگر نه كسى به
ناگرىك ، كه گه لى له ناگرى جيهان تىيژترو گهرمتره ، وه تىين و نازارى بو جهسته
زۆرتره ، بهلام ناگره كه چى بهو چۆنه؟ نایا به داره ، يا به نهوته ، يا به خه لووزى
كانه ، يا به شتىكى تره ، وه له ناگرى جيهان نه چى يانا ؟ نهوه هەر خوا خوى
نه زانى •

(واذا الجنة ازلفت) وه حەلتەك كه بههشت نزيك خرايه وه له چاكان ، واته
له پۆژىكا كه نهم كاره گهروه گهورانه پوو ياندا، نهو حەله (علمت نفس ما حضرت)
هه موو كه سىك نه زانى كه چى تاماده كرددوه ، وه له پيش خویا چى ناردوه بو
پۆژى دواى له چاكه ، يا له خرايه •

وهك له سوورهى «الحاقة» دا باسمان كرد ، باوبوو له ناو عه ره با نه گه ره يه كىك
بى ويستايه سویند بغوات له سەر شتىكى ناشكرا ، نه يووت : «لا اقسام» واته سویند
ناخۆم كه نهم شته وايه ، واته نهو نه ده ناشكرايه پتويست به سویند ناكات ، كه
نهمه به راستى به قهده سویند كىك پشتىوانى قسه كه نه كات ، وهك له سوورهى
«واقعة» دا نه فهرمى «فلا اقسام بمواقع النجوم • وانه لقسم لو تعلمون عظيم ، انه
لقران كريم» (۱) نجا خواش ليره دا له سەر نهو ده ستورو باوه نه فهرمى (فلا اقسام
بالخنس • الجوار الكنس) سویند ناخۆم بهو نهستىرانهى كه ههروهك شهو پۆژى

(۱) واته سویند ناخۆم به شوینى نهستیره كان ، وه نهمه سویند كىك گهوره به
نه گه بزنان ، نهوه (ى به سروس بو محمد دینه خواره وه) قورنانىكى

گهوره به •

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ (۱۷) وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ (۱۸) إِنَّهُ لَقَوْلُ
رَسُولٍ كَرِيمٍ (۱۹)

وه به شهو که پشت هه‌ل‌ته‌کات (۱۷) وه به به‌یانی که هه‌ناسه ته‌دات (۱۸)
بئ‌گومان نهو قورئانه گوفتاری ره‌وانه‌کراویکی پایه به‌رزه (که فریشته‌ی
سرووشه) (۱۹)

جاریک به‌دییمه‌ن له‌گه‌ل پوژا چهرخه‌یه‌کی زه‌ویی ته‌که‌ن ، شهو به‌شه‌ویش
ته‌گه‌پینه‌وه بۆ لای پوژه‌هلات تا له پووناکی پوژا وون نه‌بن ، وه‌ک حه‌وته‌وانه‌ی
گه‌پوک .

• (واللیل اذا عسعس) وه به شهو له‌کاتیکا که پشت هه‌ل‌ته‌کات .

(والصبح اذا تنفس) وه به به‌یانی له‌کاتیکا که شه‌بق ته‌داو جیهان پوون
ته‌بیته‌وهو پئ‌ته‌که‌نئ به‌دهم هه‌موو شتیکه‌وه .

ته‌عبیریکی چهند جوانو دلفرینه ؟ ته‌ئیت له‌ناو پووناکی به‌ره‌به‌یانایتو
گویت له جریوه‌ی چۆله‌که‌و قاسه‌ی که‌وو ده‌نگی بلبلو خویندنی که‌له‌شیره .

به سویندی یه‌که‌م دوو شت ته‌گه‌یه‌نئ ، یه‌که‌م که ته‌ستیره‌کان به‌بئ سوود
مه‌زانئ ، وه به چاوی ووردبوونه‌وه ته‌ماشایان بکه‌ن ، وه له هه‌لاتن و ئاوابوونو
گه‌پانه‌وهو خوشاردنه‌وه‌یانا گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی خوا ببینن . دووه‌م که ته‌م
ته‌ستیرانه به خوا مه‌زانئ ته‌مینا ئاوا نه‌ئهبوونو خوینا نه‌ئشارده‌وه .

به سویندی دووه‌م و سیه‌م ته‌گه‌یه‌نئ که ته‌مانه به‌بئ که‌ئک مه‌زانئ ، چونکه
له شه‌وا که پشت هه‌ل‌ته‌کات و نه‌روات ، لاچوونی نه‌و تاریکی‌یه‌ی تیاپه که به‌سه‌ر
جیهانا هاتوه ، وه هه‌موو که‌ستیکی خه‌ریک کردوه له ئییش و کار ، وه له ده‌مه
ده‌می به‌یانا که شه‌بق ته‌دات ، مزگینئ تیاپه به پوژیکی پووناک که مایه‌ی ژیانیکی
نوئو جوولانه‌وهو ئییش و کاری تازه‌یه ، وه مایه‌ی ته‌واکردنی کاروباری ناته‌واوی
بیتشوه .

چونکه فریشته‌ی سرووش ته‌م قورئانه‌ی هیناوه‌ته خوارئ بۆ پیغه‌مبه‌ر ، وه
ته‌و نایه‌ت به‌نایه‌ت بۆی خویندۆته‌وه ، وه پیغه‌مبه‌ریش له ده‌می نه‌وی وه‌رگرتوه ،
بۆیه ته‌فهرموئ : سویند به‌مانه (انه لقول رسول کریم) ته‌م قورئانه وه ته‌م باسی

ذِي قُوَّةٍ، عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ (٢٠) مُطَاعٍ ثُمَّ أَمِينٍ (٢١) وَمَا
صَاحِبِكُمْ بِمَجْنُونٍ (٢٢) وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْئُقِ الْمُبِينِ (٢٣) وَمَا هُوَ
عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ (٢٤) وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ (٢٥)

بههیزه ، لای خوای گهوره ، خاوهن پایهیه (٢٠) قسه ره وایه له ناو فریشتههنا
دهست پاکه (٢١) هاوړیکه تان (که محمده) شیت نییه (وهك تیهوه تهئین) (٢٢)
بی گومان (فریشتهی سرووشی) دیوه له ئاسوی نمایانه وه (٢٣) وه نهو ،
چرووک نییه له گه یاندنی سرووشا (٢٤) وه نهو (قورئانه) قسهی شیتانی ده رگراو
نییه (وهك پیئی تهئین) (٢٥)

پوؤی دواپییهی که له سه ره تای نهه سووره ته وه ووترا ، ووتهی ره وانه گراو ټکی
گه وره یه ، که فریشتهی سرووشه ، که له خوا وه به خه لات بو پیغه مبهری هیتا وه (ذی
قوة) بههیزه له ژیریرو و بیرا (عند ذی العرش مکین) لای خوای گهوره خاوهن پایه یه
(مطاع ثم) قسه ره وایه له ناو کومه لی ژوو رووی فریشتههنا (امین) دهست پا که له
سرووش بردنا بو پیغه مبهران .

نهه تا ئیره ، سیفه تی نهو نوینه ره بوو - که جبریلله - که سرووشی هیتا .
ئججا باسی نهو نوینه ره نهکات ، که سرووشی بو دئی که پیغه مبهره ، نهه ره موئی (وما
صاحبکم بمجنون) هاوړیکه تان شیت نییه ، واته نهو محمدهی که له منالییه وه له
ناوتانایه و هاوړیتانه ، وه تا ئیستا هیچتان لی نه دیوه ، ژیریرو و بییری به رزو
راستی و هیمنی و له سه رخوی نه بی ، ئیستا له ته مه نی چل سائیدا که نه ئی پیغه مبهرم
وه باسی پوؤی دواپی و هیندی شتی تری واتان بو نهکات ، که نه تان بیستوهه ، چون
تهئین شیتته ؟ وه چون تهئین نهه قورئانه شیتان پیئی ته ئی ، واته شیت نییه ،
به لکو پیغه مبهریکی به راستییه وهك پیغه مبهره کانی پیتش خوئی ، وه فریشتهی
سرووشی ئه بینی و سرووشی لی وه نه گری ، وه کو نهه ره موئی (ولقد راه بالافق
المبین) به راستی محمد «جبریل» دیوه له ئاسوی رووناکو نمایانه وه (وما هو علی الغیب
بضنین) وه محمد چرووک نییه له گه یاندنی سرووشی خوادا ، وه هر سرووشیکی
بو بی به ته وای نهی گه یه نی پی ته وهی شتیکی لی بشارتته وه ، نابینیت نهه هه موو
سه رکۆنانهی که هاتوونه ته سه ری له قورئانا یه کیتی وون نه کردوهه ، وهك
سه رکۆنه ی سووره ی «عس» ه ، لهه جزمه دا . (وما هو بقول شیطان رجیم) وه نهوی

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ (٢٦) إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ (٢٧) لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ، (٢٨)

ئەو بە بۆکووی ئەپۆن؟ (٢٦) ئەو قورئانە ھەر نامۆزگارییە بۆ ھەموو جیھانیان (٢٧) بۆ ئەو کەسانە ی کە ھەز ئەکەن بەرێی راستا بپۆن لە ئێوە (٢٨)

کە قەسە ی لێ ئەکات ، لە باسی پۆژی دوایی و بە ھەشت و دۆزەخ ، ھێچی قەسە ی شەیتانی دەر کرا و نی: ، وە کو ئێوە پێی ئەتین ، (فاین تەھبۆن) ئەو بە بۆ کووی ئەپۆن ، واتە پێغەمبەر لە کووی ئەم بییرە ناقزلایانە لە کووی : تا کە ی بە لای راستە کدا ناچن کە محمد پێغەمبەر ، وە ئەم قورئانە ی کە بە سەرتانا ئەخوینتە وە فەرموودە ی خوا یە ، وە نامۆزگارییە بۆ ھەموو ئادەمی ، وە کو ئەفەر موئی (ان ھو الا ذکر للعالمین) ئەم قورئانە نامۆزگارییە بۆ ھەموو جیھانیان ، وە بییرخەرە وە ی شتیکە کە لە سروشتیانا ھە یە وە ک نەرە زووی چاکە بێ ، بە لام ھەوس و نەرە زو ، یا نەخۆشیی کۆمە لایە تی لە بییری بردوونە تە وە .

لەم ئایە تە وە دەر ئەکە و ئی کە قورئان لە مە ککە ، وە لە سەرە تە ی ئیسلامە تی دا کە پێغەمبەر و مسلمانان لە ژێر ئەشکەنجە ی بێ پروا کانا بوون ، تا لە پاشا ناچار بوون بە ھەلاتن و کۆچکردن بۆ «مەدینە» بانگ کردنیکی جیھانیی بوو بە ھەموو جیھانیان ، ئەک وە ک دوژمنە کانی پێغەمبەر و ئیسلام ئەتین : کە پێغەمبەر تا لە مە ککە بوو ، ھەر ادعای پێغەمبەر یە تی ، عەرەبی کردووە ، لە پاشا کە ھاتە مەدینە و بە ھێز بوو ، ئنجا ادعای پێغەمبەر یە تی ھەموو جیھانی کردووە ، ئەمە ئەگەر وا بووایە ، ئەم جۆرە ئایە تانە ھەر لە سوورە تە «مەدەنی» یە کانا ئەبوون ، کە چی ھەر لە سوورە تە مە ککی یە کانا ھەن کە لە سەرە تە ی ئیسلامە تی یە وە ھاتوونە تە خوار ی ، وە ک ئەم سوورە تە و سوورە تی «یوسف» و (ص) و «قەلەم» نەخوازە لا سوورە ی قەلەم کە لە بەرە بە یانی ئیسلامە تی دا ھاتو تە خوارە وە ، وە ئەفەر موئی «وما ھو الا ذکر للعالمین» .

ئنجا وە ک ووترا ئەم قورئانە نامۆزگارییە بۆ ھەموو کە سێک ، کام کەس ؟ (لن شاء منکم ان یستقیم) بۆ ئەوانە ی کە ھەز بە چاکە و ڕێگای راست ئەکەن لە ئێوە ، واتە قورئان نامۆزگار و بییرخەرە وە یە بۆ ئەو کەسانە ی کە بیانە و ئی ، پێی راست بگرن ، بە لام ئەوانە ی کە نایانە و ئی بە پێی چاکا بپۆن ، وە ھەمیشە نەرە زووی پێی خراپیان ھە یە ، قورئان کاریان تی ناکات ، وە لە خەوی بێ ھۆشی

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۲۹)

ئیهه ئارهزوو (ی پئی راست) ناکهن مهگهر کاتذک که پهروهردگاری ههموان
ئارهزوو بکات (وه ناچارتان بکات پئی) (۲۹) •

بیداریان ناکاتهوه ، کهوابوو پئی نموونیی ههموو کهسیک بهستراوه به ئارهزووی
خویهوه ، وه ههموو کهسیکیش بیویسته لهسهری که بهشوین پئی راستا بگهپئی ،
وه دواى چاکه بکهوئى ، بهلام ئەم بئى پروایانه پهرده بهسەر چاوو دلیانا
هاتوووه ، وه ئارهزووی هیچ ناکهن گومرایی نهپئى ، وهکو ئەفهرموئى
(وما تشاءون) ئیهه – نهى بئى پروایینه – ئارهزووی پئی راست ناکهن (الا ان
یشاء الله رب العالمین) مهگهر ئەو خوایهی که پهروهردگاری ههموو جیهانیانه ، ههز
بکات ، واته بهزۆر ناچارتان بکات بۆ پرواهینان ، بهم پهنگه له ناسمان
بنوسئ بۆتان به پیتی پرووناکى درشته ، که فلان ، پیغه:بهبرى خوایه ، وه ئایینهکهی
راستهو پهیرهویی بگهن ، وه ئەو نووسیینه سائلهای سائى بمینتتهوه ، که ئەمەش
باوى خوا نیه ، چونکه ئەگهر وابووایه ، ئەو حهله ، ههموو کهسیک به ناچارى
پروای تههینا ، وه له پرواهینانا هیچ سهربهخوئى بهکی نادهمیئى تیا نهئهما ، لهگهه
ئهمیشه که پاداش و تۆقه ، له پۆژی دواى دا بهری ئەو کردهوانهیه ، که نادهمیئى
به ئارهزووی خوئى بیکات له چاکه یا له خراپه •

له تهفسیری ئایهتی «وما یذکرون الا ان یشاءالله» له سوورهی «مدثر» دا شتیکی
جوانمان نووسیوه برۆ بیخوئینهروه •

سورة الإنفطار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ (١) وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَشَرَتْ (٢) وَإِذَا الْبِحَارُ
فُجِّرَتْ (٣)

سوورهی (انفطار) ه

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

کاتیک که ناسمان لهت بوو (١) وه ده‌میتک که نه‌ستیره‌کان په‌رشوبلاو بوون (٢)
وه ساتیک که ده‌ریاکان تیکه‌لکران (٣) .

سوورهی (انفطار) ه

مه‌کمی‌یه ، ١٩ نایه‌ته ، ٨٠ ووته‌یه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

نهم سووره‌ته وه‌ک سووره‌تی پیتشوو باسی نه‌و شتانه نه‌کات ، که له‌سه‌ره‌تای
روژی دوابی‌یه‌وه رووئه‌دهن ، به‌لام به‌کورت‌تر له‌و ، نه‌فه‌رموی (اذا السماء
انفطرت) کاتیک که ناسمان له‌ت‌بوو ، به‌م په‌نگه‌هیزی کیتشده‌نما ، وه‌ده‌ستووو
باوی لای ژووووو تیکچوو ، دیاره‌نه‌و حله‌ نه‌ستیره‌کان به‌شوینی خویانه‌وه
نامینن ، بویه‌فه‌رموی (واذا الكواكب انتشرت) حه‌لنک که نه‌ستیره‌کان که‌وته‌نه
خواره‌وه‌و بلاو بوونه‌وه ، دیاره‌نه‌و ده‌مه‌زه‌ویش نه‌که‌وئته‌ جووله‌جوول ، وه
ده‌ریاکان نه‌که‌ونه‌شه‌پۆل‌دان‌و ته‌کان خواردن ، به‌په‌نگیتی‌وا که‌ه‌موو به‌جاریک
تیکه‌ل‌بین ، وه‌ناوی شیرین‌و تال بچن به‌سه‌ر‌یه‌کا ، به‌لکو‌و ناوی ده‌ریاکان بۆ‌چهند
ده‌میتک ، هه‌رچی زه‌ویی هه‌یه‌دای‌پۆش ، وه‌کو نه‌فه‌رموی (واذا البحار فجرت)

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ (٤) عَلِمْتَ نَفْسٌ مَا قَدَمْتَ وَأَخْرَتَ (٥)
 يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ، مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ (٦) الَّذِي خَلَقَكَ؟
 فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ (٧)

وه حەلیك كه گوڤره كان یه كالا کرانه وه (٤) (ئەو دەمه) هەموو كەسێك ئەزانێ
 كەچی لە پێشەوه ناردوووه (چیشی) دواخستوووه (٥) ئەو ئادەمی چی تۆی تەفرەداوه ،
 بە پەروردگاری گهورەت ؟ (٦) ئەو (پەروردگار)ەو كە دروستی کردوویت و پێکی
 خستوویت و جیای کردوویتەوه (لەگیان لە بەرانی تر) (٧)

ساتیك كه دەریاكان تێكەل کران بەسەریه كا ، دیاره ئەو حەله زهویی تێك ئەچن ،
 وه له هەموو لایه كەوه لەت ئەبن ، وه هەرچی لەناوایێ دەرئەكەوی ، وه لەمیانەو
 ئەوانەشا گوڤری مردووە كانیش یه كالا ئەبنه وه ، وه كو ئەفەرموی (واذا القبور
 بعثرت) كاتیك كه گوڤری مردووە كان یه كالا کرانه وه ، واتە دواي ئەمانه ، ئیتر
 وهختی زیندوو بوونەوهی مردوووان دێ ، وه هەموو كەسێك كرده وهی خۆی دیتەوه
 پێ ، وه كو ئەفەرموی (علمت نفس ما قدمت واخرت) ئەو حەله هەموو كەسێك
 تێ ئەگات كه چ كرده وه یه كی لەپیش خۆیا ناردوووه له چاكه وه خراپه ، وه چیشی
 دواي خۆی خستوووه كه بەشوین یا بچن .

له دواي باسی رۆژی دوايی كه دەستووری جیهانی تیا تێك ئەچن ، وه هەموو
 كەسێك بە بەری كرده وهی خۆی ئەگات له چاكه وه خراپه ، ئنجا بانگی ئادەمی
 ئەكات و پرسایاری لێ ئەكات له هۆی بێ فەرمانی بۆ خوا ، ئەفەرموی (یا ایها
 الانسان) ئەو ئادەمی ژیری خاوەن بییری بەرز ، كه به ژیری و بییری خۆت
 ئاسمان و زهویت رامی ژیر دەستی خۆت کردوووه ، وه بوویت بەجێ نیشینی خوا
 لەسەر زهوی (ما غرک بربک الکریم) چی فیربی داویتی و یاخی کردوویت بە
 پەروردگاری گهوره و میهره بانی خۆت ، به پەنگێك كه سستی ئەکەیت له بەجێ
 هینانی فەرمانیاو سەپیتچی ئەکەیت لەگەتیا (الذی خلقک) ئەو پەروردگاری كه
 دروستی کردوویت (فسواک) وه پێکی خستوویت (فعدلک) وه تەحر و وینە تۆی لە تەحری

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ؟ (۸) كَلَّا بَلْ تُكَدِّبُونَ بِالذِّبْنِ (۹)
وَأَنَّ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ (۱۰) كِرَمًا كَاتِبِينَ (۱۱) يَعْلَمُونَ مَا
تَفْعَلُونَ (۱۲)

لەھەر وێنە یەکا کە خۆی ویستبیتی یەکی خستوویت (۸) وانی یە (کە تێی گە یشتوویت) بە تەسکو بێ پروایی ئەگەیت بە (پۆژی) پاداش (۹) بێ گومان چەند ناگادارتان بەسەرەو یە (۱۰) کە بەرپۆژو نووسەرن (۱۱) ھەرچی بکەن ئەیزانن (۱۲)

ھەموو گیان لەبەریکی تر جیاکردۆتەو (فی صورة ماشاء رکبک) لە جوانترین رێک و پێکترین شیوە یە کە خۆی پەسەندی کردووە ، یەکی خستوویت ، بەرەنگیتی وا کە ئاسمان و زەوی شەرت لێ ئەکات ، واتە خوا یە کە ، کە ئەمەندە چاکە ی لەگەلا کردبیت ، وە ھەرچی پێویستتایی دابیت ، چۆن ھەروا بەرەنلات ئەکات و لیت ناپرسیتەو ، وە چۆن پاداشی چاکەت بە چاکە ناداتەو ، وە تۆتەت لێ ناسیتن لەسەر خراپە .

ئەنجا ھۆی ئەم یاخی بوونەمان ، بۆ باس ئەکات ، کە بێ پروایی یە بە پۆژی دوایی ، ئەفەرموی (کلا) ھیچ شتیکی وانی یە کە بێی بە مایە ی فریبخواردن و یاخی بوونت ، ئەگەر ئەم ھەموو میھرەبانی یەش ئەتیت کە لەگەلیا کردوویت ، ئەبوا یە ببوا یە بە جەو کیتشت بۆ پروا کردن بە پۆژی دوایی ، کە پۆژی پاداشە ، کەچی ئەوی لێی ئەترسیت و بیرت نەکەو یتەو ، ئەو پۆژە یە ، کە ئەمەش مەعنا ی پروا نەکردنە بەو پۆژە ، وەکو ئەفەرموی (بل تکذیبون بالذین) بەتکو بێ پروایی ئەنوین بە تۆلەو سزای دوا پۆژ ، واتە ھەر بە سەرکیتشی و ئارەزوو ، لائەدەن لە سروشتی خۆتان ، وە لەو ی کە بە سروشت بۆی ئەچن لە بوونی خواو پۆژی پرسینەو و سزا ، ئەگینا جارێک دلتان دانەجەکی ، وە لە ترسی ئەو پۆژە خۆتان لە شتی خراپ ئەگتیرا یەو ، لەگەل ئەمیشە وا مەزانن کە ھەرچی بکەن ئەروا وون ئەبێ (وان علیکم لحافظین) بێ گومان چەند فریشتە یەکی ناگادارتان بەسەرەو یە (کرما) پاکن لە ھەموو رۆو قین و شت لەبیر چوونەو یە کە (کاتبین) نووسەری گوفتارو کردارتانن (یعلمون ما تفعلون) ھەرچی بکەن لەچاکە و خراپە ئەوان

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ (١٣) وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ (١٤)
يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الدِّينِ (١٥) وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ (١٦)

بهراستی چاکان له ناو بههرمهندی دان (١٣) و بهدکاران له دۆزهخان (١٤) له پوژی پاداشدا نهچنه ناویوه (١٥) وه نهوان لئی ده رناچن (١٦)

تهیزانزو تاگیان لئییه •

پتویسته لهسر ههموو مسلمانیک بهلکو لهسر ههموو پرواداریک ، بروای بیتی بهمه ، که ههرچی گوفتارو کرداری بهندهگان ههیه ، لهخوا وون نابیی ، وه ههمووی نهوسری و ههل نهگیری ، بو پوژی خوئی ، تا کس نهتوانی حاشا بکات لههیچ کردهوهیهکی ، بهلام پتویست نییه بزانیین تهه نووسینه چون چونییه ، نایا به قهلهمو کاغزه ، وهک لای خوومان – که تهه دووره – یاخو گوفتارو کردار نهقش نهبهستی له عالهمی ئهرواح و پهردهی غهیبوا نهمینتهوه ، وهک مانهوهی نووسین لهسر کاغز ، یا دهنگ لهسر شریتی تهسجیل و دییمه لهسر لهوحی قهغراف و شریتی سیینهما ، نهگهه راستت نهوی تهه ههر خوا خوئی تهیزانی ، بهلام تهه تهیی بزانیین که هیچ شتیگمان لای خوا وون نابیی ، به پهنگیکی وا که له پوژی خوئا کس نهتوانی حاشای لئی بکات •

لهپاش ئهوهی گه یاندى که نهترسان له پوژی دوايي هیچ هویهکی نییه ، ته نیا بیتی بروایی نهبی ، تنجا باستیکی ئهوپوژه نهکات، ئهفهرموی (ان الابرار لفي نعيم) بیتی گومان چاکان له ناو بههرمهندی دان (وان الفجار لفي جحيم) و بهدکاران له دۆزهخان (يصلونها يوم الدين) له پوژی پاداشدا نهچنه ناویوه (وماهم عنها بغائبين) وه نهوان لهو دۆزهخه دوور ناکهونهوه ، واته ئهی ئادهمی هیچ شتیکی وا نییه له لایهین خواوه که بیی بهمایهی فریب خواردن و یاخی بوونت ، بهلکو به پیچهوانهی تهه پوژیکی واتان له پیتشهوهیه که لئی بترسن •

لهپاش باسی پوژی دوايي و نهو نازارو سزایانهی که تووشی یاخیان نهبی ،

وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ؟ (۱۷) ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ؟ (۱۸)
 يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ، وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ (۱۹)

تۆ چووزانییت که پۆژی پاداش چییه؟ (۱۷)، دووباره چووزانییت که پۆژی پاداش
 چییه؟ (۱۸)، پۆژیکه که هیچ کس هیچی به دهست نییه بۆ هیچ کس ، وه فرمان
 لهو پۆژهدا هەر بۆ خوایه (۱۹)

ئىجا باسى توندو تىيزى و سامى ئەو پۆژه ئەكات ، ئەفەرموى (وما ادراك ما يوم
 الدين) تۆ چووزانییت که پۆژی پاداش چییه ؟ (ثم ما ادراك ما يوم الدين) دووباره
 چووزانییت که ئەو پۆژه چییه ؟ واتە ئەمە زۆر سەیره ، که بى موبالائى بکەیت ،
 وه کو تىى گەشتبیت و پىى پزگار بىت بۆ دۆزى بىتەوه وایه ، له گەل ئەمىيشه
 که تىى نەگەشتوویت ، وه نازانییت که ئەو پۆژه چ پۆژىکی رەشو کاتىکی
 تەنگ و چە ئەمەیه (يوم لاتملك نفس لنفس شيئا) ئەو پۆژهی که هیچ کەس تىک
 دەسەلاتى هیچ شتىکی نییه که بۆ هیچ کەس تىکی بکات ، واتە نە ئەتوانى گوناھىکی
 لەباتى هەل بگرى ، وه نە ئەتوانى بى بارىزى لەسزاو ناخۆفى بەک (والامر يومئذ لله)
 وه هەرچی هەیه لهو پۆژهدا هەمووی هەر به دەست خوایه .

سُورَةُ الْمُطَفِّينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّينَ (١) الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَىٰ

سوورەى (مطففين) ه

به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

واى بۆ ترازووبازان! (١) ئەوانەى که پیتوانه بکن له

سوورەى (مطففين) ه

مهککى به ، ٣٦ ئایهته ، ١٩٩ ووتیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

دهستوری قورتانه ، ئەو سوورەتانهى که مهککین هەر ههوول ئەدەن بۆ دامەزراندنی بیروباوه‌ری مەردومو جێگیرکردنی بنیاتی ئیسلامەتی ، بەلام باسی مەسەئەى شەرعى ، یا رەه‌وشتو خوویى ، لەو سوورەتانه‌دا ئەکرین که له‌ مدینه دینه خواره‌وه ، که ده‌وله‌تى ئیسلام پێک‌ده‌ی ، وه ژيانىكى کۆمه‌لایه‌تى دەست پێ‌ئەکات به‌ پێى ده‌ستوری ئیسلام ، وه ئەژێر سێبەرى ئەوا ، له‌بەر ئەوه باسی ترازووبازیی ئەم سوورەته مهککى‌یه‌دا جێى ووردبوونه‌وه‌یه .

را ده‌رئه‌که‌وى که ترازووبازیی زۆر باوبووه له‌ مه‌ککه‌دا ، له‌کاتى هاتنى ئایینی ئیسلامدا ، وه گه‌ل زۆر نالاندوو‌یه‌تى به‌ده‌ست ئەم ده‌رده‌وه ، نه‌خاوزه‌لا که کللی ده‌رگای بازرگانى و کرىینو فرۆشتنىش هەر به‌ده‌ست ده‌وله‌مەندو خواهن پله‌و پایه‌کانى مه‌ککه‌وه بووه ، که هه‌موو سالتیک کاروانیان له‌هاوینانا چوه بۆ شامو له‌ زستانانا چوه بۆ یه‌مەن ، وه هەرچى پێویست بووبى هیناویانه بۆ مه‌ککه ، وه به‌ ئاره‌زووی خۆیان فرۆشتوو‌یانه ، وه هەر به‌ زۆرو که‌له‌گایى ، که‌میان داوه له‌ باتى زۆرو ، زۆریان وه‌رگرتوه له‌بهرانه‌برى که‌ما،وه‌ک ئەفهرموى (ویل للمطففين الذين) واى بۆ ئەو ترازووبازانه‌ى (اذا اکتالوا على

النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (۲) وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ (۳)
 أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ؟ (۴) لِيَوْمٍ عَظِيمٍ (۵) يَوْمَ يَقُومُ
 النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ؟ (۶)

سەر (مالى) مەردوم بەتەواۋىيى ۋەرى ئەگرن (۲)، ۋە كاتىكىش بۆيان پىوانە يا كىشانە
 بىكەن كەمىيان ئەدەنى (۳) ئايا ئەوانە نازانن كە زىندوو ئەكرىنەۋە (۴) لە رۆژىكى
 گەورەدارە، رۆژىك كە مەردوم لەبەر بارەگى پەرۋەردىگارى جىهانىيان دا ئەۋىستىن (۵)

الناس يستوفون) كاتىك كە لە مالى مەردوم شتىك پىوانە بىكەن بۆ خۆيان بە
 زىادەۋە ، پىوانەنى ئەكەن ، ۋە بە زۆر ئەيىبەن ، ۋەك ۋوتەى «على» ئەيگەيەنى
 (واذا كالوهم او وزنوهم) ۋە كاتىكىش كە لەمالى خۆيان بۆيان پىوانە ، يا كىشانە
 بىكەن (يخسرون) كەمىيان ئەدەنى ، بىن ئەۋەى يەكىك بتوانى قسە بىكات ، چوونكە
 ناچار بوون بە ۋەرگرتنى .

بەئى ئىسلامەتى ئەم زۆرو ستەم دەستدرىزىيەى زۆر پىگران بوو ،
 ھەرچەند ھىشتا دەستە جەۋى ژيانى كۆمەلە تىشى ۋەرنەگرتىبوو ، تا رىكى بىغات
 بە پى شەرىعەتى خۆى ، ۋە بە ھىزى قانۇن ۋە ياساى دەۋنەت بەراۋوردى بىكات ،
 بەلام بەم سوۋرەتە گەلى ، بىتدار كىردەۋە ، ۋە گەورەكانى مەككەى ، پىشەكىي
 داچنەكاند ، ۋە پىي فەرموون (الا يظن اولئك) ئايا گومان نابەن ئەو ترازووبازانە
 (انهم مبعوثون ليوم عظيم) كە زىندوو ئەكرىنەۋە لە رۆژىكى گەورەى بەساما ، (يوم
 يقوم الناس لرب العالمين) رۆژىك كە ھەرچى مەردوم ھەيە تيا ئەۋىستىن ، ۋە ھەموو
 بەترسو لەرزەۋە چاۋەچاۋى فەرمىانى پەرۋەردىگارى ھەموان ئەكەن ، واتە يەكىك
 ترازووبازىيى ئەكات ، كە پرواى بە رۆژى زىندوو بوونەۋە لى پىرسىينەۋە نەبى ،
 ئەگىنا ھەركەستىك چ جاي پروا «يقين» بەلكو ھەر گومانىكىشى بىي بەر رۆژە ، دىيى
 ناكات لە مەردوم لە پىوانەۋ كىشانەدا .

لە جىيەك ئەمە تۆلەى ترازووبازان بىي - كە نە شتىكى زۆر ، كەمىك ئەدزىن -
 نەبى تۆلەى ئەو كەسانە چۆن بىي كە بە زۆرو ستەم مالى مەردوم داگىرئەكەن ، ۋە

كَلَّا! إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سَجِّينٍ (۷) وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِّينٌ؟ (۸)
 كِتَابٌ مَرْقُومٌ (۹) وَيَلُوكُ يَوْمَئِذٍ الْمُكَذِّبِينَ (۱۰) الَّذِينَ يُكذِّبُونَ
 بِيَوْمِ الدِّينِ (۱۱)

ئەگەر ! بەراستی نامەى بەدکاران لەناو دەفتەریکی بەستی پەشایە (۷) تۆ چوو زانییت
 ئەو دەفتەره چی یە ؟ (۸) دەفتەریکی نووسراوه (۹) وای لەو پۆژەدا بۆ بێ پروایان ! (۱۰)
 ئەوانەى كە پروا ناکەن بە پۆژی پاداشدانەوه (۱۱)

• بە سەر و بەرەوه ئەیخۆن •

تائیتستا ناوی ئەمانەى برد بە ترازو باز ، ئنجا ناویان ئەبات بە بەدکردار
 ئەفەرموی (کلا) با پەشیمان بنهوه لە ترازو بازیی ، ئەگینا لە بەدکاران ئەژمیرین ،
 كە (ان كتاب الفجار) بەراستی نامەى بەدکارانیش (لفی سَجِّين) لەناو دەفتەریکی
 پەستی پەشی ناشرین دایە كە تەرخان کراوه بۆ گوناھباران (وما ادراك ما سَجِّين) تۆ
 چوو زانییت ئەو دەفتەره چ دەفتەریکی ~~پەشی~~ و ناشرینە ؟ ناوی هەر كەسیكى تیا
 دانرا ، نیشانەى بەدبەختی یەتى ، ئنجا بسى ئەو دەفتەره ئەكات ئەفەرموی (كتاب
 مرقوم) دەفتەریکی نووسراوی نیشانە کراوه بە نیشانەى تۆلەو سزا •
 ئەم تەعبیرە وهك تەعبیری ئەمرۆ وایە كە ئەتین : ناوی فلان چوو ناو
 دەفتەری پەشەوه •

لەدوای هەر پەشە کردن لە ترازو بازان ، بە تايەتى «ويل للمطففين» ئنجا
 دووبارە هەر پەشەیان لێ ئەكاتەوه ، بە جۆریكى گەورە تر و فراوان تر لەوانیش و لە
 گوناھبارانی تریش ، ئەفەرموی (ويل يومئذ للمكذبين) دۆزەخ لەو پۆژەدا بۆ
 بێ پروایان (الذين يكذبون بيوم الدين) ئەوانەى كە پروا ناکەن بە پۆژی پاداش ،
 كە پۆژی دوایی یە ، ئنجا ئەم پروانە کردنەیان بە ئینکاری ئەو پۆژە بێ ، بە ئاشکرا ،
 یا بە بێ موبالاتی یان بێ دەربارەى •

ئەمە ئاشکرایە لە هەموو كەسێكەوه ، یەكێك ئەگەر بە راستی پروای بێتی بە
 پۆژی دوایی و پرسینەوه ، هەرگیز گوناه ناکات ، وه ئەگەر كەردی زۆر زوو

وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ (۱۲) إِذَا تُلِيَّ عَلَيْهِ آيَاتُنَا
قَالَ: أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۱۳)

كەس ئەو پۆژە بە درۆ نازانی مەگەر ھەموو ستمکاریکی گوناھبار (۱۲) کاتیک کە نایەتانی ئیمەیی بەسەرا بخوینریتەوہ ئەلئ: (ئەمانە) قسەیی پڕو بووچی پیتشینانن (۱۳)

بەشیمان ئەبیتەوہ ، کەوا بوو ھەرکەستیک ، کە بەبئ پەروا گوناھ بکات و درێژەیی بئیدات ، ئەوہ مەعنای وایە کە پڕوای بە پۆژی دوایی نییە ، لەبەرئەوہ خوا گوناھ کردن و زۆرو ستمو دەستدرێژی ، گێرا ، بەنیشانەیی بئسروایی ، فەرمووئی (وما یکذب بە) ھیچ کەستیک ئەو پۆژە بە درۆ نازانی (الاکل معتد اثیم) مەگەر ئەوانەیی کە دەستدرێژی ئەکەن بۆ ماف «حق»ی مەردوم ، وە خوویان گرتووە بە گوناھو دەستدرێژی یەوہ ، واتە ئەوانەیی کە دادپەرستن ، وە لە پئی راست لانادەن ، وە لەو سنورەیی کە خوا دایناوە بۆیان ، ناچنە دەرەوہ ، بۆ ئەوانە ئاسانە پڕواکردن بە پۆژی دوایی ، بەتکو بەرەیی لئوہر ئەگرن ، وە یارمەتی یان ئەدات بۆ ئەو پەووشت و خووەیی کە لە سەری نیی ، بەلام ئەو کەسەیی کە پەردەیی پەش بەسەر چاوو دلیا ھاتیئ ، وە خووی گرتبئ بە زۆرو ستمو دەستدرێژی یەوہ ، بۆ ئەو کەسە زۆر گرانی پڕواکردن بە پۆژی دوایی ، بەتکو ھەر ناگونجئ ، چونکە نایەوئ ئەم پووہوہ بیسەر بکاتەوہ تئبگات ، چونکە ئەگەر پڕوای بەو پۆژە ببئ ، ئەبئ گوناھ نەکات و زۆروستەمی نەمیتئ ، یا ئەگەر بشئ مینئ ئەبئ بە زۆرو ستمی بزانی ، وە خوئی بە زۆردارو ستمکار بزانی ، کە ئەمانە ھیچی بۆ ئەو دەست نادات ، ئنجا لەبەرئەمانە ھەرچەند باسی پۆژی دوایی بۆ بکریئ ، پئی پتوہ ئەنئ ، وە نایەوئ پڕوای پئی بکات ، وە ئەگەر جارێک نایەتیکئی قورئانی بۆ بخوینریتەوہ کە باسی پۆژی دوایی و ئازارو سزای ئەو پۆژە بکات ، ئەبئ بلئ ئەمانە ، باسە نووسراوہ پڕو بووچەکانی پیتشینانن ، وە کو ئەفەرموئ (اذا تلی علیہ آیاتنا) کاتیک کە نایەتانی قورئانیان بەسەرا بخوینریتەوہ ، لە باسی پۆژی دوایی و ئازارو سزای ئەو پۆژەدا (قال : أساطیر الاولین) ئەلئ : ئەمە داستانی پڕو بووچی پیتشینانە ، لەم گوئی وەرئەگبیرئ و لەوگوئی فەرامووش نەکریئ ، وە ئەلئ کئ گوئی ئەداتە ئەم

كَلَّاۤ اِ بَلْ رَانَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْۙ مَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ (۱۴) كَلَّاۤ اِ

نە وانی یە : بەلکو ئەوەی کە ئەیانکرد (لەخراپە) بەردەى هیناوە بەسەر دلیانا (۱۴)
نە بەراستی

جۆره قسانه ؟ ، ئەى ئەوه فلان و فلان بۆ گۆئى نادهنى ، تا ئیمەش چاویان
لێبکەین ، دیاره ئەوانیش لەدلا بەلایانەو وایە ، کە قورئان قسەى پرۆبووچە ،
با بەزبانیش نەیتین ، نایینیت هەرچی خواو پیغەمبەر پێى ناخۆش بێى ئەوه ئەکەن ،
وه له هیچ ناگەرێتەوه (کلا) نە ، وانی یە ، بەلکو قورئان نامەیهکی راست و
دروسته ، سەرچاوهى هەموو خۆشبهختی یەکە ، دەرمانى هەموو دەرديكى پەووست و
خووبى یە ، هەرچی بە پێى ئەو پەفتار بکات مەرفى تەواوه ، وه هەرچیش لێى
لابدات ، له پێى مەردایەتى دوورنەکەوتەوه ، بەلام ئەم بێ پروایانە بەهۆى باوى
ناشرین و پەووست و خووى خراپ و هاو دەمى خراپەوه ، بەردەى پەش هاتوو بەسەر
دلى و دەروونيانا ، وه کو ئەفەرموى (بەل ران قلوبهم ماکانوا یکسبون) بەلکو ئەو
کردهوه خرابانەى کە ئەیان کەن بەردەى هیناوە بەسەر دلیانا ، وه نایە لێ تێبگەن .
هەموو مەرفىک ، بە سروشت چاک و خراپ لەیهک جیانه کاتەوه ، وه هەموو
خراپەیهک ، لەپێشەوه سامیکى هەیه ، یەکەمجار مەردوم کە پرووى تێ ئەکات ، سلى
لێ ئەکات و ئەسەمیتەوه ، بەلام لەباش چەند جارێک بەره بەره چرای دلى و دەروونى
نەکووژیتەوه ، وه سامەکەى کەم ئەبیتەوه ، وه ئارەزووى خراپە کردنى زۆرتر
نەبێ ، تا وای لێ دى ئیتر ناتوانى دەستى لێ هەلگرى ، بەلکو هەر نایەوى شتیکی و
ببیت کە ئەو جۆره رابواردنەى لێ تێک بدات ، بەلام لەگەل ئەمیشە لەدلا هەر پروای
بە چاکەو خراپە هەیه ، وه لێ ئەم ئەیهوى لە بێر خۆى بباتەوه ، لەبەر ئەوه نایەوى
هەرگیز قسەیهکی باش ببیت ، یا پیاویکی مسلمان ، یا زانایهکی قسەزان ببینیت ،
چونکە لە چاوپێکەوتنى ئەمانە ، دلى دانەچلەکن ، وه بپروا و پەووست و خووى
بەرزى ، بپیرنەکەوتەوه ، ئەو حەلە لە دەروونا دلتەنگ نەبێ .

ئنجما ناخۆ ، ئەم بێ پروایانە بەم جۆره رزگاربان بێى (کلا) نەخیر
رزگار بوونیان نى یە ، وه هەموو لەپووی دواى دا ، لەشوتنى پەست و ناخۆشى وادا

لَهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ (۱۵) ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا
الْجَحِيمِ (۱۶) ثُمَّ يُقَالُ: هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكَذِّبُونَ (۱۷) كَلَّا
إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبِرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ (۱۸) وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُونَ (۱۹)

ئەوان لەو پۆژەدا ، دوورخراوەن لەبیینی پەروردگار یان (۱۵) لەپاشا ئەوان ئەچنە
دۆزەخەو (۱۶) ئنجا پێیان ئەووتری ئەمە ئەوێه کە پڕواتان پێنەئەکرد (۱۷)
بەراستی نامە (کرداری) چاکان لەناو دەفتەریکی بەرزایە (۱۸) تۆ چووزانییت
ئەو دەفتەرە چییە؟ (۱۹)

ئەبن ، کە لەمبەرەبانیی خوا پێبەش بن ، وەکو ئەفەرموی (انهم عن ربهم يومئذ
لمحجوبون) ئەو گوناھبارانی دلپەشانە لەو پۆژەدا پێبەشن لەبیینی پەروردگار یان ،
چونکە لەجیهانا ھەرگیز خویان بپیرنەکەوتۆتەو ، وە یادیان نەکردوو ، کەواتە
لەپۆژی دوايشا ، لەھەموو جۆرە مېەرەبانییەکی ئەو پێبەش ئەبن ، وە لەدوای
دەرکردنیان لەقابی مېەرەبانیی خوا ، ئنجا بەجاریک فری ئەدرێنە ناو دۆزەخەو ،
و دکو ئەفەرموی (ثم انهم لصالوا الجحيم) لەپاش نائومیدیەکی ئیجتگاریی ئنجا
ئەچن بۆ دۆزەخ (ثم يقال) لەپاش چوونە ناوی ، پێیان ئەووتری (هذا الذي كنتم به
تكذبون) ئەمەییە ئەو ناگری دۆزەخی کە لە جیهانا پڕواتان پێنەئەکرد .
چەند ناخۆشە بۆ مەردوم دواي ئەوێ کە تووشی تۆلەیک بوو ، گوناھەکانی
بدرێنەو بە چاوا وەک لێرەدا .

لەدوای باسی پووێپەری خراپان ئنجا باسی پووێپەری چاکان ئەکات
ئەفەرموی (كلا ان كتاب الابرار) بەراستی (۱) نامە کرداری چاکان (لفی علیین) لە
ناو دەفتەریکی گەورەیی بەرزایە ، کە تەرخان گراوہ بۆیان (وما ادراك ماعليون)
تۆ چووزانییت ئەو دەفتەرە چ دەفتەریکی پاکو تەمیزو بە فەرہ؟ ناوی ھەرکەسیکی
تیا دانرا ، ئەو نیشانی هاتو خوشبەختیەتی ، ئنجا باسی ئەو دەفتەرە ئەکات

(۱) ئەم تەفسیرە نیشان ئەدات کە «کلا» لەم نایەتەدا بە معنا «حقاً» وەک لە

تەفسیری قامسی دا ئەفەرموی .

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ (۲۰) يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ (۲۱) إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي
 نَعِيمٍ (۲۲) عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ (۲۳) تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ
 نَضْرَةَ النَّعِيمِ (۲۴) يُسْتَمُونَ مِن رَّحِيقٍ مَّخْتُومٍ (۲۵) خِتَامُهُ
 مِسْكٌ ، وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ (۲۶)

دەفتەرىكى نوسراوى (ئەمەندە بەفەر) ۲۰، نزییكى بارەگا ، تەماشای ئەكەن (۲۱)
 بئىگومان چاكان لە (نازو) بەهرەمەندی دان (۲۲) لەسەر تەخت و بارەگاوه تەماشای
 ئەكەن (۲۳) ئەبى نىيەت لەپوخساریانا پاراویى خۆش گوزەرانى (۲۴) شەرابى پاکی
 سەر بەمۆریان دەرخوارد ئەدرى (۲۵) کە دواقومی بۆنى ميسکە ، بۆ ئەوه با پيش
 دەستی بکەن پيش دەستی کەران (۲۶)

ئەفەرموی (کتاب مرقوم) دەفتەرىكى نووسراوى نیشانەکراوه بە نیشانەى پاداش و
 میهرەبانى (يشهده المقربون) دەستە دەستە فریشتە و نزییكى بارەگا تەماشای
 ئەکەن .

لەدواى ئەوهى کە فەرمووی هەرچى کردەوهى چاكان هەيه دائەنرى لەناو
 دەفتەرىكى جوانى بەرزى بە فەرا ، ئنجا باسى ئەو شتانە ئەکات ، کە دەست چاكان
 ئەکەوى لەپۆژى دواى دا ، ئەفەرموی (ان الابرار لفي نعيم) چاكان لەناو نازو
 خۆشى و بەهرەمەندی دان ، ئنجا باسى هیندىک لەو خۆشى و بەهرەمەندی بە ئەکات ،
 ئەفەرموی (على الارائك ينظرون) لەسەر تەخت و بارەگاوه پال ئەدە ئەوه و تەماشای
 ئەو خۆشى و بەهرانە ئەکەن کە خوا پى داوون (تعرف في وجوههم) ئەبى نىيەت لە
 پوخساریانا (نضرة النعيم) پاراویى خۆش گوزەرانى (يسقون من رحيق مختوم)
 شەرابى پاکی خۆشى سەر بە مۆریان دەرخوارد ئەدرى (ختامه مسك) کە دوا قومی
 بۆنى ميسک ئەدات، واتە وهك شەرابى دنیا بۆگەن و تىژو ناخۆش نى، (وفي ذلك)
 بۆ ئەم خۆشى و نازو میهرەبانى بە (فليتنافس المتنافسون) با دەست پيشکەرى بکەن
 دەست پيش کەران بە کردەوهى پاک و ئىشى چاک ، واتە هەوولدان و دەست پيشکەرى
 ئەبى بەچاکی و پاکی و خواپەرستى بئى بۆرە زامەندی خواو گەشتن بە نازو بەهرەى
 بەهەشت ، ئەک بە دزی و ترازو بازى و زۆرو سستەم و خۆین مزی بئى ، بۆ

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ: (۲۷) عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقْرَبُونَ (۲۸) إِنَّ
الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ (۲۹)

تیکەل کراوی ، لە (ناوی) تەسنیمە (۲۷) کانی یەك که نزیکان (ی بارەگا) لێی
نەخۆنەوه (۲۸) بێ گومان ئەوانەى که بەدکار بوون بێ ئەکەنین بەوانەى که برۆیان
هێنا بوو (۲۹)

دەوڵەمەندیی و پەزنامەندیی مال و منال •

زۆر سەیرە دەست پێشکەریی لە کاروباری پۆژی دواى دا گیان بەرزو پووناك،
وہ سەر زەوی پاکو ئاوەدان ئەکاتەوه، بەلام دەست پێشکەریی لە کاروباری جیهانی دا،
گیان پەستو تاریک ، وە سەر زەوی پێسو وێران ئەکات ، وە جیهان ئەکا بە
گۆمیکى پۆگەنى پر لە کرم و مار که هەمیشە یەکتەریی بخۆن •

لە پاش باسی شەرابی بەهەشت و بۆنى خۆشى ، ئنجا باسی ئەو ئاوە ئەکات
کە تیکەلێ ئەکەری ئەکاتی خواردنەوه یا ، ئەفەرموی (ومزاجه من تسنيم) ئەوی که
نەگەل ئەو شەرابەدا تیکەل ئەکەری ئاویکە که سەرچاوەکەى ناوی «تەسنیمە» وە
ئەشوینى بەرزو بئەندەوه دیتە خوارەوه ، واتە ئەگەر یەکتە بێ یەوی شەرابی
بەهەشت بە روونی بخواتەوه ، لەو ئاوەى تیکەل ئەکات ، چ سەرچاوەیەك ! (عینا
یشرب بها المقربون) سەرچاوەیەك که هەر چاکان لێی ئەخۆنەوه •

ئەم نازو میهرەبانیانەى که باس کرا هەموو کەسێک لە دنیا دا ئارەزوویان
ئەکات و هەووتیان بۆ ئەدات ، بۆیە خواش ناو بەناو باسیان ئەکات ، تا هەموو
مسلمانێک بە تەنیا بێ و هەووتیان بۆ بەدات ، بە کردەوهی چاک ، ئەمە لە کاتێک
کە نازو بەهەری بەهەشت لەهێ دنیا بچێ ، ئنجا وەرە ئەگەر هەزاران جار باشترو
چاکترو خۆشتەر بێ ئەبێن مەردوم چۆن هەووتی بۆ بەدات و کۆششی بۆ بەکات •

دواى ئەوهی که باسی چاکان و خراپانی کرد لە گەل باسی پاداش و تۆلەیان لە
پۆژی دواى دا، ئنجا باسی کردەوهی خراپان ئەکات لە گەل چاکان لە جیهان و کردەوهی
چاکان لە گەل خراپان لە پۆژی دواى دا ، ئەفەرموی (ان الذين اجرموا) ئەوانەى که
بەدکردار بوون ، وە دێیان لە عاستی دینداران پەشو گویان لە بیستنی قسەیان
کەربوو (کانوا من الذين آمنوا يضحكون) کاتیک بوو ، بێ ئەکەنین بەوانەى که

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ (۳۰) وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ (۳۱) وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا : إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ (۳۲)

وه كاتيك كه به لايانا برۆيشتنايه چاويان لى دائه گرتن (۳۰) وه كاتيكش بگه رانايه ته وه بۆ لاي كەس و كارىان ، به شادمانىي ئه گه رانه وه (۳۱) وه حەلىكيش كه بياندينايه ئه يان ووت : ئەمانه گومران (۳۲)

بروایان هینابوو ، بۆچی ؟ چونکه كاتيك كه پیغه مبهری نیسلام هات ، گهروهو بچووك گومراو سەرگهردان بوو ، كەس نه بوو بانگی حەق بدات به گوئیچكەى مردوما پیغه مبهر خۆی نه بێ ، له پاشا چەند مستمانیكى رهشو پرووت پهیدا بوون كه به په نهانیی بروایان هینابوو ، به لام له ترسی گهروهو دهستداره كان ، نه یان ئه وئیرا بروا كه یان ئاشكرا بکەن ، یا رێ نموونی به كی ئه و بێ بروایانه بکەن ، مه گه ر به نه ئینی ، گهروهو زۆرداریش - له بهر نه وه ی كه یاخی به به هۆی زۆرداریی و دهستداریی خۆیه وه - هه میسه پێكه نیی دێ به و هه ژاره بێ دهسه لاتانه ی كه له سه ر بیرو باوه ری ئه وان نیین ، نه خوازه لا كه بانگیشیان بکەن بۆ سه ر بیرو باوه ری خۆیان ، ئنجا ههروهك بێ بروا كان پێ نه كه نیین به مستمانه كان (واذا مروا بهم يتغامزون) وه كاتيكش كه به لايانا برۆيشتنايه چاوو برویان لى دائه گرتن به گاتته وه (واذا انقلبوا الى اهلهم) وه حەلىكيش بى بروا كان بگه رانايه ته وه بۆ ناو مال و مناتیان (انقلبوا فكهين) ئه گه رانه وه به پێكه نیین و گاتته كردنه وه ، وه ئه یان ووت ئەم مستمانانه زۆر سه یرن ئه ئین هه ر هاوار له خوا بکەن ، وه ئه و شتانه ی كه له ته وانای ئاده میی دا نیین هه ر داوا له خوا بکەن ، ئه ی بته كان ، ئه ی بیرو گوڤه كان بۆ كوێ چوون ، یا گهروه كان و تكا كه ره كان چى یان لى هات؟ كه هه زاران جار به ده نگمانه وه هاتوون ، وه هه زاران كاری گرنگه و گهروه یان بۆ كردوین ، نه گه ر به قسه ی ئەمانه بێ نه بێ بیجگه له خوا هیه چ شتیكى تر كه تكی نه بێ (واذا راوهم) وه حەلىكيش كه چاويان به مستمانه كان بکه وتایه (قالوا ان هؤلاء لضالون) ئه یان ووت ئەمانه گومران ، چونکه له رتی باوو باپییری خۆیان لایان داوه ، وه له سه ر دینی خۆیان نه ماوون .

وَمَا أَرْسَلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ (۳۳)

له کاتیکا که (ئهوان) به چاودیر نه نیرراوون بۆ سهر مسلمانان (تا ئەم قسهیه بکهن) (۳۳)

بهراستی ئەمه ئهوبهپری بی‌حهیاییه ، که بی‌بروا به بروادار بلتی گومرا •
قورئان لیره دا ده‌مقانی «مناقشه» ناکات له‌سهر مسلمانان ، چونکه قسه‌که‌یان
هیچ نرخیکی نیه ، به‌لام گاته‌یه‌کیان بی‌ته‌کات که لووتیان بچووژته‌وه ،
ئه‌فهرموئ (وما ارسلوا علیهم حافظین) ئەم بی‌بروایانه نه‌نیرراونه‌ته‌سه
مسلمانان به چاودیر و نامۆژگار ، واته ئه‌وان حه‌قی ئەم قسه‌یان نیه ، چونکه
نه‌کس بانگی کردوون بۆ ئەم قسه‌یه ، وه نه‌مه‌ش کاری نه‌وانه ، تا خۆیانی
تی‌هه‌ل‌قورتینن •

له‌هه‌موو کاتیکا ، وه له‌هه‌موو شوئینیکا ، ئەم بیاو خراپانه هه‌ن ، که‌به‌یانان
ئیواران سه‌ر پێ به‌مه‌ردوم نه‌گرن ، وه هه‌رکه‌سیک به‌به‌رده‌میانا بروا ته‌وانجی
تی‌نه‌گرن و کۆری بی‌نه‌گرن ، به‌راستی ئەم ئایه‌تانه نه‌لتی بۆ نه‌مۆ هاتوونه‌ته
خواره‌وه •

به‌ئێ هه‌روابووه ، که دین کزیوو ، په‌ووشتو خوو نه‌ما ، پێی راست کۆیر
بووه‌وه ، بی‌شه‌رمی و بی‌حه‌یایی بلاو بووه‌وه ، دۆستایه‌تی و براهه‌تی وون بوو ،
گه‌وره‌و بچووکی باری کرد ، راست‌گۆو درۆزن تیکه‌ل بوون ، چاوو پاو ده‌ستی
پێ کرد ، وه هه‌موو که‌سیک ویستی نه‌نگ و ناته‌واویی خۆی به‌غه‌یبه‌تی گه‌وره‌تر له
خۆی داپۆشی ، کاتیک که‌مه‌ردوم گه‌یشه‌ته ئەم پاده‌یه ، ئیتر ده‌نگی حه‌ق له‌ناوا کز
ئه‌بن ، منالی ده‌م‌رووتی بی‌ژییری و بییر ، گاته‌به‌ پییری خاوه‌ن بیرو ،
نه‌خوینده‌وار به‌خوینده‌وارو ، بی‌دین به‌دین‌دارو ، سه‌ره‌ری به‌پیشه‌وی
زانا ، ته‌کات ، ئنجا ئەمه ئهوبه‌پری خراپی و بی‌شه‌رمی به‌وه سه‌ره‌تای له‌ناوچوونی
گه‌له ، نه‌گه‌ر چاکان و تیگه‌یشتوان تی‌نه‌کۆشن ، وه چاکي ، نامۆژگاری نه‌که‌ن
به‌لادا ، نه‌و گه‌له‌ نه‌مری و نه‌بی به‌واته‌ی پۆژگار •

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ (۳۴) عَلَى الْأَرَائِكِ
يَنْظُرُونَ (۳۵) هَلْ ثُوبَ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ؟ (۳۶) •

ئەمپۆ (کە پۆژی دواىیە) ئەوانەى کە پروادار بوون ، بەبى پرواکان پى ئەکەن (۳۴) لەسەر تەخت و بارەگاوه تەماشای ئەکەن (۳۵) (تا بزائن) ئایا تۆلەى ئەو بى پروایانە دراوه تەوه ، ئەسەر ئەو کردەوانەى کە ئەیانکرد (لە جیهانا) (۳۶) •

ئەمە کردەوهى بى پرواکان بوو لەگەل مسلمانەکان لەجیهانا – کە پىیان پى ئەکەن پىنو چاویان لى دانەگرتن ، ئنجا تەماشای کردەوهى مسلمانەکان بکەن ، لەگەل بى پرواکان لە پۆژى دواىی دا ، ئەفەرموی (فالیوم الذین آمنوا) ئەمپۆ – کە پۆژى دواىیە – پرواداره کان (من الکفار یضحکون) بەبى پرواکان پى ئەکەن ، چونکە هەموو هیواو نامانجیکیان هاتۆتە دىسى ، وه به بەرى کردەوهى باش و خواپەرستى خۆیان گەشتوون ، وه دوژمنەکانیشیان ئەپىنین بە کەساسى و پىسواىی کە سزا ئەدرتین (على الارائك ینظرون) لەسەر تەخت و بارەگاوه تەماشایان ئەکەن تا بە چاوى خۆیان ببینن (هل ثوب الکفار ما کانوا یفعلون) ئایا تۆلەى بى پرواکان دراوه تەوه لەسەر ئەو کردەوه ناشرینانەى کە لەگەل پرواداره کانا ئەیانکرد ؟

سُورَةُ الْإِنْشِقَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ (۱) وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ (۲)

سوورەى (انشقاق)

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرەبان

کاتیک که ناسمان لەت بوو (۱)، وه مل که چیی کرد بۆ پهروه‌ردگاری خۆی و شایسته
(ی فرمانبهریی) بوو (۲) .

سوورەى (انشقاق)

مه‌ککی به ، ۲۵ نایه‌ته ، ۱۰۷ ووتیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرەبان

ئەم سوورەتەش وهك سوورەتى «تكویر» و «انفطار» دەستپێنەكات بەباسی
وێران بوونی جیهان و تیکچوونی ناسمان و زهویی لەسەرەتای پۆزی دواى یه‌وه ،
ئەفەرموی (اذا السماء انشقت) کاتیک که ناسمان لەت بوو ، وه ئەم دەستووری
ناسمان و زهوییە تیکچوو ، بەم رەنگه دوو ئەستیره بە تەنشت یه‌کا برون ، وه بە
هیزی کێشندە یه‌کتری پاکێشن و بەیه‌کا هەلتەقین (واذنت لربها) وه گوئی گرتو
مل که چیی کرد بۆ فرمانی خواى خۆی لەم لەت بوونەدا ، وهك گوئی گرتنی یه‌کیت
که فرمانبهریی گه‌وره‌ی خى بکات (وحقت) وه شایسته بوو بۆ فرمانبهریی ئەو
خوایه‌ی که دروستی کردووه و هەزاران ملیون سال پایگرتووه ، نیستاش که‌وا
نۆره‌ی پوو‌خان و تیکچوونی هاتووه ، ئەپرووختنی و تیکی ئەدات ، بی‌ئەوه‌ی که
بتوانی سەرپێچی بکات ، دیاره له‌و دەمه‌دا که ناسمان تیکچوو ، وه ئەستیره‌کان

وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ (٣) وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ (٤) وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا
وَحَقَّتْ (٥) يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ! إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا
فَمُلَاقِيهِ: (٦)

وه ساتیک که زهوی بانکرایهوه (٣) وه نهویی تیاوو فری وازی لی هینا (٤)،
وه مل که چیی کرد بو پهروه دگاریی و شایسته کراوه، نهی ئاده میی تو بی گومان
تیکۆشه رییت بهره رووی بهره دگارت به تیکۆشان! نهوسا پیی نه گهیت: (٦) •

هه له وه ریین، زه ویش له جیگای خۆی نه ترازی، وه هیزی کینشدهی نامینی، وه
هه رچی شاخ و کیزی ههیه هه مووی دانه رووخی و له یهک بهرته پیی، وهک چه رمیک
که رایکی شیییت له هه موو لایه که وه، بان نه بیته وه وه قهبارهی گهوره تر نه پیی، وه کو
نه فه رموی (واذا الارض مدت) ساتیک که زهویی راکیشراو بان کرایه وه •

دیاره لهو حه له دا، هه رچی له ناو زهویی دا بیی دهر نه به پیی، وه کو نه فه رموی
(والقت ما فیها وتخلت) هه رچی تیاوو له کان و غه زنه، فری و دایه ده ری، وه ناوی
خانی بوو • زهویی لهو ده مه دا له زۆیر فه رمانی خوی گهوره ناتوانی بچیته دهره وه،
وه مل که چو فه رمان به ره، وه کو نه فه رموی (واذنت لربها) وه گوئی گرتو مل
که چیی کرد بو پهروه دگاری خۆی له مانادا (وحقت) وه شایسته بوو بو به جی
هینانی فه رمانی خوا •

مه بهس له گوئی گرتنی ئاسمان و زهویی و مل که چیی یان بو خوا نه مه یه که
هه رگیز له فه رمانی ناتوانن بچنه دهره وه، وه هه ر ساتیک ئاره زوو بکات تیکیان
ئهدات، ههروهک له پیتشه وه دروستی کردوون، واته هه ر ساتیک نه مانه ی پیتشو
روویدا، ئاده میی به خزمهت خوی خۆی نه گهت، وه به ری کرده وهی خۆی نه بیینی،
وه کو نه فه رموی (یا ایها الانسان) نهی ئاده میی (انک کادح الی ربک کدحا فملاقیه)
تو بی گومان تیکۆشه رییت، وه له هه ول و ته قه لادایت له چاکه یا له خراپه، وه
به ره به ره رووه و مردن نه پوئیت، وه به ره و رووی پهروه دگاری خۆت نه بیسته وه،
واته وانه زانییت، که له جیهانا به ئیجاریی نه مینسته وه، وه هه ر ده ست دریزی و
زۆرو سته میکی تیا بکهیت، هه روا وون نه پیی، نه، وانی یه، به نکو تو به هه موو

فَأَمَّا مَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ (۷) فَسَرَفَ يُحَاسِبُ حِسَاباً يَسِيراً (۸)

ئىنجا ئەو كەسەى كە نامەى (كردهوەى) درايە دەستى راستى (۷) ئەوسا پرسینەوہەكى سووكو ئاسانى لەگەل ئەكرى (۸)

هەناسەيەك ، خشتىك لە بناغەى عمرى خۆت دەردىنييت لەبن ، وە بە ھەموو ھەنگاويك ، كە لەكردهوەى خۆتا ئەى نييت ھەنگاويك بەمردن نزيك ئەكەوئیتەوہ ، تا ئەو پۆژەى بە ئىجگارىي لنگى لىرئانەكىشيت ، وە بەچاوى خۆت پۆژى دوايى ئەبينيت ، وە ئەوشتانەى كە پروات پىنەئەكردن دىنەپرئت .

ئەمە لەھەموو كەسيكەوہ ئاشكراو نمايانە ، يەكيك ئەگەر نامەيەكى مزگىنى بدرئىت ، وە بزاني كە مزگىنى تيايە ، خيرا ئەچى بە پىرئوہ ، وە بە ھەموو ھۆش و گوشتىكەوہ ، پووئى تى ئەكات ، وە بە گەرم و گوپىي وەرى ئەگرتى بەدەستى راستى ، تا نامەكەى لەدەست نەكەوئیتە خوارەوہ ، چونكە دەستى راست بەھىزترە لەدەستى چەپ بۆ گرتنى شت ، بەلام ئەگەر كاغەزىكى ناخۆشىي بدرئىت ئەو ھەلە نايەوئى كاغەزەكە وەربگرتى ، وە ئەگەر ھەر وەرىشى گرت بە ساردىكەوہ ، وە بە دەستى چەپى وەرى ئەگرتى ، بەلكو لەدەستى بكەوئیتە خوارەوہ ، خۆ ئەگەر لەكاتى وەرگرتنا ، تەنشت يا پششىي تىن کرد ، ئەوہ ئىبتر معنای وايە كە ھەر زۆر وەرسە لەوەرگرتنى .

كەوابوو نامە وەرگرتن بەدەستى راست ، يا بەدەستى چەپ ، يا لەپشتەوہ نەمايشى چۆنىتى و تمثلى حالى كەسيكە كە لەو پۆژەدا ئاگاداربى بە كردهوہى پاك ، يا پىسى خۆى ، ئىنجا ھى وا ھەيە لەو پۆژەدا كە كردهوہى خۆى بۆ دەرئەكەوئى ، كەيف خۆش ئەبىو ئەگەشیتەوہ ، كە ئەمە ئاوبراوہ بە وەرگرتنى نامە بەدەستى راست ، وە ھى واش ھەيە گرژ ئەبىو ئاوجەوان ئەدا بە يەگا ، وە پووئى لىوەرئەگىرئى و پششى تى ئەكات ، وە لەخوای ئەوئت كە ھەرگىز چاوى پىنەكەوئت ، كە ئەمەش ئاوبراوہ بە وەرگرتنى نامە بە دەستى چەپ ، يا لەپشتەوہ ، وەكو ئەفەرموئى (ئاما من اوتى كتابه بيمينه) ئىنجا ھەر كەسيك لەپۆژى دوايى دا نامەى كردهوہى درايە دەستى راستى (فسوف يحاسب حسابا يسيرا) ئەوسا پرسینەوہەكى

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا (۹) وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ (۱۰)
 فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا (۱۱) وَيَصَلِّي سَعِيرًا (۱۲) إِنَّهُ كَانَفِي أَهْلِهِ
 مَسْرُورًا (۱۳) إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ يَحُورَ (۱۴) بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ
 بَصِيرًا (۱۵)

وه به شادمانیی ئەگەریتەوه بۆ لای کەس و کاری (۹) وه ئەو کەسەى کە نامەى لەپشتەوه درایه (۱۰) ئەوسا داواى مردنی خۆى ئەکات (۱۱) وه ئەچیتە دۆزەخەوه (۱۲) (چونکە) ئەو لەناو کەس و کاریا شادمان بووه (۱۳) وه ئەو وای گومان بردووه ، کە هەرگیز نامەپریتەوه (لای خوا) (۱۴) ئەخیر وانى یه چونکە پەرورەدگارى ئەو ناگادار بووه به (۱۵) .

سووک و ئاسانى لەگەڵ ئەکرى (وینقلاب الی اهله مسرورا) وه به کەیف و خۆشى ئەگەریتەوه بۆ لای کەس و کار و ئاشنا و پۆشنای ، لەپیاوچاکان و خواپەرستان ، لەوانەى کە لەپیش ئەما چوون بۆ بەهەشت ، واتە کرى لەجیهانا زۆر خوش و یستووه لەچاکان ، ئەگەریتەوه بۆ لای ئەوان به خۆشى (واما من اوتى کتابه وراء ظهره) وه ئەو کەسەى کە نامەى دراتى لەپشتەوه (فسوف يدعوا ثبورا) ئەوسا ئەتى : هاوار بۆ خۆم ، واتە ئاوات بەمردنی خۆى ئەخوازى (ویصلی سعیرا) وه ئەچیتە ناو ناگرى دۆزەخەوه لەبەر دوو شت :

یەكەم (انه كان في اهله مسرورا) چونکە ئەو ، لەجیهانا لەناو کەس و کار و ئاشنا و پۆشناى ، زۆر کەیف خۆش و سەر و دل خۆش، وه بى ناگا بووه لەپاشه پۆزى، وه هەرچى ئارەزووى کردبى ، کردوویەتى ، بى ئەوهى ترسابى لەپۆزى دواى ، بهلام ئەبڕۆ به پێچهوانەى دنیا ، خەمبارو خەفەتبارە ، وه دەردو زووخوا ئەچەزى .
 دووهەم (انه ظن ان لن يحور) ئەو وای ئەزانى کە زیندو نابیتەوه و ناچیتەوه بەردەمى خوا بۆیه خۆى بۆ نامادە ئەئەکرد (بلى) ئەخیر وانى یه کە تى گەشتووه ، بەتکو له پۆزى دواى دا ئەچیتەوه لای خوا ، وه پرسىارى هەموو کردەوه یەکى لى ئەکات ، وه پاداشى چاکەى به چاکو خراپەى به خراپه ئەداتەوه (ان ربه كان به بصیرا) چونکە بى گومان پەرورەدگارى ئەو ناگادار

فَلَا أَقْسِمُ بِالْشَّفَقِ (۱۶) وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ (۱۷)

سوئند ناخۆم به سووریی که ناری ناسمان (۱۶) وه به شهوو نهو شتانهی که کۆیان نهکاتهوه (۱۷)

بووه بهو ، واته نهو خوایهی که نادهمی دروست کردووه بهم هموو ژیریو بییره بهرزوه ، که بهی ببا به نهینی ناسمان و زهویی ، وه هەرچی ههیه له جیهانا ، رامی ژیر دهستی خۆی بکات ، هەر بۆ شهوی دروست نهکردووه ، که له گهل گیان له بهرانی ترا جیاوازیی نهبن ، وه ههردوولایان له دوای چهند پوژیک ژیان ، بچنهوه پهردهی نهبوون ، بهلکو فهلسهفهو دادی خوا له دروست کردنی نادهمی دا ، بهم پلهو پایه بهرزوه ، وا داوا نهکات ، که له دوای ئەم ژیانی جیهانه ، ژیانیکی تری ببی ، تا به بهری کردهوی خۆی بگات ، وه به ترازووی داد بۆی بکیشری ، بهراستی نهگهر خوا ئەم هموو ژیریو بیرو زانیین و زانیارییهی دابی به نادهمی ، له پاشا ههروا بهرهلای بکاتو لئی نهپرستهوه ، وه له گیاندارانی تر جیای ناکاتهوه ، ئییشهکهی زۆر ، بئ جئو بئ ری ، وه بئ فهلسهفه نهبن ، بهلکو هەرچی داد بئ تیا نابئ ، که ئەمەش له خواوه دووره .

ئنجا بۆ بههیز کردنهوی ئەمانه ، خوا سوئند نهخوات به چهند شتیکی وا که نیشانهی تاكو ته نیایی و گهورهیی خوان ، وه بۆ نادهمیش زۆر به که تکن ، نهفهرموی (فلا اقسیم بالشفق) (۱۶) سوئند ناخۆم به دهمدهمی ئیوارئ که هموو کهستیکی تیا نهکهوئنه پهلهپهل و دهست و برد بۆ خۆکو کردنهوهو ئییش و کار تهواو کردن ، وه هموو کهستیکی تیا نهکهوئنه خۆ ناماده کردن بۆ نهو شهوه تاریکهی که پوووی تی نهکات ، وه نازانی چی تیا روو ئەدات (واللیل وما وسق) وه به شهوو نهو شتانهی که کۆیان نهکاتهوه .

ناشکراو نمایانه ، نهوی له پوژا بلاوهی لی نهکات ، له شهوا کۆنه بیتتهوه ،

(۱) له سوورهی (حاقه) و (تکویر) دا تەفسیری (فلا اقسیم) مان کرد ، وه ووتمان

که ئەمە جۆریکه له سوئند .

وَالْقَمَرَ إِذَا اتَّسَقَ (۱۸) لَتَرَ كَبْنَ طَبَقًا عَن طَبَقِ (۱۹) فَمَا لَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ؟ (۲۰) وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ؟ (۲۱)

وه بهمانگ له کاتیکا که پر نه بیتهوه (۱۸) تیره پهرن به پله له دواى پله (۱۹)
ئیتیر بۆچی پروا ناهیتن؟ (۲۰) وه کاتیک که قورئانیان بهسرا بخوینریتتهوه
مل که چیی ناکهن؟ (۲۱)

نازأل له په چهو مؤنگهو ، بانده له هیلانهو کولانهو گیاندارى تر له بیشهو لانی
خویانا کۆئه بنهوه ، ته نانهت نهو پهلو بالانهی که له پۆزا نه کرینهوهو نه جوو لیتنهوه ،
له شهوا کۆئه بنهوهو ، له جووله نه که وون بۆ حسانهوه (والقمر اذا اتسق) وه
سویند به مانگ له کاتیکا به ته وایی پرووناک نه بیتهوه ، وه که شهوی سیانزهو
چواردهو پانزه بی .

کاتی پۆزناوا کاتیکی زۆر بهسامه کهوا پاشای ئاسمان – که پۆزه – پردهی
پهشی بهسرا دانه دریتتهوه ، دواى ئاوابوونی پۆزیش مهردوم ههست تهکات به
تارییکی یهکی ، تیکرای کشومات ، وه به بی دهنگی یهکی ئیجگار قوول ، له گهل
ترسیکی په نهانییو بیمیکی نهانیی له دوو توئی دهروونا .

شهوی مانگه شهویش کاتیکی هتواشو له سهرخویه ، تارای زیوینی بهسرا
ههموو شوئی نیکهوه تریفهی دی ، کهس نی یه لهو شهواندها ، مانگ نه چریتنی به
گویتچکه یار ، خوای بیر نه خاتهوه به خویو ههموو دهسه لاتیکی یهوه ، واته سویند
بهمانه (لترکبن طبقا عن طبق) ئیوه تیره پهرن به پله ، له دواى پله ، وه که ژیانی
یه کهم و مردن و زیندوو بوونهوه بی ، واته پله به پله تهم پتگیاننه تهرن تا نه چنهوه
لای خوا .

کاتیک که خوا ئادهمی دروست کرد بۆ ئهوهی دوو ژیانی بیی ، وه شیوهی
دروست کردنه کهی کرد به بهلگه لهسهری ، له پاشا سویندیشی لهسرا خوارد (فما لهم
لا یؤمنون) ئیتیر بۆچی پروا ناهیتن به خوا ؟ (واذا قرئ علیهم القرآن لا یسجدون)
وه کاتیک که قورئانیان بهسرا بخوینریتتهوه ملی بۆ که چ ناکهن و سهری بۆ

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ (۲۲) وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ (۲۳)
 فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (۲۴) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ،
 لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (۲۵) .

بهلام نهوانه‌ی که بی‌پروان به دروئی نه‌زنان (۲۲) وه‌خوا ناگادارتره به‌وه‌ی که له‌دلی
 نه‌گرن (۲۳) نجا مژده‌یان به‌ده‌ری به‌سزای سه‌خت (۲۴) به‌لام نهوانه‌ی که بر‌وایان
 هیتاوه‌و کرده‌وه باشه‌کانیان کردووه ، بۆ نهوان هه‌یه پاداشی بی‌پرانه‌وه (۲۵) .

دانانه‌وینن ؟ که له‌ناو نامه‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کانا ، هه‌ر قورئانه که قسه له‌گه‌ل
 سروشتی ئاده‌می‌دا بکات ، وه هه‌ر ده‌مه‌ی ، به‌چه‌شمه‌ندان‌زیک‌ی بوونه‌وه‌ر ، خوا
 بی‌ری مه‌ردوم بخاته‌وه ، وا مه‌زانن که سووچ له قورئانه‌وه‌یه ، وه ده‌نگی ئه‌م ناگاته
 کونو قوژبنی دلیان ، وه ده‌رگای دل‌و ده‌روونیان ناشکینتی ، به‌ئتی ئه‌م کاری خۆی
 نه‌کات (بل الذین کفروا یکذبون) به‌لام نهوانه‌ی که بی‌پروان ، له‌به‌ر لاساری‌و
 سه‌هنده‌یی خۆیان به‌دروئی نه‌زانن ، که وابوو مایه‌ی بر‌وا نه‌هیتان‌یان ، که‌موو
 کوو‌پینی قورئان نی‌یه ، به‌تکو سووچی ئاده‌می‌یه‌کانه ، که به‌ده‌نگی قورئانه‌وه
 ناچن ، که بیدار‌که‌ره‌وه‌یه بۆ بیستنی ده‌نگی سروشتو قسه‌ی ده‌روون (والله اعلم بما
 یوعون) وه خوا ناگادارتره له‌خۆیان به‌وه‌ی که له دلیانا کوئی نه‌که‌نه‌وه ، واته خوا
 ناگای نی‌یه که قورئان ، دایان‌نه‌چله‌کینتی ، به‌لام بر‌وا ، که ناهیتنن له‌به‌ر
 لاساری‌یانه (فبشرهم بعذاب الیم) که‌وابوو مزگینتی‌یان به‌ده‌ری به‌سزاو توئه‌ی به
 ئیش‌و‌نازار (الا الذین آمنوا) به‌لام نهوانه‌ی که بر‌وایان هیتاوه (وعملوا الصالحات)
 وه کرده‌وه باشه‌کانیان کردووه (لهم اجر غیر ممنون) بۆ نهوان هه‌یه پاداشی
 بی‌پرانه‌وه .

سُورَةُ الْبُرُوجِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ (١)

سووره‌ی (بروج) ه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

سویند به ناسمانی خاوه‌ن کهلو «برج» وه‌کان (١)

سووره‌ی (بروج) ه

مه‌ککی‌یه ، ٢٢ نایته ، ١٠٩ ووته‌یه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

ئه‌م سووره‌ته کورته ، له‌پاش چهند سویندیک نموونه‌یه‌کمان نیشان ئه‌دات ، له بیروباوه‌پو کرداری برواداران ، بۆ ئه‌وه‌ی ببن به سه‌رمه‌شق بۆ هه‌موو برواداریک له جیهانا ، به په‌نگیکی‌وا که ده‌ست له ژیان و جیهان هه‌نگرن له پیناوی بیروباوه‌را ، ئه‌فه‌رموی : (والسما ذات البروج) سویند به ناسمان که خاوه‌نی دوانزه کهلوو «برج» وه ، شه‌شیان وه‌ک «حمل» و «ثور» و «جوزا» و «سرطان» و «اسد» و «سنبله» ببن ، له سه‌روو «شمال» ی هیل «خط» ی استواوه‌ن ، شه‌شه‌که‌ی تریان وه‌ک «میزان» و «عقرب» و «قوس» و «جدی» و «دلو» و «حوت» ببن له خواروو «جنوب» یه‌وه‌ن ، له‌سالتیکا پۆژ - وه‌ک دیتته به‌رچاو - به هه‌ر دوانزه کهلوو‌ه‌که‌دا ئه‌پوا ، له یه‌که‌م پۆژی به‌هه‌را ئه‌چیتته کهلویی «حمل» هوه ، به سنی مانگه‌ی به‌هار سنی کهلویی «حمل» • ثور • جوزا» ئه‌پری ؛ له یه‌که‌م پۆژی هاوینا ئه‌چیتته کهلویی «سرطان» هوه ، به سنی مانگه‌ی هاوین سنی کهلویی «سرطان» • اسد • سنبله» ئه‌پری ،

 وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ (۲) وَشَاهِدِ وَمَشْهُودِ (۳)

• وه بهو رۆژهی که به ئیننی پین دراوه (۲) وه به هه موو بیینهرو بینراوێک (۳) •

له یه کهم رۆژی پایزا نه چیتته که لووی «میزان» هوه ، به سن مانگهی پایز سن که لووی «میزان • عقرب • قوس» نه بری ، له یه کهم رۆژی زستانا نه چیتته که لووی «جدی» یه وه ، به سن مانگهی زستان سن که لووی «جدی • دلو • حوت» نه بری ، که و ابوو له شهش مانگهی به هارو هاوینا رۆژ له شهش که لووی لای سهره وه دایه ، وه له شهش مانگهی پایزو زستانا له شهش که لووی لای خواره وه دایه •

ئهم که لووانه بهم ناوانه ناو براوون چونکه ههر یه کیتکیان له کۆبوونه وهی چند نه ستیره یه که پیدای بووه که له وینهی یه کیتک له مانهی پیتشو دایه •

(والیوم الموعود) وه بهو رۆژهی که خوا به ئیننی پین داوه ، وه ک رۆژی دوایی بی ، که ههرچی کرده وه هه یه ، تیا دهر نه که وێ به بی پهرده ، وه ههرچی بده گان هه یه ، رانه نوینرین به جورێک که هه موو چاکه و خرابه یه کیتکیان دهر بکه وێ ، وه هه موو که سیک هه موو شتیک بیینی ، وه کو نه فهرموێ (وشاهد) وه به وانهی که هه موو شتیک نه بیینی له ده شتی کۆبوونه وهدا (ومشهود) وه بهو شتانهی که نه بیینرین •

خوا لیره دا به سن شت سویند نه خوات ، یه که میان به ناسمانی خاوهن که لوو ، که هیندی شتی لیمانه وه دیاره ، وه ک رووناکیی نه ستیره کان وه لاتن و ناو ابوونیان بی ، وه هیندی شتی لیمانه وه وونه وه ک نهو شتانهی که له ناویانان •

دوو هه میان به رۆژی دوایی که به ته وایی لیمانه وه نادیاره به خۆی و نهو شتانهی که تیا روو نه دات له زیندوو بوونه وه و پرسینه وه و تۆله و پاداش که نه مانه هه چیان له جیهانا نایان بیینن •

• سیه میان به شتیکه که ناشکراو نمایانه وه به چاو نه بییری •
 بهم سویند پیتخوراوانه نیشانمان نه دات که هه موو شتیک نرخیکی خۆی هه یه نابیی به چاوی سووک ته ماشا بکری ، به لکو نه بیی وورد بیینه وه لهو شتانهی که

قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ: (٤) النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ (٥) إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
قُعُودٌ (٦)

نه‌فریین کرا له‌خاوه‌ن له‌غمه‌کان: (٤) ئەو ئاگره‌ی خاوه‌ن سووته‌مه‌نی (وبلیسه) یه
کاتیک که ئەوان دانیشبوون به‌سه‌ریانه‌وه (٦)

لێمانه‌وه دیارن ، تا به‌هره‌یان لێ‌وه‌رگرین ، وه‌هه‌وول بده‌ین بۆ زانیینی ئەو
شتانه‌ی که لێمانه‌وه نادیارن ، وه‌خۆمان ناماده‌ بکه‌ین بۆ ئەو شتانه‌ش که له‌مه‌ولا
تووشمان ئەبێ .

واته‌ سوێند به‌مانه‌ی پێشوو ، له‌ پێش ئێه‌دا ، کۆمه‌لێکی خوا ناسی خاوه‌ن
بروا بوون ، له‌ گاوه‌ برواداره‌کانی «نجران» له‌ کاتیکا که دینه‌که‌یان دینی تاکو
ته‌نیایی «توحید» بوو - تووشی دوشمه‌نیکه‌ی دل‌ره‌قی ، زۆرداری ، بی‌دینی ، خوا
نه‌ناس بوون ، هه‌میشه‌ سزاو ده‌ردی سه‌ری‌یان ئەدان ، بۆ ئەوه‌ی په‌شیمانیا
بکه‌نه‌وه‌ له‌ دینه‌که‌یان ، وه‌ ده‌ستیان پێ‌هه‌لگرن له‌ بیروباوه‌ره‌که‌یان ، به‌لام که
زانی‌یان هه‌وول و ته‌قه‌لاکه‌یان بی‌سووده‌، بریاریان‌دا که بیان‌سووتینن، هاتن له‌غمه‌یکه‌ی
گه‌وره‌ی درێژیان بۆ هه‌لکه‌ندن و ئاگریان تیاکرده‌وه ، یه‌که‌ یه‌که‌ برواداره‌کانیان
ئه‌هیناو ئەیان‌خستنه‌ ناو ئاگره‌که‌وه‌ ، خۆشیان سه‌ریان ته‌کردن ، بی‌ئه‌وه‌ی
به‌زه‌یی‌یان بی‌یان‌بیته‌وه‌، یادلیان بۆیان داچله‌کێ ، وه‌ بی‌ئه‌وه‌ی که برواداره‌کانیش،
له‌ برواکه‌ی خۆیان په‌شیمان بنه‌وه‌ ، یا ترسیکیان لێ‌بنیشی ، به‌لکو ، مه‌ردانه
باوک و دایک و خوشک و برا ، له‌به‌رچاوی یه‌کتره‌ی ئەهاتن و خۆیان فری‌ئه‌دایه‌ ناو
ئاگره‌که‌وه .

واته‌ سوێند به‌مانه‌ی پێشوو برواداره‌کان دانیان گرت به‌ خۆیان ، وه
بی‌برواکانیش تۆله‌یان لێ‌سه‌ندرا ، به‌ تۆله‌ی خواجه‌ی ، وه‌ ئەگه‌ر ئێه‌وش - ئەی
مسلمانه‌کان - دان به‌خۆتانا بگرن ، خوا هه‌م پاداشتان ئەداته‌وه‌ ، وه‌ هه‌م تۆله‌تان
بۆ ئەستێن له‌ دوشمه‌نکانتان ، وه‌کو ئەفه‌رموی (قتل اصحاب الاخدود : النار ذات
الوقود) نه‌فریین کرا له‌ خاوه‌ن ئاگری له‌غمه‌کان : ئەو ئاگره‌ی خاوه‌ن بلیسه‌و
سووته‌مه‌نی ، واته‌ تووشی تۆله‌و سزای خۆیان بوون (اذ هم علیها قعود) له‌کاتیکا

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ (۷) وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ (۸) الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۹) إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ - ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا - فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ ،

وه ئهوان سهیری ئهوهیان نه کرد که ئه یانکرد به پرواداره کان (۷) وه ئهم سزایه شیان نه ئه دان ، ته نیا له بهر ئه وه نه بی ، که پروایان هیتنا بوو به خوی به دهسه لاتی سوپاسکراو (۸) ئه وه ی که پاشایه تیی ئاسمانان و زهویی بو ئه وه ، وه خوا ئاگاداره به سه ره هه موو شتیکار (۹) به راستیی ئه وانهی که سزای پیاوو ژنه پرواده ره کانیا ن داو له پاشیسا په شیمان نه بوونه وه ، بو ئه وان هه یه سزای دۆزه خ ،

که دانیشتبوون به دیار له غمه گانه وه (وهم علی ما یفعلون بالمؤمنین شهود) وه ئه وان سهیری ئه وه یان نه کرد که ئه یانکرد به پرواداره کان ، وه ته ماشای زیندوو ه کانیا ن نه کرد که له ناو ئاگره که دا چون ئه سووتان و هه ل ئه قرحان (وما نقموا منهم الا ان یؤمنوا باللّٰه العزیز الحمید) ئهم سزایه شیان که ئه دان هه ره له بهر ئه وه بوو که پروایان هیتنا بوو ، به خوی گه ره وه به دهسه لاتی سوپاسکراو ، که هه رچی ئیش و کاری هه یه ، هه مووی جوان و په سه نده ، ته نانه ت ئه گه ره پرواداریک دوو چاری سزاو ناخۆشی یه بکات له جیهانا ، ئه وه بو ئه وه یه که قاتی بکاو فیری خۆراگرتن و دان به خۆداگرتنی بکات ، یا بو ئه وه یه که پاداشی بداته وه به چاکه .

ئنجما بو ئه وه ی نیشان بدات که هه یچ زۆرداریکی سته مکار ، ناتوانی ده رچی له ده ست خوا ، وه خوا ئاگاداره به هه موو کرده وه یه کیان ، فه رمووی (الذی له ملک السماوات والارض) ئه و خوی به ی که خاوه نی ئاسمانه کان و زهویی یه ، وه هه رچی یان تیایه له ژیر چنگی ده رناچی (والله علی کل شیء شهید) وه خوا ئاگاداره به هه موو شتیکی ، وه هه یچی ئی وون نابیی ، وه پاداشی چاکه به چاکه و خراپه به خراپه ئه داته وه (ان الذین فتنوا المؤمنین والمؤمنات) بی گومان ئه و بی پروایانه ی که پیاوو ژنه خاوه ن پرواکیان سووتان بو ئه وه ی که په شیمانیا ن بکه نه وه له پرواکیان (ثم لم یتوبوا) له پاشیسا تۆبه یان نه کرد (فلهم عذاب جهنم) هه یه بو ئه وان سزای

وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ (۱۰) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ (۱۱) إِنَّ
 بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ (۱۲) إِنَّهُ هُوَ يُبْدِيءُ وَيُعِيدُ (۱۳)

وه سزای (ناگری) سووتینهر (۱۰) ئهوانهی که بر وایان هینا و کرده وه باشه کانیان کرد ،
 بۆ ئهوان ههیه چهند بههشتیک که جۆگه ئاوی زۆر ئهپوا بهژیریانا ، ئا ئهوهیه
 بههرمهندیی گهوره (۱۱) بهراستی دهست وهشانندی بهروهردگاری تۆ زۆر
 سهخته (۱۲) ههر ئهوه که له سهرهتاوه (مردوم) دروست ئهکاتو (دوایی)
 زیندووی ئهکاتهوه (۱۳)

دۆزهخ (ولهم عذاب الحریق) وه ههیه بۆ ئهوان سزای ناگری سووتینهری بهتیین •
 نمونهی ئهم بر وادارانو بیبر وایانه له ههموو کاتیکا ، وه له ههموو
 شوئی نیکا ههن ، که به زۆرو ستهمی خۆیان ، بهرههستی چاکان ئهویستن ، وه
 ههزاران درۆوده لهسهیان بۆ ههله ئه بهستن ، وه دهردی سهرییان ئهدهن ، وه به
 ههموو جۆریک ههول ئهدهن بۆ سارد کردنهوهو بهشیمان کردنهوهیان •

لهپاش باسی نازارو سزای زۆردارو ستهمکارهکان ، ئنجا باسی پاداشی
 بر وادارهکان ئهکات ، ئهفرمووی (ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات) ئهوانهی که
 بر وایان هینا و کردهوه چاکهکانیان کرد (لهم جنات تجري من تحتها الانهار) بۆ
 ئهوان ههیه له بههشتا چهند باخو باخاتیکی که ههر یهکه چهند جۆگه ئا و ئهپوا به
 بنیانا (ذلك الفوز الكبير) ههر ئهوه چوونه ئا و بههشتهیه گهیشتن به ئاواتی گهوره •

ئنجا بۆ ههپهشه کردن له هۆزی «قورهیش» و دوشمنهکانی پیغهمبهر ، وه بۆ
 دلخۆشیی دانهوهی پیغهمبهر و ئۆمهتهکهی، فرمووی (ان بطش ربك لشديد) بیگومان
 دهست وهشانندی بهروهردگاری تۆ ، زۆر سهخت و گرانه ، واته خوای تۆ که
 زۆرداریکی ستهمکاری گرت ، زۆر خراب ئهیگرئی ، وه پزگار بوونی نییه ، ئنجا
 هاته سههر باسی دمهلاتی خوا ، فرمووی (انه هو یبدیء و یعید) بهراستی ههر

وَهُوَ الْغَمْرُ الْوَدُودُ (۱۴) ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ (۱۵) فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ (۱۶) هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ: (۱۷) فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ؟ (۱۸)

وه هەرئەوه لێخۆشبووی میهرەبان(۱۴) خاوەنی تەخت و بارەگای گەورە(۱۵) هەرچی ویست ئەیکات(۱۶) نایاپیت گەشتوووە داستانی لەشکرەکانی(۱۷) فیرعەون و ثمود؟(۱۸)

خوایە که له سه‌ره‌تاوه مه‌ردوم دروست ئەکات و دوای مردن زیندووی ئەکاتوه ، هه‌روه‌ک هه‌موو پوژیک به‌ چاوی خۆمان ئەبینین که زۆر له‌ گیان‌له‌به‌ران و سه‌وزایی دروست ئەکا و ئەیان‌هێنیتته‌ جیهانه‌وه ، له‌پاش له‌ناوچوونیان ، دووباره‌ و سه‌باره ئەیان‌هێنیتته‌وه‌ رووی‌کار (وه‌و الغفور) وه‌ هه‌رخوایه‌ لێخۆشبوو له‌گوناھی په‌شیمانان (الودود) وه‌ هه‌رئەوه‌ که‌چاکانی خۆش‌ئه‌وێ، وه‌له‌هه‌ردو جیهانا ئاگاداریان ئەکات، به‌ گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی خۆی (ذو العرش المجید) خاوەنی تەخت و بارەگای گەورەیه (فعال لما یريد) هەرچی به‌کی ویست ئەیکات له‌یارمه‌تی چاکان و له‌ناوبردنی خراپان، واته‌ نه‌ی گه‌وره‌کانی قوره‌یش ئیوه‌ له‌کوێ و زۆردارو سه‌تمکاره‌کانی پێش ئیوه‌ له‌کوێ ، له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو ده‌سه‌لاته‌ی که‌ نه‌وان بوویان ، چونکه‌ لایاندا له‌پێی راست ، خوا له‌ناوی بردن ، وه‌کو نه‌فه‌رموێ (هل اتاک حدیث الجنود) نایا پیت گه‌شتوووە داستانی ئه‌و له‌شکرو پاله‌وانانه‌ی که‌ زۆر کس له‌به‌ریان نه‌له‌رزیی (فرعون و ثمود) وه‌ک فیرعەون و گه‌له‌که‌ی و ثمود پاله‌وانه‌کانی بێ ، که‌ گه‌لێ له‌ ئیوه‌ به‌هێزتر و به‌ ده‌سه‌لات‌تر بوون ، له‌گه‌ل ئه‌میشه‌ خواگرتنی و له‌ناوی بردن ، چونکه‌ زۆردارو سه‌تمکار بوون ، وه‌ له‌فه‌رمووده‌ی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان ده‌رچوون .

فیرعەون : پاشای میسر بوو که به‌ خۆی و له‌شکره‌که‌یه‌وه‌ یاخی‌بوون له‌مووسا پیغه‌مبه‌ر ، تا خوا خنکاندنێ له‌ده‌ریادا وه‌ گه‌لی جووله‌که‌ی پزگار کرد له‌ ده‌ستیان .

ثمود : تیره‌یه‌کی زۆرداری ده‌ست‌داربوون له‌ عه‌ره‌ب ، خوا پیغه‌مبه‌ریکی بۆ ناردن ناوی صالح بوو ، هه‌رچه‌ند بانگی کردن بۆ پروه‌یتنان به‌ خواو پوژی دوا‌یی ، بروایان پێ‌نه‌یتناو به‌قه‌سه‌یان نه‌کرد ، تا خوا له‌ناوی بردن و کردنی به‌

بَلْ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ (١٩) وَاللَّهُ مِنْ وَّرَائِهِمْ مُحِيطٌ (٢٠)
بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ (٢١) فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ (٢٢)

بەتکو ئەوانەى کە بێ-پروان ھەمیشە لە بەدروژانیین (ی قورئان) دان (١٩)،
وە خواش بە ھەموو شتیکیان ناگادارە (٢٠). بەتکو ئەو (ی کە بە درۆی ئەزانن)
قورئانیکی گەورە (٢١)، لە لەوحیکی پارێزراوایە (٢٢).

واتەى پۆژگار ، وە صالح پیغەمبەرى پزگار کرد لەگەڵ چەند کەسێک لەگەتیا کە
بروایان بێ-هینابوو .

خوا باسی ئەم دوو تیرەییەى کرد ، بۆ ئەوێ ، ژیری خاوەن بییر ، وورد
بییتەو لە دەستوورو باوی خوا لەناو گەلانا . تابی-بروایان نامۆگاریی لێ-وەرگرن ،
وە ئاووڕێک بەدەنەو ، بەلای پیغەمبەرو ئایینەکیا ، ئەگەر چاک بسو ، وە
سەرچاوەی پەووشتو خووی جوان بوو ، ئەوا وەری بگرن ، وە لە فەرموودەکانی
دەر نەچن ، وە ئەگەر واش نەبوو ، ئەوا پشت گوئی بەغن ، بەلام وایان نەکرد ،
بەتکو ھەر چتیکیان لە پیغەمبەر ئەبیست بەدرویان ئەزانن، وە کو ئەفەرموی (بل الذین
کفروا فی تکذیب) بەتکو ئەوانەى کە بێ-پروان ھەمیشە لە بەدروژانیی قورئانان واتە
بە درۆی ئەزانن ، بێ-ئەوێ لێی وورد بێنەو ، وە ئەو بێ-بروایانە ھەر وان تا خوا
لەناکاو ئەیانگری ، بێ-ئەوێ بتوانن دەرچن ، وە کو ئەفەرموی (والله من ورائهم
محیط) خوا لە پشتیانەو ، ناگادارە بە کردەوایان ، واتە ھەر گیز لە دەستی دەرناچن ،
کەوا بوو مەتین ئەم قورئانە ، سەرگوروشتەى ھیچ و پووچی پێشینانە، چونکە وانێ بە
(بل هو قرآن مجید) بەتکو قورئانیکی پیروۆو گەورە ، پرە لە پەندو نامۆگاریی
ھەردو جیھان ، وە لەسەرگوروشتەو داستانی مردن و زیندوو بوونەوێ گەلانی
رابوردوو ، و ەلە دەستوورو باوی خوا لە جیھانا (فی لوح محفوظ) ھەتگیارو ە
لەوحیکی پارێزراو لە دەستکاریی .

«لەوحی محفوظ» شتیکیە خوا ئەفەرموی کە قورئانی تیا ، بەلام نافەرموی
ئەو لەوحە چی یەو چۆنە ، پێویستە بروامان بێی کە خوا قورئانی خۆی تیا داناو ،

وه لهمه زیاتر هەرچینکی تر بووتری زیاده ، چونکه لهدهم پیغهمبەر وهرنهگیراوه،
وه هەرچیش لهدهم پیغهمبەر ، وهرنهگیری نابی تیکه‌ل به بیروباوه‌پی مسلمانان
بکری .

شیخ محمد عبده ئەفەرموی : چند جوانه ئەگەر بمانه‌وی تاویل بکەین بڵێین:
له‌وحی محفوظ له‌وحی جیهانه ، واته ده‌ستووری قورئان و فەرمووده‌کانی – چونکه
پێکی ده‌ستوورو باوی جیهانه ، وه تا جیهان جیهان بی ناگۆری ، هه‌روه‌ك له‌سه‌ر
پوو‌په‌ری جیهان نووسرا‌یتته‌وه ، وه له‌سه‌ر له‌وحی بوونه‌وه‌ر هه‌ل‌که‌ندرابن
وايه .

سُورَةُ الطَّارِقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ؟ (۲)

سوورهی (طارق) ه

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

سویند به ناسمان و نهوهی که له شهوا دهرئه کهوئی (۱) تو چوزانیت

دهرکهوتوو (ی شهو) چییه ؟ : (۲) .

سوورهی (طارق) ه

مهککییه ، ۱۷ نایهته ، ۷۲ ووتهیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

خوا لهم سووره تهدا باسی سی پایهی گهوره مان بو نهکات ، له پایهی بیرو
باوهی «عقاند»ی نیسلام ، یه کهم چی گیر کردن «اثبات»ی خوا، دووههه چی گیر کردنی
زیندوو بوونهوه ، سییههه چی گیر کردنی بیغه مبهریه تی بیغه مبهر ، له بهر نهوهی که
یه که میان له دوانه کهی تر گرنگتره ، وه له دوا ی نهو چی گیر بوونی نه مانی تر ناسانه،
بویه سویندی له سر نه خوات نه فهرموئی (والسماء) سویند به ناسمان .

ناسمان به هه موو لای ژوووو نه لئین که به هزاران هزار ملیون پوژوو
مانگه و نه ستیره ی تیا به ، نجا خوا له ناو نهو هه موو شتانه دا ، یه کیکیان ترخان
نهکات به باسو نه فهرموئی (والطارق) وه بهو شتهی که له شهوا دهرئه کهوئی ، جا
له بهر نهوهی که ووتهی «طارق» تیکرا «عام» یه له هه موو شتیکی وا که له شهوا پهیدا
بیی ، وه مه به سیش شتیکی تایبه تی به ، ویستی ناو نووس «تعیین» ی بکات به پره نگیکی
وا که گهوره یی و گرنگی نهو شتهش نشان بدات ، فهرمووی (وما ادراك ما الطارق)

النَّجْمُ الثَّاقِبُ (۳) إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ (۴)

ئەستىرەى درەخشانى تارىيىكى كون كەرە (۳) (ئىجا سۆيىد بەمانە) كەس نى يە
كە ئاگادارىكى بەسەرەوۈ نەبى (۴) .

تۆ چووزانىيت كە دەر كەوتوۋى شەو چى يە . واتە شىتىكى ئەوۋەندە سەيرە لەوانە
نى يە ، كە ژىيرىۋ بىير دەرەقەتى بى ، وە بە تەواۋى تى يى بىگات .

ئەم جۆرە پىرىيارانە لە عەرەبى دا زۆرە ، كە گەورەبى و گىرنگى ئەو شتانە
ئەگەنە نى ، كە پىرىيارە كەيان لى ئەكرى ، واتە ئەوۋەندە شىتىكى سەيرو گىرنگە ،
ھەرگىز بە تەواۋى نازانرىن ، وە لەوانەن كە دەر بارەيان بووترى : تۆ ئەمە لەكۆى
ئەزانىيت ؟ ئىجا خوا خۆى باسى ئەكات ئەفەر موئى (النجم الثاقب) ئەو ئەستىرانەن
كە بە پووناكى خۆيان تارىيىكى شەو كون ئەكەن ، وە گەورەترىن بەلگەن لەسەر
تاكە تەنبايى خوا ، بۆ ئەو كەسانەى كە لى يان وورد بىنەوۈ .

ئەم ئەستىرانەى كە لە كۆمەلەى رۆژى ئىمە نىن ، وە بەشەو ئەيانىينىن ،
ھەرە نىزىكە كەيان ، پووناكى يەكەى بە چوار سالى تىشك ئەگاتە زەۋى ، پووناكى
«گەلاۋىژ» بە ھەشت سالو ، پووناكى «نسىرى واقع» بە ۲۶ سالو ، پووناكى
«سماكى رامج» بە ۴۱ سالو ، «عىوق» بە ۵۲ سالو ، «سماكى اعزل» بە ۲۳۰ سالى
تىشك ئەمانگاتى ، ھەرەك ئەستىرەى وا ھەيە كە بە ملابىن سالى تىشك تارىيىكى
نەبىرى تا پووناكى يەكەيمان ئەگاتى ، وە بە چاۋ ئەيىينىن ، كەواتە ووتەى : «النجم
الثاقب» جواناترىن جەۋكەشى تەماشايە لەم شوئەدا .

خوا سۆيىدى خوارد بە ئەستىرەى ئاسمان بۆ ئەوۋى كە ئاۋورپىكمان پى پىداتەوۈ
بەلایانەوۈ ، تا تۆزى وورد بىنەوۈ لە خۆيان و دەستوورو باۋيان و قازانچ و
سوۋدىيان ، وە بىيان كەين بە بەلگەو نىشانە لەسەر دۆزىنەوۋى خوا بە تالۋوتەنيا ،
واتە سۆيىد بەمانە (ان كل نفس لما عليها حافظ) ھەموو كەسىك ئاگادارىكى
بەسەرەوۋىە ، ئاگادارىكى ئەكات لە ھەموو پوۋپەرەيەكى ژيانىا ، كە ئەو ئاگادارەش
خوايە ، واتە ئەو خوايەى كە ئاگادارە بەسەر ھەزاران ھەزار مىليۇن ئەستىرەوۈ ،

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ؟ (٥) خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ (٦)

با ئادەمیی تەماشای بەکات کە لە چی دروست کراوە؟! (٥) دروست کراوە لە ناویکی هەلپژاو بە تەکان (٦) .

و هەر یەكەى لە جەنى خۆى راگر تـسووه بههۆى شتىكهوه كه پىئى ئه ئىن هىزى كىشنده ، كه ئه وىش هەر خوا خۆى ئەزانى چى به ، واتە ئه و خوايهى ، كه ئه و ئاگادارى به ئه كات ، هەر ئه و خوايهش ئاگادارى به مردوم ئه كات ، وه كەس نى به كه لەم چاودىرى به بى بهش بى ، ئنجا ئه گەر به مه باوه پ ناكات (فلىنظر الانسان مِم خلق ؟) با ئادەمى وورد بىته وه بزانتى كه خۆى لە چی دروست کراوە ، ئنجا ئه گەر نازانتى با بزانتى : كه (خلق من ماء دافق) دروست کراوە لە ناویکی هەلپژاو بە تەکان ، كه ئه و ئارهش له خوارده مەنى پەدا ئه بى ، وه خوارده مەنىش له خاك ، كه وابوو هه موو ئادهمى به كه له چەند توژىك خاك دروست ئه بى ، بههۆى خوارده مەنى به وه كه هه ريه كهى له لايه كه وه دى .

ئنجا كه وابوو ئه و خوايهى كه ئادهمى بهم جوړه دروست بكات له توژى خاكى بى گيان ، ئهش توانى جارىكى تر دروستى بكاته وه بى هىنئىته وه پرووى كار ، وه كه له مه ولا ئه فه رموى «انه على رجعه لقادر» .

له علمى «فيزيا» دا ئه تى ئاو ، وه هه موو شتىكى شل كاتىك به تەکان دەرته چى كه هىزىك له پشته وه پائى پتوه بى ، وه پىگاكەشى تەنگ بى ، وهك فىچقه ، ئه م قه ئه مباز بردنى ئاوى پياوه به تەکان ، شتىكى زۆر گرنگ و پتويسته بۆسك پر بوونى ژن ، ئه گەر وانه بوايه ئه و ئاوه نه ئه گه يشته دەرگای منالدا و سك پر نه ئه بوو ، وه له ماوهى سه دسالا ئادهمى بنه بر ئه بوو ، زۆر پياوى وا هه به كه منالى نابى له بهر ئه وه به كه ئاوه كهى سسته وه تەکان دەرناچى ، وه ئاگاته جى خۆى ، كه وابوو ئه م قه ئه مباز بردنى ئاوى پياوه ، شتىكى زۆر گرنگه ، نازانرى چۆن پەدا ئه بى به بى زانينى علمى «فيزيولۆجيا» كه جوولانه وهى ئه ندام و مايهى ئه و جوولانه وه به نيشان ئه دات له كاتى پيشه «وه ظيفه» بينينا ، ئنجا بۆيه به تا بيه تى خوا باسى كرد .

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ (۷)

كە دەرتەجى ئە ناوەندى پىشت (ى پياو) و دانەى (پەراسووى) سنگى (ى ژن) ەو ە (۷) .

لەپاش باسى گرنگترين سيفهتى ئاوى ئادەمىي ، ئنجا باسى سەرچاوەى ئەو ناو ەكات ، ئەفەرموى (يخرج من بين الصلب والترائب) ەل ئەقولى ئە ناوەندى پىشتى پياو دانەى سنگى ژنەو ە .

ئەم ئايەتە نىشان ئەدات كە ئاوى پياو پەيوەندىي ەيە لەگەل پىشتيا ، وە ئاوى ژن پەيوەندىي ەيە لەگەل دانەى سنگيا ، كە ئەمەش وايە ، چونكە تازە دۆزراو ەتەو ە كە لەناو موورەغەى پىشتا مۆخىك ەيە پىي ئەلئىن مۆخى دىكىي «نخاعى شوكى» لە بەشىكى ئەم مۆخەدا – كە پىي ئەلئىن «قطاعى قطنى» – شوئىك ەيە ، چاودىرىي ئەندامى زاووزى ئەكات ، كە ئەو شوئىنەش ، ەيز ئە بەشى بەرەوژوورتى مۆخ وەرئەگرى ، بەبى ئەو شوئىنە ئاوى پياو پەيدا نابى .

ئاوى پياو نرخی نىيە بو زاووزى بەبى گىيان لەبەرانى تۆويى «حيواناتى منوى» كە لە گونا پەيدا ئەبى ، ەروەك ئاوى ژن نرخی نىيە بەبى گەرا «بويضة» ، ئنجا لە گىيان لەبەرانى تۆويى پياو گەراى ژن ، منال پەيدا ئەبى لە منالدا نا .

ەموو ژنىك منالدا نىكى ەيە لەگەل دوو گەرادانا ، گەرادانىكيان كەوتۆتە لاي راستى منالدا نو ئەويتريان كەوتۆتە لاي چەپى ، لە ناوەندى گەرادان و منالدا نا لوولەيەك ەيە ، لە ەر گەرادانىكيشا چەند كىيسۆلكەيەكى پچكۆلانە ەيە كە پىي ئەلئىن «حويصلات» ، ئنجا ەموو سەرى مانگىك يەككە لەم كىيسۆلكانە دەست ئەكات بە گەورەبوون تا دوايى مانگ ، وە بەرە بەرە لەگەل گەورەبوونيا دوور ئەكەوتۆتەو ە لەو گەرادانەى كە تىبايەتى ، لە دوايى مانگ كە بە تەواويى گەورە بوو ، ئنجا لەسەر لىواری گەردانەكە لەت ئەبى ، وە گەرايەكى لى دەرتەجى ، وە ئەچىتە ناو لوولەكەو ە ، وە لەويۆ ەچىتە ناو منالدا نەو ە ، وە روو ئەكاتە ئەو شوئىنەى كە ئاوى پياو ئەيگاتى ، ئنجا گىياندارانى تۆويى پياو – كە بە ەزاران ەزار لەناو

ئاوهکه یا ههن - نهگه پۆین به شوپۆن نهو گهرايه دا ، ئنجا کاميان له ههموان نازاترو خيراتر بوو نهگاته گهراکهو سهر نهکا به ناويا ، وه کلکی له دهرهوه نه مینتی ، نهه کلککش ، ههر بۆ نهوهيه که بههتزی نهوهوه بگه پۆی به شوپۆن گهراي ژنا ، بهه رهنگه متوربه «تلقیح» تهواو نهبێ ، وه بناغهی منال له منالدا نا دانه زری ، له پاشا کلکه که بهره بهره نامینتی بهلام نهگه ریه کتیک لهه میاندارانی تۆویی به نهگه یشت به گهرا ، سک پر نابێ ، بهتکو خوینتی ههیز پهیدا نهبێ .

ئنجا باپچینهوه سهر نهو کیسهۆلکه یه که وهختی خۆی له ناو گهرادانا لهت بووهو گهراي لێ دهرچووه ، نهه کیسهۆلکه یه که لهت بوو پر نهبێ له خوین ، له پاشا له جیاتی خوینه که شتیکی زهردی لێ پهیدا نهبێ که پینی نه لیتن : «الجسم الاصفر» وه نهه شته زهرده - که له «هورمۆن» اتی گهرادانه - په یوهستی یه کی بههتزی پهیدا نهکات له ناوهندی گهراو مهکی ژنا ، که مههک وا بهسهه دانهی پهراسووه ره ، ههر وا نهه شته زهرده خۆشی هورمۆنیک دهر نه دات (۱) .

نهه هورمونه به تهواویی بهستراوه تهوه به نهجانی گهراوه - که ههر دوکیان له ناو سکی کیسهۆلکه دهرچوون - بهه رهنگه نهگهه گهرا تووشی میاندارانی تۆویی نه بوو متوربه ی بکات نهوا خۆشی و میاندارانی تۆویش نههرن ، وه ئاوه زهرده کهش وهه گهراکه نامینتی ، وه ههچ شتیکی پهیدا نابێ ، ههیز نهبێ .

بهلام نهگهه گهرا گه یشت به میاندارانی تۆویی و متوربه بوو ، وه سک پر بوو ، نهو ههله نهه ئاوه زهرده له گهه هورمۆنه که ی خۆی سی ئیشی زۆر گرنگ نهکات :

۱ - نایه لێ کیسهۆلکه ی تر پینی بکات و گهوره بیی ، تا له ماوهی نهه سکهدا جارێکی تر سک پر نه بیتهوه ، وه گهرا یه کی تر متوربه نهبێ ،

۲ - منالدا ناو نهکات بۆ مانهوهی بیچووله که ، وه بۆ ئاگاداریی و گهوره

(۱) هورمون : ماده یه کی کیمیاوی په پهیدا نهبێ له نه دامتیکا ، کاتیک که نهو هورمۆنه به بۆنه ی خوینه وه لهو نه دنامه وه چوو بۆ نه دامتیک تر زیاده جوولانه وه «نشاط» یه که نهخاته نهو نه دنامه له ئیش کردنا .

بوونى و خۆراكى ، ئەو تا - لەپاش سىك پىر بوون - مىئادان بەرە بەرە گەورە ئەبى ،
 وە لوولەى خۆين گەورە تر ئەبى ، لەپاشا كىيسەى مىئال و ھاورىكى پەيدا ئەبى .

۳ - مەمك نامادە ئەكات بۆ گەورە بوون و ژيانەو ، وە بۆ پەيدا بوونى شىر
 بۆ مىئالەكە لەدوای لەدايك بوونى ، ئىنجا لەمانەو دەرنەكەوئى پەيوەندى گەرا بە
 سىنگ و مەمكى ژنەو .

ئەم ئايەتە مەجزەيەكى گەورەى علمىيە ۱۶۰۰ سال لەپىش ئەوەى كە علمى
 دروست بوونى مىئال لە مىئادانا ، يا علمى و وظائفى ئەندام پەيدا بىن ئەم خىرە
 علمىيەى داو ، كە تازە دۆزراو تەو (۱) .

ئىنجا با بىچىنەو سەر بەيەكەو بەستنى ئايەتەكە ، واتە ئاوى پىاو ھەرچەند
 گىئادارى تۆوى تىابى ، بەلام نە وىنەى ئادەمى تىايە ، نە ئەندام و پەلورپۆ كە
 ئىش و كارى ژيانى تىا دەرنەكەوئى ، كەچى لەگەل ئەمىشە لە ماوەى چەند مانگىكا
 ئادەمىيەكى جوانى ، پۆك و پىكى ، تەواوى ، لى پەيدا ئەبى ، پىر لەژيان و تەوانىي و
 ژىرىي و بىروھەست و تىگەيشتن و زىتتى و زىنگىي و وورىيى ، بە پەنگىكى وا كە
 بتوانى بىن بە جى نشىنى خوا لەسەرزەوى ، ئەم قەلەم كىشانەى بەم جوانى و دلچەسپىيە
 وە بەم شەنگ و شوخىيە ، وە دارشتنى ئەم ئەندامانە ھەر يەكە بە قەد خۆى ،
 بەبى زىاد و كەم ، وە دانانى ھىزو تەوانىي لەناوينا ھەريەكە بە بىن خۆى ، وە
 بە پەنگىكى وا كە ئەو ئەندامە بتوانى بىشەى ھەمىشەى و فرمانى خۆى بەجى
 بىننى لە قەلەم رەوى لەشەكەدا .

دىارە ئەمانە ھەرگىز لەخۆيانەو نابىن بەبى ئاگادارىكى زانا كە چاودىرىي
 بىكات لەھەموو پەردەيەك لەم پەردانەى كە لەپىشەوە باس كران ، كە ئەو ئاگادارەش
 خوايە ، كەواپو دەركەوت كە ھەموو كەسك ئاگادارىكى بەسەرەوہە ، وەك لە
 پىشەوە سوئندى لەسەر خوارد .

(۱) ئەم باسە وەرگىراوہ لە ووتارى : القرآن والعلم والحديث، كە بلاكرارە تەو

لەژمارە شەشى سالى دوو لەگۆقارى «لواء الاسلام» دا .

إِنَّهُ عَلَيَّ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ (۸) يَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرُ (۹) فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ
وَلَا نَاصِرٍ (۱۰) وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ (۱۱)

به‌راستی خوا به ده‌سالته له‌سەر زیندووکردنه‌وه‌ی (۸) له‌پوژیتکا که هرچی نه‌یینی هه‌یه ناشکرا نه‌کرتی (۹) وه نه‌وه نه‌هیزیک شک نه‌باو نه‌یارمه‌تی ده‌رێک (۱۰) سوێند به‌ناسمانی خاوه‌ن باران (۱۱)

له‌پاش نه‌وه‌ی که ناووپێکی به‌ئاده‌می دایه‌وه به‌لای سه‌ره‌تای په‌یدا بوونی به‌وه، ئنجا نه‌ی‌هینی بۆ سه‌ره‌نجامێک که به‌ناسانی بیگاتی، وه‌ک پایه‌ی دووه‌م بی که اثباتی زیندوو بوونه‌وه‌ی پوژی دوا‌یی به، نه‌فه‌رمووی (انه‌ علی رجعه‌ لقادر) خوا به‌ ده‌سالته له‌سەر زیندووکردنه‌وه‌ی ئاده‌می، واته‌ نه‌وه‌ خوا‌یه‌ی که ئاده‌می دروست کردوه له‌دۆ‌پێ ناو به‌بێ‌وتنه‌و مانند، نه‌ش توانی له‌دوا‌ی مردنی زیندوو‌ی بکاته‌وه له‌سەر وێنه‌ی پێشووی، به‌لکو نه‌م دروست‌کردنه‌وه‌یه ئاسانتره، چونکه‌ نه‌میان له‌سه‌روێنه‌یه، به‌لام نه‌ویان به‌بێ‌وتنه‌ بووه، زیندوو‌شی نه‌کاته‌وه (یوم‌ تبلی‌ السرائر) له‌پوژیتکا - وه‌ک پوژی دوا‌یی بی - که هه‌رچی رازو نه‌یینی هه‌یه هه‌مووی تیا ناشکرا نه‌کرتی، وه‌ پاکو پێس له‌یه‌ک جیا نه‌بیته‌وه که‌س ناتوانی به‌ قانه‌ی ده‌م خۆی بباته‌ پێشه‌وه، یا خراپێک خۆی به‌باش بداته‌ قه‌ته‌م، به‌لکو هه‌موو که‌سێک چاوه‌پوانی به‌ری کرده‌وه‌ی خۆ‌یه‌تی، نه‌گه‌ر چاکه، به‌چاکه‌و، نه‌گه‌ر خراپه، به‌خراپه، نه‌ که‌س نه‌توانی حاشا له‌خراپه‌یه‌کی خۆی، وه‌ نه‌ نه‌توانی به‌ زۆر خۆی پزگار بکات، یا په‌کێک یارمه‌تی بدات، وه‌کو نه‌فه‌رمووی (فما له‌ من قوه‌ و لا ناصر) نه‌ که‌س ته‌وانای ده‌رچوونو نه‌ یارمه‌تی ده‌رێکی هه‌یه .

له‌دوا‌ی جێ‌گه‌یر کردنی پایه‌ی یه‌که‌مو دووه‌م، ئنجا باسی پایه‌ی سێیه‌م نه‌کات له‌پێغه‌مبه‌ریه‌تی پێغه‌مبه‌ر، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌نه‌مه‌ش جێی دوودلیی بی‌بروایانه، بۆیه سوێندی له‌سەر نه‌خوات نه‌فه‌رمووی (والسما‌ء ذات‌ الرج‌ع) سوێند به‌ ناسمانی خاوه‌ن باران، که هه‌ر ده‌مه‌ی به‌پێی پێویست نه‌بارین، وه‌ هه‌موو جو‌ره

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ (۱۲) إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ (۱۳) وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ (۱۴)
إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا (۱۵)

وہ بہ زہوی خاوەن قلییش (۱۲) ئەم (قورئان) ە گوفتاریکی راست و جوئی کەرەو ە (۱۳)
وہ گائتە نی ە (۱۴) بی پرواگان فیل ئەگەن چۆن فیل کردنیک (۱۵)

خوار دەمەنی و پیژیویکمان بۆ ئەروئینی (والارض ذات الصدع) وە سوئند بە
زەوی خاوەن قلییش کە گیا سەری لی دەردینێ ، واتە ھەر چلە گیا ە کە بی ەوی
سەر دەریئێ ، بەفەرمانی خوا زەوی ە کە بۆ ئەقلیشیتەو ە ، نە ک بەزۆری چلە
گیایەکی نەرم و شلی باریکی ناسکی وە ک تاو ە دەزوو ، چونکە
شتی و ناتوانی زەوی لەتکات ، با زەوی ە کە شتیداری بی ، واتە سوئند بەمانە
(انە لقول فصل) ئەم قورئانە گوفتاریکی راست و دروستە ، وە کۆمەلە دەستووریکی
بەرزە ، مایە سەرکەوتن و پیشکەوتن و خۆشەختی ەردو و جیھانە (وما هو بالهزل)
وہ گائتە نی ە ، بەلکو شایستەیی خوئندەو ەو بییر لیگردنەو ە ە ، تا ەموو کەسێک
بەبیی خۆی بەرە ە لی وەرگری .

وہ ک بارەھا نووسیمانە : خوا بەشتیک سوئند ئەخوات کە زۆر بەکەلک
بی بۆ نادەمی ، تا بەرە ە لی وەرگری ، وە بە سووکی تەماشای ئەگەن ، جا
لەبەرئەو ە چاکترین شتیک کە لەئاسمانەو ە چاو ە پروان بگری باران و لەزەوی ەو ە
گیاو دەغل و دان و شینایی ە ، بۆیە بەتایبەتی سوئندی پی خواردن ، لەگەل ئەمیشە
بەم سوئندە نیشان ئەدات کە سرووشی خوایی لە ئاسمانەو ە بۆ پیغەمبەر ، وە ک
باران مایە ژیان ، وە دەرچوونی ئایاتی قورئانیش لەدەمی پیغەمبەریکی
نەخوئندەو ەو ە ، وە ک دەرچوونی گیا ە کە نەرم و شل وایە لەزەوی ە کە رەق و
تەقەو ە ، ئەگەر دەستی خوای تیا نەبی نابێ .

لەدوای باسی ەرسنی پایەکانی ئیسلام ، ئنجا باسی فرۆقتلی بی پرواگانمان
بۆ ئەکات ، ئەفەرەموئی (انهم یکیدون کیدا) ئەوان ەموو جوړە فرۆقتیک ئەگەن

وَأَكِيدُ كَيْدًا (۱۶) فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ : أَمَهُلُهُمْ رُوَيْدًا (۱۷)

وہ منیش فیتل ئەكەم چۆن فیتلیك (بەتۆلەلى سەندىيان) (۱۶) ئنجا مۆلەتى
بىن پرواكان بەدە : بە مۆلەتتىكى كەم (۱۷) •

بۇ كوزۇندىنەۋەى چىراى ئىسلام (واكىد كىدا) وە منىش تۆلەى فرۇفیتلەكەيان
لىن ئەستىنم (فمهل الكافرين : امهلم رويدا) وە تۆ پەلە مەكە لەتۆلە لىن سەندىيان
ئەى پىغەمبەر ، وە تۆزىك دان بەخۆتا بگرە تا ئىمە بەرە بەرە زەبوونىان ئەكەين و ،
ئەيان رووخىنن ، وەك يەككىك كە بەدزى يەۋە ، كئە لەيەككىكا بگات بۇ رووخاندنى ،
بۆيە كرىدەۋەكەى خۆشى ناۋبرد بەفیتل •

لىرەدا ھەروەك ھەرەشەى تىايە بۇ بىن پرواكان ، كە زوو بەزوو تۆلەيان
لىن ئەسەندىرى ، مزگىنىشى تىايە بۇ پىغەمبەر ، بەلكو بۇ ھەموو سەرۋكىكى خىر
خواھى باش كە ھەركەسە بەپىنى دل و دەروونى پاكى خۆى سەرنەكەۋى و پىش
ئەكەۋى •

سُورَةُ الْأَعْلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى (۱)

سوورهی (اعلی) یه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

به پاکیی یادی پهروهردگاری هدره بلنتت بکه (۱)

سوورهی (اعلی) یه

مهککی یه ، ۱۹ نایه ته ، ۷۴ ووتیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

خوا به راستی نانسری ، مهگر به ناوونیشان ، وه بهو سیفته تانهی که نه یان بینین ، وهک بلتینن خوا زانایه و دانایه و بینایه و ژنه وایه و به ده سالاته ، که واپوو نهوی نیمه نهیزانین له بابته خواوه ، هدر ناوه کهی و نیشانه «سیفته» ه کانتیتی بویه خواش خوی فه رمانمان پی نه دات ، که هدر تسبیحاتی ناوه کهی بکه یین، وه نه فه رموی (سبح اسم ربك الاعلی) ناوی پهروهردگاری بلندی خوت به پاکو ته مییز پابگره ، وه بی باریزه له وشتانهی که شایستهی نهونین، له هاودهم بویه پیداکردنی، یادهر کهوتنی له شتوهی یه کیتک له دروست کراوانی خوی ، یابوونی له یه کیتک ، یایه کیتک له و بووبی،

(۱) کاتیک که نم نایه ته هاته خواره وه پیغه مبر فه رموی : «سبحان ربی الاعلی»،

وه فه رمانی دا که له سجدهی نوژتانا بیلین . ههروهک له وه بیتش - که نایه تی

«فسیح باسم ربك العظيم» هاته خواره وه ، فه رموی : «سبحان ربی العظيم» ،

وه فه رمانی دا که بیخه نه رکو وعتانه وه .

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ (۲) وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ (۳)

ئەوێ كە (هەموو شتێكى) دروست كەردووێ و پێكى خستووێ (۲) وە ئەوێ كە دایناوێ (بۆ هەموو گیاندارێك) مایەى ژيانى ، ئنجا پێى نموونى بۆكەردووێ (۳) .

واتە نابێ بە هیچ جۆرێك بپیری ئێكەینەوێ ، مەگەر بەم پەنگە نەبێ : كە بلیتێن خوا زانایە بەهەموو شتێك ، وە هەرچى شت هەبە دروستكراوى ئەوێ ، وەكو ئەفەرموێ (الذی خلق فسوی) ئەو خواىەى كە هەموو شتێكى دروستكەردووێ و پێكى خستووێ لەسەر تەحرو وێنەى كى شیرین و جوانى وا ، كە شایستەى ئەو شتە بێ (والذی قدر فهدی) وە ئەو خواىەى كە دایناوێ بۆ هەموو گیان لەبەرێك مایەى ژيانى پێكى و پێك و پێك ، وە بە سروشت وای دروستكەردووێ كە چاك و خرابى خۆى بزانی ، وە بە پێى سروشت ناگادارى كەردووێ بەكو شتەى كە پێوستى ژيانى بێ .

نابینیت بەلەندە هەرچەند بەهاران و پایزان كۆچ بكن ، وە هەزاران مەیل دور بگەونەوێ ، لەپاشا بە سروشت دێنەوێ ناو هێلانەكەى خۆیان . ئەو هەنگەى كە شانەكەى خۆى بەجێ دێلێ ، وە بە دەشت و دەرا ئەگەرى بە شوێن گول و گولزارا ، ئەگەر پێتەوێ بۆ ناو بۆشەك «خلية» كەى خۆى . جالبالۆ كە خانووەكەى خۆى ئەتەنێ بە جۆرێكى وا كە زۆر لە تەننى ئادەمى پێك و پێكترە ، ئەگەر ئادەمى لە تەننى خۆیا هەلە بكات ، ئەم هەرگیز هەلە ناكات . ئەگەر ئەمیشە كە جۆرە كە تێرەى كى زۆر لىنجى قایمى وا ئەدا لە تاوێ كانى ، ئەگەر لە پێر بایه كى لێ هەتكات ، یا گێزە ئوو كەیه كى لێ بدات ، تێكى ئەدات ، وە ئەگەر مێشێكى لێ بگەوێ ، خێرا بپگرێ بۆ خۆراكى جالبالۆ كە .

سەرۆكى ئەكادیمى علوم لە نیورك (۱ . كریسى مۆریسۆن) لە كتیبى : «ئادەمى بە تەنیا پایەدار نابێ» دا ، ئەلێ «بەپوولەیه كى مێ ئەگەر لە ژوورێكى داخراوا مایەوێ ، دواى ماوێیه كى كەم ئیشارەتێك ئەدا بە نێرەكەى لە هەر كوێیه كە بێ ، وە ئەویش خێرا وەرامى ئەداتەوێ ، ئایا ئەم بەپوولە مێینە ئییزگەى بەخش «محطەى اذاعة» ی پێیه ؟ یا ئەو بەپوولە نێرینە مەكینەى رادیۆى لەبێن باخەلایه ؟

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ (۴) فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ (۵) سَنَفَرْتُكَ فَلَا
تَنْسَىٰ (۶) إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

وہ ٹھوہی کہ لہوہری دہرہیناوہ (۴) نجا گپرای بہ پووشی رہش داگہراوہ (۵) (قورنانت)
بہسرا ٹہخوئینینہوہو بییرت ناچیتہوہ (۶) مہگہر ٹھوہی کہ خوا حہز بکات ،

دیارہ کہ خواہیہکی دانای ناگادار ہدیہ ری نمونیی ہموو گیان لہبہریک ٹہکات بو
ریی خوئی» •

(والذي اخرج المرعى) وہ ٹھو خواہیہ کہ ہموو جوڑہ لہوہرو سہوزایی بہکی
دہرہیناوہ لہ زہوی ، کہ ہر یہکیکیان بو خواردن جیانداریک دہست ٹہدات
(فجعلہ غثاء احوی) نجا گپرای بہ پووشیکی رہش داگہراو ، واتہ یانی جیہانیش
واہ ، ٹہمرو تہرو نازاوو ، سبہینی ووشکو ، برنگو ، بی گیانہ •

خوا فہرمانی پی داین کہ تہسیبعتی ناوہکھی بکہین نکہ خوئی ، تا تیمان
بگہیہنی : ٹھوہی کہ لہ تہوانای ٹیمہدایہ ، دۆزینہوہی سیفہتہکانیتی کہ ہمیشہ
بہچار نیشانہکانی ٹہبینین ، وہ بہ ڈییریو بییر ہستیان پی ٹہکین ، بہلام خوا
خوئی لہوانہ نی بہ کہ ڈییریو بییر بیگاتی و پھی ، پی بہری •

لہ دواہی ٹھوہی کہ خوا فہرمانی دا بہ پیغہمبہر کہ ناوی بہ پاکو تہمیزو
گہورہ پابگری ، وہ ٹہمیش ٹہمہی گہیاند بہ مسلمانان بہ فہرمانی خوا ، وہ
ٹہوانیش بہ باشیی ٹہیان ٹہزانی کہ ناوو سیفہتہکانی خوا چین ؟ وہ چوں بہ پاکو
تہمیزو گہورہ رائہ گیریٹن ، نجا خوا مزگینی دا بہ پیغہمبہر کہ لہمہولا قورنانتیکت
بہ سرووش «وحی» بو ٹہتیرین ، جگہ لہوہ کہ دہستوری خوشیی و خوشبہختی
ہردو جیہانی نادہمی تیایہ ، ہەرچی ناوو سیفہتہکانی خواش ہدیہ بوٹ باس
ٹہکات ، وہ ہەرچی بوئی نہگونجی و شایستہی نہبی لیی دوور ٹہخاتہوہ ، وہ ٹھو
سرووشی ، کہ بوٹ ٹہتیری ، بہ یہکہمجار ، دیتہ بہرت ، وہ لہ بییرت ناچیتہوہ ،
وہکو ٹہفہرموی (سنقرنک) ٹیمہ قورنانتیکت بہ سرووش بہسرا ٹہخوئینینہوہ (فلا
تنسی) وہ توش دیتہ بہرتو لہبییرت ناچیتہوہ (الا ماشاءالله) مہگہر ٹھوہی کہ خوا

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى (۷) وَتَيْسَّرُ لِكَرِّهِ (۸) فَذَكَرَ
إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى (۹)

كە ئەو بە ھەموو شتىكى ئاشكراو پەنھان ئاگادارە (۷) ۋە يارمەتت نەدەين بۆ
پىئى ئاسان (۸) ئنجا تۆش نامۆزگارىيى بىكە ئەگەر سوود بدات (۹)

ھەز بىكەت واتە ئەگەر خوا بىيەوى شتىكت لەبىر بباتەو ۋە ئەتوانى ، بەلام ھەرگىز
لە بىرىشتى ناباتەو . ئەم تەبىرە ۋەك ئەو ۋايە كە بە خۆشەويستىكت بلىتت :
تۆ ھاوبەشى منى لە ھەرچى كە من ھەمە مەگەر ئەو ۋەي كە خوا ھەز بىكەت ، بەم
مەگەرە ئەو ۋەت مەبەس نىيە كە شتىك لە مالىكەت دەر كەيت . (انە يعلم الجهر وما
يخفى) بەراستى ئەو خوايەي كە ئەم بەتئانەي پىدايت ، ئاگادارە ، بەھەموو شتىكى
ئاشكراو نەيتى ، ۋە ھىچ شتىكى لى وون نابى لەو نەيتى يانەي كە لە دوو توىي
دلو دەر وونتايە ، ۋە ئەگەر بىيەوى ئەتوانى لە بىرىتى بباتەو .

بە راستى ئەمە معجزەيەكى زۆر گەورەيە بۆ پىغەمبەر كە لە «مكە» ، ۋە لە
سەرەتاي ئىسلامەت يەو ۋە خوا ئەم بەتئانەي پىدا ، ۋە پىغەمبەر ، ما تا ھەموو
قورئانى بۆ ھات ، ۋە ئايىنى ئىسلام بە پايان گەشت ، ۋە ئەم پىغەمبەرە
نەخوتىندەوارە ، ھىچى لەبىر نەچۆتەو لەم قورئانە دوورو درىزەي كە بۆي
ھاتوۋە .

كاتىك كە لە مزگىنى دان بەناردنە خوارەو ۋەي قورئان ، مزگىنىش بوو ، بە
دانانى ئايىنىكى تازە لەگەل دەستوورو ياسايەكى تايبەتتىن دا ، بىر ئەچى بۆ ئەو ۋەي
كە ئەگونجى لەو دەستوورو ياسايەدا شتى قورسو گرانى ۋاي تىبى كە ھەلگرتنى
گران بى بۆ مەردوم ، ئنجا بۆ لا بردنى ئەم بىرە ، فەرموۋى (ونيسرك لىسرى)
ئىمە تۆ لەسەر ئايىنىكى ئاسانو ، ياسايەكى سووكو رەوانى ۋا يارمەتت نەدەين
كە بە ھەموو كەسىك ھەلبىگىرى ، ۋە ھەموو ژىبىرىكى خاۋەن بىر تى بىگات .

لەدوۋى مزگىنى دان بە ھاتنە خوارەو ۋەي قورئانو بناغە دانانى ئايىنى
ئىسلام ، ئنجا فەرمان ئەدات بە پىغەمبەر بە نامۆزگارىي مەردوم ، ئەفەرموى (فذكر
ان نفعت الذكرى) نامۆزگارىي مەردوم بىكە بە چاكەو بيانترسىنە لە خرابە ، ۋە

سَيَذَكَّرُ مَنْ يَخْشَى (۱۰) وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى (۱۱) الَّذِي يَصَلِّي النَّارَ
الْكُبْرَى (۱۲) ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى (۱۳) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ
تَزَكَّى (۱۴)

ئەوی لە خوا بترسێ بەندی لێ وەر ئەگرێ (۱۰) وە ئەوی بەدبەخت و خراییش بێ خۆی
لێ دوور ئەخاتەو (۱۱) ئەوی ئەچیتە ناو ناگری هەرە گەورەو (۱۲) لە پاشا نە ئەمری
تایاو نە ئەژی (۱۳) بە راستی رزگار بوو ئەوی کە خۆی پاک ڤاگرت (۱۴)

بێداریان بکەرەو نە خەوی بپهۆشی ، ئەگر سوود بدات ، واتە زۆر کەسی وا
هەیه پەردە یەش بەسەر دێ و دەروونیا هاتوو ، بە ڤه‌نگیکی وا کە هیوا ناگری
پەندو نامۆژگاریی کاری تێبکات ، بەلام تۆ نامۆژگاریی خۆت هەر بکە ، سوودی
ببێ یا نەببێ .

ئەم نایەتە ئەو ناگەیه‌نی کە نامۆژگاریی – ئەگر زانرا بێ کەلکە – پتویست
نێیە ، زانایانی ئیسلام هەموو لەسەر ئەوەن کە نامۆژگاریی پتویستیکی ناچارییە
لەسەر هەوو کەستیک ، سوود بدات یا نەیدات ، هەرە کە کردەوی پتەمبەریش ،
گەواهیی لەسەر ئەمە ئەدات ، وە هەرە کە دەریش نەکەوی ئە نایەتی (سیدکر من
بخشی) ببێر لە پەندو نامۆژگاریی بەکەت ئەکاتەو و کاری تێ ئەکات ئەو کەسە کە لە
خوا بترسێ (ویتجنبها الاشقی) وە خۆی لێ دوور ئەخاتەو بەدبەختی خراپ ،
ئەوانە ی کە گوێ نادەنە نامۆژگاریی ، وە چا و ئەقووچینن لە بینینی ڤێ ی راست ،
ئەم جۆرە کەسانە لە هەموو شوێنیک ، وە لە هەموو کاتیکی هەن ، وە توشی تۆلەو
سزای خۆیان ئەبن ، وە کە ئەفەرموی (الذی یصلی النار الکبری) ئەو بەدبەختی کە
ئەچیتە ناو ناگری گەورەو – کە ناگری دۆزەخە – وە بە ئیجگاریی تیا ئەمینیتەو
(ثم لا یموت فیها) لەپاشانە ئەمری لەناو ناگرە کەدا تا رزگاری ببێ (ولا یحی) وە
نە ئەژی بە ژیانیکی وا کە بێ بلین ژیان .

لەپاش بای سزای بێ پروایان ، ئنجا بای رزگار بوونی چاکان
ئەکات ، ئەفەرموی (قد افلح من تزکی) بە راستی رزگار بوو ئەو کەسە کە خۆی

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى (۱۵) بَلْ تُؤَثِّرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۱۶)
وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى (۱۷)

وه ناوی پهروهردگاری خوی هیناو پارایهوه (۱۵) به لکو (تیوه) ژیانى دنیا
ههله نه بژیرن (۱۶) که (ژیانى) دوايى باشترو پایهدارتره (۱۷) .

پاك كرده وه له پیسی دل و دهر و ونو و وه و شتو خووی ناشرین (و ذکر اسم ربه) وه
ناوی پهروهردگای خوی هینا ، وه به دل یادی سیفه ته بهرزه گانی کرد (فصلی) وه
ترسو سامی لئ نیشته و پارایهوه .

مه بهس له «صلی» لیره دا ترسو سامه له خوا ، وهك له نایه تیکى ترا نه فهرموئ
«انما المؤمنون الذين اذا ذكرا لله وجلت قلوبهم» (۱) ، ته عبری دایه وه له م ترسو سامه
به نوئز ، تا نیشان بدات که ههر ترسو سامه ، گیانی نوئز ، و نوئزی به بی ترسو
سام وهك جهسته ی بن گیان وایه .

له هه موو ده میکا مهردومی وا هدی که به دیمهن مسلمان و نوئز کهره ، به لام
له هیچ گونا هیک کۆ ناکات ، ئنجا نه مانه زور جار نه تین : ئیمه پاکیین و ناوی خوا
نه بهین و نوئزی بۆ نه کین ، که و ابو ئیمه بهر نه م پزگارانه نه که وین ، ئنجا خوا
به درویان نه خاتوه ، نه فهرموئ : درۆ نه کهن (بل تؤثرون الحیاة الدنيا) به لکو
تیوه ژیانى جیهان ههله نه بژیرن به سر ژیانى دوايى دا ، وه خوشه و یستی دنیاش
سهرچاوه ی هه موو خرابی به که ، له گهله نه میشه (والاخرة خیر و ابقی) که ژیانى
دوايى گهله بهر زتر و خوشترو باشته له ژیانى جیهان ، واته نه گهر راستان نه کرد
ههولتیکیشان بۆ رۆژى دوايى نه دا ، وه له ترسی نه و رۆژه خوتان نه گهترایه وه له
گوفتار و کرداری خراب .

له دواى نه وه ی که له پتسه وه به تینی دا به دانانى نایینیکی ناسان و سووک ،

(۱) واته بهر واداران نه وانن کاتیک که ناوی خوا بهر دلیان بهرسى .

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى: (۱۸) صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى (۱۹)

بىن گومان ئەمە (ی کە ووتمان) لە نامەى پيشووەکانايە: (۱۸) نامەکانى
ابراهيم و موسا (۱۹) .

ئىنجا باسى ئەو ئەكات كە ئايىنى ئىسلام لەگەل ئايىنەکانى پيشوودا يەكە ، وە
هەموويان لە بنيات و بناغەدا يەكن ، جياوازى يەكيان ئەگەر بىن هەر لە وىنەو لقو
پۆپايە ، وەكو ئەفەرموى (ان هذا) ئەمەى كە ووتمان لە ئايەتى «قد أفلح من تزكى»
وہ تا ئەم ئايەتە (لفي الصحف الاولى) لە نامە پيشووەکانايە (صحف ابراهيم و موسى)
وہك نامەى «ابراهيم» و «موسا» بىن ، كە لە پيش قورئانا هاتوونەتە خوارەوہ ، بەم
رەنگە «قد أفلح من تزكى» ، پاك كەردنەوہى دل و دەروون ئەگەيەنى ، لە بيرو
باوہرى خراب ، «وذكر اسم ربه» پەروەردەكردنى گيان ئەگەيەنى ، بەناسىنى خوا ،
«فصلي» پەروەردەكردنى ئەندام و پەلو پۆ ئەگەيەنى بە خوا پەستى ، بە جورىك
كە هيج ئەندامىك كاريكى خراب ئەكات ، «بل تؤثرن الحياة الدنيا» جەلوگيبرى
ئادەسى ، ئەگەيەنى، لەخەرىك بيرون هەر بە ئارەزووى دنياوہ «والاخرة خير وابتقى»
هانە هانەى مەردووم ئەگەيەنى ، لەسەر ئيشى چاكەو پەزامەندىى خوا . ئىنجا ئەمانە
بنياتى هەموو ئايىنكىن ، وە بە گۆپىنى ئايىن ئەمانە ناگۆپىن ، واتە ئەگەر بروايان
بە نامەى پيشەمبەرەكانى تر هەيە ، با پرواشيان بە قورئان بىن ، چونكە لەگەل
ئەوانا يەكە .

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ؟ (۱) وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ (۲)
عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ (۳) تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً (۴)

سووره‌ی (غاشیه) یه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

نایا پیته‌گه‌یشتووه باسی رۆژی دوا‌یی؟ (۱) زۆر روخسار لهو رۆژه‌دا
ترسناکن (۲) هه‌ولده‌ریکی په‌نجه‌رۆن (۳) نه‌چنه ناو ناگری گهرمه‌وه (۴) .

سووره‌ی (غاشیه) یه

مه‌ککی به ، ۲۹ نایه‌ته ، ۹۲ ووته‌یه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

(هل اتاك حديث الغاشية) نایا پیته‌گه‌یشتووه ده‌نگ‌وباسی رۆژی دوا‌یی ؟ که
دی‌ی به‌سه‌ر مه‌ردوما ، به‌خۆ‌ی و هه‌موو ناخۆشیی و ده‌ردو سزایه‌کی به‌وه ، واته ده‌نگ‌و
باسیکی نه‌وه‌نده گه‌وره و به‌سامه ، پێ‌ویسته وه‌ر‌ب‌گیری و ده‌ماوده‌م ب‌گه‌یتر‌یت‌ه‌وه ،
ئنج‌ا باسی چه‌ند شتیکی نه‌و رۆژه‌ نه‌کات ، نه‌فه‌رموی (وجه : یومئذ خاشعة) زۆر
ده‌م‌و‌چاو لهو رۆژه‌دا ترسناکو ریسواو شه‌رمه‌زارن (عاملة ناصبة) ماندویتی‌یان
بۆ ماوه‌ته‌وه لهو هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ی که داویانه له جیهانا ، واته هیچی بۆ‌خوا نه‌بووه .
به‌نکو یا بۆ ئاره‌زووی خۆیان ، وه یا بۆ ئاره‌زووی مال و منالیان بووه ، وه له‌پیتناوی
په‌زای نه‌وانا ، خوا‌یان له خۆیان په‌نجاندووه ، له‌به‌رته‌وه له‌جیهانا ، هه‌ر
ماندویتی‌یان بۆ ماوه‌ته‌وه ، له‌گه‌ل نه‌مانه‌شا (تصلی نارا حامية) نه‌چنه ناو ناگریکی
گهرمه‌وه ، که ناگری دۆزه‌خه .

تُسْقَى مِنْ عَيْنِ آيَةٍ (۵) لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ خَرِيْعٍ (۶)
لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ (۷)

ئاو ئەدرىن لەسەرچاوەی لەكۆل (۵)، خۆراکیان ھەر دېكى حوشتەر خوار (ی) ناگرىن (۶) نە قەلەوی ئەداو نە برسىتى لائەبا (۷)

ئەم ناگرى دۆزەخە ھەرچەندە نازانىن چۆنەو لەچىيە ، بەلام پروامان پىي ھەيە كە گەلئى گەلئى لەناگرى جىھان گەرمترە ، وە جىنگاى مەردومى خراپ و ناپاكانە لەپۆژى دوايى دا ، ئىجا ھەردەمى ئەم دۆزەخىيانە تىنويان بوو (تسقى من عين آية) ئاو ئەدرىن لەسەرچاوەيەكى گەرمى لەكۆل ، وە ھەركاتىكىش برسىيان بوو (ليس لهم طعام الا من ضريع) خۆراكيان ھەر دېكى ناگرىنە لەوئىنەى حوشتەر خوار ، كە ئەويش (لايسمن ولايغنى من جوع) نە مەردوم قەلەو ئەكاتو نە تىرى ئەكات .

واتە دۆزەخىيان كە برسىيان بوو بەو برسىتىيەى كە شايسستەى پۆژى دوايى پىي ، شتى زۆر ناخۆشى و ايان نەدرىتى كە نە برسىتى لاپەرىو نە قەلەويى بدات ، خوا ناوى ئەو خواردەمەنىيە ئەبات بە دېكى حوشتەر خوار لەسەر تەشبيە ، ئەگىنا پۆژى دوايى جىي نەشونىماى جەستە نىيە ، وە خواردنى بەم جۆرە نىيە ، كە ھەزم بگرئى و ببى بەخوين و گوشت وەك جىھان ، بەلكو پۆژى دوايى جىي مانەوھى تىجگارى «خلود» يە ، خۆشىيەكەى خۆشىيە خۆشەختىيە ، نازارى نازارى بەدبەختىيە ، ھەرچى پووبدات لەورپۆژەدا لە خۆشىيە و ناخۆشىيە كە بەراووردى بكەين لەگەل ھى جىھانا ، ئەتوانىن بيان شوبەيتىن بەيەك لەھىندى شتا ، واتە خۆشىيە و ناخۆشىيە پۆژى دوايى تەعبىريان بۆ دانەنراو ، ئەم تەعبىردانەوھەيەيان بە تەعبىرى دنيا ھەمووى لەرووى تەشبيەوھەيە ، نابىينىت خوا تەعبىر ئەداتەوھە لەخواردەمەنى دۆزەخ ، لىرەدا بە دېكى حوشتەر خوارو ، لەسوورەى «حاقە» دا بەكىم و زووخى دۆزەختىيان ، كە ئەفەرموى «ولا طعام الا من غسلىن»، لە سوورەى «واقعة» دا بە زەقنەمووت كە ئەفەرموى «ثم انكم ايها الضالون المكذبون لاكلون من شجر من

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ^(۸) لِسَعِيِّهَا رَاضِيَةٌ^(۹) فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ^(۱۰) تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةَ^(۱۱) فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ^(۱۲) فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ^(۱۳) وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ^(۱۴)

زۆر پوخسار لهو پۆژهدا پاراوه (۸) پازیین له‌بری کرده‌وه‌ی خویان (۹) وان له بههشتی به‌رزو بلندار (۱۰) قسه‌ی هیچ و پوچی تیا نابیه‌ن (۱۱) تیا به‌تی سه‌رچاوه‌ی په‌وان (۱۲) تیا به‌تی زۆر ته‌ختی به‌رزو (۱۳) و په‌رداخ‌ی دانراوه (۱۴) .

زقوم (۱)» ، نه‌مانه‌ هه‌مووی له‌سه‌ر ته‌شیه‌ن ، وه له‌هه‌ر شوئنه‌ی به‌جۆرێك ته‌عبیر نه‌داته‌وه له‌ خواره‌مه‌نی دۆزه‌خ ، بۆ ئه‌وه‌ی ناخۆشی‌یه‌که‌یمان تی‌بگه‌یه‌نی ، وه بیخاته‌ دل‌مانه‌وه‌ که‌ خواره‌مه‌نی دۆزه‌خ له‌مانه‌ له‌هه‌مووی خراب‌ترو ناخۆش‌تره ، تا خۆمانی لی‌پارا‌یزین .

دوای باسی تۆته‌و سزای بی‌پروایان له‌دۆزه‌خا ، ئنجا باسی به‌هره‌و خۆشی‌ی چا‌کانمان بۆ نه‌کات له‌به‌هه‌شتا ، نه‌م به‌هرانه‌ هیندی‌کیان گیانیین و هیندی‌کیان جه‌سته‌یین ، وه گیانی‌یه‌کان پێش نه‌خات ، نه‌فه‌رمووی (وجه يومئذ ناعمة) زۆر ده‌م و چاو له‌و پۆژهدا ته‌پو پاراو و پوون و گه‌شن ، له‌خۆشی‌ی پاداشی کرده‌وه‌ی خویان (لسعيتها راضية) پازیین له‌کۆشش و به‌ری کرده‌وه‌یان (في الجنة عالية) له‌ به‌هه‌شتی به‌رزو خۆش و دل‌گی‌ران (لا تسمع فيها لاغية) نابیه‌ن له‌و به‌هه‌شته‌دا قسه‌ی هیچ و پوچ ، له‌جنتی و لاقرتی و قسه‌ی ناشریین . به‌م ئایه‌ته‌ گه‌یان‌دی ، که‌ مسلمان نه‌بی سه‌نگین و گران و ده‌م پاک و کرده‌وه‌ جوان‌بی .

له‌دوای باسی نه‌م به‌هره‌ گیانی‌یانه ، ئنجا هاته‌ سه‌ر باسی ئه‌و خۆشی‌ی و به‌هرانه‌ی که‌ له‌هی جیهان نه‌چن ، فه‌رمووی (فيها عين جارية) تیا به‌تی کانی و سه‌رچاوه‌ی ناوی په‌وان (فيها سرر مرفوعة) تیا به‌تی گه‌لی جۆره‌ کورسی‌ی و ته‌ختی به‌رز ، که‌ له‌ که‌ناری ئه‌و کانی و ئاوانه‌ دانراوون بۆ دانیشتن (واکواب موضوعة)

(۱) واته‌ له‌باشا ئیته‌ – ئه‌ی گو‌مرا‌یانی باوه‌ نه‌که‌ران – له‌ دره‌ختی زه‌قنه‌مروت

نه‌خۆن .

وَنَمَارِقُ مَصْمُوفَةٌ (۱۵) وَزَرَابِي مَبْثُوثَةٌ (۱۶) أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى
الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ (۱۷) وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ (۱۸)

ويشتی ریزکراوه (۱۵) و قاتیی پاخراو لهه موو لایه که وه (۱۶) بۆ ووردنابنه وه
له حوشر که چۆن دروست کراوه؟ وله ناسمان که چۆن بهر زکراوه ته وه (۱۸) •

وه گهلن جوړه گه لاس و بهرداخى ئاو خوار دنه وه (و نمارق مصفوفة) وه گهلن پشتی و
گوښه ی ریز کراو ، که له سر نه و ته ختانه دانراوون (وزرابی مبهوثه) وه گهلن
قاتیی و لاکیشی پاخراوی گوډ گولیی لهه موو لایه که وه •

نهمه باسی گوښه یه کی بچکولانه بوو له خوښی و بهره ی بههشت به زمانیک
که بۆ خوښی و بهره ی جیهان دانراوه ، نه گینا نهم له کوډی و نه و له کوډی •

دییت که له سه ره تاي سووره ته که وه باسی پوژي دزایی و ، به سه ره تاي ناده می
کرد له و پوژهدا ، دیاره له ناو نه و که سانه ی که قورنانیان یه که مجار بۆ هاتوته
خواره وه ، زور که سی بی پروا بوون ، ئینجا خوا ویستی ناگاداریان بکاته وه به
وورد بوونه وه له هیندی دروست کراوی خوا ، له بهر نه وه ی که قسه له گهل کراو بهم
نایه تانه ، یه که مجار عه رب بوون ، وه نهمانیس جگه له وه ، که چاکترینی ناژانیان
حوشره ، زوریشیان دهشت نشین ، نهوی هه میسه له بهر چاویان بی ناسمان و زهوی و
شاخ و داخ و حوشره ، بویه فهرمووی (افلا ینظرون الی الابل کیف خلقت) بۆ به چاوی
وورد بوونه وه ته ماشای حوشره ناکهن که چۆن دروست کراوه ؟ بهراستی حوشره
گیانداریکی گهوره و بههیز و باره بهرو کهم خوره ، له دهستی گهرمی عه ره بستانا
بیست سه عات به برسیتی و تینویتی بار نه بات ، له پاشا خوراکی دپکی حوشره خواره ،
که گیان له بهری تر که متر نه یخوا ، له گهل نه و هیزو توانایی و گهوره یی به شا ،
منالیک نه توانی یخی بداو باری بکات و هه تی سینی و بیبا به ریدا ، له گهل نه مانه شا
شیرو گوشتی نه خوری و مووه که ی کالاو نوین و ژیره خه ری لی دروست نه کری •

(والی السماء کیف رفعت) وه بۆ ته ماشای ناسمان ناکهن به پوژو مانگ و

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ (۱۹) وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ؟ (۲۰)
 تَذَكَّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ (۲۱)

و لەشاخەکان کە چۆن داکو تراوون (۱۹) و لەزەوی کە چۆن پاخراوه (۲۰) ،
 نامۆزگاریی بەکە ، تۆ ھەر نامۆزگارییت (۲۱)

ئەستێردیەووە کە چۆن بەرزکراونەتەووە ، وە ھەریەکە لەجێی خۆی پاگیپراووە ، وە
 بەم جوانی یە ، ئەم ھاتوچۆیە ئەکەن ، بێ ئەوێ یەکتیکیان ساتیک باش و پێش بەکوێ .
 بۆ تەماشای ناسمان ناکەن لە کاتی پۆژھەلاتو پۆژناوادا ، کە ھەر یەکتیکیان
 چەشمەندازیکى دلفرێنى ھەیە ، وە بۆ تەماشای ناسمان ناکەن لە شوێکی سافی
 بێ گەردا ، وە گوێ ناگرن بۆ ئەو قسانەى کە ئەیچرپێنى بە گوێی دل و دەروونی
 ئادەمی دا لەبابەت خواوە .

(والى الجبال كيف نصبت) وە بۆ تەماشای شاخ و کێوھەکان ناکەن کە چۆن وەك
 سنگ داکو تراوون بە زەوی دا ، تا نەبزووی و لەیەك بەرنەبێ ، وە کێوھەکانیش
 نیشانەبن لەسەر رێوبان ، وە پەنابن بۆھەموو ئادەمی و گیان لەبەرانیکی دوژمن دار ،
 جگە لە چەشمەندازە جوانەکەى ، وە لە سام و شکۆھەکەى ، کە ئادەمی لە چا و ئەوا
 خۆی زۆر بە بچکۆلانەو زەبوون دیتە پێش چا و .

(والى الارض كيف سطحت) وە بۆ تەماشای زەوی ناکەن کە چۆن پاخراووە
 لە ژێر پیتانا بۆ ئەوێ کە بەسەریا برۆن و بەرھەى لێ وەرپگرن ، واتە ئەگەر
 بێ پروا ، وورد بپیتەووە لەمانە ، تێئەگات کە ئەمانە لەخۆیانەووە دروست نەبوون ،
 بەلکو خواپەك دروستی کردوون ، وە ئەو خواپەى کە ئەم جیھانەى بەم رێک و پێکی یە
 دروست کردووە ، ئەتوانی ئەم ئادەمی یەش زیندو بکاتەووە لەپۆژی دواى دا بۆ
 لێ پرسینەووە ، ئنجما کە مەردوم لەمانە وورد بوووە ، ئەو حەلە خێرا پەندى
 لێ وەرئەگرتی ، کەواتە (فذکر انما انت مذکر) بە پەندو نامۆزگاریی ، خواو پۆژی
 دواى ، بییری مەردوم بخەرەووە ، چونکە تۆ ھەر بیرخەرەووەى مەردومیت ، ئیتەر نە
 ئەتوانییت پروا لە دل و دەروونی کەسا پەیدا بەکەیت ، وە نە پتووستیشە لەسەرت

أَسْتَعَاثِيهِمْ بِمُسَيْطِرٍ (۲۲) إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ (۲۳) فَيُعَذِّبُهُ
 اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ (۲۴) إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ (۲۵)

تو دهسه لاتدار نیت بهسه ریا نا (۲۲) به لام نهو کهسه ی که پشت هه تکاو بی پروایی
 بکات (۲۳) خوا سزای نهدات به سزای زور گه وره (۲۴) هر بو لای نیمه یه
 گه رانه وه یان (۲۵)

که چاودیری دل و دهروونی نهو نهو بسکیت ، وه کو نه فرموئی (لست علیهم
 بمسیطر) تو دهسه لاتدار نیت بهسه ر دل و دهروونی بی پروایانا ، واته یه کیک خوی
 نه یته سه ر پی ری راست و پروا کردن ، تو ناتوانیت پروا به یته دلیه وه .

نه گه ر جهنگی نایینی «غزا» ش نه لیتیت ، که له پاشا بیویست کراوه ، نه وه
 بو نه وه نه بووه که به زور مهردوم مسلمان بکری ، وه پروا بخریته دلیه وه ، به لکو
 نهوی له کاتی پیغه مبهرا بووه ، بو پاریزگاری بووه له سهرو مال و ناموس ،
 نهوی دوا ی پیغه مبه ریش بووه ، بو هه نگرتنی کوسپو گری بووه له پی بی بانگ
 کردنی مهردوما بو مسلمان بوون ، تا هه موو که سیک بتوانی به ناره زووی خوی
 مسلمان بیی . وه له دوا ی مسلمان بوونیشی کهس نه توانی به زور به شیمانی بکاته وه .

بو نه وه ی کهس لیره دا خه یالیکی خراپ نه کات بلی : هه رگاه پیغه مبه ر
 دهسه لاتی بهسه ر دل و دهروونی کهسا نه بی ، وه هه موو که سیک لغاوی خوی به دهست
 خویه وه بی ، وه هه رچی بکات ، بتوانی بیکات ، که واته هه سوولا ، وه ک یه ک
 نهویستینه وه له پاشه روژا ، فرمووی (الا من تولی) به لام یه کیک پشت هه تکاتو
 گوئی نهداته په ندو ناموژگاری نایین (وکفر) وه بی پروا بیی به خواو پی ری راست
 (فیعد به الله العذاب الاکبر) نهوسا خوا له تولهی نه وه دا تازارو سزای نهدات به
 سزای زور سخت ، واته تو هه رچه ند ، هه ر ناموژگاریت ، وه دهسه لاتت نی یه
 بهسه ر دل و دهروونی کهسا ، به لام خوا ی تو ، به دهسه لاته بهسه ریا نا ، وه نا گای
 له دلیانه ، وه هه ر که سیک ملیچی بکات له فرمووده و فرمانی نهو ، تولهی
 لی نه ستنی ، نجا بو به هیز کردنه وه ی نهم توله سندنه ، فرمووی (ان الینا ایابهم)

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ (۲۶)

• لە پاشا لەسەر تێمەیه ئێ پرسینهوهیان (۳۶) •

• هەر بۆ لای تێمەیه گەرانەوهیان (ثم ان علينا حسابهم) لە پاشا هەر لەسەر تێمەیه
ئێ پرسینهوهیان •

سورة الفجر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
وَالْفَجْرِ (۱) وَلَیَالٍ عَشْرٍ (۲) وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ (۳)

سوورهی (فجر) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

سویند به بهیان (۱) وه به ده شهوهی ههوهئی مانگ (۲) وه به تاكو جووت (۳)

سوورهی (فجر) ه

مهککی به ، ۲۹ تابه ته ، ۱۷۹ ووته به

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

(والفجر) سویند به کاتی به یانی که شهبق ئداو جیهان روون ئه بیته وه ، وه تارییکی شو لانه چن (ولیاال عشر) وه بده شهوهی ههوهئی مانگ ، که له گهل شهبقدا وهك یهك وان ، چونکه ههروهك شهبق بهره بهره تارییکی شو کز نهکات و له پاشا ئنجا رووناکیی رۆژ زۆری لئ ئه سینئ ، ئه وه شهوهش بههۆی مانگه شهوه که یه وه تارییکی ههوهئی شو کز نهکن ، له پاشا ئنجا تارییکی دواي شو ، زۆر ئه سینئ (والشفع والوتر) وه به تاكو جووتی ئه وه شهوه ، واته سویند به وه ده شهوه ههم به سدریه که وه ، وه ههم به جیا جیا •

دوورنی به که مه بس ژماره ی تاكو جووت بی که گه وره ترین نهینی به له جیهانا ، وه سهرچاوهی گهلئیک جوړه زانیاری به ، جارئ جگه له وه که ژماره له پرانه وه دا نی به ، وه وینه یه کی نه برانه وه «لامتناهی» مان نیشان ئهدات ،

وَاللَّيْلِ إِذَا يَأْسُرُ (۴) هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ؟ (۵)

وہ بہ شہو کاتیک کہ تی ئەپەری (۴) ئایا ئەمانەى کہ سویندیان پین خورا شایستەى سویندپین خواردن نیین لای تی گەشتوو (۵)

دەرگایەکی شەمان لێ ئەکاتووە ، لەپرواکردن بەمانەوێ ئیجگاریی «خلود» ، چونکە مانەوێ ئیجگارییش ھەر نەبرانەوێ ، ئنجا کہ نەبرانەوێ ژمارە بوو ، با نەبرانەوێ شتی تریش بێی کہ ژيانی دواى یە •

لەپاش سویندخواردن بە چەند جوړیک لەپرووناکیی ، ئنجا سویند ئەخوات بەتارییکی ئەفەرموئى (واللیل اذا یسر) سویند بەتارییکی شەو کہ دیتو ئەپروا •
لەبەیانیانان تاریکی شەو لائەچى ، و ھەموو کەسێک بە لەشتیکی سووکو ھتیزیکی تازەووە دەست ئەکات بە ئیش و کاری خۆی ، ھەرۆک مردبێو زیندو بووبیتتووە وایە •

دەشەوی ھەوێ مانگ ھەم پرووناکى یەکەى بەکار دێ ، ھەم تاریکی یەکەى ، چونکە جارێ مانگەشەووەکەى – کہ وەک تارایەکی زیویین وایە بەسەر شاخ و داخ و دەریاو ووشکانى یەوہ – ماندویتی ئەحسەنتیتتووە ، وە ژيانیکی تازە ئەبەخشى ، جگە لەوہ ھەر کاروباریک بەپوژ لەبەر گەرما نەکراپى ، بەشەو لەھەوێ مانگە شەووەکە یەوہ ئەکرتى • تاریکی دواى مانگەشەووەکەشى مایەى نووستن و حسانەووەیە جگە لەوہ ئەوانەى کہ خۆیان شاردبیتتووە لەدوژمن ، بەئاسانى ئەتوانن دواى ئاوابوونى مانگ پزگار ببن ، بەلام شەوی دوانزەى مانگ ھەرچەندە کہ ئەویش تاریکی دواى ئاوابوونى مانگى ھەبە ، وە لێ چونکە کەمەو ھیچى تیا ناکرتى ، بۆیە ناوی نەبەرد •

تارییکی شەو داپۆشەرى ئادەمى و گیاندارى ترە لە دوژمن ، ئەوی کہ لە پوژا خۆی شاردبیتتووە ، لەشەوا ئەتوانن دەر باز بپن ، کەوابوو ئەمانەى کہ خوا سویندی پین خواردن ، زۆر بە کەتکن بۆ گیان لەبەران ، وە شایستەن بۆ ئەوێ کہ بەم سویندپین خواردنە بەرچاوی بخات ، وەکو ئەفەرموئى (هل في ذلك قسم لذي حجر)

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعِمَادٍ (۶) إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ (۷) الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ؟ (۸) وَتَمُودَ

ئایا نازانیت که خوای تۆ چی کرد به گهلی عاد(ی) (۶) ارم ؟ خاوهن پایه (و دهسلات) (۷) که وینهیان دروست نه کرابوو لهوولاتا؟ (۸) وه (چی کرد) به گهلی تمود

ئایا له مه دا سویند هه به بو مهردومی ژیر ، واته نه مانه ی که سویندی یان پی خورا ئایا لای ژیر شایسته ی سویند پی خواردن نین ؟ واته به ئی شایسته ن چونکه زور به که لکن ، مهردوم نابێ له دهستیان بدن ، وه به هریان لی وهر نه گرن .

ئهم سوینده که وتۆته دوا ی نایه تی «ان الینا ایابهم ثم ان علینا حسابهم» وه پیش ئهم نایه ته ، لهم سوورته دا که نه فه رموی «الم تر کیف فعل ربک بعاد» ، له بهر ئه وه جوابی سوینده که ناشکرایه و پتویست به ووتن نی یه ، وه له نه ووتنیا خوینده وار ، به زور جور بییری لی نه کاته وه ، واته سویند به مانه ههچ بی پروایه که له چنگمان ده رناچی ، ئنجا نه گه ر زوو به زوو تۆله ی لی نه سینین ، له پاشا له ناوی نه بهین ، وه که گهلانی بی پروای پابوردوو ، که بو مان باس نه کات ، نه فه رموی (الم تر کیف فعل ربک بعاد) ئایا نه تدیی واته نه تزانی که پهروه ردگاری تۆ چی کرد به «عاد» ی ئوممه تی «هود» پتغه مبه ر که گه لیک بوون له عه ره ب له نه ته وه ی «عوص» ی کوپی «ارم» ی کوپی «سام» ی کوپی «نوح» که له ناوه ندی «عومان» و «حضرموت» دا بوون ، ئنجا ئهم گه له ههروه ک پی یان ووتوون «عاد» ، پیشیان ووتوون (ارم) که ئه مانه عادی یه که من ، وه ئهم گه لی «ارم» ه (ذات العماد) خاوهن پایه و دهسلاتو هتیزیکی وابوون (التي لم یخلق مثلها فی البلاد) که وینهیان له و پۆژهدا دروست نه کراوه له وولاتا .

(وئمود) وه ئایا نازانیت که خوای تۆ چی کرد به (ئمود) ی ئوممه تی (صالح) پتغه مبه ر که گه لیک بوون له عه ره ب له نه ته وه ی «کاتر» ی کوپی «ارم» ی کوپی «سام» ی

الذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ؟ (۹) وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ؟ (۱۰)
الذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ (۱۱) فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ (۱۲)

ئەوانەى كە (شاخى) بەردىيان ئەتاشى لەچۆل و بىبابان (۹) وە بە فىرەونى خاوەن سنگى زۆر (وەك ئەھرامەكان بن كە وەك سنگ چوون بەزەوىيىدا)؟ (۱۰) ئەوانەى كە ياخىبوون لەوولاتا (۱۱) وە زۆريان خراپە تيا كرد (۱۲)

كوپى «نوح» كە لەناوەندى «شام» و «حجاز» بوون ، كە ئەم گەلەش (الذین جابوا الصخر بالواد) كەسانىك بوون كە شاخى بەردىيان وەك خانوو داتاشىبوو لەچۆل و بىبابانا ، وە تىادانىشتبوون ، وەك لە ئايەتتىكى ترا ئەفرەموى «وتنحتون من الجبال بيوتا فارهين» شعراء / ۱۴۹ (۱) .

(وفرعون ذى الاوتاد) وە ئايا نازانىيت كە خاوى تۆ چى كرد بە فىرەون كە حكمدارى مصر بوو لەكاتى مووسادا ، وە خاوەنى «ئەھرام»ى وا بوو كە وەك سنگى گەورەى ئەستورى سەر بەرەوخوار ، دا كوتراوون بە زەوىيىدا ، كە ئەم سى گەلەش (الذین طغوا في البلاد) كەسانىك بوون كە لەوولاتى خۆيانا ياخىبوون وە لەپەىيى راست و دادپەرسى لایندا بوو (فاكثروا فيها الفساد) ئنجا زۆريان خراپە تياكرد ، وە لەھەموو لایەكەو بەھەموو رەنگىك دەستیان كرد بەدەست درێژى و زۆر و ستم ، گەلى قوربەسەر ، يا لەناو كۆت و زنجیرا ئەینالاند ، وە يا لەزىندان و بەندیغانەدا ئەیبۆلاند .

ھەموو ياخىبوونىك ئەبى بەھۆى خرابىيى ياخى بەكەشو ، ئەو گەلەش كە ياخى گەرىتتى بەكەى لەگەلا ئەكرى ، ھەروەك ئەبى بەھۆى پچرانەوھى ھەموو شىرازەيەك ، بۆچى ؟ چونكە ياخى ھەر بەشوتن خۆشى و ئارەزووى خۆيا ئەسوورپتەوھ ، لەبەرئەوھ سەر بەستى گەلى ناوى ، وە تەماشای كۆمەلە ئەكات بە جاوى ئاژال ، وە بە ھەموو جۆرى ، وە لەھەموو لایەكەو ھەوول ئەدات ، بۆ

(۱) واتە ھۆدەى زۆر داتەتاشن لەكتیوھكان بەشارەزایى .

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ (۱۳) إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ (۱۴)

ئىنجا پەرۋەردىگارى تۆ داىگرتن بە قامچى سزا (۱۳)، بەپراستى پەرۋەردىگارى تۆ لە كەمىنى ستم كاراناىە (۱۴)

كەنەمە كىردن دەمكوتكردىن ، لەبەرئەو ھەموو كەستىك ، خۆى لەقەفەسى دىيلى دا ئەبىنى ، نە ئەتوانى بەدنى خۆى قسەبكا ، نە بنووسى ، نە ھەلسووپى ، بەم پىشخواردنەو قىن و رقى كە لەدلىا پۆنگ ئەخواتەو ، چىراى زىرەكى و بلىمەتتىيان ئەكوۋىتەو ، ھەر بەھرەيەكى بىي كۆپر ئەبىتەو ، نىرخى ئادەمىتى دائەمىتەو ، تا واى لىدى خۆى لەبەرچاوى خۆى ئەكەوئى ، لەدواى ماوئەك ئىنجا خۆى لەخۆيا بۆگەن ئەبى و ئەبى بە گۆمىكى پىر لەكرم و مار ، وە چىراى دل و دەروونى ئەكوۋىتەو ، وە مەردىي و پەوۋشت و خوى بەرزى لەبىر ئەچىتەو .

ئىنجا كە زۆر ستم و بەدكردارى بىلا بوو ھەو ، ھىچ چارەيەك نامىنى ، پاك كىردنەو ھى وولات نەبى لەخرابان ، لەبەر ئەو (فصب عليهم ربك سوط عذاب) پەرۋەردىگارى تۆ داىگرتن بە قامچى تۆلەو سزا يەك لەسەر يەك ، كە ھەموو تۆلەيەك ھەك قامچى بچووزىتەو ، تا دواى لەناوى بىردن و كىردنى بەواتەى پۆزگار .

ئەمە دەستور و بارى خوايە لەجىھانا ، ھەر گەلىك كە لەپى پاست لايدا ، وە دەستى كىرد بەزۆر ستم و دەست درىزى ، خوا پى ئەنوئى ، تا بىلەمىتەو ، وە لەكردەو خرابەكانى بگەپتەو ، بى ئەوئى گەلىك دەرىكات لەم دەستورە ، وەكو ئەفەرموئى (ان ربك لىالمىرصاد) بەپراستى پەرۋەردىگارى تۆ لەكەمىنى ستم كاراناىە

ئىنجا ئەگەر ئەتەوئى ئادەمى بىناسىت بەخۆى ھەموو بى ئاگىي و بەدىنىيەكى لەگەل پەرۋەردىگارى ئەم ئايەتەنە بگوئىنەو ھەو كە ئەفەرموئى «فاما الانسان» ھەتەد واتە ئەمەى پىشوو چۆنىتى خواى تۆ بوو ، لەمەولاش چۆنىتى ئادەمى تان بۆ

فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ ، فَيَقُولُ :
رَبِّي أَكْرَمَنِ (۱۵) وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ،

کاتیک که خوا ناده‌می تاقی کرده‌وه ، به‌م په‌نگه پیزی‌گرتو به‌هره‌ی به‌سه‌راپشت
نه‌وا نه‌لن په‌روه‌ردگارم پیزی‌گرتووم (۱۵) وه نه‌گهر کاتیک تاقی کرده‌وه (به‌م په‌نگه)
پوژی لی‌گرتوه ،

نه‌خوین‌ریته‌وه دوا‌ی نه‌وه‌ی چو‌نیتی په‌روه‌ردگاری خو‌تت خو‌ینده‌وه ، وه‌کو
نه‌فرمویت (فاما الانسان) ناده‌می (اذا ما ابتلاه ربه) کاتیک که په‌روه‌ردگاری ،
تاقی‌کرده‌وه ، به‌م په‌نگه (فاکرمه) پیزی‌گرت (ونعمه) وه به‌هره‌ی به‌سه‌را پشت ،
تا بزانی‌نایا سوپاس نه‌کات یا نا ، وه نه‌و پیزو به‌هره‌یه‌ی که داویتی له‌پتی
چاکه‌و خزمه‌تی ه‌زارانا به‌کاری دینی ، یا له‌خوین‌مژی‌و دست‌درژی‌دا؟ نه‌و حله
به‌شی زوریان له‌و تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌دا ، دهرناچن ، وه وا نه‌زانن که خو‌یان
خوشه‌ویستی‌خوانو چینیکی هه‌ت‌ب‌زاردی نه‌وون ، وه نه‌بن خوا ده‌وله‌مه‌ندیان بکات ،
وه نازو به‌هره‌ی خو‌ی بر‌پیزی به‌سه‌ریانا ، نجا نه‌و حله واتی‌نه‌گهن که هه‌رچی
بکهن له‌خرابه‌و دست‌درژی‌مافی خو‌یانه ، نیستر له‌هیچ‌شتیک سل‌ناکهن ، وه
هه‌رچی ناره‌زوو بکهن له‌خرابه‌ نه‌یکهن ، نجا ته‌عبیری دایه‌وه له‌م یاخی‌بوونو
سه‌رکیتی‌یه‌یان به‌ فرمووده‌ی (فیقول ربی اکرم‌ن) واته نه‌و حله نه‌لن :
په‌روه‌ردگارم گه‌وره‌و ده‌وله‌مندی کردووم ، وه پیزو ناوونیشانی داومی‌ناچارم
به‌پتی نه‌و ناوونیشانه‌م هه‌لسوو‌پیم ، وه له‌گه‌ل پوژا بروم به‌پیدا بو پاریزگاری
پایه‌و ده‌سه‌لاته‌که‌م ، وه هه‌رکه‌سیکیش وا خوشه‌ویست بی لای خوا، هیچی لی‌ناکرتی،
نجا نه‌و حله له‌جیاتی چاکه ، خرابه‌ نه‌کات (واما اذا ما ابتلاه) وه نه‌گهر کاتیک
تاقی‌کرده‌وه ، به‌م په‌نگه (فقدر علیه رزقه) پوژی لی‌گرتوه ، تا بزانی‌نایا
ه‌زاریکی ساپرو خو‌ پ‌اگره ، یا نا؟ هه‌روه‌ک زورجار ه‌زار نه‌بینین له‌ژیر باری
نه‌م تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌دا ، دهرنه‌چی ، وه زوریشیان دهرناچن ، چونکه وان‌زانن که
ریسوا‌ی لای خوان ، وه هه‌رچی نرخ بی‌نی‌یانه ، وه شایسته‌ی نه‌وه نیسن که
پرسیاریان لی‌بکرتی له‌پاشه پوژا ، له‌به‌رته‌وه هه‌رچی‌یان لی‌هه‌لکه‌وئی نه‌یکهن ،

فَيَقُولُ: رَبِّي أَهَانَنِي (۱۶) كَلَامًا!

نهوا نهتی: پهروهردگارم ریسوای کردم (۱۶) نهء وانیه (که تنی گه‌یشتوویت)

ننجا تهعبیری دایهوه لهم بییره ناقولایه بهم عبارته که نه‌فهرموئی (فیقول ربی اهانن) نهتی خوا ریسواو بی‌نمودی کردوم ، وه هرکه‌سیکیش نه‌منده لای خوا بی‌نرخ بی ، له‌هیچه‌وه دیارنیه ، وه هیچی لی‌ناگری ، نه چاکه‌ی به چاکه پاداش‌و ، نه خرابه‌ی به خرابه توئه نه‌دریته‌وه ، نیتر له‌هرلایه‌که‌وه هرچینکی لی‌هه‌لکه‌وی پری پیا نه‌کات ، به‌دزی بی ، به‌سویندی درق بی ، یا به هر‌فره‌فیتینکی تر بی ، وه نه‌م هه‌ژاره له‌گه‌ل ده‌وله‌منده زورداره‌که‌دا ، جیاوازی نی‌یه له‌پی‌سکردنی ناوچه‌و زیان‌گه‌یاندن به‌کومه‌ته‌دا .

به‌راستی مه‌ردوم نه‌گهر ووردبیته‌وه ، هه‌موورپوؤئی به‌چاوی خوئی نه‌مانه نه‌بینی ، بهم په‌نگه یا ده‌وله‌مندی ده‌ست‌داره‌و لغاوی هه‌وس و ناره‌زووی خوئی به‌رداوه ، وه به‌هیچ شتیکه‌وه ناوستی ، وه یا هه‌ژاره‌و خوئی به‌بجوو‌کینکی وادیته پیش‌چاو که شایسته‌ی لی‌پرسینه‌وه نی‌یه ، ننجا نه‌فهرموئی (کلا) وانیه وه‌کو نی‌ی گه‌یشتوون ، نه‌گه‌وره‌یی لای خوا به‌ده‌وله‌مندی‌و ده‌ست‌داری‌یه‌و نه‌بی‌نرخیش به‌هه‌ژاری‌و بی‌ده‌سه‌لاتیه ، به‌لکو گه‌وره‌یی لای خوا ، به‌چاکه‌و خوا په‌رستی‌یه‌و بی‌نرخیش به‌خرابی‌و چوونه‌ده‌ره‌ویه له‌فهرمووده‌و فرمانی خوا ، زور هه‌ژاری دتپاکی گیان‌به‌رز هن ، گه‌لی له‌ده‌وله‌منده‌و ده‌ست‌دار خوشه‌ویست ترو به‌نرخترن لای خوا .

واته نابی‌ناده‌می‌ی وا به‌دبیین بی له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاری خوئی ، به‌لکو به‌پیچه‌وانه‌ی نه‌مه ، نه‌بی‌ی وا بزانی که هرچی خوا بوئی نه‌کات ، نه‌وه خیری نه‌وی تیایه ، ته‌نانه‌ت نه‌گهر هه‌ژاری کرد ، نه‌وه بو نه‌ویه که له‌بوته‌ی هه‌ژاری‌دا قالی بکات ، جگه‌لوه ، هر هه‌ژاری‌یه که هه‌زاران هیزو ته‌وانایی بی‌پایانی مه‌ردومی ده‌رخستوه ، وه هه‌زاران هه‌ژاری ده‌ست‌پاکی ، ده‌م‌پاکی ، دتپاکی وه‌ک شیری نه‌ی ، له‌بیتسه‌ی هه‌ژاری هیناوه‌ته‌ده‌ره‌وه ، وه به‌بیری تیژی خویان ریگای سه‌ختی

بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ (۱۷) وَلَا تَحَاضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ (۱۸)

بەلكو ئىتوھ پىزى ھەتىوان ناگرن (۱۷) ۋە ھانە ھانە (ى يەكتىرى) نادەن لەسەر
خواردەمەنى دان (و بەختوگىردن) ى ھەژاران (۱۸) .

ژيانيان ھەلبىژاردوۋە ، ۋە چاكى مەردانەيان لىگىردوۋە بەلادا ، تا ئو پىگايەيان
بىريوۋە ، ۋە گەشتوون بە پەلى ھەرەبەرزى ژيانو ، چوونەتە پىزى ھەرە
دەولەمەندو پىاوۋە گەورەكانى جىھان ، كەوابوو مەردوم ئەبى ھەمىشە سوپاسى
خوای خوۋى بىكات لەسەر دەولەمەندىيى ۋە ھەژارى ، ۋە لەھىچيانا لانەدا لەسنوورى
خو .

ئاشكرايە كە قسەلەگەل كراو ، بەم ئايەتەنە ، يەكەمجار عەرەب بوون ، كە
خۆيان بە ئۆمەتى ئىبراھىم پىغەمبەر دائەنا ، ۋە وايان ئەزانى كە ئەوانىش ئاينىكىيان
ھەيە ، ئىجا كە گوۋىيان لەم ھەرەشانەى قورئان ئەبوو ، ۋە ئەيان بىنى كە پلارى
تىايە بو بى پرواى ئەوان ، بە دل لە خۆيانيان دوورئەخستەوۋە ، ۋە ئەيان ووت
ئەمانە بو ئىمە نىيە ، چونكە ئىمە خواناسىين ، ئىجا خوا بەدروۋيان ئەخاتەوۋە ، ۋە
بەلگەو نىشانەى لەسەر ئەھىتتەوۋە ، ئەفەرموۋى درۆئەكەن نە پرواتان ھەيەو نەپەحم
لەدئاننا ھەيە ، ۋەكو ئەفەرموۋى (بل لا تكرمون اليتيم) بەلكو ئىتوھ لەگەل ئەم ھەموو
دەسلاتەى كە ھەتەنە ، نە دەستگىيروۋى ھەتىو ئەكەن (ولاتحاضون على طعام
المسكين) ۋە نەھانە ھانەى يەكتىرى ئەدەن لەسەر دەستگىيروۋى ھەژاران .

لەم ئايەتەو گەلنى ئايەتى ترەوۋە ، دەرئەكەوۋى كە قورئان زۆرى مەبەستە ،
دەستگىيروۋى ھەتىوانو ھەژاران ۋە نزيك خستەنەوۋەيان لە كۆمەل ۋە گەل ، ئىجا
ئەگەر خۆتان ئەتوانن خۆتان ، ۋە ئەگەر ناتوانن ، ھانە ھانەى مەردوم بەدەن لەسەر
دەستگىيروۋىيان ، كە ئەمە پىشەى كۆمەلانى چاك «جمعیاتی خیری» .

ئەم بەزەبى نەھاتنەوۋەيەتان بە ھەتىوانو ھەژاران ، لەبەر ئەوۋە نىيە كە
دەستان لەجىھان ھەلگرتوۋە ، ۋە دەختان بەسەر كەسەوۋە نەماوۋە، ۋەك ھىندى كەس
كە دەستبەردارى دنيا ئەبن ، ۋە لەپەنايەكا ئەكەوون تا ئەمەرن ، بەلكو ئىتوھ

وَتَأْكُلُونَ التَّرَاثَ أَكْلًا لَمَّا (۱۹) وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا (۲۰)
 كَلَّا! إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا (۲۱) وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا
 صَفًّا (۲۲) وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ، يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ ،

(بەتكو سەرەپای ئەمەش بەشە) كەلەپوور (ی بەشداران) ئەخۆن بەسەر و بەرەو (۱۹) وە دارایی تان خوش ئەوئ بەخۆش و یستنیکی زۆر (۲۰) وامەکن ! کاتیک کە زەوی پاره پاره کرا (۲۱) وە (فەرمانی) خوا هات لەگەڵ فریشتەداو پۆل پۆل و یستان (۲۲) وە دۆزەخ نامادە کرا ، لەو پۆژەدا ئادەمی (کردەوی خۆی) بیری ئەکەوێتەو ،

ئەو نەهەلپە ی ژیا تان زۆرە ، خراپەکانی پێشوو ش ئەکن (وتاکلون التراث اکلا لما) و بەشە کەلەپووری بەشدارانی ش ئەخۆن ، نەخاوەلا ئافرەت کە لەبەر بەشە کەلەپوورە کە یان مارە یان ئەکن هەر بۆ خواردنی پاره کە یان (وتحبون المال حبا جعا) وە دارایی جیھانتان خۆش ئەوئ بە خۆشە و یستنیکی زۆر ، بەرەنگیکی وا کە سوودی بۆ بکن ، وە خۆین مژی تیا بکن ، واتە ئەگەر راستان ئەکرد وا نەئەبوون ، کەوابوو گەورەترین نیشانە لەسەر درۆکە تان ئەمە یە کەوا چاوتان بریووتە مائی دنیا ، بەجۆریکی وا کە دلتان داناچلەکن ، نە بە دامایی هەتیوو نە بە نەدارایی هەژاران ، وە بیڕیک ناکەنەو لەحالیان ، بەتەنگەو نین ئەگەر هەموو سەرسەریی بین .

(کلا) بەشیمان بنەو نەم خراپانە ، پێش ئەوئ پۆژی پەشیمان بوونەو بئ ، وەکو ئەفەرموئ (اذا دکت الارض دکادکا) کاتیک کە زەوی پاره پاره کرا ، وە هەرچی شاخ و بەرزیی هەیه هەمووی یەکسان کرا (وجاء ربك) وە پەرەردگاری تۆ هات ، واتە فەرمانی هاتە خواوەو (والمک صفا صفا) وە فریشتە هاتن و پۆل پۆل پیزیان بەست (وجيء يومئذ جهنم) وە دۆزەخ دەرکەوت بۆ تەماشاکەران ، وە کە لەئایەتیکی ترا ئەفەرموئ «وبرزت الجعیم لمن یری» (۱) (یومئذ يتذکر الانسان) لەو پۆژەدا ئادەمی هەرچیکی کردبێ لەجیھانای بییری ئەکەوێتەو ، بەلام چ

(۱) واتە دۆزەخ دەرخوا بۆ هەرکەسێک کە بیینی .

وَأَنْتَ لَهُ الذَّكْرَى؟ (۲۳) يَقُولُ : يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي (۲۴)
فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ (۲۵) وَلَا يُوثِقُ وِثْقَهُ أَحَدٌ (۲۶)

بهلام نهو بئیرکهوتنهوهیه چ سوودیک بهو نه دات؟ (۲۳) (ئنجنا بهداخهوه) نهلتی :
کاشکن له دنیا دا کاری چاکهم پیش بختایه بو ژینانی نهه پوژهم (۲۴) ئنجنا لهو
پوژهدا کس سزای کس نادات بهوینهی سزای نهو (۲۵) وه کس پیوهندی کس
ناکات بهوینهی پیوه ندردنی نهو (۲۶) .

سوود (وانی له الذکری) له کوئی قازانچ بهو نه دا نهو بئیرکهوتنهوهیه ، واته هیچ
سوودیکی لی نابینتی ، جا له بهر نهوه بهدتیکی پر له داخو په شیمانی بهوه (بقول
یالیتنی قدمت لعیاتی) نهلتی خۆزگه له جیهانا کرده وهیه کی باشم پیش بختایه بو
ژینانی نهه پوژهم (فیومئذ لا یعذب عذابه احد) ئنجنا لهو پوژهدا خوی گهوره سزای
دهوله مندانی یاخی وهزارانی خرابی سه رلیشتیواو نه دات به سزایه کی وا که له
دهست کس نه هاتبی (ولا یوثق وِثْقَهُ أَحَدٌ) وه پیوه ندو که له بچه کی واقایمیان
نه کات که له دهست کس نه بیت خوا نه بی .

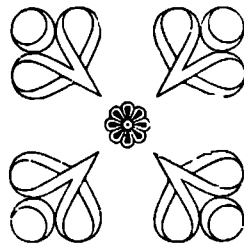

له دوا ی باسی ته مه عو چاوبرسیتی ئاده می که هه وه سو ئاره زوو پی
نه کات ، وه لای نه دا له پیتی راست ، له گه ل باسی نهو ئازارو سزایانی که له
پوژی دوا یی دا دوو چاری نه بی ، ئنجنا بانگی نهو که سانه نه کا که له په ووشتو
خوی ناشرین خویان پاک نه که نه وه ، وه خه ریکی پاک کردنه وه ی گیان و ،
جوانکردنی په ووشتو خوی خویانن ، له دهوله مندیی دا ، پوژدی و چرووکی و
دهست درژی نی ناکن ، وه چاویان له هه تیوو هه ژاره وهیه ، له هه ژاریشا خوراگرن ،
وه چاویان له مانی که سه وه نی یه ، له گه ل نهو هه ژاری به دا ، ناگیان له هه تیوان و
هه ژارانه ، نه گه ر به مال نه یان توانی خزمه تیان بکن ، به زبان ناموژگاری
مه ردوم نه کهن به خزمه تکردنیان ، نه مانه به راستی یارم فریشته یه کن بو خویان ،
شایسته ن بو نه وه ی که به ناوی نه فس و گیانه وه بانگ بکرین ، وه پیان بلین :
نه ی نه فیسی به نارام ، وه ره برقو بو به هشت ، وه بو دراوسیتی خواو چاکان ،

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) إِرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً
مَرْضِيَةً (۲۸) فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ، وَأَدْخُلِي جَنَّتِي (۲۹)

(لهوپۇژەدا بە خواپەرست ئەووترى) : ئەى نەفسى بەئارام(۲۷) بگەپتەرەو بەئۆلای
پەرورەدگارى خۆت بە خۆشئوودو پەسەندکراو(۲۸) ئنجا بچۆرە ناو بەندەگانیمنو ،
بچۆرە ناو بەهەشتى منەو(۲۹) .

بەپرازی مەندى ، چونکە لە جیهانا پرازی بوو هەم بەبەشى خوا ، وە هەم لەکردهوی
خۆی ، چ لە دەوتەمەندى و چ لە هەژاری دا ، وە بەپرازی لى بوایی چونکە لەجیهانا
کەسى تازارنەداو ، وە هەموو کەس لى پرازی بوو ، دیارە کەستک کەوابى ،
خوایش لى پرازی به ، وەکو ئەفەرموی (یا ايتها النفس المطمئنة) ئەى نەفسى بەئارام ،
بەهۆی بروو خواپەرستیتەو (ارجعی الی ربک) بگەپتەرەو بەئۆلای پەرورەدگارت
دوای مردنت (راضیة مرضیة) بە پەزەمەندى و پرازی لى بووی (فادخلی فی عبادى)
تیکەلى چاکانمبە (وادخلی جنتی) وە لەگەل ئەوانا بچۆرە بەهەشمەو .

سورة البَلَد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَا اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ (۱) وَاَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِ (۲)

سوورهی (بلد) ه

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

سویند ناخۆم به‌م شاره (که مه‌ککه‌یه) (۱) که نازاردانی توئی تیا ری‌دراوه (۲)

سوورهی (بلد) ه

مه‌ککی‌یه ، ۲۰ نایه‌ته ، ۸۲ ووته‌یه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

(لا اقسام) (۱) سویند ناخۆم (بهذا البلد) به‌م شاری مک‌یه که پیغه‌مبهری تیا له‌دایک‌بووه ، وه چ‌رای نیسلامه‌تی تیا‌ه‌ل‌ک‌راوه ، وه کعبه‌ی تیا دروست‌ک‌راوه له‌لایهن ابراهیمی خلیل و اسماعیلی کوپی‌یه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بی‌ی به‌روو‌گه‌ی خۆی و نه‌وه و ه‌چه‌ی تا ه‌زه‌رتی محمد دروودی خوای لی‌بی ، وه بی‌ی به‌ه‌ست‌وپه‌نا بۆیان ، ئه‌و شاره‌ی که دارودره‌خت شکانده‌وه ، میان‌له‌بهر تیا‌کوشتنی قه‌ده‌غه‌یه ، واته سویند به‌م شاره له‌کاتی‌کا که (وانت حل بهذا البلد) نازاردانی توئی تیا

(۱) له سوورهی «حاقه» و «تکویر» و «انشقاق» دا ته‌فسیری «لا اقسام» مان کردووه .

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ (۳) لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ (۴)

وه به باوكو نهوهی كه لى كه وتۆتهوه (۳) بهراستی ئادهمیی مان دروست كردووه له پهنج و كیشه (۴) .

پیداوه له لایهن بی پرواكانهوه (ووالد وما ولد) (۲) وه به ههموو باوكو پۆلهیه كه له ئادهمیی و گیان له بهرو شینیایی (لقد خلقنا الانسان) بی گومان ئادهمیی مان دروست كردووه (فی كبد) له پهنج و كیشه ، واته له پۆزی هاتنه جیهانی یهوه تا مرنی له پهنج و ههول و ماندویتی دایه ، بهم پهنگه خواردنی پهنج و جوولانهوهی پهنج و بی گرتنی پهنج و پشتی راست بوونهوهی پهنج و قسه فیربوونی پهنج و دان پووانی پهنج و خویندن و فیربوونی پهنج و بییرکردنهوهی پهنج و ژیانی پهنج و خواپه رستی پهنج و ههموو شتیکی پهنج له ناو پهنج ، نهخوازه لا پیاوانی گهورهی ههنگه وتوو كه ئه یانهوی خزمهتی ئادهمیی بکهن به تیکرای ، وهك پیغه مبهری ئیسلام «دروودی خوی لی بی» وه ئه ههنگه وتوانه نای کۆل بدهن و دهست ههنگرن ، به لکو ئه بی وهك مۆم خویان داگیرسینن تا جیهانتیک رووناك ئه که نهوه ، کۆمهتیک له ئادهمیی ئهحه سیننهوه .

واته ئه ی پیغه مبهر دلت له خۆت نه مینی و سارد نه بیستهوه ، وه به نازاردانت ، له لایهن گه له که تهوه ، دهست هه ل نه گرییت ، چونکه ئه م پهنج و کیشه یه پیشه ی هه موو پیاویکی گهوره ی هه لکه وتوو . به لکو پیوستی ژیانی هه موو ئادهمی یه که . سویندی یه که م دووشت نه گه یه نی ، یه که م موباره کیی شاری (مکه) ، واته ئه م شاره له زۆر کۆنهوه ، شاریکی پیروۆز ، وه هه ر به ست و په نا بووه ، هه ر که سیک چوو بیته ناویوه دنیابوو له هه موو نازار و دهست درژی یه که ، ئیستا هه رچهند تۆشی تیا نازار بدری و خوینتی تیا بگریته کاسه وه ، هیتشتا هه ر شایسته ی نه وه یه که خوا سویندی پی بخوات ، دوو هه م سه رزه نشتی بی پروا کانی مه که یه که حورمه تی

(۲) ئه م دوو ووتیه ئیشاره تی تیا یه بۆ ئه ر باوكو كورپی كه له شاری مه كه كه

كعبه یان دروست كرد كه ابراهیم و اسماعیل كورپیتی .

شاره که یان ناگرن ، بهو پهنگه ی که شایسته یه تی ، واته نه ته بوو نازاری کسی تیا بدن چ جای پیغه مبه ره که یان •

سویندی دووهههه بۆ نهوه یه که ناووریکمان بپیدا تهوه بهلای چۆنیه تی پهیدا بوونی ئاده میی و گیان له بهرو شینایی یه وه ، وه بهلای نهو دهستوره ریڅ و بیتکانه ی که تی یاندا یه ، وه نهو په نچ و کۆشه ی که باوک و پۆله نهیده ن له پیناوی بپگه یاندنی وه چه یانا •

مهردوم نه گهر باش وورد ببیته وه له شینایی که چۆن له پیتشه وه تۆوه که یان نهرویی ، وه خواردن و خواردنه وه له زوی و وه نه گری ، وه له باوه تاو ، بهره مه ند نه بی ، وه چۆن لق و پوپ ده نه کات و به ره له ستی سه رماو گهر ماو گه لئ شتی تر نه کات ، وه نه م تۆمه ش له پاشا په نجیکی تری دووورد ریژ نه دات ، تا نه ببیته وه به دره ختیکی تر ، وه جیهان جوان نه کات به سه وزیی و ته ری و پاراوی خۆی هه ر به م په نگه مهردوم نه گهر بهرتر بروانی ، وه تۆزیک وورد ببیته وه له ئاده میی و گیان دارانی تر ، که چۆن پهیدا بوون ؟ وه هه میشه زاووزی نه کن ، وه هه موو گیان داریک به سروشت نه وه نه ده هه ست و تی گه یشتی دراوه تی و ری نموونی کراوه ، که پتویستی ژیا نی خۆی و منال و بیچووله ی بزانی و پهروه رده یان بکات و به ره میان بی نی ، نه خاوزه لا ئاده میی که له هه موویان نه رکی زۆرترو پتویستی گه وره تره ، مهردوم نه گهر باش له مانه وورد ببیته وه ، تی نه گات که نه م رووپه ری هه ، رووپه ری هه کی نیجگار وورد و قووله ، پتویسته به بی رلی کردنه وه •

له باس کردنی شاری مه ککه له گه ل باوک و پۆله دا ، وه له گه ل باسی نازاردانی پیغه مبه ر تیا سا ، نه گه یه نی که شاری مه ککه - له گه ل کرده وه ی خرابی دانیش تووه کانی - شتیکی زۆر گه وره ی وای تیا له دایک نه بی - وه ک تایی نی نیسلام بی که له پاشه پۆزا بی بی به مایه ی شانازیی ئاده میی ، وه هه م نه گه یه نی که نه م هه موو نازار و سزایانه ی که دوو چاری پیغه مبه ر نه بی له م ریگایه دا ، وه ک نهو نازار و سزایانه وایه که دوو چاری باووک نه بی له پیناوی گه وره کردن و بپگه یاندنی پۆله و جگه رگۆشه یا ، ههروه ک نه گه یه نی که نه م شته ی تیا له دایک بووه ، وه ک

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ؟ (۵) يَقُولُ: أَهَلَكْتُ مَالًا
لُبَدًا (۶) أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ؟ (۷)

نایا وائہزانی کہ کس دہسہلاتی بےسہریا نییہ؟ (۵) (بہفیزہوہ) ئەلئی : مائی زۆرم
لہناو بردووہ (۶) نایا وائہزانی کہ کس نہی دیسوہ؟ (۷)

ہہموو پۆتہو وەچەہیک ، پۆژبہپۆژ لہگہورہبوونا ئەہی ، تا ئەگات بە پلہی ھەرہ
بەرزى خۆى لہجیہانا •

لہم نایہتانہدا ھەرہک دلخۆشیی دانہوہی پتغہمبەری تیایہ ، ھەرہشہی تیایہ
بۆ ئەو زۆردارانہی کہ بەھیزی بازوو یا بە پتیشہو پایہ ، یا بە پارہو دارایی
خۆیان ئەنازن ، وە بەچاوی سووک تەماشای مەردوم ئەکەن ، وە ئازاری
پتغہمبەرہکەیان ئەدەن لہ شوئینیکی وەک مەککەدا ، واتە ئیوہ ئەگەر ووردیبنہوہ ،
تئ ئەگەن کہ زۆر زەبوونن ، لہ پاروہ نائیکو قومەئاویکەوہ کہ بیخۆن و بیخۆنہوہ ،
تا ھەموو ئییش و کاریکی ترتان ، پتویستن بە ئییش کردن و جوولانہوہ و جۆرہ
رەنجیک ، کہ وابوو وا مەزانن کہ بی نیازن لہ ھەموو کەسێک ، وە کەس دەرہقەتتان
ناہت ، وەکو ئەفەرموئ (ایحسب) نایا ئەوکەسەى کہ بە ھیزی بازوو ئەنازئ
وائہزانی (ان لن یقدر علیہ احد) کہ کەس زۆری بےسہریا ناشکی؟ ، نەخاوازلانہو
خواہیہی کہ دروستی کردووہو ، ناگاداریی ئەکات •

ئەوکەسەى کہ بەپارہو داراییش ئەخوپی ، ئەگەر جارێک داواى یارمەتییەکی
لن بکری بۆ کاریکی باش (یقول) ئەلئی (اھلکت مالا لبدأ) پارہو مائی زۆرم لہناو
بردووہ ، واتە ئەو دارایییہ زۆرہی کہ بەختم کردووہ بەسہ ، ئنجا خوا پتئ ئەلئی :
(ایحسب) نایا وائہزانی (ان لم یرہ احد) کہ کەس نہی بینوہ ، واتە ئیمہ ناگامان
لہ ھەموو کردوہیہ کیتی ، وە ئەزانین چی خەرچ ئەکات ، وە بۆچی خەرچ ئەکات •

لہ پتیشہوہ باسی کرد کہ ئادەمی دروست کراوہ لہ پەنجو تیکۆشان ، لہ پاشا سەرکۆنہی
ئەو نادانانہی کرد کہ یاخین وە وائہزانی کہ کەس دەرہقەتیان ناہت ، لہگەل ئەو

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ (۸) وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ (۹) وَهَدَيْنَاهُ
النُّجْدَيْنِ؟؟ (۱۰) فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ (۱۱)

ئایا دووچاومان نەداوەتی (۸) وە زمانیک و دوولێومان پێنەداوە؟ (۹) وە پێی
چاک و خراپمان نیشان نەداوە؟ (۱۰) هێشتا (ئادەمی بەتیکراییی) بەلاماری پلە ی سەختی
ریاکارانە ی کە مائی خۆیان بەخت نەکەن بۆ ناووشۆرەت ، ئیستا ئەیەوی بەهەردوو
لایان بلێ کە خوا باشتەین بەهەری پێداوون ، وە ک بەهەری چاوو گووی و ژیری و
بیری ، ئەفەرموی (الم نجل له عینین) ئایا دووچاومان نەداوە بە ئادەمی ، کە
نامە ی بوونەوهری پێبخوینتێتەو (ولسان و شفین) وە زمانیک و دوو لێومان
نەداوەتی کە قسە ی پێبکات ، وە مەبەستی دئی خۆی پێبەجی بیتی ، (وهدیناه
النجدین) وە پێگای باش و خراپمان نیشان نەداوە؟ ، واتە ئادەمی مان وادروست کردوو،
کە بە سروشت چاک و خراپ لێک جیا بکاتەو ، وە بە ژیری و بیر بیان دۆزیتەو ،
لە پاشا سەر بە خۆی «اختیار» مان داوەتی بە پەنگیکی وا کە ئارەزووی هەر کامیکیان
کرد بتوانی بیکات . واتە ئەو خوایە ی کە بتوانی ئەم هەموو بەهرانە بدات بە
ئادەمی ، ئەشتوانی لێ بستی تێتەو ، کە وابوو ، با وانە زانی کە کس دەرە قەتی
نایەت ، یا ئاگای لە نەینی ئەو نی یە ، وە پێویست بوو هەمیشە لە سوپاسی ئەم
بەهرانە دابی ، وە پێی چاکە بگری ، وە بە ژیری و بیرو دەست و دەم و دل ، هەوڵ
بدات بۆ پیشخستنی هاوتەحری ، وە بۆ بەرزکردنەو هیان لە پلە ی شارستانی و
رەوشت و خودا ، وە پێویست بوو لەسەری کە هەوڵ بدات بۆ ئەو ی کە هەموو
جۆرە ناخۆشیەکیان لەسەر هەلگری . وە هەموو کۆسپیکیان لەریدا لابەری ، وە
هەموو گری ئەکی ژیانمان بۆ بکاتەو ، نەخاوە لا گری برستی و بەندەیی «پق» ،
کە سائەهای سائە ئادەمی ئەناتینی بە دەستیانەو ، بە لکو ئەبوو تا ئیستا ئەم دوو
پلە سەختی بیریایە ، وە دەردی هەژاری و بەندەیی لەناو هەل بگرتایە ، بەلام
هێشتا ئەم دوو پلەیی نەبریو ، وە کۆ ئەفەرموی (فلا اقتحم العقبة) هێشتا
ئادەمی بە تەواوی بەلاماری پلە ی سەختی نەداوە ، ئنجا بۆ نیشان دانی سەختی

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ؛ (۱۲) فَكُّ رَقَبَةٍ (۱۳) أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ (۱۴) يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ (۱۶)

نەداوە (۱۱) تۆ چووزانییت پلەئە سەخت کامەئە (۱۲) نازادکردنی بەندەئە (۱۳) و ناندانە لە پۆژی برستی دا (۱۴) بە هەتیوی خزم (۱۵) یا بە هەژاری کەفتە کار (۱۶) .

ئەو پلەئە ، ئەفەرموی (وما ادراك ما العقبة) تۆ چووزانییت ئەو پلەسەختە کامەئە ؟ کە پتی خۆشی و بەرزبوونەوئە لە ئادەمیی گرتوو ، ئنجا باسی ئەکات ئەفەرموی ئەو پلە سەختە دووشتە :

۱ - (فك رقبة) نازادکردنی بەندەئە .

لەلایەك خوا بەندە گرتنی ئەمەندە بەلاو سەخت و گران بێ ، کە بۆ ئەکە بەکەئە ئادەمیی ، وە نازادکردنی تاقە ئەکێکی ئەمەندە مەبەست بێ ، ئەبێ داگیر کردنی گەلێکی ، چەند بێ ناخۆش بێ ، وە رزگارکردنیان لەژێر دەستی ، چەند بێ خۆش بێ .

۲ - (او اطعام) ناندانە (في يوم ذي مسغبة) لە پۆژی برستی و گرانی دا (یتیم ذَا مَقْرَبَةٍ) بە هەتیوی خزم (او مسکینا ذَا مَتْرَبَةٍ) یا بە هەژاریکی کەفتە کار کە لەسەر خاک کەوتبێ ، واتە پتووستە لەسەر هەموو کەسێک هەوولدان بۆ لابردن و تەختکردنی ئەم دوو پلە سەختە ، پلەئە برستی و پلەئە بەندەئە و ژێردەستی .

ئەگەر راستت ئەوئە نیوئە ئادەمیی برسی ، وە بەندە و ژێردەستە ، تا برستی و بەندەئە بمتنێ لە جیهانا ، ئادەمیی ناخەسێتەو ، ئەو پۆژی ئەم دوو نەخۆشی بە ئەما لەناو ، ئنجا ئادەمیی ئەبێ بەجێ نشینی خوا لەسەر زەوئە .

لەم ئایەتەو دەرئەکەوئە کە ئایینی ئیسلام دوو شتی زۆر مەبەسە ئەکەم نازادی و سەرەستی ئادەمیی بە ئەکەئەکەئە و بە گەلانی ئەو ، دوو هەنگرتنی برستی و هەژاری ، کە ئەمرو خۆشی و خۆشەختی ئادەمیی لەسەر ئەم دوو شتە

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ، وَتَوَاصَوْا
بِالْمَرْحَمَةِ (۱۷) أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ (۱۸)

سه ره پرای نه مانهش له وانه بئ که بروایان هینابئ و نامۆژگاریی یه کتیری یان کرد بئ
به خۆپراگرتن و میهره بانئی (۱۷) نه وانه خاوه نی به ختیاریین (۱۸)

• بهنده ، وه هه رچی جهنگ و تاژاوه هه به هه مووی له سه ر نه م دو انه یه •
به راستی ئایینی ئیسلام له م پوووه و زۆر خزمه تی ئاده می کردووه ، وه یه که م
ئایینی ئاسمانی یه که بناغهی ئازادیی و سه ره به ستیتی و هه لگرتنی برستیتی و هه ژاریی
داناو ، ئه ویان به کرد نه وه ی ده رگای ئازاد کردنی بهنده و هانه هانه ی مردوم
له سه ری و ، ئه میان به قه ده غه کردنی سوود و ده ست به سه راگرتن (احتکار) بۆ بئ بژیوی
ئاده می و به ددانانی زه کات و کردنی هه ژار به ها و به شی ده و له مه ند له پاره و کووتال و
دانه و یله و تاژالا •

له پاشا پتویسته له سه ر ئاده می له گه ل برینی نه و دوو پله یه دا خاوه نی بروا
خۆپراگرتن بئ له بهر باری پۆژگار و نه و ئازار و سزایانه ی ، که تووشی نه بئ له پئی
نامۆژگاریی مردوما ، وه دل نه رم و یارمه تی دهریان بئ له هه موو ته نگانه یه کا ، وه
به گوفتار و کردار ، خۆی بکات به سه رمه شقی مردوم له خۆپراگرتن و دل نه رمی دا ،
وه کو نه فه رموی (ثم کان من الذین آمنوا) سه ره پرای نه وش له وانه بئ که بروایان
هیناوه ، چونکه هه یچ چاکه و کرده وه یه کی باش به بئ بروا به خوا بایه خی بئ نی یه
(وتواصوا بالصبر) وه نامۆژگاریی یه کتیری یان کردووه به خۆپراگرتن له بهر باری
هه وئ و ته قه لادان له م ریکایه دا (وتواصوا بالمرحمة) و نامۆژگاریی یه کتیری یان
کردووه به دل نه رمی و میهره بانئی له گه ل بهنده گانی خوا دا •

نامۆژگاریی به خۆپراگرتن بۆ نه وه یه که کۆمه له نه پووختن و له شگری نه شکی ،
ههروه ک نامۆژگاریی به دل نه رمی بۆ نه وه یه که کۆمه له له ناو خویانا خاوه ن
به رۆشو به زه یی بن •

(اولئك) نه و خاوه ن بروا کرده وه باشانه (اصحاب الميمنة) یارانی دهستی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ (۱۹) عَلَيْهِمْ نَارٌ
مُوقَدَةٌ (۲۰)

وه نهوانهی که بپروا بوون به نیشانه‌کانی تیمه نهوانه خاوه‌نی به‌دب‌ختیین (۱۹)،
دایگرتوون ناگری دهرگا داخراو (۲۰) .

راستن ، واته خاوه‌نی به‌ختیارین (والذین کفروا بآیاتنا). وه نهوانهی که بپروا
بوون به‌وشتانه‌ی که نیشانه‌ی تاکوته‌نهایی خوان ، واته لریان ووردنا بنه‌وه ، تا
پئی راستی بپدۆزنه‌وه (هم اصحاب المشامة) نهوانه یارانی دهستی چین ، واته
خاوه‌نی به‌دب‌ختیین (عليهم نار موقدة) دایگرتوون ناگری دهرگا داخراو ، واته نه
دووک‌تی دهرنه‌چیتو نه هه‌ناسه‌ی تیا وهرنه‌گیری .

سُوْرَةُ الشَّمْسِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا (۱) وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّاهَا (۲) وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا (۳)

سوورەى (شمس) ە

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرە بان

سویند بەخۆرو پووناکی بەکەى (۱) ، وە بەمانگ کە دوا بەدواى ئەو ھەلبى (۲) ، وە بەکاتى پۆژ کە خۆر دەرنەخات (۳) .

سوورەى (شمس) ە

مەككىيە ، ۱۵ ئايەتە ، ۴۵ ووتەيە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرە بان

ئادەمى ئەوەتى چاوو گوئى ھەلاتووہ ، عاشقى ئەم بوونەوہرە گەورەبەيە ، بەرپۆژو مانگ و ئەستیرەبەوہ وە بە پووناکی و تاریکی بەوہ ، زبانیکی نەیتی ھەيە بە سروشت ئەناوەندى ئەم بوونەوہرە دلى ئادەمى دا ، ھەر قسەبەك بچریتى بە گوئچکەيا خیرا تى ئەگات ، لەبەرئەوہ لەم جزمەدا قورئان لەزۆر سوورەتا پووی دل ئەکاتە چەشمەندازی بوونەوہر ، وەك لیرەدا کە ئەفەرموئى (والشمس) سویند بەو پۆژەي کە بە ئاسمانەوہيە ، کە گەورەترین شتیگە لەناو کۆمەلەي پۆژی ئیمەدا وە ملیۆنیک و سەسەد ھەزارجار لەزەویی گەورەترە (وضحاها) وە بەپووناکی بەکەي لەکاتى چیشتنەگاوا کە جوانترین کاتە (والقمر اذا تلاها) وە بەمانگ لەکاتیکا کە دوا بەدواى ئاوابوونى پۆژ ھەلبى ، وە ھەموو شەو پووناك ئەکاتەوہ ، وەك شەوی سیانزەو چواردەو بانزەبى (والنهار اذا جلاها) وە بە پووناکی پۆژ ، لەکاتیکا کە

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا (۴) وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا (۵)

وہ بەشەو کہ خۆر دائە پۆشی (۴) وە بە تاسمان و دروست کەرە کە (۵)

قورسی پۆژ دەرئەخات ، بەلام ئەو پۆژە ی که هور و پۆژ بەدەرەو نی یە ، ئەو بەر
شەو ئە کەوئێ که لەمەولا سویندی پێ ئەخوات .

پووناکیی گەورەترین بەهرە ی خوا یە لە جیهانا ، ئنجا بۆ ئەو ی که ئاو و پیکمان
پێ بداتەو بەلای سوودی پووناکی یەو هەت سویندی پێ خوار بەم سێ جۆرە .

لەپاش سویند خواردن بە پووناکیی - که کاتی ئییش و کاری ئییش کەرانه -
ئنجا سویند ئەخوات بەتارییکی - که کاتی حسانەو هەی ماندووانە - ئەفەرموئ
(واللیل اذا یغشاها) وە بەشەو لە دەمیکا که خۆر دائە پۆشی ، وە هیچ جۆرە
پووناکی یەکی دەرناکەوئێ ، ئە هەی خۆی ، وە ئە هەی مانگ که لەو هەو و هەری ئەگرئێ .
تارییکی که هات هەرچی ئادەمی و گیان لە بەری تر هەیه ، بەسامی خۆی لە
ئییش و کاری ئەخات ، وە بە ناچارایی پرای ئەو ستنئێ . تارییکی بەخۆی و سام
ترسی یەو هە ، که هات لەهەموو لایە کەو هە مردوم دائەگرئێ ، وە پێی دەرچوون و
هەلاتئێ ناھیتئێ ، وە ک گەورەیی و دەسلاتی خوا وایە ، که لەگەل یەکتیکی گرت
ئیتیر دەرچوونی نی یە ، وە نازانی چۆن چۆنی گبیراوە و دەورە دراوە - جگە لەو
که تارییکی ، کاتی نوستن و حسانەو هەیه ، ئەو گیان لە بەرانی که بە پۆژ ئەچەوسینەو هە ،
بەو شەو ئەحەسینەو هە ، جا لە بەر ئەمانە خوا سویندی پێ خوار .

لەپاش سویند خواردن بە پووناکیی ئنجا سویند ئەخوات بەسەرچاوی ئەو
پووناکی یە که تاسمانە ، بە پۆژ مانگ و ئەستیرە یەو هە ، ئەفەرموئ (والسما و ما
بناها) وە بە تاسمان و ئەو کەسە ی دروستی کردووە .

تاسمان بەم پۆشایی یە گەورە یە ئەتین که لە ژور سەرمانەو هە یە ، وە بە
هەزلران هەزار ملیون پۆژ مانگ و ئەستیرە ی تیا یە ، وە خوی گەورە هەموویانی
بەهیزی کینشدە بە یە کەو هە بەستۆتەو هە ، بەرەنگیتی وا که بە هەزاران هەزارسال
نەزدیکی و دوری یان لە یە کتریی یەو هە نەگۆرئێ - وە هەلاتئێ و ئاوابوونیان بە

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاها (۶) وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا (۷) فَالْهَمَّها فَجُورُها
وَتَقَوَّاهَا (۸) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا (۹)

وه به‌زه‌ویی و پاخه‌ره‌که‌ی (۶) وه به‌ نه‌فس‌ی (ناده‌می) و ږیکخه‌ره‌که‌ی (۷) ننجبا به
سروشت ناگاداری کرد به به‌دکاری و پاریزگاری خوی (۸) به‌راستی ږزگاری بوو
ئو که‌سه‌ی که نه‌فس‌ی خوی پاک کرده‌وه (۹)

هه‌ناسه پاش‌وپیش نه‌که‌وی ، وه هه‌موو نه‌ستیره‌یه‌ک له‌م گومه‌زه گه‌وره‌یه‌دا ،
وه‌ک خشتیک وایه له‌گومه‌زیکا که به‌گه‌چوه دانرابی .

له‌دوای سویند‌خواردن به‌تارییکی ننجبا سویند نه‌خوات به‌سه‌رچاوه‌ی ئو
تارییکی‌یه که زه‌وی‌یه ، چونکه هه‌ر زه‌ویی خویه‌تی که هه‌میشه نیوه‌ی سبیر
نه‌کات له‌نیوه‌که‌ی تری و نه‌بی به‌شه و نه‌فهرموئی (والارض وماطحاها) وه به
زه‌ویی و پاخه‌ره‌که‌ی .

له‌پاش سویند‌خواردن به‌مانه‌ی پت‌شو ، ننجبا نه‌فهرموئی (ونفس و ما سواها)
سویند به‌ نه‌فس‌ی ناده‌می و ږیکخه‌ره‌که‌ی ، به‌م ږه‌نگه هه‌رچی هتیزکی ناشکراو
نه‌پنی هه‌یه تیا داناوه ، وه هه‌ر هتیزه‌ی پیسه «وظیفه»‌یه‌کی تایه‌تی بو داناوه
که بیکات ، وه بو به‌جی‌هتانی ئو بیسانه ، لاشه‌یه‌کی بو دروست کردوه ، به
چهند نه‌ندامو په‌لو‌بو‌یه‌که‌وه بو به‌کاره‌تانی ئو هتیزانه ، به‌م ږه‌نگه هه‌ر
نه‌ندامه‌ی پیسه‌ی هتیزیک به‌جی‌دینی ، ننجبا ژیریی‌یه‌کی وای داوه‌تی که ږئی چاکو
خرابی خوی پی‌جیا بکاته‌وه ، وه‌کو نه‌فهرموئی (فالهمها فجورها وتقواها) ننجبا به
سروشت ناگاداری کردوه به‌ به‌دکاری و پاریزگاری خوی ، واته خوا هتیزی جیا
کردنه‌وه‌ی چاک‌و‌خرابی داوه‌تی، هه‌روه‌ک سه‌ر‌به‌خویی داوه‌تی بو‌ئه‌وه‌ی به‌ناره‌زووی
خوی کامیان هه‌ل‌نه‌بژی‌ږی هه‌ئی‌بژی‌ږی ، ننجبا هه‌ر‌که‌ستیک ږئی چاکه‌ی هه‌لبژارد ،
ږزگاری نه‌بی ، وه هه‌ر‌که‌ستیکش ږئی خراپه‌ی هه‌لبژارد دوو‌چاری زیان نه‌بی ،
وه‌کو نه‌فهرموئی (قد افلح من زکاهها) به‌راستی ږزگاری بوو ئو که‌سه‌ی که نه‌فس‌ی
خوی پاک کرده‌وه له‌هه‌موو جوړه پیسی‌یه‌ک، وه په‌روه‌رده‌ی کرد به‌ په‌روه‌رده‌کردنیکی

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا (۱۰) كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا (۱۱)

وہ نا ئومید مانهوی که نفسی خۆی وونو نابووت کرد (۱۰) بروای نه مینا ختلی
ثمود بهۆی سه رکیشی خۆیه وه (۱۱)

بهرز ، تا گه یاندى به پلهی هه ره به رزی خۆی (وقد خاب من دساها) وه نا ئومید ما
ئه و که سهی که نفسی خۆی وونو نابووت کرد ، به م په نگه لایدا له پێی ئاده میتی ،
وه دواى هه وه سو ئاره زوو کهوت به جوړیکى وا که خۆی له کۆمه لى ئاده مبی دوور
خسته وه ، چ زیانیکی له م زیانه گه و ره تر هه یه ، که ئاده مبی به ده ستی خۆی خۆی
بشواته وه له ئاده میتی •

جوابی سوینده که له م سوور ته مه دا نه ووتر اوه ، وه ک سوور ته ی «بروج» به لام
مه درم نه توانی خۆی بی دۆزیته وه له م ئایه ته وه که نه فه رموی (کذبت ثمود
بطغواها) وه ک له دواى سوور ته که وه باسی ئه که ین ، واته ختلی ثمود بهۆی
یاخی بوونی خۆیه وه پیغه مبه ره که یانی به درۆزن دانا •

ثمود ختلیکه له عه ره ب خوا پیغه مبه ریکی بو ناردن - که ناوی صالح بو -
تاقه حوشتریکی می شیرداری بو ، گه له که ی داواى معجزه یه کیان لی کرد ، خواش
حوشتره که ی بو کردن به معجزه ، به م په نگه پی ی ووتن : خوا نه فه رموی واز له م
حوشتره بینن تا بو خۆی بله وه پێ له ئه رزی خوادا ، خواردنی له سه ر ئیوه نی یه و
شیره که شی بو ئیوه یه ، وه ئه و ، نۆره ئاویکی بی یو ئیوه ش پۆژه ئاویکتان بیی ، وه
هیچ کامیکتان زیانی پی نه گه یه نی ، ئه گینا خوا دوو چاری سزایه کی سه ختتان ئه کات ،
وه ک قورئان له سوور هی «هود» ئه فه رموی «ویا قوم هذ ناقة الله لکم آیه فذروها
تاکل فی ارض الله ولا تمسوها بسوء فیاخذکم عذاب قریب» (۱) وه له سوور هی «شعراء» دا
ئه فه رموی «قال هذ ناقة لها شرب ولکم شرب یوم معلوم ، ولا تمسوها بسوء فیاخذکم

(۱) واته ئه ی گه لی خۆم ئه مه حوشتری خوایه نیشانه یه بو ئیوه ، وازی لی بینن با
بله وه پێ له زه ویی خوادا ، وه زیانی پی نه گه یه نن با سزایه کی نزیک
نه تان گری •

إِذَا نَبَعَتْ أَشْقَاهَا (۱۲) فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَمَاقَةَ اللَّهِ
وَسَقِيَاهَا (۱۳) فَكَذَّبُوهُ فَعَتَرُوهَا ، فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
بِذَنبِهِمْ فَسَوَّاهَا (۱۴)

کاتیک که راست بووه وه خراپترین‌یان (۱۲) نجا پیغه‌مبهری خوایی‌ووتن : وازبیتن
لهم حوشری خویه و نوره‌ناوی (۱۳) بروایان پی‌نه‌کردو حوشره‌که‌یان په‌یکرد ، نجا
په‌روردگاری نه‌وان سزای رشت به‌سهریانا به‌هوی گونا‌هایانه‌وهو ، ته‌ختی‌کردن (۱۴)
عذاب یوم عظیم» (۲) که‌وابوو معجزه‌که‌ی صالح پیغه‌مبهر نه‌مه‌بووه نه‌گهر نه‌وان
زیان به‌حوشره‌که‌ی بگه‌یه‌نن خواش نه‌وان له‌ناوبه‌ری .

پتیوست بوو له‌سهر خیتی ثمود هه‌موو بروا بیتن به پیغه‌مبهره‌که‌یان ، وه له
قسه‌ی دهر‌نه‌چن ، وه نه‌یه‌تن کس دست‌دریژی بگات بوو نه‌و حوشره به‌لام
بروایان پی‌نه‌هیناو به‌قسه‌یان نه‌کرد ، وه‌کو نه‌فهرموئی (اذ انبعث اشقاها) کاتیک
که خراپترین‌یان چوو بوو کوشتنی حوشره‌که (فقال لهم رسول الله) نجا پیغه‌مبهری
خوا صالح ناوی پی‌ی‌ووتن (ناقة الله) وازبیتن لهم حوشره‌ی که خوا کردوویته‌ی به
معجزه و نیشانه‌ی پیغه‌مبهره‌که‌ی ، وه زیانی پی‌مه‌گه‌یه‌نن (وسقياها) وه ناگاداری
ناو خواردنه‌وه‌که‌ی بگهن ، واته دست‌دریژی مه‌کن نه بوو خوی و نه بوو نوره
ناوی ، نه‌گینا خوا سزاتان به‌سهره‌ته‌ریژی (فكذبوه) بروایان به پیغه‌مبهره‌که‌یان
نه‌کرد (فعتروها) وحوشره‌که‌یان گوشت ، به‌مه‌رنگه به‌شیر قاچیان په‌ی‌کرد .

نه‌وه‌سه‌ی حوشره‌که‌ی گوشت نه‌و تاقه‌که‌سه‌یان بوو که خوا ناوی برد به
خراپترین‌یان ، به‌لام چونکه نه‌وانیسه‌که‌ی‌تر هیچ جوړه ناموژگاری‌یه‌کیان نه‌کردو
ده‌ستیان نه‌گرت ، خوا کردنی به‌هاوبه‌شی گونا‌هکاره‌که ، وه کوشتنه‌که‌ی پالدایه‌پال
هه‌موویان ، بویه‌توله‌کشی رشت به‌سهر هه‌موو لایه‌کیاناو فهرمووی (فدمدم عليهم
ربهم بذنبهم) نجا په‌روردگاری نه‌وانیش رشتی به‌سهریانا سزای سه‌خت (فسواها)

(۲) واته پیغه‌مبهره‌که‌یان ووتی : نه‌مه حوشریکه ، نه‌و نوره ناویکی هه‌یه و ،
تیوه‌ش نوره ناوی روژیککی تایبه‌تی‌تان هه‌یه ، وه زیانی پی‌مه‌گه‌یه‌نن تا‌سزای
روژیککی گه‌وره ، یه‌خه‌گیرتان نه‌بی .

وَلَا يَخَافُ عُتْمَبَاهَا (۱۵)

وہ ناترسی لەپاشەپوۆزی (سزادانیان) (۱۵) •

وہ یەكسانی كردن (ولا یخاف عقباها) وە خواش ناترسی لە پاشەپوۆزی ئەم تۆلە
لێسەندنەیان ، چونكە نە ستەمكارە تا بترسی لەسەرەنجامی ستەم ، وە نە
بێدەسەلاتییە نا بترسی لەسەپوۆزی كە زیانیکی بێبگەیه نرێ •

لەم داستانی خێلی ئمودەووە دەركەوت وەرامی سویندەكانی پێشوو ، واتە
سویند بەمانە ئەی بێپروایانی مەككە ، ئەگەر ئێشەش پروا نەكەن بە
پێغەمبەرەكەتان ، لەناوتان ئەبەم وەك خێلی ئمود ، بەراستی خوا ھەرپەشەكەیی خۆی
ھێنایە دیی ، وە لە جەنگی «بدر» دا زۆری لە گەورەكانی مەككە بەكۆشتا بەدەستی
مسلمانەكان ، لەپاشا ئەوانیكەیی تریش ، چ لە ئەھلی مەككەو ، چ لە دەورووبەری ،
پوۆزبەپوۆز لەكەمبوونەووەدا بوون ، دەمی بەكۆشتن و دەمی بەدەربەدەر كردن ، تا
عەرەبستان لە ژیانی پێغەمبەرا پاكبوووەو لەبێپروا •

سورة الليل

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَاللَّیْلِ إِذَا یَغْشَىٰ (۱) وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ (۲) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ
وَالْأُنثَىٰ (۳)

سوورهی (لیل) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

سویند به شهو کاتیک که (زهویی) دانه بوشی (۱) وه به کاتی پوژ که پووناک
نه بیته وه (۲) وه به وهی که نیرومی دروست کردو وه (۳) .

سوورهی (لیل) ه

مه ککی به ، ۲۱ نایه ته ، ۲۱ ووته به

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

(واللیل اذا یغشی) سویند به شهو له کاتیکا که پووی زهویی دانه بوشی به
تاریکی خوی (والنهار اذا تجلی) وه به پوژ له ده میتکا که پووناک نه بیته وه تاریکی
شهو لانه بات (وما خلق الذکر والانثی) وه به وه کسهی که نیرومی دروست کردو وه ،
که خوایه .

بهم رهنگه سویندی خوارد به خوا ، پو ته وهی نشان بدات ، که زانایه کی
ناگاداره بهو مادهیهی که نیرومی لی دروست نه کات ، چونکه له شوینی خوی باس
کراوه که هموو گیان له بهرک له تووی نیرومی دروست نه بی ، وه نه توهش له

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى (۴) فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى (۵)

بەواستی کۆششی ئۆتۆ بە گەلئى جۆره (۴) ئنجا ئەوکەسەى بېخەشى و پارىزگارى
بكات (۵)

خواردەمەنى و ، خواردەمەنىش لە خاك بەيدا ئەبن ، كەوابوو ئەجزاى اصلى لەمادەدا ،
بۆ بوونى بەنير يا بەمى وهك يەكوان ، وه بەيدا بوونى بېچووله لەسكى دايكىا لە
چەند مادەىەكى تايبەتى دەمى بەنير و دەمى بەمى ، نيشانەى لەسەر ناگادارى
ئەوكەسەى كە ئەم دەستورەى داناو ، واتە لەيەك نيرومى دەمى نير دروست كردن و
دەمى مى ، يا بەسكىك نيرومى يەك پىكەوه دروست كردن ، بەرەنگىكى وا كە نىسبەتى
نيرومى بەتىك پايى ، لە هەموو جيهانا بەرزونزم نەبىتەوه ، وه هەردوكيان هەمىيشە
بەقەد يەك بن ، گەورەترين نيشانەى لەسەر ناگادارى خوا بەم كرده وەيەى ، ئەگىنا
چۆن ئەگونجى شتى وا رىك و پىك بە درىزايى سال پووبدا بەرپىكەوت ، لە
سروشتىكەوه كە هەرچى هۆش و گۆش بى نى يەتى ، لەباشا نيرومى هەر بۆ ئادەمى و
گياندارى مەمك دارنى يە ، بەلكو بۆ هەموو گياندارو دارو درەخت و گول و
گىايەكىشە ئنجا گياندارەكان بەسكو زابى ، يا بە هىلكەو گەرا بى ، هەروەك
دارو گىاش بە تۆوه ، كى بەم بۆشەك «خلىه» كە لەگەل گەرادا متوربە ئەبن لە
مناڤانا ، يا بەم هىلكەو گەرايە ، يا بەم دانەى تۆوهى ووت : تۆ ببە بە نير ، وه
بەويكەى ترى ووت ، تۆ ببە بە مى ؟ بېجگە لەخوا ، واتە سويند بەو خوايەى كە
ئەمانە ئەكات (ان سعكم لشتى) كۆششتان بەگەلئى جۆره ، بەم پەنگە هيندىكى چاك و
هيندىكى خراب و ، هيندىكى جوان و ، هيندىكى ناشيرىنو ، هيندىكى پاك و
هيندىكى پىسو ، هيندىكى بەخشىنو دەستگرتنو ، هيندىكى چرووكى و دەست
قووچانو ، هيندىكى دىن دارى و ، هيندىكى بى دىينى و ، هيندىكى بر وا بەچاكەو ،
هيندىكى بى پروايى يە بەچاكە ، هەروەك ئەنجامى هيندىكى قازانچ و سەرفرازى و
هيندىكى شيان زيان و سەرشۆرى يە ، وهك ئەفەرموى (فاما من اعطى) ئنجا ئەوكەسەى
مالى خۆى بەخت بكات لەرئى دەستگىرئى هەزارانو لى قەوماوانا ، يا لەرئى
قازانجىكى تىك پايى دا (واتقى) وه خۆى بپارىزئى لەهەموو گوناھىكى ناشكراو

وَصَدَقَ بِالْحُسْنَى (٦) فَسَنِّيَّسْرَهُ لِّلْيُسْرَى (٧)

وه بروای بیتی به چاکه (٦) زوو یارمه‌تی ئه‌ده‌ین بۆ پئی‌ئاسان (که چاکه‌یه) (٧)

نه‌ینی ، نه‌خوزه‌لا زیان‌گه‌یاندن به‌مه‌ردوم (و‌صدق‌بالحسنى) وه‌ بروا بکات به‌ چاکه‌ پاکیی ، وه‌ له‌خراپه‌و ناپاکیی ، جیا‌یان بکاته‌وه ، وه‌ بروای وای ، که‌ ناده‌میی ئه‌بێ هه‌ر پئی‌ چاکه‌ بگرئ ، وه‌ هه‌رگیز نابێ توخنی خراپه‌و ناپاکیی بکه‌وئ ، ئه‌و حه‌له‌ شایسته‌ی یارمه‌تی خوا ئه‌بێ . که‌ به‌بێ ئه‌م یارمه‌تی‌یه‌ هه‌یچی بۆ ناکرئ .

زۆر که‌سی وا هه‌یه‌ به‌قسه‌ هه‌یچی نه‌هه‌شتۆته‌وه ، که‌ له‌گه‌ل دئی به‌باسی چاکه‌دا درێژه‌ی پئی‌ئهدات ، وه‌ قازانچی چاکه‌و زیانی خراپه‌ت بۆ باس ئه‌کات ، که‌چی خۆی بۆ کردنی چاکه‌ زۆر سست وه‌ بۆ کردنی خراپه‌ ناماده‌و له‌سه‌رپێ‌یه ، خۆلاسه‌ : برواکردن به‌چاکه‌ بایه‌خی پئی‌نی‌یه ، تا نه‌روئ له‌دۆ ده‌روونا ، وه‌ لقو پۆبێ له‌هه‌موو ئه‌ندامه‌که‌وه‌ نه‌یه‌ته‌ ده‌ره‌وه ، به‌ په‌نگیکی وا که‌ هه‌یج ئه‌ندامه‌یک له‌ چوارچێوه‌ی نایین ده‌رنه‌چیت ، وه‌ هه‌موو بۆ خوا وه‌ له‌ژێر چاودێری خوادا هه‌ئسوورپین ، دياره‌ مه‌ردوم که‌ گه‌شته‌ ئه‌م پایه‌یه‌ ئه‌و حه‌له‌ فیری چاکه‌ کردن ئه‌بێ و خووئ پێوه‌نه‌گرئ . وه‌ زۆر به‌ ئاسانی هه‌موو جووره‌ چاکه‌یه‌کی لی‌ئوه‌شیته‌وه ، وه‌کو ئه‌فه‌رموئ : هه‌رکه‌سه‌یک وای وه‌کو ووتمان (فسنیسره‌ لیسری) ئیمه‌ش زۆر زوو یارمه‌تی ئه‌ده‌ین بۆ ئاسانه‌ترین پئی ، به‌پێ‌ی سروشت ، که‌ ئه‌ویش پئی‌ چاکه‌و به‌رزبوونه‌وه‌ی گیانه‌ .

ئنجا ئه‌گه‌ر یه‌کێک بئێ ئه‌وه‌ بۆچی پئی‌ چاکه‌ ئاسانه‌تره‌ بۆ مه‌ردوم له‌ پئی‌ خراپه‌ ؟ ئه‌تیم چونکه‌ پئی‌ چاکه‌ هۆی زۆره ، نابینیته‌ ناده‌میی که‌ له‌ گیاندارانی تر جیا ئه‌بیته‌وه ، به‌ ووردبوونه‌وه‌و بیه‌رکردنه‌وه‌یه‌تی له‌سه‌ره‌نجامی کرده‌وه‌ی خۆی ، ئنجا هه‌ر ناده‌میه‌که‌ که‌ بزانی خۆی هه‌زاران پێوستی و نامانگه‌ووری هه‌یه‌ به‌ مه‌ردوم که‌ ئه‌بێ یارمه‌تی بدن ، ئه‌شزانی که‌ مه‌ردومیش پێوستی‌یان هه‌یه‌ به‌م ، که‌ ئه‌بێ یارمه‌تی‌یان بدات . ئنجا یه‌کێک به‌سروشت بزانی که‌ ئه‌بێ خزمه‌تی مه‌ردوم

وَأَمَّا مَنْ بَخِيلٍ وَاسْتَفْتَى (۸) وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى (۹)

وه نهو کسهی رژیی بکات وه خوی بی نیاز بزانی (۸) وه پروای نه بی به چاکه (۹)

بکات ، دیاره هه به سروشتیش نه زانی که نابی زیانیان بی بگه یه نی ، یا ئیشی ناشیرینی وا بکات که زانی بی بویان ، که و ابوو ناده می هه به سروشتی پاک نه مانه نکات ، به لام بو مانه وهی ناده می له سر نه م سروشته پاکه پیویسته به ژیری یه کی وا که تماشای هه موو شتیکی بی بکات ، تا بزانی چی نه بی بکاتو چی نه بی نکات ، نجا که مردوم گه یسته نه م پایه به رزه ، نهو حله نهو شتانه ی که به سروشت بوئی نه چی له چاکه خوا باشتر بوئی ناسان نه کات، چونکه باوی خوا له سر نه وه یه هه موو جاریک مردوم که کرده وه یه کی باش بکات خوا ده رگایه که له دنی بکاته وه ، وه بییریکی تازه ی بداتی له بابته نهو کرده وه یه وه ، وه نه بی به سه رته تایی عاده تیک بوئی وه رۆژ به رۆژ خووی پیوه نه گری ، وه به کردنی که یف خووش نه بی ، به نکو هه ناتوانی که نه بکات ، وه مه بس له ناسان کردنی خوا نه مه یه .

(واما من بخل) به لام نهو کسهی که رژیی و چرووکی بکات ، به م په نگه هه هیچ به خت نه کات ، یا له ریی خراپه و ناره زووی هیچ و پوچا به ختی بکات (۸) (واستغنی) وه خوی بی نیاز بزانی له مردوم به هوئی نهو دارایی یه که هه یه تی ، وه و بزانی که پیویستی بی بیان نی یه ، له بهر نه وه به زه یی به هه ژاریانا نه یه ته وه ، وه دئی بو لی قه و ماویان دانه چله کی ، وه هه به ته نها بو خوی بزئی (وکذب بالحسنی) وه پروا نه کات به چاکه ، وه له خراپه ی جیا نه کاته وه ، وه پروای نه بی که چاکه سه رچاومی ناده میتی و بناغهی مهردایه تی یه وه هه ر خووشی و خووش رابواردنی خوی مه به ست بی ، نیستر با له ریی خووشی نه ما ، مهردوم تووشی زیان بی ، تا وای له دئی نه بی به جانه وه ریکی درنده ، وه چرای دل و دهروونی

(۱) چرووک لای زانایانی شهرع و په ووشت و خو، به که سیک نه لین که مالی خوی به خت نه کات له ریی چاکه دا ، با له ریی که یف و ناره زووی خووشیا به ختی بکات .

فَسْتَيْسِرُهُ لِّلْعُسْرَى (۱۰) وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى (۱۱)
 إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى (۱۲)

زوو پێئى سهختى بۆ ئاسان نه‌كه‌ين (۱۰). وه دارايى يه‌كه‌ى قازانجى پێ‌ناگه‌يه‌ئى
 كاتيك كه سه‌ره‌نگرئى بوو (۱۱). به‌پاستى له‌سه‌ر ئيمه‌يه پێ‌نموونى (۱۲)

ئه‌كووژي‌ته‌وه ، وه به‌ ئيجگارايى خوو نه‌گرئى به‌ خراپه‌وه ، وه به‌بێ‌ت‌رسو و بيم
 نه‌يان‌تات ، وه‌كو ئه‌فه‌رموئى هه‌ركه‌سى واپن (فسيسره للعسرى) ئيمه‌ش زوو
 يارمه‌تى ئه‌ده‌ين بۆ پێئى سهخت كه پێئى خراپه‌يه ، كه ئه‌م پيگايه‌ش له‌پێئى چاكه
 گه‌لێ‌ گرانتره ، چونكه خراپه‌كردن نه‌ سروشت داواى نه‌كاتو نه‌ مه‌ردوم .

به‌كيتك كه له‌ناو كوومه‌له‌دا ، هه‌ر بۆ خۆئى و بۆ ئاره‌زووى خۆئى بژئى . وه
 قازانجى بۆ كه‌س نه‌بێ ، دياره‌ سه‌بى پوژئى - كه دووچارى پوژئى په‌ش‌بوو -
 كه‌شيش يارمه‌تى ئه‌و نادات ، وه پاره‌و دارايى يه‌كه‌ى پزگارى ناكات ، وه‌كو
 ئه‌فه‌رموئى (وما يغنى عنه ماله) وه پاره‌و دارايى يه‌كه‌ى قازانجى پێ‌ناگه‌يه‌ئى (اذا
 تردى) كاتيك كه سه‌ره‌نگرئى بېئى ، به‌م په‌نگه‌ بمرئى و روو بكاته تو‌له‌و سزاي خوا ،
 يا تووشى پوژئى كه‌ په‌ش بېئى له‌ژيانيا كه ئه‌و حه‌له‌ش له‌سه‌ر چرووكى و بێ‌كه‌تكى
 خۆئى نه‌ كه‌س دى به‌ده‌نگى يه‌وه‌و نه‌ خواش پزگارى نه‌كات .

ليره‌دا ئه‌گونجى يه‌كيتك بلى له‌پاش ئه‌وه‌ى كه خوا ئاده‌مى دروست‌كرد ، وه
 ئه‌م هه‌موو هيزو ئاره‌زووه‌ى دايه ، وه بۆ به‌جى هينانى هه‌ر ئاره‌زوويه‌ك ، ئه‌نداميتكى
 تايبه‌تئى بۆ دروست‌كرد ، ئيستر هه‌رچى كه‌وته ژي‌رده‌ستى ، وه ئاره‌زوو بردى بۆئى ،
 كردنه‌كه‌ى ئه‌بې به‌شتيتكى ناچارى به‌پېئى ئه‌و سروشته‌ى كه‌خوا تياردوست‌كردوه‌و ،
 كه‌وابوو ، چۆن ئه‌بې خوا سزاي بدات له‌سه‌ر كرده‌ويه‌ك كه خۆئى ده‌سه‌لاتئى كردنى
 ئه‌و كرده‌ويه‌ى دايبته‌ئى ؟ وه لغاوى بۆ به‌ره‌ئلا‌كردبې ، وه چۆن ئه‌بې له‌سه‌ر ئه‌وه
 لئى پره‌نجى ؟ وه نه‌ پوژئى نوايى دا تو‌له‌ئى لئى بيستنئى ؟ ئنجا له‌به‌رئه‌وه‌ى كه ئه‌م بي‌ره
 له هه‌موو كاتيكه‌ ئه‌كرئى ، فه‌رمووى (ان علينا للهدى) بې‌گومان له‌سه‌ر ئيمه‌يه باسى
 پێئى چاكه‌وخراپ ، واته ئيمه ئاده‌مى مان دروست‌كردوه‌و كه چاكه‌و خراپه‌ له‌يه‌ك

وَأَنَّ لَنَا كَلَّاخِرَةَ وَالْأُولَىٰ (۱۳) فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ (۱۴)
لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ: (۱۵) الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ (۱۶)

وه هردوو جیهان هی نیمه‌یه (۱۳) من تیوهم ترساند به ناگریکی بلیسه‌دار (که دۆزه‌خه) (۱۴) کس ناچیته ناوی‌یه‌وه مه‌گر به‌دب‌خ‌ت‌ترینی مه‌ردوم (۱۵) : نهو که‌سی که بروای نه‌بی‌و پشتی هه‌ل‌کرد‌بی (۱۶)

جیاب‌کاته‌وه ، له‌پاشا ئنجا له‌پیاوانی پاک‌وته‌میزی هه‌ل‌که‌وتوووی خویان ، به‌هه‌لب‌ژاره پیغه‌مبه‌رانمان بۆ ناردوون به‌ده‌ستووورو نایینه‌وه ، وه هه‌رچی پێی چاکه‌و خراپه هه‌یه بۆم باس‌کردوون ، له‌پاش ئه‌مانه ئیتر ناده‌می خۆی سه‌ربه‌خۆیه ، یا پێی چاکه‌ نه‌گری ، نه‌وحه‌له تووشی پاداش‌و چاکه‌ نه‌بی ، یا پێی خراپه‌ نه‌گری ، نه‌وحه‌له تووشی تۆله‌و سزا نه‌بی ، واته‌ کاتیک که‌ ویستمان ناده‌می دروست بکه‌ین نه‌بوو وامان دروست بگردایه ، تاله‌ه‌موو گیان‌له‌به‌ریکی‌تر جیاب‌بیتته‌وه ، به‌ژییری‌و بیرو‌ده‌سه‌لات‌و سه‌ربه‌خۆیی خۆی (وان لنا للاخ‌رة والاولی) وه‌ ژبانی هه‌ردوو‌جیهان هی نیمه‌یه ، وه نیمه‌ خاوه‌نی هه‌ردولاین ، که‌وابوو نابی ناده‌می له‌ فه‌رمانمان ده‌رچن ، وه هه‌رچی به‌سروشت نه‌یخه‌ینه‌ دئی‌ه‌وه له‌ چاکه ، یا به‌ نامۆژگاریی له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبه‌ران ، پێی‌نه‌تین نابی لێ‌ی‌لادات ، جا له‌به‌ر میه‌ره‌بانان له‌گه‌لتانار ، وه له‌به‌ر خاوه‌نداریی‌مان بۆ‌تان (۲) ، پێی نموونییان‌کردن ، وه‌کو نه‌فه‌رموئ (فاندرتکم نارا تلظی) ئنجا ترساندمان به‌ ناگریک که‌ بلیسه‌ نه‌سینی ، که‌ ناگری دۆزه‌خه .

مسلمان نه‌بی بروای بیی که‌ له‌ پۆژی دوا‌یی‌دا ، ناگریکی دۆزه‌خ هه‌یه بۆ نه‌و که‌سان‌ی که‌ باس‌مان بۆ نه‌کات نه‌فه‌رموئ (لا یصلاها) ناچیته‌ ناوی‌یه‌وه به‌ ئیجگاریی (الا الاشقی الذی کذب) مه‌گر خراپ‌ترین‌و به‌دب‌خ‌ت‌ترین که‌سیکی وا نه‌بی ، که‌ بروای نه‌کرد‌بی به‌ پێی راست (وتولی) وه پشتی هه‌ل‌کرد‌بی به‌په‌نگیکی وا که‌ په‌شییمان بوونه‌وه‌ی نه‌بی

(۱) که‌ له‌ نایه‌تی «ان‌ علینا للهدی» وه‌ ده‌رکه‌وت .

(۲) که‌ له‌ نایه‌تی (وان لنا للاخ‌رة والاولی) وه‌ ده‌رکه‌وت .

وَسَيَجْنِبُهَا الْأَتَقَى (۱۷) : الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى (۱۸) وَمَا
لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى (۱۹) إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ
الْأَعْلَى (۲۰) وَلَسَوْفَ يَرْضَى (۲۱)

وہ نئی دوورنەخریتەوہ پاریزگارترین کەس : (۱۷) ئەوی کە مائی خۆی ئەبەخشی تا
پاک ببیتەوہ (۱۸) لە کاتی کە کەس چاکە یەکی وای بەسەر یەوہ نی یە کە پاداش
بدریتەوہ (۱۹) مەگەر ھەر بۆ پەزای پەرورددگاری ھەرە بەرزى خۆی (۲۰) وە (ئەو
کەسە) لەمەولا خۆش نوود ئەبێ (۲۱) .

(وسيجنبها الاتقى) وە دوورنەخریتەوہ لەو ناگرە بە ئیجگاریی ، ئەو کەسەى کە زۆر
پاریزگاریی ئەکات لە ھەموو جۆرە گوناھو بێ پروایی یەک . ئنجا باسی ھیندیک لە
پەووشتو خووە جوانەکانی ئەو پاریزگارنە ئەکات ، ئەفەرموی (الذی یؤتی مالہ
یتزکی) ئەوہی کە مائی خۆی بەخت ئەکات لە پێی خوادا بۆ ئەوہی کە گیانی خۆی
بێ پاک بباتەوہ لە پۆدی و پیسی ، وە بە پلەى ئادەمیتى دا ، سەرکەوئ ، بەرەنگیتى
وا کە ھەر خیریک و دەستگیروی یەکی کرد ، ھەر بۆ خواى بکات ، بێ ئەوہی کە
پیاوہ تى یەکی بەسەر وە بێ و بی یەوئ بەو خیرە پاداشی چاکەى بداتەوہ ، وە کو
ئەفەرموی (وما لاحد عنده من نعمة تجزى) بە لاشى یەوہ نی یە چاکەو پیاوہ تى ھىچ
کەسێک ، کە ئەوانە بێ پاداشی بدریتەوہ ، واتە دارایی بەخت کرد ئەکەى لەبەر
ھىچ شىک ئەبێ (الا ابتغاء وجه ربه الاعلى) مەگەر ھەر بۆ پەزای خواى گەورەو
بەرزى خۆى ئەبێ (ولسوف يرضى) وە ئەو کەسە لەمەولا پازىی ئەبێ بە پاداشى
دوا پۆزى لەلایەن خواوہ .

سوورەى (ضحى) يە

مەككى يە ، ۱۱ ئايەتە ، ۴۰ ووتە يە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوى خواى بەخشندەى مېھرە بان

وہك لەشوتىنى خۆى باس كراوہ ، پىغەمبەر «دروودى خواى لى بى» يەكەم جار
 كە سرووشى بۆ ھات لەئەشكەوتى «حراء» ، زۆر ترسا ، وە بەدەم لەرزەوہ ھاتەوہ
 مائەوہو دايان پۆشى ، وە ماوہ يەك ماىوہ لەناوہندى نوستنو بىدارىدا ، تا
 داچلەكىى بەدەم سرووشىكى دووھەمەوہ ، وە سامىكى زۆر قورسو گرانى لى نىشت ،
 وەك ھەموو كەسك كە ئىشىكى زۆر گەورەى پى بىسپىرىئى و بترسى لەوہى كە لە
 ژىرى دەرئەچى ، ئىجا بۆ ئەوہى كە پىغەمبەر بەھسىتەوہ ، وە ئەو ترسو سامەى
 لەسەر دەرچى ، وە خۆى بە ئارەزووہوہ چاوەپروانى سرووشىكى تر بكات ، ماوہى
 دوو سال سرووشى بۆ نەھات ، پىغەمبەر بەرەبەرە ئەو سامو ترسەى پىشووى لەسەر
 لاچوو ، وە خۆشى پىغەمبەر يەتىو سرووشى ، ھاتەوہ ياد ، ئىبىر ھەر چاوەچاوى
 ھاتنەوہى سرووشى ئەكرد وە بەپۆژ ئەچووہوہ بۆ ئەشكەوتى «حراء» چاوى ئەپرى يە
 ئاسمان ، تا لەدواىدا ھىواى برا ، وە واى زانىى كە خوا دەستى لى ھەنگرتوہ ،
 وە بە جۆرىكى وا خەمبار بوو ، زۆر جار ئەھاتە سەر ئەوہى كە خۆى بەر بداتە
 خوارەوہ ، لەسەر لوتكەى شاخەكانى مەككە ، لەپاشا خوا ويستى ئەو چاوەپروانى يەى
 لاپەرى ، وە سرووشىكى بۆ بنىرى ، وە لەو سرووشەدا دىناى بكات كە خوا
 دەست بەردارى نەبووہ ، وە لەسەر ئەوہ سوئندى بۆ بغوات ، وە لەسوئندەكەدا ،
 نىشانى بدات كە سەرەتاي ئەو سرووشەى بۆى ھاتوہ وەك كاتى چىشتەنگاو واىە
 كە ماىەى ژيانو بالاكردى ھەموو گياندارو شىناى يەكە ، وە ئەو ماوہ يەى كە
 سرووشى بۆ نەھاتوہ — چونكە ماىەى ھسانەوہوہ لاچوونى ترسو بىمى پىغەمبەر
 وەك شەو واىە كە بزرنگىتەوہ ، كە ماىەى نوستنو ھسانەوہى ھەموو ماندوويەكە ،

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى (۱) وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى (۲) مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى (۳)
وَلَتَأْخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى (۴) وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَتَرْضَى (۵)

سوورهی (ضحی) به

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره بان

سویند به چیشه‌نگاو (۱) وه به‌شو کاتیک که بزرنگیته‌وه (۲) په‌روه‌ردگارت دهستی
لن‌هه‌لنه‌گرتوویت و لیت دتگییر نه‌بووه (۳) وه دواییت باشتر نه‌بی له‌پیشوو (۴) وه
له‌مولا په‌روه‌ردگارت نه‌وه‌ندهت پی‌نه‌به‌خشی که خو‌شووود بییت (۵)

له‌گه‌ل نه‌مییشه که مزگینیی بداتی به‌ته‌واو‌کردنی تاینه‌که‌ی ، وه‌به‌پایان گه‌یاندنی
له‌باشه روژا ، فه‌رمووی (والضحی) سویند به چیشه‌نگاو که جوانترین کاته ، وه
دهمی ئییش و کارو جوولانه‌وهو ژیانیکی تیکراییه بو هه‌موو ناده‌می و گیان‌له‌به‌رو
شینایی‌به‌ک (واللیل اذا سجی) وه به‌شو که بزرنگیته‌وه ، که کاتی حسانه‌وهی
هه‌موو ماندویه‌که (ماودعک ربک) په‌روه‌ردگارت دهستی لن‌هه‌لنه‌گرتوویت (وما قلی)
وه لیت دتگییر نه‌بووه (وللاخرة خیر لك من الاولی) وه دواییت گه‌لن باشتر نه‌بییت
له‌پیشوو ، چونکه به‌چاوی خو‌ت نه‌بینییت که دینه‌که‌ت به‌پایان نه‌گات ، وه په‌ره
نه‌سینی و ریشه‌دانه‌کوئی (ولسوف يعطيك ربك) وه‌له‌مولا په‌روه‌ردگارت نه‌مه‌ندهت
پی‌نه‌به‌خشی له‌هاتنی سرووش و په‌وانه‌کردنی ده‌ستوویریکی وه‌ک قورئان و دانانی
تاینیکی پاکي وه‌ک ئیسلام (فترضی) که به‌ته‌واویی رازیی بییت •

نه‌مه‌خه‌به‌ریکه له‌غه‌یبه‌وه که خوا له‌به‌ره به‌یانی ئیسلامه‌تی‌دا داویتی به
پیغه‌مبه‌ر که تو نه‌مینیت تا تاینه‌که‌ت و شریعه‌ته‌که‌ت به‌پایان نه‌گات ، وه هه‌موو

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى؟ (٦)

نایا تۆی نەدیى بە هەتیوو حەوانی تى یهوه؟ (٦)

قورئانت بە سرووش بۆ دیت • ئەگینا پیغه مەبەر چۆنی زانی کە ئەمینی تا ئەم ئایینە بە پایان ئەگات ، لە کاتی کە لە خدیجەى خیزانی و زیدی کۆری حارثەو ابوبکری صدیق زیاتر کەسى تر مسلمان نەبوو بوو .

بەراستی وابوو وەك خوا لەم بەرە بە یانی نیسلامە تی یەدا مزگینی پی داوه ، لە ماوهی بیست و سێ سالاً درگە «جزیره» ی عەرەبستان پاك کرایه وه لە پی پروا ، وه دینیکو ، گەلیتکو ، دەوڵەتیک ، پیک هات ، خو ئەگەر تەماشای دوای پیغه مەبەر بکەین ، ئەبیین کە لە ماوهی سەدسالاً ئایینی نیسلام لە رۆژئاواوه گەیشته سنووری «فەرەنسە» و دەریای «ئەتلەسی» لە رۆژھەلاته وه گەیشته «چین» و «بخارا» ، لە خوارو «جنوب» هوه گەیشته «هیندستان» و دەریای هیندی ، لە سەر و «شمال» هوه گەیشته «قازان» و سنووری مۆسکۆ .

بەراستی ئەمە گەوره ترین خەبەریکی غەیبی یە کە خوا داویتی ، وه شایستە ی لی وردبوو نەه وه ، بەتکو شایستە ی ئەه وه کە سەری بۆ دا بنە وینری ، وه هەموو کەستیک دانی پیا بنی و ئیعتراقی پی بکات •

ئەجا بیبری پیغه مەبەری ئەخاتە وه کە لە پیش پیغه مەبەری تی دا ، خوا ئاگاداری و چاودیری کردوویت ، نیستا – کە پیغه مەبەریکی هەت بزارده ی ئەو بیت – چۆن دەست بەردارت ئەبێ ، ئەفەر موئی (الم یجدک یتیمآ فآوی) نایا خوا تۆی نەدی بە هەتیویکی بی باوک و حەوانی تی یه وه ، واتە تۆ لەسکی دایکتا بوویت کە باوکت مرد ، وه دئی «عبدال مطلب» ی باپیرتی بۆ نەرم کردییت کە بەختوت بکات ، تا بوویت بە هەشت سالانە ، ئەجا باپی ریشت مرد ، وه دئی «ابوطالب» ی مامتی بۆ نەرم کردییت کە بتباتە لای خوێ تا گەوره بوویت •

پیغه مەبەر «دروودی خوی لی بی» هەر لە منالی یه وه بە سروشت خوا پەرست

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ؟ (۷)

وہ تۆى ئەدىي بەسەرگەردان و پىئى نمونىيى كردييت ؟ (۷) .

بووہ ، پۆزۆك ئەبووہ سەر بۆ بتىك دابنەوینى ، یا هاودەمىك بۆ خوا پەيدا بگات ، پەووشتو خووى تابلىتت جوان و بەرز بووہ ، جارىك ئەبووہ گوفتار یا کردارىكى خرابى کردىي ، خواى گەورە ھەمىيشە بەتايبەتى ناگادارىي کردوہ ، وە شتى خرابى لى دوورخستۆتەوہ ، بۆئەوہى كە بەپاكىي بىتەپىشەوہ ، وە ھەر لەمنائى يەوہ بچىتە دئى مەردومەوہ ، تا لەپاشەپۆژا پروای پىئىنن ، بەراستى وابوو ھەر لە گەنجى دا ، ناوى دەرکرد بە «محمد أمين» .

ئەم پىغەمبەرە ھەر لە گەنجى يەوہ ئەيزانىي كە بت بەرستىي گەلەكەى شتىكى بىئەكەك و ھىچ پىووجە ، ئاينى گاورو جوولەكەش ھەرچەند ھەبوون ، وە ھەردووکیان نامەى ئاسمانىيان بوو ، بەلام بەھۆى ئەوہى كە ئەوانىش تىك چوو بوون ، وە شتى پروبوو چيان تىكەل بوو بوو ، پىغەمبەر لە ھەلبىزاردنى يەكتىيان بۆخۆى و گەلەكەى ، سەرى سوورپامبوو ، نەخوازەلا كە نەخویندەوارىش بوو ، وە نەئەزانى چى لە نامەكانيانا ھەيە ، ئنجا ھەرچەند گەلەكەى خۆى ئەدىي بە بىئايىن و بىئەووشتوخوو ، وە ھەردەمەى يەكتىك بەسەريانائەھات و داگىبرى ئەکردن ، دەمى «حەبەشە» و دەمى «فارس» و دەمى «پۆمان» ، ھەرچەند ئەمانەى ئەدىي ئارەزووى ئەکرد ، كە خوا پىگايەكى خۆشىي و خۆشبەختىي بگاتەوہ لە گەلەكەى ، ئنجا بۆ رزگار بوونى لەم سەرسامىيە ، ھەموو جارىك بەتەنيا ئەچووہ ئەشكەوتى «حراء» بۆ خوا پەرستىي و بىيرکردنەوہ لە خاوەنى ئاسمان و زەوىي ، وە لە ھەموو كون و قوژبى دئى يەوہ چاوەروانىي پووناكى يەكى خواى ئەکرد ، تا خوا بە چراى پىغەمبەرىتى ، دئى بىيرۆزى پووناك كەردەوہ ، وە كردى بە چرايەكى وا كە ھەموو جىھانى پى پووناك بووہوہ ، وەكو ئەفەرموئى (ووجدك ضالا فەدى) ئايا تۆى ئەدىي بەسەرگەردان لە دۆزىنەوہى پىئى راست ، تا خوا پىئى نىشاندايت بۆ رزگار كردنى خۆت و گەلەكەت و ھەموو كۆمەئى ئادەمىي .

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى؟ (۸) فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرَ (۹)

وه تۆی نهدی به ههزارو ، دهوله مهندی کردیت ؟ (۸) کهواته (تۆش) لههتیهو

• تووره مه به (۹)

(ووجدك عائلا فاغنى) وه نایا تۆی نهدی به ههزارو ، دهوله مهندی کردیت بهو کرین و فرۆتنه کی له پیتش پیغه مبه ریه تیی دا ، نه تکرده به پاره و دارایی خه دیجه خاتوونی خیزانت ؟ واته خوا یه که له ههتیوی دا بتعهوینتیه وه ، له سه رگه ردا نی دا ، ریی نموونیت بکاتو ، له ههزاری دا ، دهوله مندت بکات ، نه مه و لاش ده ست به ردارت نایی تا نه تگه یه نی به پله ی هه ره به رزی پیغه مبه ریه تیی ، وه تا قورئانه که ت و ئایینه که ت نه گه یه نی به پایان •

که سیک تالای هه تیوی چه شتی ، نه بی به زه یی بیته وه به هه تیوانا ، جا له بهر نه وه ی که پیغه مبه ر هه تیوی به خۆیه وه دیوه وه ، خوا چاودیری کردوه وه ، حه و انوو یه تی یه وه ، پیویسته له سوپاسی ئه م مبه ره بانی یه دا ئه م یس به زه یی بیته وه به هه تیوانا ، له بهر نه وه ، خوا فه رمانی پی دا و فه رموی (فاما الیتیم فلا تقهر) ئنجا که و ابو و تۆش دلی هه تیو مه شکینه و زه بوونی مه که ، وه هه م یسه نامۆزگاری و ده ست گه یرویی بکه ، وه هه وول بده بۆ پیغه یان دنی ، به ره نگیک ی وا که بی به نه ندامیک ی به که تک بۆ کۆمه له . ئه و هه تیوانه ی که به ره قلا ی کۆلانان نه کس رین ، سه رسه ری ئه بن ، وه ئه بن به نه ندامیک ی خراب و زه راوی ، بۆ منالانی کۆمه له ، یه کیک له مه تی بگات ئنجا نه زانی که بۆچی قورئان له ۲۳ شوین ناوی هه تیو نه بات ، وه له هه ر شوینه ی به ره نگیک فه رمان نه دات به خزمه تکرده و پی گه یان دنیان •

ئه گه ره هه موو ده وله مهن دیک لیک ی بده یه ته وه که مرده له په گی بنا گو ی نزیک تره ، وه هه موو که سیک گیای مرده ، وه ناخۆ چه رۆژیک کۆتو پر ئه م یس به مرئی به لادابی ، وه مناله نازداره کانی به بی باووک به مینه وه ، سا یا به ده وله مهن دی ، ئه و حه له چاودیر «وصی» و زۆردار ماله که یان بغۆن ، وه یا به هه زاری ،

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (۱۰) وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (۱۱)

وه ههلمهشاخی له پرسیارکهه (۱۰) وه بههرهی پهروهردگارت دهربخه (بهیارمهتی ههژاران) (۱۱) •

ئجنا نامهرد بیانچهوستینیههوه ، نهگهر دهولهمندهکان باش نههمیان بزانیایه ، بیریکیان له ههتیوی ناو کۆلانهکان نهکردهوه ، وه چارهیهکیان بۆئه دۆزینیهوه • پیغهمبهر چونکه خۆی له دۆزینیهوهی ئایینیکی پاکوتهمییزا ، تا ماوهیهکی زۆر بهسهر گهردانیهی مایهوه تا لهپاشا خوا رزگاری کرد لهو سهرسامیهی ، وه به ناردنه خوارهوهی قورئان رینگای راستی بۆ پووناک کردهوه ، کهواته پتویسته لهسهری ، له سوپاسی ئهم چاکهیهدا که خوا لهگهتیا کردووه ، خۆشیی ، زۆر بهزهیهی بیتیهوه بهو کهسانهی که پرسیاریان ههیه ، وه له دۆزینیهوهی پتوی راستا ، سهرگهردان ماوون ، بۆیه خوا پتوی فهرموو (واما السائل فلاتنهر) توورپه مهبه له کهسێک که پرسیاریکت لپیکت ، با ئهوکسه زۆر نادانیشیهی و نهزانی بدوی ، بهتکو وهک مامۆستایهکی میهره بانی دل نهرم ، وهرامی بدهرهوه ، چونکه خۆت داخی سهرگهردانیهت چهشتووه •

بیسهکی چرووک ههمیشه ئهکو پتیهوه ، وه به سکالای ههژاریی و نهبوونیهی ، دهوگهت و داراییهکهی خۆی ئهشاریههوه ، بۆ ئهوهی کهس داوا ی ههچی لپ نهکات ، بهلام پیاوی ئازاو دهستکراوه ، ههموو حهلیک بهپیاوهتی کردن و دهستی ههژارگرتن ، دهوگهت و دارایی خۆی بهزیادهوه دهرئهخات ، جالبهر ئهوه دهرخستنی دارایی و سامانی گتیرا بهبریهتی «کنایه» له خزمهتی ههژاران و دهستگرتنی لپ قهوماوان ، فهرمووی (واما بنعمه ربك فحدث) بای بههرهی پهروهردگارت بکه ، واته چونکه خۆت تالای نهبوونیهی و ههژاریت چهشتووه ، ههمیشه دارایی و سامانت دهربخه ، به شاباشی ههژاران ، بهراستی واپوو وهکو قورئان فهرمانی پتیهدا ، وه پیغهمبهر ههمیشه دارایی خۆی دابهش نهکرد بهسهر ههژاران ، وه خۆشی بهپتیهو سهری نهنایهوه •

سُورَةُ الْإِنشِرَاحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نُشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ؟ (۱) وَوَضَعْنَا عَنكَ

سوورەى (انشرح)ە

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرەبان

ئایا سنگمان بۆ گوشارد نە کردییت ؟ (۱) ، وه لیمان داگریتیت

سوورەى (انشرح)ە

مەككىيە ، ۸ ئايەتە ، ۲۹ ووتەيە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرەبان

وهك له سوورەى پيشوودا باس كرا پيغه مېسر له پيشهوه زۆر خەفەتبار بوو ، بۆ بىن ئايىنى گەلەكەى ، تا خوا بە چراى پيغه مېرەيه تى دلى پيرۆزى رووناك كردهوه ، وه بهو چرايه وه ، پيشيان كهوت تا بردنى بۆ سەرچاوهى پرواوا خواشناسى ، نجا لهم رېنگايەدا هەرچەند گرىيەكى هاتبیتە پيش ، خوا بۆى كردۆتەوه ، وه هەرچەند رېنگای لى تىك چوو بى خوا رېئى نمونىيى كردوو ، وه كو ئەفرموى (الم نشرح لك صدرک) ئایا دلمان بۆ گوشارد نە کردییت بە لا بردنى ئەو خەم و خەفەتەى كە ئەتخوارد بە دەست بىن ئايىنى گەلەكەتەوه ؟ بەم رەنگە كردمانییت بە پيغه مېرو رېئى پاستمان نیشاندايت ، واتە بە لى دلمان رووناك کردییتەوه ، وه رېئى نمونىيمان کردییت ، وه بەم رەنگە بارى شانمان سووك کردییت ، وه كو ئەفرموى (ووضعنا عنك) وه

وَزْرَكَ (۲) الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ (۳) وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ (۴)

ئەو بارەگرانی (۲) کە پشتی قورس کردبوویت؟ (۳) وە ناومان بۆ بەرزکردیتەوه؟ (۴)

هەئمان گرت لەسەرت (وزرك الذي) ئەو بارە گرانی (انقض ظهرک) کە پشتی قورس کردبوویت .

بەئێ خوا یارمەتیی پێغه‌مبەری دا بۆ پزگاکردنی گەلی عەرەبو زۆر گەلی تر، لە بێ پروایی و پروبووچ بەرستی، وە سەر بەستی و سەر بە خۆیی و ئیری و بییری دانێ ، وە بە سەدەها ملیۆن ئادەمی کرد بە برای یەک ، وە جیاوازیی هەنگرت لە ناویانا ، وە بەم پەنگە گەورەترین خزمەتی کرد بە کۆمەڵی ئادەمی ، بەکێک ئەمە خزمەتی بێ ، وە پەلو پایەیی بێ ، ئیتر چ پایەیک لەم پایە بەرزتر ، وە چ ناویک لەم ناو گەورەتر ئەبێ؟! نەخاوەلا کە خوا پێویستی شی کردوو ، لەسەر ئەوانی کە پێغه‌مبەری پێغه‌مبەریان پێگەشتوو ، پروا پێهێنایی و شەهادەت دان لەسەر پەوانە کردنی لەلایەن خواوە ، وە ئەم شەهادەتە ی کردوو ، بەمایەیی چوونە بەهەشت ، وە ئەفەرموی (ورفعنا لك ذکرك) وە ناومان بلند کردیتەوه ، واتە هەر وەک دێمان فراوان کردیت و باری شانمان سووک کردیت ، ناویشمان بەرز کردیتەوه .

چ ناویک لەم ناو گەورەتر هەیە ؟ : شەوو پۆژی پێنج جار لەسەر هەرچی منارەو مزگەوتانی جیهان هەیە بانگ بەدێ ، وە ناوی پێغه‌مبەر لەگەڵ ناوی خاوادا بیژی ، وە بەسەدەها ملیون پێنج فەرزە لە نوێزا سلاواتی لێ بدەن ، وە شەهادەت لە سەر پێغه‌مبەریەتی بدەن .

ئەم دێخۆش کردنی پێغه‌مبەرە لەدوای دتەنگیی و ، باری شان سووک کردنی لەپاش قورسی و گرانی و ، ناو بەرزکردنەوهی لەدوای بێ ناویی، بەبێ دەستوورو باویکە کە خوا دای ناو لە جیهانا بۆ ئەم پیاو گەورانە ، کە ئەو دەستوورەش ئەمە یە

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (۵)

بەپراستی لەگەڵ ھەموو تەنگانەییە کدا ناسانییە (۵)

کە ئەفەرموی (فان مع العسر يسرا) بەپراستی لەگەڵ ھەموو تەنگانەییە کا خوشیی و ناسانییە .

ئەمە باوی خواپە لەجیھانا ھەر حائیک تەنگانەییەکی ھەژاری ، یا زەبوونی ، یا نادانی ، یا ھەر شتیکی تر ، رووبدا لەیەکتیک یا لەگەلیک ، نەخوازەلا کە دوژمنەگەشی بەھیزو دەستدار بێ ، وە ئەو کەسە یا ئەو گەلە ، بەپراستی ویستی لەو تەنگانەییە خۆی پزگار بکات ، وە دەستی دایە بیسکردنەووە و نیشکردن و ھەوتدان و کۆتەدان ، وە لەگەڵ ئەمانەشا پشتیان بەست بەخوا بۆ ئەوێ ئەگەر قۆرت و گرییەکیان ھاتە پێش ، سارد نەبنەووە ، بێگومان پزگاریان ئەبێ لەو تەنگانەییە ، وە بە سەر بەرزیی ، لێی ئەچنە دەرەووە .

پێغەمبەر «دروودی خوی لێبێ» بەم پەنگە بوو ، لەپێشەووە زۆر دلتەنگ بوو ، بۆ نادانی و بێتاییی گەلەگەیی ، لەپاشا کە کەوتە بیسکردنەووە لە پزگارکردنیان ، خوا پزگاری نیشاندا ، وە لەژوور ئاواتی خۆیەووە بێیدا ، کە ئەوێش پێغەمبەرئیتی بوو ، لەپاشا ئنجا ئازار و سزاو دەردی سەری گەلەگەیی ساردی نەکردەووە لەبیسروباو مەپەگەیی ، وە ھەمیشە لەھەول و تەقلادا بوو ، وە بۆ دواي خوشی ، بنیاتیکی وا بەھیزی بۆ مسلمانەکان بەجیھت ، تا چەن سەدساتیک بەسەر بەرزییەکی بێوێنەو مانەند ، پێی ژیان لەجیھانا ، ئەگەر ئوممەتەگەیی وەك جاران زاناو داناو بەھۆش و گۆش بوونایە ، وە لەسەر پێی ئەو برۆشتنایە ، ئەو میرات و کەلەپوورەیان لەدەست نەئەدا ، بەلکو لێیان زیاد نەکرد ، بەلام – داخەکەم – بەسەرھویی ئەویان نەکرد ، تا خوا ، لەوانی سەندەووە دای بە دوژمنەکانیان ، ھەر وەك ناوہ جایتیک کە پزیری خانەوادەیی خۆی نەزانی ، وە لە دواي مردنی باوکی لەماوہییەکی کەما ھەرچی بەکی بۆ بەجیھتیبێ لەدەستی بدات ،

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (٦) فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ (٧)

(دووبارە) لەگەڵ ھەموو تەنگانەيە کەدا ئاسانی یە (٦) ئنجا کە لە کارێک بوویتە، خۆت ماندوو بکە (بە کارێکی تر) (٧) :

لە پاشا دەستەوسان دانیشی و دەست بکات بە سوال یا بە خزمەتکاریی ئەو کەسانەى کە وەختی خۆى ، خزمەتکاری باوکی بوون .

لەم ئایەتەدا گەورەترین پەندو ئامۆژگاری ھەيە بۆ مسلمانان ، چونکە لە ھەر کاتیکسا با بەدەنەو بە لای قورئانا ، وە بە پێى دەستوورە بەرزەگانی بچووئیتنەو ، خوا لەدوای ئەم ھەموو تەنگانەيە ، پزگاریان ئەکات ، وە خۆشیی و ئاسانیان بەسەرا ئەپێژێ .

لەبەرئەوێ کە ئەگەنجی باوەر بەم دەستوورە ئەکەن ، ئەوانەى کە لەبەر نەزانیی و ترسوخوکی و پارایی خۆیان ھەمیشە لەتەنگانەو ناخۆشییان، وە ھەرگیز پزگاریان نابێ لێى ، لەبەرئەوێ دووبارە دەستوورە کەى پێشوو ووتەو لەگەڵ پیتی (ان)دا کە بۆ بەھێزکردنەوێ ، فەرمووی : (ان مع العسر يسرا) بەپراستی لەگەڵ ھەموو تەنگانەيەکا خۆشیی و ئاسانی یە ، واتە ئەم دەستوورە راستە ، بەلام بەو مەرجە ئەو کەسە ، یا ئەو گەلەى کە لە ناخۆشییە کەدایە ، ھەول بەدات بۆ خۆ پزگارکردن ، وە بە پێى دەستوورو باوی ئەو کارە پێگای بۆ بدۆزیتەو و کۆل نەدات ، بەلام ئەوانەى کە ھەرچی ھەول و تەقلایی ، نییانە ، وە ئەیانەوئى ھەر لە خۆیانەو پزگاریان بێ و بگەن بەئاوات ، ئەو خەیانى خوا ئەیکەن ، چونکە دەستووری خوا بەو پەنگە نێیە کە ئەوان لەسەرىن .

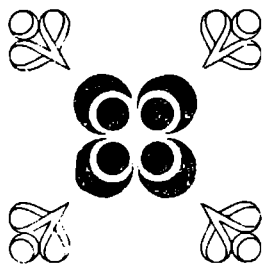

لەدوای ئەوێ کە زانییت لەگەڵ ھەموو تەنگانەيەکا خۆشیی و ئاسانی یە ، ئنجا بزانی کە لەدوای ھەموو پەنجیکیش گەنجیتک وە لەدوای ھەموو ھەوئیک ھەسانەوێک ھەيە ، کەوا بوو: (فاذا فرغت) ھەر حالتیک لێ بوویتەو لەنیش و کارێک کە مایەى قازانجی خۆت و مسلمانان بێ (فانصب) خۆت ماندوو بکە بە خەریک بوون بە کارێکی ترەو ، چونکە لەدوای ھەموو ھەول و تەقلایەک بەرێکی خۆش و شیرین

وَالِی رَبِّكَ فَارْغَبْ (۸)

وہ ہر لہ پورہ ردگارت بغوازہ (بہری ہموو کردہ وہ یہ کت) (۸)

تہچنییت ، وہ مازدوئی تییت تہحسیتہوہ ، (والی ربک فارغب) وہ ہر لہ خوا
 بیاریرہوہ ، واتہ لہدوای خو نامادہ کردنو دہستدانہ ہموو کاریک نیتر پشت بہ
 خوا ببہستہ •

سورة التين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والتين والزيتون (١) وطور سينين (٢) وهذا البلد الامين (٣)

سوورهی (تين) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

سویند به قدس (١) وه به طووری سینین (٢) وه بهم شاری نارامگایه (که مهککهیه) (٣)

سوورهی (تين) ه

مهککیه ، ٨ نایهته ، ٢٤ ووتهیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

(والتين والزيتون) سویند به شاری (قدس) که ههنجیرو زهیتوونی نیجگار زوره ، و جی له دایک بوونی چه زهتی عیسیایه که پیغه مبهریکی زور گهوره و گرنگه (وطور سینین) وه بهو کیهی که له دهشتی سینا ، وه له پروژناوای قه نالی سوئسه وهیه ، که بارهها مووسا پیغه مبهر سرووش «وحی» ی له سهه وهر گرتووه ، (وهذا البلد الامين) وه بهم شاری مهککهیه که جی ناشتی و دنیا بییه ، چونکه له پیتش پیغه مبهریشا شاریکی ههه پرۆز بووه ، وه جهنگ و کیتشه و داروده خت شکانده وهه ، راو تیا کردن و ، گیان له بهر کوشتنی تیا قدهغه بووه ، جگه له وه که دواترینی پیغه مبهرانی تیا هاتوته جیهانه وهه ، وه تیا بووه به پیغه مبههه ، وه نیوهی قورنانی لهوی بۆ هاتوته خواره وهه .

ههه سۆ شۆینه - وهه ابن تیمیه نهههه موئی - سۆ شۆینی زۆر گهوره و گرنگه

بەفەرڤن كە لە ھەر یەكیكیانا خوا پیغەمبەریكی خواھن نامەى ، خواھن یاساو شەریعەتیکى جیھانیی «عالمەى» لیوھ رەوانە کردووھ .

تەورات لە اصحاحی ۲۳ لە «سفری تثنیة» دا مژدەى ئەم سى پیغەمبەرى داوھ ، وە ئەفەرموی : «خوا پورتەوى دا لە سینا (بە ناردنى موسا) ، وە پوو ناکی دایەوھ لە (شاخی) ساعیر (لە دئی ناصرە بە ناردنى عیسا) ، وە شەوقى دایەوھ لە شاخی «فاران» - كە مەككە یە بەلای مسلمانەكانو ، گاوریەكانو ، جوولەكەكانەوھ - بە رەوانەکردنى ھەزرەتى محمد .

دوو نى یە ئەگەر بلین لە سەرەتای ئیسلامەتى یەوھ كە پیغەمبەر و ھاوړیکانى لە تەنگانەو دەردى سەری دا یوون ، وە بە دەست زۆرو سستەمى بى پرواكانى وە ئەیان نالاند - خوا سویندى بەم شوینانە خوارد بۆ ئەوھى كە مزگینى یان بداتى كە لەپاشەپوژتیکى نزیک ئەم شوینانە ئەكەونە ژیر دەستى مسلمانانەوھ ، وە نیشانیان بدات كە ئەم شوینانە زۆر پیرۆزو گرنگن ، وە زۆر پىوستن كە ناگادارى بکړین و لەدەست نەدرین ، چونكە (فەلەستین) دەرگای یەكەمى پوژمەلاتى ناوھراست و وولاتى ئیسلامە ، ھەر وەك دەشتى «سینا» و قەنالى «سويس» دەرگایەكى تریەتى ، وە ئەم دوو شوینە دوو شوینى جەنگى زۆر گرنگن ، وەك سەنگەر و سوپەر و ان بۆ عالمى ئیسلام ، نەخوازەلا بۆ مەككە و مەدینە .

بەراستى ئەگەر وورد ببینەوھ تى ئەگەین كە ھەر سویندیک لەم سویندانە وەك گوئۆپتیکى سوور وایە - كە نیشانەى مەترسى یە - ھەلوا سراوھ بەسەر شاخىكى بەرزو شوینتیکى جەنگى یەوھ لەم شوینە گرنگانە ، بۆ ئەوھى كە مسلمانان نرخیان بزاندو ناگادارى یان بکەن ، وە ھەر لەبەر ئەوھى یە ، كە بە تاییەتى قدسیش لە فەلەستین كراوھ بە شوینى شەورەوى «اسراء» پیغەمبەر ، درودى خوائ لى بى .

بەراستى مسلمانانى پىشوو ، لەم نامازە «اشارە» یە گەشتبوون ، وە لە دلى باوان و باپیرانىانەوھ سەرپۆزى کردبوو بۆ دلى نەوھ و وەچیان ، بە رەنگىك كە دەستە جەھوى دىانی گرتبووھ دەست بەجۆرێك ھەرچەند ھىرشىك برايتتە سەر «فلس» بەسەر و بەمال بەرھەلستى یان لى کردووھ ، وە ناگادارى یان کردووھ ، بەلكو

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ (۴)

به‌راستی ئاده‌می‌مان دروست کرد له‌جوانترین شیوه‌دا (۴)

سائه‌های سال وستان رووبه‌رووی هیرشی رۆژئاوایی‌یه‌کان ، تا به‌پاکو ته‌میزی دایانه ده‌ست مسلمانانی سه‌ده‌ی چوارده‌هههه ، به‌لام داخه‌که‌م له‌م دوایی‌یهدا فه‌له‌ستین له‌ده‌ست‌چوو ، وه ده‌رگای رۆژه‌لاتی ناوه‌راست درایه ده‌ست دوژمن ،

وه‌ک له‌به‌سه‌رهاتی رابووردوو، وه له‌میترووی ژیانی له‌مه‌وبه‌ره‌وه ده‌رئه‌که‌وی، ئاده‌می له‌سه‌ره‌تای ژیانیا ، له‌گه‌ل یه‌کا زۆر دتپاکو دل‌نهرم‌به‌وون ، وه له‌سروشت لایان نه‌داوه ، هه‌موو وه‌ک منالی ماتیک سائه‌های سال پیکه‌وه ژیاوون ، وه به‌خۆشی و برایه‌تی رایسان‌بواردوو ، چونکه هه‌موو زانیویانه که زۆر شت له‌م جیهانه‌دا ، به‌دوو‌پشکو ، مارو ، شیرو ، گورگ و سه‌رماو ، گه‌رماو ، لافاوو ، بوومه‌له‌رزده‌یه‌وه ، دوشمینی نه‌وون ، وه نه‌مان له‌هه‌موو گیان‌له‌به‌ریک زیاتر پیوستن به‌یارمه‌تی یه‌کتری ، وه‌کو نه‌فه‌رمویت : سویند به‌مانه‌ی پیتشو (لقد خلقنا الانسان) بی‌گومان ئاده‌می‌مان دروست کرد (فی احسن تقویم) له‌جوانترین شیوه‌دا ، چ له‌بابه‌ت جه‌سته و نه‌ندامی‌یه‌وه ، چ له‌بابه‌ت ژیری و بییری به‌رزی‌یه‌وه ، چ له‌بابه‌ت گیانی خاوه‌ن په‌روازی‌یه‌وه ، به‌ره‌نگیکی و نه‌گه‌ر لی‌ی ووردبسته‌وه ، تی‌نه‌گه‌یت که نه‌م دروست‌کراوه شتیکی تایه‌تی‌یه ، وه بۆ نه‌وه‌یه که به‌ژییری و بییری به‌رزی خۆی خوا بدۆزیته‌وه ، وه بی‌ی به‌جی‌نشینی له‌سه‌رزه‌ویی ، وه له‌پاشه‌پۆژا زیندوو بکریته‌وه بۆ لی‌پرسیینه‌وه ، به‌لام له‌پاشا که به‌پله‌ی شارستانی‌تی‌دا سه‌رکه‌وتن ، وه هه‌وه‌سو ئاره‌زوویان جوولا ، وه ناوات و مه‌به‌ستیان زۆر‌بوو ، وه هه‌رکه‌سه‌ دوای هه‌واو هه‌وه‌سو ئاره‌زووی هه‌چ‌بووچی خۆی‌که‌وت ، وه قازانچ و سوودیان تیکه‌لاو بوو ، وه له‌م پئی‌یه‌دا قیین و کیینه‌و فیزو ناپاکی و دووزبانی و دووبه‌ره‌کی و پوو‌پامایی «ریاء» و زۆروسته‌م له‌ناویانا بلا‌بووه‌وه ، وه نه‌مانه سه‌ریان کیشایه ده‌ست‌درژی‌یی بۆ سه‌رو مال و ناموسی یه‌کتری ، تا وای‌لی‌هات پشت به‌ستن به‌جان‌وه‌رو درنده ، گه‌لی باشتربوو له‌پشت‌به‌ستن به‌هیندی ئاده‌می

ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ (۵) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ،
فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ (۶)

له پاشا گێرامان به پهست ترینی هه موو پهستیك (ه) مه گهر نهوانه ی كه بر وایان هیناوه و کرده وه چا كه كانیان کردووه ، بۆ نهوان هه یه پاداشی بی پرانه وه .

نالهار ، وه بهم پهنگه زۆر له ئادهمی له پلهی هه ره بهرزی ئادهمی خۆیه وه ، هاته خواره وه تا گه یشته لای هه ره خوارووی جانه وه رو دپنده ، وه كو نه فه رموی (ثم رددناه أسفل سافلين) له پاشا ئادهمی مان گێرا به پهست تر و نهوی تر له و گیان له بهرانه ی كه لهم پهست تر و نهوی تر بوون ، چونكه جانه وه رو دپنده هه رچی بکهن به پێی سروشت نه یکهن ، وه هه رگیز له سروشتی خۆیان لانه دن ، به لام ئادهمی به سروشت بۆ نه وه دروست کراوه كه ژیری و بییری بهرزی خۆی به کار بێنی له پێی چا كه و خوا په رستی دا ، كه و ابو هه رده میك له سروشتی خۆی لایدا ، گه لێ گه لێ له جانه وه رو دپنده كه مته ره (الا الذين آمنوا) مه گهر نهوانه ی كه بر وایان هیناوه (و عملوا الصالحات) و کرده وه چا كه كانیان کردووه ، (ف لهم اجر غير ممنون) بۆ نهوان هه یه پاداشی بی پرانه وه .

نهوانه ی كه بر وایان هیناوه به خوا ، وه به و ده ستوور و یاسایانه ی كه دایناوه بۆ چا كه و خراپه ، وه هه میشه به گو فتار و کردار چا كه نه کهن ، وه تو خنی خراپه نا که ووون ، نهوانه به راستی پایه ی ریز و گه وره یی و ئادهمی خۆیانیان را گرتووه ، وه رێگای سروشتی پاکیان و ون نه کردووه ، له بهر نه وه له جیهانا پاداشی چا که یان نه درێنه وه و به ریز ته ژین ، كه مر دیشن له میه ره بانی خوادا نوقوم نه بن ، نه مانه وه كه پێغه مبه راز و نه و که سانه ی كه له سه ر پێی نه وانن ، وه نه و که سانه ی كه خوا ، پێی نه سوونی کردوون بۆ دینی راست له ناو هه موو گه لێکا ، به راستی نه مانه په رسه نگی ئادهمی ، وه مایه ی شانازی ئادهمی ، له هه ر لایه که له جیهانا شوێنه وار «ناثار» یکی چا كه بێ نه وه هه ی نهوانه ، ئنجا كه نه مه ت به چاوی خۆت

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ؟ (۷) أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ؟ (۸)

ئییتر چی بی بروت تهکا به ئاین؟ (۷) ئایا خوا فرمان په واتری هه موو فرمان په وایانیک نییه؟ (۸) •

دی ، ئیتر (فما یكذبك بعد بالذین) چی وا هیه - نهی ئادهمی - كه بی به مایه بی بروایت به ئاین ، واته هیچی وا نییه •

مه بهس له دین لیره دا په یوه ندیی دل و دهروونه به خواوه به پاکیی ، وه خیریك بوونه به کرده وهی چاکه وه ، له پاش نه وهی كه زانییت ئادهمی دروست کراوه به پیی سروشت بو چاکه و خوا به رستی ، وه نهو که سانهی که خواوه نی پرواو کرده وهی باشن ، مایه شانازی و تاجی سه ری ئاده میئین ، ئیتر شتیکی وا نییه كه بی به مایه بی ئاینی و بی بروایت (الیس الله باحكم الحاكمین) ئایا خوا فرمان په واتری هه موو فرمان په وایانیک نییه ؟ واته به ئی وایه ، له بهر نه وه ئادهمی وا دروست کردووه كه به سروشت بی به سه رچاوه ی په ووشت و خووی شیرین ، وه سه رمه شقی په فتار و هوفتار و کرداری په نگین ، به لام به هوی دو اکه وتنی هه وه سو ئاره زووی هیچ و پوچ هوه ، هه موو جاریک له سه ر پله ی هره به رزی ئاده میتی خویه وه دیته خواری خوا ره وه بو پله ی هره به ستی جانه وهران ، له بهر نه وه خوا پیغه مهرانی بو ناردن به په ههرو پیشه وا ، له «نوح» هوه تا «محمد» دروودی خویان لی پی ، هه ریه که ی به ده ستوورو ئاینیکه وه بو پاسی په ووشت و خووی به رزیان •

سوورەى (علق) ە

مەككىيە ، ۲۰ نايەتە ، ۷۲ ووتەيە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوى خواى بەخشندەى مېهرەبان

ئەگىر نەوە كە پىتغەمبەر لە پىتیش پىتغەمبەرىيەتتىدا بە سى سالى ، لەپەمەزانا نا
ئەچووە ئەشكەوتى «حراء» بۆ خواپەرستى و بېرىكردنەوە لە خاوەنى ئاسمان و
زەوىي .

ئەم چۆل بەرستى پىتغەمبەر و خەتوە كىشانەى لە پىتیش پىتغەمبەرىيەتتىدا ، شتىك
بوو لە خواوە كە ناويەتە دلى ، بۆ ئەوەى لە ئاژاوەى جىهان دووربىكەوئىتەوە ، وە
لەگەل خواى خۆيا خەرىيك بىي ، وە بېرىكەتەوە لەم بوونەوەرە گەورەيە ، وە
نیشانەى خواى تيا بدۆزىتەوە ، وە گىيانى پاكى لەگەل بوونەوەرا ، تىكەل بىي ،
وە لە نامەى كراوەى بىن بايانى جىهان ، ھەر پۆژەى لاپەرەيەكى لىن بىخوئىتەوە ، تا
تۆزىك لە زەوىي دوور ، وە لە ئاسمان نزيك بىكەوئىتەوە .

بەم جۆرە ، خوا ويستى كە پىتغەمبەر چەند سالىك لە پىتیش پىتغەمبەرىيەتتىدا ،
بېرىكەتەوە ، وە دەرس بىخوئىتى لە قوتابخانەى بوونەوەرا ، بۆ ئەوەى نامادە بىي
بۆ ھەلگرتنى سپاردە «امانە»ى ھەرە گەورەى خوا كە پىتغەمبەرىيەتتىيە ، وە بۆ
گۆرپىنى رىئى مېژوو ، وە ھىتانەوە سەر رىئى ئادەمىي كە رىئى لىوون بوو .
بەم چۆل بەرستى و خەتوەى سى سالى ، گىيانى پاكى سىيل كرا لە ھەموو ژەنگو
چلكتىكى كۆنەبەرستىي ، وە لە ھەموو تەپوتۆزىكى دەستوورو باوى باپىران و
داپىران ، وە بوو ، بە چرايەكى پاكوتەمىيزى نامادە كە ھەمىشە چاوەرپوانى
داگىرسانى ئەكرا .

پىتغەمبەر ئەفەرموئى لە ھەلىكا كە لە ئەشكەوتى «حراء» پال كەوتبووم ، بە دل
بىتدار ، بەچا و نوستبووم ، فرىشتەيەك لە شىوەى ئادەمىي دا ھا تە بەردەم بىي و وتم

سُورَةُ الْعَلَقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِیْ خَلَقَ (۱)

سووره‌ی (علق) ه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

بخوینه به‌ناوی په‌روه‌ردگار یکته‌وه که هه‌موو شتیکی دروست کردووه (۱)

« اقرأ » واته بخوینه ، پیغه‌مبهر نه‌فهرموئی منیش و وتم خوینده‌وار نییم ، نه‌فهرموئی که وام‌پن‌ووت گرتمی و گوشیمی به‌سنگی‌یه‌وه تا هیزی لی‌بریم ، ئنجا به‌ری‌دام و پنی‌و وتم : بخوینه ، و وتم خوینده‌وار نییم ، دووباره گوشیمی به‌سنگی‌یه‌وه تا هیزی لی‌بریم ، ئنجا به‌ری‌دام و پنی‌و وتم : بخوینه و وتم خوینده‌وار نییم ، سه‌باره گوشیمی به‌سنگی‌یه‌وه تا هیزی لی‌بریم ، ئنجا به‌ری‌دام و پنی‌و وتم : بخوینه ، منیش و وتم چی‌بخوینم ؟ و تی (اقرأ باسم ربك الذي خلق) تا گه‌یشته «مالم يعلم» واته بخوینه به‌ناوی په‌روه‌ردگار یکته‌وه که هه‌موو شتیکی دروست کردووه ، واته هه‌رچه‌ند تانیستا تو خوینده‌وار نه‌بوویت ، به‌لام ببه به‌خوینده‌وار به‌فهرمانی خوا ، به‌جوړیک هه‌رچه‌ند له‌مه‌ولا قورنانت به‌سرووش بو هات ، بیته به‌رت و له‌بیرت نه‌چیته‌وه ، وه به‌په‌وانی بتوانیت بیخوینیته‌وه به‌سه‌ر مه‌ردوما ، واته نه‌و خوایه‌ی که بوونه‌هر «گون» ی دروست کردووه به‌م ریک و پتیکی به ، نه‌توانی تو بکات به‌خوینده‌وار .

له‌به‌رته‌وه‌ی که ناده‌می له هه‌موو دروست‌کراویکی خوا به‌رزترو گه‌وره‌ترو به‌نرختره بو‌یه به‌تایبه‌تی ناوی بردو فهرمووی (خلق الانسان من علق) ناده‌می دروست کړنووه له‌خوین‌پاره ، واته خوایه‌ک که بتوانی ناده‌می‌یه‌کی ووریای ، ژیری ، زیره‌کی ، گو‌یا ، دروست بکات له پارچه‌یه‌ک خوین‌پاره ، به‌په‌نگینکی وا که بتوانی زوړ شت له ناسمان و زه‌ویی رامی ژیرده‌ستی خو‌ی بکات ، چو‌ن ناتوانی

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (۲) اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (۴) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (۵)

ئادەمیی دروست کردوو له خوین پارە (۲) بخوینە ، پەرورەدگاری تۆ (له هەموو کەس) بەخشندە ترە (۳) ئەوەی کە (ئادەمیی) فێر (ی نووسین) کردوو بە قەلەم (۴) ئادەمیی زانا کردوو بەو شانەیی کە ئەی ئەزانی (۵) .

ئادەمیی یەکی تەواوی هەل کەوتوو وەك پیغمبەر بکات بە خویندەوارێکی وا هەرچی بەسەرا بخوینرتەووە بیتەبەری و بتوانی وەك خویندەوار ببخوینتەو بەراستی ئەم نایەتە جلەو کیشی تەماشاو ووردبوونەیی ئادەمیی بە تۆ ووردترین زانیین ، کە زانیینی ژیان و دروست کردنی ئادەمیی بە .

باوی خواپە لە جیهانا هەر کەسێک بێ یهوی فێری خویندن و خویندەووە بێی ، ئەبێ ماوە یەکی زۆر خەریک بێ ، وە هەموو دەرسێک کە ئەی بخوینتی ئەبێ چەند جارێک ببیت و ببیتەووە تا چاوو گوێی و زمانی دای و فێر ئەبێ ، ئنجا لێرەدا لە جیاتی ووتنەووەی دەرسە کە لەلایەن پیغمبەرەووە - کە سرووشە - خوا فرمانە کە ی خۆی ووتەو ، فەرمووی (اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ) بخوینە ، چونکە هەر پەرورەدگاری تۆ بەخشندە یەکی بێ پایانی ئەوتەو ، کە ئادەمیی تێگەیانندوو بەهۆی قەلەمیکی بێ گیانی بێ زمانەووە ، واتە خواپە کە بتوانی قەلەمیکی ووشک و برنگی بێ گیان بکات بەهۆی تێگەیاندن لەناو ئادەمیی دا ، چۆن ناتوانی تۆ بکات بە خویندەوار ، ئنجا بۆ بەهێز کردنەووەی پێشوو ، وە بۆ ئەوەی کە هیچ لە دلی پیغمبەرە نەمیتنی ، فەرمووی (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) ئادەمیی فێری ئەو شانە کردوو کە ئەی ئەزانی ، واتە ئەو خواپەیی کە فرمانی داو بە تۆ کە ببیت بە خویندەوار ، هەر ئەو خواپەیی کە ئادەمیی لە سادەیی و هیچ ئەزانی یەو ، فێری ئەو شانەیی کردوو کە لە جیهانا پێی ئەژی ، ئنجا تایا بە دووری ئەزانیت لەو خواپەووە کە تۆ فێری خویندەووە بکات ، لەگەڵ ئەوەی کە تێو زۆر شتی تر ئەزانی ، وە نامادەن بۆ فێربوونی خویندەووەش و شتی تریش .

بەراستی نووسین و قەلەم گەورەترین بەخشى خوايه ، وە چاکترین بەهرەيه بۆ ئادەمىي ، چونکە ھەر بەھۆى نووسین و قەلەمەوہيه ، کە بىروبواوہرى ھەموو کەسێک يەك ئەگرێ و پوختە ئەبێ ، تا ئەبێ بە نامێلکەو کتیب ، وە ھەر بەھۆى نووسین و قەلەمەوہيه کە پێشيان کەلەپوورى زانیارى خۆيان بەجى دێن بۆ ھەزاران سال دواى خۆيان ، وە ئەمان لە بىروبواوہرى ئەوان ئەگەن ، وە لە زانیارىيان ، بەھرمەند ئەبن و لى زیاد ئەگەن ، وە ھەموو بىروبواوہرىک ئەمىنیتەوہ ، بەبى ئەوہى شتىكى لى وون بىي ، وە ھەر بەھۆى نووسین و قەلەمەوہيه ، کە ھەرچى دەستوورو ئايين ھەيه ھەمووى ئەمىنیتەوہ ، کە گەورەترینيان قورئانى بىرۆزە ، کە ئەمە ھەزارو چوارسەد سالە لەسايەى نووسین و قەلەمەوہ ماوہتەوہ ، وە ھەر بەھۆى نووسین و قەلەمەوہيه ، کە بە ھەزاران ملیۆن نامەو نامێلکەو گوۆقارو رۆژنامە ، نووسراوون و لەچاپ دراوون ، وە لە ھەموو شوینىک تا بن مېچ ھەنچنراون ، کەوابوو شايستەيه بۆ خواى گەورەى مېھربان ، کە لەيەکەم سرووشيا بۆ دواترین پېغەمبەر ، باسى خویندن و نووسین و زانیين و قەلەم بکات ، وە شايستەيه بۆ مستمانان کە شانازى پتوہ بکەن ، جگە لەوہ ، کە تى ئەگەين کە ئەمانە لە ئىسلامەتىدا لە ھەمووشت لەپېشتەرن ، وە ئەبێ مسامان بەپى فەرموودەى قورئان ، لەپېش ھەموو گەلىکا خویندەوارو زانايي ، وە بەپى رۆژ بخویني ، وە بە پلەى زانیين و خویندەوارىدا ، سەرکەوئى تا ئەگاتە سەر چلەپۆپەى ھەرەبەرزى ژيان .

بەراستی لەکاتى ھاتنە خواروہوى ئەم ئايەتەدا ، قەلەم ئەم پايەو نرخى نەبووہ کە بەمجۆرە ناوبىرئى ، بەلام خوا خۆى نرخى قەلەمى زانیيوہ ، بەم پەنگە کە ناوى بەرئى لە يەکەم سرووشيا ، لەگەل ئەمىيشە کە ئەو پېغەمبەرەى ئەم ئايەتەى ھىتاوہ ، خۆى خویندەوارو نووسەر نەبووہ ، وە نرخى قەلەمى بەم پەنگە نەزانىوہ ، کەواتە ئەگەر قورئان فەرموودەى خۆى بووايه ئەم ئايەتە وانەتەبوو ، ياخۆ ناوى قەلەم بەم پەنگە نەتەبرا .

لەسەرەتای ئىسلامەتىدا چونکە مستمانان بەپى قورئان و فەرموودەى

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ (۶) أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى (۷)

بەراستی ئادەمیی یاخی ئەبێ (۶) کە خۆی ببینی وا دەوتەمەند بوو (۷)

پێغه مەبەر نەپۆشتن ، ئەو هەموو زاناو داناو بزاناو خۆتەندەوارو پێشەوارو
فەیلەسووفانەیان لێ هەل کەوت ، کە هەموو جیهانیان پێ کرد لە خۆتەندەوارو
خۆتەندەواری ، وە بە ملیۆنەها کتیبیان نووسی ، وە گەلێ زانیانیان دانا ، وە
ئەم هەموو دەستوورو یاسایانەیان دەرھێنا لە قورئان و فەرموودە پێغه مەبەر ، کە
وەک دەر یایەکی بێ پایان شەبۆل ئەدات ، وە ئەمە هەزار ساڵە هەر کاویژی قسەکانی
ئەوان ئەکەینەو ، وە هەر بە کە لە پوورە کە ی ئەوان ئەژین ، بێ ئەو ی شتیکی لێ
زیادبەگین ، وە بە پێی پتووستی ژیا ن هەولێ فراوانکردنی زانیاری جیهان بەدین ،
وە کو قورئان فەرمانی پێ ئەدا لە گەلێ شوینا ، ئینجا ئەگەر بێدار نەبیینەو ، وە
بەردە ی نادانی و نەخۆتەندەواری دانەدرین لە بەرماندا ، وە نەچینە ریزی گەلانی
خوابێداو ، یاخوا هەر خۆمان بەخۆمان ببین .

لەم ئایە تانەو دەرکەوت کە خوا هەموو شتیکی دروست کردوو ، وە لە ناو
هەموویانا ئادەمیی بەرزکردۆتەو ، وە فێری خۆتەندن و نووسینی کردوو ، کەوابوو
هەرچی ئادەمیی شکی ئەبات هەمووی لەخاواوەیە ، کەچی لە گەل ئەم هەموو
مبەرەبانی دەدا ، ئادەمیی کە پارەو دارایی ، یا ناوونیشانێکی بەخۆیەو دەی ، خێرا
یاخی ئەبێ ، وە خوا ی لەبیر ئەچیتەو ، وە کو ئەفەرموی (۱) کلا ان الانسان
لیظفی) بەراستی ئادەمیی یاخی ئەبێ (ان رآه استغنی) کە خۆی ببینی بەدەوتەمەند ،
واتە هەرچەند ئەزانێ کە زۆر زەبوونە ، وە بەرگە ی هەلم و هالاویکی پۆزگار
ناگری ، وە لە هەموو دەمیکا پتووستە بە یارمەتی و مېەرەبانی خوا ، کەچی لە گەل
دەوتەو دەسلاتی بەخۆیەو دەی ، لە خوا یاخی ئەبێ ، وە لە فەرمانی ئەچیتە

(۱) لە سەرەتای سوورەتە کەو تائیرە یە کەم جار بە سرووش هاتۆتە خوارەو ،

لەپاش چەند سائێکی تر ئنجا ئەوییکە تری هاتوو .

إِنَّ لِي رَبًّا رَجَعِيَ (۸) أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى (۹) عَبْدًا إِذَا صَلَّى؟! (۱۰) أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَيَّ الْهُدَى (۱۱) أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى؟! (۱۲)

بیگومان هەر بۆ لای پهروهردگاری تویه گه پراڼه وه (۸) نایا دبییت نه و کسه ی که جله و گیری ته کات (۹) له بنده یه که نوێز بکات (۱۰) نایا دبییت نه گهر (نه و کسه) له سه ر پئی راست بووایه (۱۱) یا فرمانی بدایه به پارێزگاری (باشتر نه نه بوو) (۱۲)

دهروه ، وه ده ست نه کات به ده ست درێژی ، بۆ سه رو مال و ناموسی مه ردوم ، وه وانه زانی که هه رگیز نامری ، وه هه ر به ده وه له مندی ته میتته وه ، نه ، وانیه ، به تکو نه مرئ ، وه کو نه فه رموی (ان الی ربک الرجعی) هه ر بۆ لای پهروهردگاری تویه گه پراڼه وه ، واته هه مو که سیک نه مرئ و نه چیتته وه لای خوا ، وه تۆ له ی هه مو یاخی بوئیکی لی نه ستینی •

یاخی بوون تا یاخی بوون جیاوازی هیه ، ناشیرین ترین یان نه وه یه ، که ناده می له خوی خۆی یاخی بی، به مه رنکه بر وای پی نه هینی، بنده یی و په رستی نه کات ، له مه ش خراپتر نه وه یه گاته بکات به و که سانه ی که نوێز و خوا په رستی ته که ن ، وه نه گه ر ده ستی بوو ، جله و گیری نوێز که رو خوا په رستیش بکات ، وه کو نه فه رموی (ارایت الذی ی نه ی عبدا اذا صلی) نایا دبییت نه و کسه ی که جله و گیری بنده ی خوا نه کات ، له کاتیکا که نوێز بکات؟! ، واته ته ماشای نه و جوړه که سانه بکه ، که به پاره و ژیا نی جیهان یاخی نه بن ، وه جله و گیری نوێز کاردن و خوا په رستی ته که ن ، تا بزانیست چه نده خراپن •

(ارایت ان کان علی الهدی) واته پیتم بلتی نه و یاخی یه ، نه گه ر له سه ر پئی چاکه بوایه (او امر بالتقوی) یا نامۆزگاری مه ردومی بگر دایه به خوا په رستی و له خواترسان ، له جیا تی نه وه ی که نه یه ئی نوێز بکه ن چاکتر نه بوو!؟

أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى؟ (۱۳) أَلَمْ يَعْلَمْ بِإِنَّ اللَّهَ يَرَى؟ (۱۴)
 كَذَّابًا لَّئِنْ لَمْ يَنْتَهَ لِنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ (۱۵) نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ
 خَاطِئَةٍ (۱۶) فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ (۱۷)

ئایا دبیئت ئەگەر پروای (بە ئایینی بەراستی) نەبێ و پشتی لێ هەتکات (پزگاری
 نەبێ)؟! (۱۳) ئایا نەیزانیوه که خوا ئەی بینی؟! (۱۴) وانی یە (که تێی گەبوه) بەراستی
 ئەگەر وازنەهێنێ رای ئەکتیشین بە (مووی) پێشانیی (۱۵) پێشانیی یەکی درۆزنی
 بەهە ئەداچوو (۱۶) ئنجا با ئەو ، بانگی هاوڕێکانی خۆی بکات (۱۷)

(أرأيت ان كذب) پێمبێ ئێو کەسە ئەگەر پروا بە ئاین نەکات (وتوی) وە
 پشت هەلکات لە چاکو کردەوهی باش ، ئایا ناترسێ لەوهی ، که کوتوپر تووشی
 گەرداویکی گەورە بکەین ، که هەرگیز لێی پزگار نەبێ . جوابی هەر دوو شرطە
 که فرێدراوه وەك دبیئت بە قەرینە ئەم ئایەتە که ئەفرمووی (الم يعلم بان الله یری)
 ئایا نازانی که خوا ئەی بینی ، ئنجا ئەگەر باش بێ ئەوا پاداشی باشی ئەداتەوه ، وە
 ئەگەر خرابیش بێ ئەوا دووچاری پۆژی رەشی ئەکات (کلا) با بەم سەرکێشی و
 یاخیبوونه نەمینتتەوه (لئن لم ينته) سویند ئەخۆم ئەگەر دەست هەلنەگرتی ئەم
 یاخیبوونه ، وە دەست هەلنەگرتی لە جەلەوگیری مسلمانان لە نوێژکردن (لنسفا
 بالناصية) رای ئەکتیشین بە مووی پێشانیی ، چ پێشانیی یە ؟ (ناصية كاذبة خاطئة)
 پێشانیی کەستیکی درۆزنی بەهە ئەدا چوو .

درۆ و هەتە ، سیفەتی خاوەنی ناوچەوانە ، بەلام لێرەدا بەناوچەوانە که ئەلێ
 درۆزن ، چونکه ، سەرکێشی و یاخیبوون لە روخسار و ناوچەوانا دەر ئەکەوێ .
 خاوەنەکە ی درۆزە چونکه خۆی بەشتیکی زۆر بەهێزو بەدەسەلات ئەزانی ، لەکاتیکا
 که زۆر زەبوونه ، وە بەرگە ی شەپازلە یەکی پۆزگار ناگرتی . هەر وەها بەهە ئەدا
 چوو چونکه یاخی و سەرکێشه ، و هەلە فرمانی خوا چۆتە دەرەوه ، وە بە ناپەوا
 نازاری چاکان و پیاوی خوا ئەدات .

(فليدع ناديه) ئنجا با ئەو یاخی بە بانگی هاوڕێکانی خۆی بکات بۆ جەلەوگیری

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ (۱۸) كَلَّا! لَا تَطْعَعُهُ ، وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ (۱۹)

تېمەش بانگى فرىشتەى زەبىر بەدەست ئەكەين (۱۸) ئە ، بەقسەى مەكە ، وە نوپۇز
بگەو (لە خوا) نزيك بگەو ەرهوه (۱۹) .

نوپۇز كەرانو خواپەرستان ، وەبۇئازاردانى دنى پياوچاكان (سندع الزبانية) تېمەش
لە لەشكرى بەهتيزى بى بايانى خۇمان ، بانگى چەند فرىشتەىەكى زەبىر بەدەستى بۇ
ئەكەين ، تا لەجيهانا لەناوى بەرن ، يا لە رۇزى دوائىدا بيغەنە دۇزەخەوه (كلا)
نەكەيت گوئى بەدەيتە قسەى ئەوكەسەى كە ئەيەوئى پئى نوپۇز خواپەرستى بگرئى
(لا تطعه) بە قسەى مەكە (واسجد واقترب) وە سجدە ببە بۇ خواى خۇت ، وە بە
نوپۇز خواپەرستى ، خۇتى لى نزيك بگەرەوه .

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ (۱)

سموورهی (قدر) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

• ئیمه قورئانمان نارده خواره وه له شهوی به پیزا (۱) •

سموورهی (قدر) ه

مهککی به ، ه ئایه ته ، ۳۰ ووتیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

خوا له سوورهی «بقره» دا به ئایه تی «شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن» (۱) نیشانی دا که له مانگی په مهزانا دست کراوه به نارنده خواره وهی قورئان ، واته له مانگه دا بیغه مبهه بووه به بیغه مبهه ، وه سرووشی بو هاتووه • له م سووره تشا ئه قهرموی یه که م سرووش له شهوا هاتووه ، وه ئه ئی (انا انزلناه) ئیمه دهستان کرد به نارنده خواره وهی قورئان (في ليلة القدر) له شهویکی گهوره وه به پیزو پیروزا • به راستی شهویک که ده رگای خوشیی و خوشبهختی تیا بکریته وه له کۆمه ئی ناده میی ، وه بنیاتی ئایینیکی جیهانی وه ک ئایینی ئیسلامی تیا دابنری ، وه سه ره تایی قورئانی پیروزو گهوره ی تیا بیته خواره وه - ئه مه نده گهوره یه پییری

(۱) واته مانگی په مهزان ئه و مانگه یه که دهستی تیاکرا به نارنده خواره وهی

• قورئان •

وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدَرِ؟ (۲) لَيْلَةُ الْقَدَرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (۳) تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا

تۆ چوو زانییت که شهوی بهرپیز چییه؟ (۲) شهوی بهرپیز چاکتره له ههزار مانگ (۳) له وشهوهدا فریشتهو جبریلیش له ناویانا هاتنه خواره وه .

ئادهمیی دهرهقهتی نایهت ، وه کو نهفهرموی (وما ادراك ما ليلة القدر) تۆ چوو زانییت که شهوی بهرپیز چییه ؟ (ليلة القدر) شهوی بهرپیز (خیر من ألف شهر) چاکترو گهوره تره له ههزار مانگ، واته خیریک نهو شهوو پوژدها بهقهده خیری ههزار مانگه .
مههس له ههزار ، لهه جوړه شوینانهدا ژماره که نییه ، به لکو زورییه ، وه که له نایهتی «یود احدهم لو يعمر ألف سنة» دار (۱) ، ئنجا بهه پییه شهوی بهرپیز نه که له ههزار مانگ به لکو له سهده ههزار مانگ و سال گهوره تر و بهنرختره ، چونکه نهو دهره گایانهی که لهو شهوهدا کراونه تهوه له کۆمهلی ئادهمی ، لهوه پێش له ههموو عومری ئادهمی دا نهکراونه تهوه ، کهواته شهویک که چرای پێنموونیی خوای تیا ههتکرئی ، وه شارپیی کامه رانیی تیا دهرکهوی ، وه ناسمان و زهوی دهست بکه نه ملی یه که ، وه خوای گهوره و مهزن بهچاوی خو شهو یستی و میهره بانیی ته ماشای ههموو ئادهمی بسکات ، وه پێنموونی گو مرایانی بکات و نه خوینده واری فیتیرو خویندن بکات و کاروباریان بۆ ریک بگات و نه قشهی خو شیی و خو شه ختی یان بۆ بکیش و پێی سهرکه و تن و بهر زبوونه و هیان نشان بدات – بێ گومان نهو تاقه شهوه له ههموو عومری جیهان پیرۆزتر و بهفه پتر و بهنرختره .

قورئان له باسی گهورهیی نهو شهوهدا ههه بهمهنده وازی نه هینا ، به لکو ناوی هاتنه خواره وهی فریشتهو جبریلیش نه بات – که شتیکی غهیبیین – نهفهرموی (تنزل) (۲) الملائكة والروح فيها) له وشهوهدا فریشتهو جبریل هاتنه خواره وه بۆ لای

(۱) واته حهزه کات (ههموو) یه کێکیان که خۆزگه ههزار سال بژیايه .

(۲) شیخ محمد عبده نهفهرموی : ئهم فعلی مضارع به معنای فعلی ماضی یه وه که له

نایهتی «وزلزوا حتی یقول الرسول» دا .

بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ (۴) سلامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ (۵)

به فرمانی پهروه دگاریان له کن هه موو کاروباریک (ی نایینی به فخر) داره، نه وشه وه
(کاتی) ناشتی بوو تا هه لاتنی شه به ق (۵) .

• پیغه مبهه ، وه له بهرچاوی ناشکراو نمایان بوون .

«روح» نهو فریشته یه که سرووش نههینتی بو پیغه مبهه ران ، وه قورئان ناوی
ته بات به جبریل ، ئنجا فریشته و جبریل که دهرئه که وون بو پیغه مبهه ران (باذن
رهم) به فرمانی خوی خویانه واته فریشته بو هه موو که سیک دهرناکه وی مه گه ر
که سیک که خوا نه فسیکی زور گه ووه پاکو ته میزو به هیزی دابیتی ، له پاشا
نامه دی کردبی بو بینینی ، که نه مهش به هه موو که سیک ره و نایینری مه گه ر
پیغه مبهه ران که یه که ، یه که یه کن له ناو هه زاران ملیون مه ردوما ، که به مه نه تین
(اذن) ی خوا .

ئنجا نه هاتنی فریشته نه بو لای پیغه مبهه ر (من کل امر) له کن هه موو کارو
باریکی دینی یه ، که خوا بی یه وی بیگه یه نی به بنده گانی خوی (سلام هی حتی
مطلع الفجر) نه وشه وه ، شه ویکی پر له ناشتی بوو تا به یانی ، وه دهرگای خوشی و
خوشبه ختی تیا کرایه وه له پیغه مبهه رو کومه تی ناده می ، وه په رده له سه ر دلی
پیغه مبهه ر هه تگرا ، وه شاری به ختیا ری و کامه رانی و سه رفرازی تیا کرایه وه .

به راستی شه وی به ریز ، گه ووه ترین شه وه ، که به سه ر ناده می دا هاتوه ،
شه ویکه که خوی گه ووه میه ربه بان ناو ویکی پر له میه ربه بانی تیا داوه ته وه له
ناوه می ، وه له خویان یه کتی لی هه لئزاردوه تا - وه رادیو - بی به رابه ر له
ناوه ندی ئاسمان و زه وی دا ، وه له ناوه ندی خوا و بنده گانا ، تاله وه وه ، فه رموده و
فرمانی خویان پی بگات ، وه هه ر ساته ی جو ره دهرسیکی لی وهر گرن ، وه هه ر
پوژهی ده ستوو رو باویکی خوی یان پی بگات .

به راستی له وه شه وی به ریزه وه ، تا کوچی دوا پی پیغه مبهه ر که ۲۳ ساله ،
ماوه یه کی زور پیروزو به فخر بووه ، چرای پروای ، له دلو دهر وونی ناده می دا

ھەنگىرساند ، مىسى قەئىبى دئى گىردن بەزىر ، مېژووى گۆرپىن ، دەستوورىكى ھەتا
 ھەتايى ، بۆ دانان ، دەرگاي زانىپىن و زانىيارىي بۆگىردنەو ، كەلەبەرى بەندەيى و
 نادانىي لى داخستن ، بەيداخى براىەتەيى و ئاشتەيى ھەتدا لە ھەموو گۆشەي جىھانا •
 ئىمە كە مسلمانىيىن پىتويستە ئەم شەوھەمان بېرىنەچىتەو ، و ھەموو سالتىك
 ئاواي بگەينەو بە چاكەو خواپەرسىتىي و نزاو پارانەو لەيەزدانى پاك ، كە لەسەر
 رىئى راست لانەدرىيىن ، و ھە بېرو بروامان تىك نەچى ، و ھە سەرمان لى نەشتىوي ، تا
 بتوانىيىن ئاگادارىي ئەم كەلەپوورە گەورەيە بگەين •

سموورەیی (بینە) یە

مەدەنی یە ، ۸ ئایەتە ، ۹۴ ووتە یە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوی خۆای بەخشندەیی مێهرەبان

لەپێش هاتنی پێغەمبەری ئیسلاما ، ئادەمی زۆر پتویست بوون بە ئایینیکی تازەو پێغەمبەریکی تازەو دەستوورو یاسایەکی تازە ، چونکە بێسروایی ڕووی کردبوو خاوەن نامەکان ، وەك قورتان ئەفرەموئی «وقالت اليهود عزير ابن الله . وقالت النصارى المسيح ابن الله» (۱) التوبه/ ۳۰ «لقد كفر الذين قالوا : ان الله هو المسيح ابن مريم» (۲) مائده/ ۷۲ «لقد كفر الذين قالوا : ان الله ثالث ثلاثة» (۳) مائده / ۷۳ . وە ئەوەندە دەستکاری دینەکیان کردبوو ، وە بە شتی پڕو بووچ دایان پۆشی بوو ، ئەگەر مووسا و عیسا بەهاتنایەتەو جیهان دینەکی خۆیانان ئەنەناسی یەو ، ئەو چرایەکی بە پێغەمبەران هەلیان گیرساندبوو ، بە گێژە ئووکەیی دواي خۆیان کووژابوو وە ، وە تروسکەیی ئەمابوو ، مەگەر لە دلی یەکە یەکە یەکا ئەبێ کە خۆیان شارددبوو ، زانایان و پیاوانی دینی ، ئەوانەیی کە باش بوون ، لە نامۆگاریی مەردوم کۆلیان دابوو ، وە خۆیان پەنا دابوو لە کەنشتەو کلیسەکانا ، ئەوانەیی کە لە گێژاوی ژیانیشا مابوونەو ، لە گەل سەرۆک و کاربەدەستە بوگەنەکانا ریکەوتبوون ، وە دینیان خستبوو و ژیرپیی ئەوانەو . ئنجا لە ترسی ئەو هی ئەو کۆمەنە

(۱) واتە جوولەکەکان ووتیان : عزیز کورپی خوا یە . گاورەکانیش ووتیان :

• مسیح کورپی خوا یە .

(۲) واتە بەراستی بێسروابوون ئەوانەیی کە ووتیان : مسیحی کورپی مریم

• خوا یە .

(۳) واتە بەراستی بێسروابوون ئەوانەیی کە ووتیان : خوا سێهەمی سێکە

(واتە یەکیکە لە سێ خوا) .

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ

سووره‌ی (بیینه) به

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

ئه‌وانه‌ی که بی‌بروایوون له‌خاوه‌ن نامه‌ وبت به‌رسته‌کان ، ده‌ستیان هه‌ل‌نه‌مگرت
(له‌و بی‌بروایی‌به)

له‌خه‌وی بی‌هۆشی بی‌دار بیته‌وه ، وه‌له‌ژیر به‌رده‌وه تروسکه‌ی رۆژی راستی
بیینی ، نه‌هاتن په‌ندو نامۆزگاریی ، پر‌وووچانه‌یان نه‌کردن ، وه‌به‌رده‌ی هیچ‌و
پووچیان به‌سه‌ر چاوو دئیانا نه‌هتیان ، وه‌پتیان ئه‌ووتن : ئایین دوژمنی ژیری‌و
بیره .

دینه‌گه‌وره‌کان بوو‌بوون به‌گالته‌به‌ده‌ست خوینده‌وارانی که‌نشته‌و کلیسه‌وه ،
به‌تاره‌زووی خویان یاری‌یان پی‌نه‌کردن و هه‌لیان‌ئه‌سووپاندن ، نه‌گه‌لیکت ئه‌دی
له‌سه‌ر دینیکی به‌راستی ، نه‌کۆمه‌لیکت ئه‌دی له‌سه‌ر ریگایه‌کی خوا‌به‌رستی ، نه
ده‌وئه‌تیکت ئه‌دی له‌سه‌ر بنیاتیکی دادو خواناسی .

خۆشه‌ویستی له‌هیچ دئیکا نه‌ما‌بوو ، هه‌ر خوینی مه‌ردوم بوو به‌ناپه‌وا
ئه‌رژا ، هه‌ر مالی ئه‌م‌وئه‌بوو به‌خۆپایی ئه‌رژا ، ئاده‌می له‌م بی‌دینی و بی‌بروایی‌به
نه‌ه‌گه‌رپایه‌وه ، وه‌له‌م زۆرو سته‌م و ده‌ست درژی‌ی‌به‌دوور نه‌ه‌که‌وته‌وه ، مه‌گه‌ر به
ناردن و په‌وانه‌کردنی پی‌غه‌مبه‌ریک و ئایینیکی تازه‌و نامه‌یه‌ک و ده‌ستوورو یاسایه‌کی
تازه‌و معجزه‌یه‌کی تازه‌و نه‌بی ، وه‌کو ئه‌فه‌رموی (لم یکن الذین کفروا) ئه‌وانه‌ی
بی‌بروایوون (من اهل الكتاب) له‌خاوه‌ن نامه‌ (والمشركین منفکین) وهاوبه‌ش
به‌یدا‌که‌ره‌کانی عه‌ره‌ب ، جیانه‌بوونه‌وه له‌و بی‌بروایی‌به‌ی که‌تی

حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ (۱) يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً (۲) فِيهَا كُتُبٌ
 قِيَمَةٌ (۳) وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ رَسُولٌ مِنْ اللَّهِ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا
 مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ (۴)

تا نیشانه روونه که یان بۆهات (۱) (که ئەویش) بێغەمبەریکە لە خواوە ئەخوێنیتەو
 (بەسەریانان) چەند پەرەیه کی پاک (که قورئانە) (۲) که تیا یانایە چەند نامە «سورە»
 یێکی بەنرخ (۳) وە جیا نەبوونەو ئەوانە ی که نامە یان بۆهات بوو دوا ی ئەو نەبێ
 که نیشانه روونا که یان بۆهات (که بێغەمبەری نیسلامە) (۴) .

کەوتبوون (حتى تأتيهم البينة) تا بەلگەو نیشانە روونه که یان
 بۆهات ، که ئەویش (رسول من الله) بێغەمبەریکی خاوەن نامە ی پەوانە کراو بوو
 لەلایەن خواوە ، وەك بێغەمبەری نیسلام بێ ، که (یتلو صحفا مطهرة) ئەخوێنیتەو
 بەسەریانان چەند رووپەرەیه کی پاک ی دوور لە هەموو دەستکاریی و پرۆبووچیک ،
 وەك قورئانی پڕۆزبێ ، که (فيها كتب قيمة) تێ یاندا یە بوختەو پالاوتە ی چەند
 نامە یه کی بەنرخ ی ناسمانی بێغەمبەران ی بێشوو (۱) .

بەئێ بە هانتی بێغەمبەری نیسلام پەردە لەسەر چاو هەلگیرا ، شارێ ی راست
 دەرکەوت ، پرۆاو بێ پرۆایی لەیەك جیا بوو وە ، دروست و نادروست ناشکرا بوو ،
 ئەوانە ی سروشتیکی پاک و دل و دەروونیکی چاکیان بوو ، دوا ی بێغەمبەر کەوتن ،
 لە جوولەکەو گاوو روو بت بەرست ، وە پرۆایان بێ هینا ، بەلام زۆریشیان مانەو
 لەسەر تاینە هێچ و پوچەکە ی خۆیان ، وە دوا ی بێغەمبەر نە کەوتن ، وەك
 دەرنەکەوی لەم نایەتەو هەکە ئەفەرموی (وما تفرق الذين اوتوا الكتاب) ئەوانە ی که
 خاوەن نامە بوون لە گاوو روو جوولەکەکان جیا نەبوونەو لە بێغەمبەر و پشتیان تێ
 نەکرد (الا من بعد ما جاءتهم البينة) دوا ی ئەو نەبێ که بەلگەو نیشانە راستەکیان

(۱) یاخۆ ، تێ یاندا هەیه چەند نامە یه کی بەنرخ وەك سوورە تەکانی خۆ ی بێ ،

که هەریەکیکیان نامە یه کی سەر بەخۆ ی تاییه تی یه .

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

(له‌گه‌ل ئه‌میشه) که فرمانیان پی‌نهدرابوو مه‌گهر به‌وه‌ی که په‌رستشی خوا‌بکن ، له‌کاتیکا که به‌دل سه‌ری بۆ دابنه‌وینن ،

بۆهات ، که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام بوو ، که له‌نامه‌کانی خۆیان باس‌کرا‌بوو ، وه‌ مژده به‌ هاتنی درابوو ، واته‌ هه‌رکه‌سیکی‌تر حه‌قی ببوایه‌ که بر‌وا به‌ پیغه‌مبه‌ر نه‌هیتنی ، خاوه‌ن نامه‌کان به‌هیچ کلۆجیک حه‌قیان نه‌بوو ، چونکه‌ خۆیان له‌وه‌پیش خاوه‌ن پیغه‌مبه‌رو نامه‌و نایین بوون ، وه‌ هاتنی ئه‌م پیغه‌مبه‌ره‌یان به‌لاوه‌ شتیکی تازه قه‌لا نه‌بوو ، به‌لکو خۆیان سا‌له‌های سا‌ل بوو چاوه‌روانی‌یان ئه‌کرد ، که‌چی کاتیک که هات له‌پیش بت‌په‌رسته‌کانا لئی‌هه‌لگه‌پانه‌وه‌(۱) له‌گه‌ل ئه‌میشه (وما امر‌وا) که ئه‌و گا‌وورو جووله‌کانه‌ له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌وه‌ هیچ فرمانیکیان پی‌نهدرابوو (الا لیعبدوا الله مخلصین له‌ الدین) مه‌گهر به‌وه‌ی که به‌نده‌یی و په‌رستشی خوا‌ بکن ،

(۱) سه‌یر له‌وه‌دایه‌ ئیستاش که‌وا هه‌زارو چوارسه‌د سا‌ل به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری ئیسلاما تی‌په‌ریی ، وه‌ نایینه‌که‌ی رۆژه‌لآت و رۆژنا‌وای گرتۆته‌وه ، وه‌ بناغه‌ی ده‌ستووریکی هه‌میشه‌یی و تیک‌پایی دانا ، بۆ هه‌موو ئاده‌می ، وه‌ بانگی هه‌موویانی کرد بۆ بر‌واهیتان به‌ خوا‌و پیغه‌مبه‌ران وه‌ تا ئیستا به‌ هه‌زاران ملیۆن له‌ غه‌یری عه‌ره‌ب مسلمان بوون و بر‌وایان پی‌هینا ، وه‌ معجزه‌یه‌کی علمی وه‌ک قورئانیشی به‌جی‌هیشت ، که هه‌موو رۆژیک تازه ئه‌بیته‌وه ، که‌چی له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شا هیشتا گا‌وورو جووله‌که‌کان خۆیان ئیخفال ئه‌کن ، وه‌ هه‌ر به‌ته‌مای دواترین پیغه‌مبه‌رن ، وه‌ به‌لایانه‌وه‌ وایه‌ که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام هه‌ر پیغه‌مبه‌ری عه‌ره‌به‌ .

ئیره‌دا ئه‌لتین به‌ خاوه‌ن نامه‌کان : ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری ئیسلام به‌ پیغه‌مبه‌ر ئه‌زانن با هه‌ر بۆ عه‌ره‌بیش بی ، خۆ نابج پیغه‌مبه‌ر درۆ بسکات ، وه‌ ئه‌م پیغه‌مبه‌ره‌ خۆی و قورئانه‌که‌ی فه‌رموویانه‌ که پیغه‌مبه‌ری هه‌موو جیهانیان ، وه‌ دواترینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه ، وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ریشی نازانن ، چۆن ئه‌بج دینی درۆزنیکی نه‌خوینده‌وار ، له‌دینی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران به‌رزتر و جوانتر و ته‌واوتر بی !!!

حُنَفَاءَ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، وَذَلِكَ دِينَ الْقِيَمَةِ (۵)
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ

وه لابدن له هموو بیروباوه پیکي خوارو ختیچ ، وه نویژ بکنو زهکات بدن ،
 وه نهمیه نایینی راسته، نهوانی که بی پروابوون له خاوهن نامو بت بهرسته کان
 وه بددل سهری بو دابنه وینن ، وه هموو گوفتارو کرداریکیان هر بو خوا ، وه
 له پیئی خوادابی ، وه پاک بی له همووشتیکی تر (حنفاء) لابدن له هموو بیرو
 باوه پیکي خراب (ویقیموا الصلاة) وه نویژی بهووش وگووش بکن (ویؤتوا الزکاة)
 وه زهکات بدن ودهست گیریوی هه ژاران و لیکه ماوان بکن (وذلك دین القيمة) وه
 نهمی که ووترا له خوا بهرستی و نویژو زهکات ، نایینی راست و دروسته ، واته
 نهمی که پیغهمبر فرمائی پیدان ، نیاتی هموو نایینیکی ناسمانی یه ، وه
 هموو لهم نهندازه دا بهشدارن ، جیاوازی یه کیان نه گمر بی له لق وپویایه ،
 که واپوو حق نی یه بلین : نهم نایینه نه عمل نایینه که ی خومانا جیاوازی یه کی وای
 نی یه ، چونکه نهم بی جیاوازی یه حق وایه بی بهوی پروا کردنیان نه که بهوی
 پروانه کردنیان .

به نئی پیغهمبری نیسلام دواترینی هموو پیغهمبری که ، پیش نو هرچند
 پیویست بسوایه ، پیغهمبری تازه نهات به دینینیکی تازه وه ، وه سردومی به
 نهندازه یه که گتیرایه وه له سردکشی ، له بهرته وه همیشه هل له دوی هل
 هل نه کهوت ، وه ماوه ی سردوم بو ، که دوی به پیغهمبره پروای نه بووی ،
 نه مرق به میان پروا بیی ، به لام که پیغهمبری نیسلام هات ، وه دهر گای پیغهمبری
 دوی نه داخرا ، نیتر نه وه هلله نه ما ، وه ماوه هه گتیرا ، نجا نهوی مسلمان ،
 وه نهم هلله بهر مه ندبوو ، نهوا بهختی یار ، وه باشرینی سردومه ، وه نهوی
 مسلمانیش نه بوو ، یا مسلمان بوو ، به لام بیروباوه پی گوپاو پستی هه کرد ، نهوا
 بهدبخت ، و هخراترینی سردومه ، وه کو نه فرموی (ان الذين كفروا) نهوانی که
 بی پروابوون به پیغهمبری نیسلام (من اهل الكتاب والمشرکین) له خاوهن نامو

فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ، أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ (٦)
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ (٧)
 جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ ، تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ،
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

له ناگری دۆزه‌خان تیا‌ئه‌مینه‌وه به‌تیجگاریی ئه‌وانه خراپترینی هموو دروست
 کراویکن (٦) ئه‌وانه‌ی که پروایان هیتا و کرده‌وه باشه‌کانیان کرد ئه‌وانه چاکترینی
 هموو دروست کراویکن (٧) پاداشی ئه‌وان لای په‌روه‌ردگاریان چند به‌هشتیکه که
 جیی دانیستن و مانه‌وه‌ن ، چند جوگه‌ تاو به‌ژیریا‌نا ئه‌روات ، تیا ئه‌مینه‌وه
 به‌تیجگاریی ، خوا لایان خو‌شنوودبوو ،

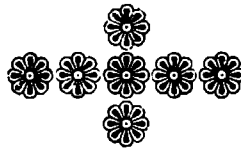
هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ره‌کان بو خوا (فی نار جهنم خالدين فيها) له ناگری دۆزه‌خا
 ئه‌مینه‌وه به‌تیجگاریی (اولئك هم شر البرية) ئه‌وانه خراپترینی هموو دروست
 کراویکن ، چونکه پئی پاستیان دیو به ئاره‌زوو لایان لادا ، وه پووناکی‌یان
 به‌دی‌کردو چاویان لای قووچان ، وه دواترین هه‌ل که بویان هه‌لکه‌وت له ده‌ستیان‌دا ،
 وه بوون به سه‌رمه‌شقی خراپی بو دوا‌ی خو‌یان .

له‌دوا‌ی ئه‌وه‌ی که باسی سزای بی‌پروایانی‌کرد ، نجا باسی پاداشی چاکان
 ئه‌کات ئه‌فهرمو‌ی (ان الذين آمنوا) ئه‌وانه‌ی که پروایان هیتا (وعملوا الصالحات)
 وه کرده‌وه چاکه‌کانیان کرد (اولئك هم خير البرية) ئه‌وانه چاکترینی هموو دروست
 کراویکن ، چونکه به دۆزینه‌وه‌ی پئی راست و دوا‌که‌وتنی ، ئاده‌میتی خو‌یان
 نیشان‌دا ، وه به‌ کرده‌وه‌ی باش و په‌ووشت و خووی چاکیان ، ده‌ستووری باشی و
 چاک‌کی‌یان راگرت له‌ناو کۆمه‌له‌دا ، وه خو‌شیان کرد به‌سه‌رمه‌شقی چاک‌کی بو دوا‌ی
 خو‌یان (جزاؤهم عند ربهم) پاداشی ئه‌وان لای په‌روه‌ردگاریان (جنت عدن تجرى من
 تحتها الانهار) چند به‌هشتیکه که جیی دانیستن و مانه‌وه‌ن که جوگه‌ تاوی زۆر
 به‌ژیریا‌نا ئه‌روات (خالدين فيها ابدا) تیا‌ئه‌مینه‌وه به‌تیجگاریی (رضي الله عنهم) خوا
 لایان خو‌شنوود بوو ، چونکه له سنووری شه‌رعو نایین نه‌چوونه ده‌ره‌وه ، وه له

وَرَضُوا عَنْهُ ، ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ (۸)

وه ئەوان لەو خۆشنوود بوون ، ئەمە بۆ کەسێکە که له خوا بترسی (۸) .

دەستووڕو باوی جیهانی سەرپێچی یان نەکرد (ورضوا عنه) وه ئەوانیش له خوا خۆشنوود بوون ، چونکه تا له جیهانا بوون بەدڵ مل کەچی یان کرد بۆ ئەو شانەیی که فەرمانیان پێ درابوو ، بێ ئەوەی که لەسەر شان و دلیان قورسو گران بێ ، لەپۆژی دواییشا ئەمەندە پاداش ئەدرێنەوه که هەرچی ناپەزایی بێ نەیان بێ (ذالك لمن خشي ربه) ئەم خۆشنوودی و پاداشه بۆ کەسێکە ، که له پەرورەدگاری خۆی بترسی ، وه له ترسی ئەو هیچ جۆره خراپەیه کی نەکردبێ بەلام ئەوانەیی که بەناو مسلمانن ، وه به دیمەن نوێژ نەکن و پۆژوو نەگرن ، وه دلیان پرە له قیین و کینەو فییزو ناپاکی له گەل مسلمانانا ، وه سەری زمان و بنی زمانیان درۆو دەلەسهو بوختان و دووزبانی یه . له گەل هەزارانا بەدەعیه و دەمارو ، له گەل گهوره و دەستدارانیشا ، وهك خاك وانە ، وه هەرچی ترسو بیمی خوابێ لەدلیانا نی یه ، ئەوانه بەم پاداشه ناگەن ، وه هەرگیز بەتەمای نەبن .

سُوْرَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا (۱) وَ اَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَنْفَعَالَهَا (۲)

سوورهی (زلزله) یه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

کاتیک زهویی هاته لهرزه به لهرزینی خوی (۱) وه زهویی هرچی شتی قورسو

گرانی (ناوی) هدی هه مووی فریدایه دهره وه (۲) *

سوورهی (زلزله) یه

مهدهنی یه ، ۸ نایه ته ، ۳۵ ووته یه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

زۆر له مسلمانه كان له سهره تاي ئيسلامه تي به وه ، وايرانه زانی كه خوا
ته ماشای خيرو چاكه ی كه م ناكات ، وه پاداشی له سهر ناداته وه ، وه گوناهی
بچكۆلهش ناخوینتته وه ، تۆله ی له سهر ناسینتی ، ئنجا بۆ لابردنی نهم بیروباوه
نهم سووره ته هاته خواره وه ، وه تی یه گه یانندن كه چاكه و خراپه و خيرو گوناه
هه رچهند بچوك بن ، فه رامۆش ناكزین ، وه پاداش و تۆله یان له سهر ئهدریتته وه ،
فه رمووی (اذا زلزلت الارض زلزالها) کاتیک زهویی له بهر نه مانی هتزی کیشنده ،
یا له بهر هدرشتیکی تر ، هاته لهرزه و جووله جوول به جوړه لهرزینیکی وا كه
شایسته ی قورسی و گوره یی زهویی یی *

دیاره کاتی كه زهویی له شوینی خوی ترازا ، خوشی له یه كه نه ترازی ، وه

هه رچی له ناویایی دهرته كه وی ، وه كو نه فه رموی (واخرجت الارض ائفالها) وه

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَالَهَا؟ (۳) يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا (۴) بَأَنَّ رَبَّكَ
أَوْحَىٰ لَهَا (۵) يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ (۶)

وه ئادەمىي لەو پۆژەدا ئەتى : ئەو زەوىي بۆ واى-ئىهات ؟ (۳) لەو پۆژەدا (زەوىي) دەنگك وباسى خۆي ئەگىرئەتەوه (۴) ، كه پەروەردىگارى تۆ (واي) سرووش بۆكردوو (۵) ، لەو پۆژەدا مەردومان ئەگەرئەتەوه بەپەراگەندەو پەشتويي تاكردهوى خۆيان نیشان بەردى (۶)

زەوىي ھەرچى شتى قورسو گرانى ناوىبوو ھەمووى فرىدايه دەرەوہ لە كانو نەوتو تاوو خەزنەو ھەزاران شتى تر •

وئەنى ئەمە زۆرجار ئەبەينو ئەبەين ، كه بوومەلەرزەي بەھىز ، شاخو كئوى لەت كرددووہ ، وه ئەوى لەناويا بووہ ، فرىداوہ تە دەرەوہ ، وەك لە سالى ۱۹۰۹م لە ئىتاليا كە بيريكي ئاگرين لە «قىزوف» ھەتقولا ، وه شارى «مەسینا» ي بەجارى قووتدا ، وه زەلامىكى تيانەھىشت •

بىگومان لەو حەلدا ئادەمىي ھەموو سەرسام ئەبنو ترسيان لى ئەنەشى ، وه ھەركەسە لەبەر خۆيەوہ ئەتى : ئاى ئەمە چى بوو ؟ وەكو ئەفەرموى (وقال الانسان مالها) ئادەمىي لەو پۆژەدا ئەتى : ئەو زەوىي بۆ واى بەسەرھات ؟ ، ئنجا (يومتذ) لەو پۆژەدا كە ئەمانە پوویدا ، زەوىي بە زباني حال (تحدث اخبارها) دەنگك وباسى خۆي ئەگىرئەتەوه بۆ مەردومو تى ئەگەيەنى كە ئەم جوولە جوول و ترازانى ، سەرھەتاي پۆژى دوايى و جىھان و ئىران بوونە ، وه ئەو چۆن ئەتى يەي كە بەسەريا دى ، لەبەر ئەو شتانە نىيە كە تا ئىستا خوا دايناوہ بۆ وئستانى زەوىي ، بەلكو (بان ربك اوحى لها) لەبەر ئەو يە كە پەروەردىگارى تۆ واى سرووش بۆكردووہ كە وئىران بىي ، وه ھۆيەكى بۆ پەخساندووہ ، وەكو ئەمانى ھىزى كىشندە ، يا لى كەوتنى ئەستىرەيەكى گەورە تر بىي لەخۆي ، ئنجا (يومتذ) لەو پۆژەدا كە ئەمانە پوویدا ، وه ئەم جىھانە رىك و پىتەك تىك چوو ، ديارە ئەو حەلە پۆژى دوايى دەست بىي ئەكات ، وه جىھانئىكى تر دىتە پىتەوہ بە خۆي و دەستووور و باوى يەوہ ، وه ھەرچى مەردوو ھەيە زىندو ئەبەنەوہ ، ھەركەسە چاوە پوانىي بەرى كردهوى خۆي ئەكات ، وەكو ئەفەرموى : لەو پۆژەدا (يصدر الناس اشأتا ليروا اعمالهم) مەردومان ئەگەرئەتەوه

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا، يَرَهُ (۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (۸)

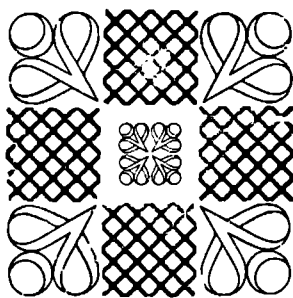
ئىجا ھەر كەس ئىك بەقەد ھەرە ووردىيلەيك چاگەى كوردېئى ئەى بىنئىتەو (۷) وە ھەر كەس ئىك بەقەد ھەرە ووردىيلەيك خرابەى كوردېئى ئەى بىنئىتەو (۸)

بە پەشتووى و پەرشو و بلاووى بۆ ئەوھى كە بەرى كوردەوھى خۆيان نىشان بەرئى (فمن يعمل مثقال ذرة خيرا ، يره) ئىجا ھەر كەس ئىك بەقەد ھەرە ووردىيلەيك چاگەى كوردېئى لەجىھانا ، ئەمرو بەرە كەى ئەبىنئى ، مەسئمان بئى يا بئى پروابئى ، واتە چاگەى ھىچ كەس ئىك وون نابئى ، وە ھەموو كەس ئىك لەسەر كوردەوھى چاگەى خۆى پاداشئى ئەدرئىتەو ، با بئى پرواش بئى ، وەك لەسوورەى «انبىاء» دا ئەفەرموئى «ونضع الموازين القسط ليوم القيامة فلا تظلم نفس شيئا ، وان كان مثقال حبة من خردل اتينا بها وكفى بنا حاسبين» (۱) ، خولاسە خاوەن نامەيك سەدھەزار خواپەرستى بكات لەسەر دىنى خۆى بەھرەى ئى وەرنەگرتئى لەرؤژى دواى دا چونكە بناغەى پرواكەى تەواو نىيە ، بەلام ئەگەر بۆ خوا وە لەرؤى خوادا دەستگىرووى ئى قەوماوئىكى كرد ، خوا پاداشى ئەوھى ئەداتەو .

شىخ محمد عبده ئەفەرموئى : بەلام ئەوھەندە ھەيە چاگەو خىرى بئى پروا ھەرچەند قازانجى بئى بۆ بئى پرواكە ، وە بارى گوناهى سووك بكات ، بەلام گوناهى بئى پرواى بەكەى ھەرگىز لانابات ، وە لەسەر ئەم گوناهە زلەى بە ئىجگارى ئەمئىتەو لەسزادا ، ئەو ئايەتەنى كە ئەفەرموون خىرو چاگەى بئى پروا لەناوئەچئى و با ئەبىيات ، مەنەى واىە كە لەسزەى بئى پرواى پزگارى ناكات ، نەك ھەر ئى بەھرەمەند نابئى (ومن يعمل مثقال ذرة شرا ، يره) وە ھەر كەس ئىك بەقەد ھەرە ووردىيلەيك بەدى كوردېئى ئەى بى نئىتەو ، با مەسئمانئىش بئى ھىچ شئىك گوناح

(۱) واتە ترازووى راست و دروست دائەنئىن لەرؤژى دواى دا ، وە ھىچ كەس ئىك ھىچ جۆرە ستمئىكى ئى ناكرتئى ، وە ئەگەر (كوردەو) بەقەد دانەى خەرتەلەيك بئى ئەبئىنئىن ، وە تەنبا زانئىنى ئىمە بەسە بۆ ھەموو پەرسىنەوھەك .

ناشۆریتەوه ، تۆبەى بەراستىيى ئەبىن ، ھەموو گوناحتىكىش ۋە ئەبىن تۆلەى ناگرى
 دۆزەخ بىن ، بەلكو گوناحى گەورەى وا ھەيە ئەبىن بە مایەى چوونە دۆزەخ ، ۋە
 گوناحى بچكۆلەى واش ھەيە كە ئەبىن بەھۆى نزمىيى پاىە ، لەچاۋ يەككىتىرا كە
 ئەو گوناحەى نەبووبى .

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَنْعَادِيَاتٍ ضَبْحًا (۱) فَأَلْمُورِيَّاتِ قَدْحًا (۲) فَأَلْمُغِيرَاتِ صُبْحًا (۳)

سوورهی (عادیات) ه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

سویند به ئه‌سپانی تاودهر (که ئه‌پریمینن) چۆن پرهمیه‌ك (۱) وه به ناگر هه‌نگیرسینه‌ران له‌بهرد به‌نانی سمیان (۲) وه به (ئه‌سپانی) هیرش‌به‌ران له‌به‌یانیا‌نا (۳)

سوورهی (عادیات) ه

مه‌ککی‌یه ، ۱۱ ئایه‌ته ، ۴۰ ووتیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

خوا له‌م سووره‌ته‌دا سویند ئه‌خوات به‌شتیکی گرنگی وا که نیشانه‌ی زیندویتی گه‌ل و کۆمه‌ته‌یه ، وه ههر گه‌لیک تا زیندوو تر یێ باشتر په‌سه‌ندی ئه‌کات و به‌ ته‌گی‌یه‌وه ئه‌به‌ی ، وه تا بێ‌نرخ‌بێ ، به‌بێ‌نرخ‌ی ته‌ماشای ئه‌کات ، که ئه‌و شمش سواریی و پاگرتنی و وواخی چاکه ، ئه‌فه‌رموی (والعادیات ضجاً) سویند به‌و ئه‌سپانه‌ی که به‌تاو دێن و ده‌چن و ئه‌پریمینن له‌کاتی جه‌نگ‌کردن له‌گه‌ل دوژمنانی نایین و نیشتمان (فالْمُورِيَّاتِ قَدْحًا) ئنجا ناگر هه‌ل‌گیرسینه‌رن له‌کاتی پرتاوا به‌نال و بزما‌ری ژێر سمیان که به‌توندی له‌بهرد ئه‌که‌وی (فالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا) وه هه‌لمه‌ت‌به‌رن

فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا (۴) فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا (۵)

که به‌وه تەپوتۆز ھەل ئەستىن (۴)، ۋە بەو تەپوتۆز ھەو ، خۆيان ئەدەن بەناو ھەپراستی
کۆمەلى دوژمنا (۵)

لەدەمەدەمى بەيانىانا بۆ سەر دوژمن (ھاثرن بە نقا) ئنجا بەو پرتاۋو ھەتمەتە لە
بەيانىانا تەپو تۆز بەرپا ئەكەن (فوسطن بە جمعا) ۋە بەو تەپوتۆز ھەو خۆيان
ئەدەن بەناۋ جەرگەمى كۆمەلى دوژمنا ، ۋە بەرشو بلاويان ئەكەن ھەو .

خوئا سویندى خوارد بەو ئەسپانەى كە ئەم سىفەتەنەيان بېنى ، ۋە ئەم
كردەوانەيان كرىپى ، بۆ ئەۋەى بەرزيان بىكەت ھەو لەپىش چاۋان، ۋە خۆشەويستيان
بىكات لەدنى مستمانانا ، تا ھەوول بەدەن لەمنالى ھەو بۆ پارگرتنى وولاخى چاكو
فېربوونى سۈارىپى و بېدارىپى ۋە ھەتمەتو شەبەيخوونو جەنگ كەردن لەگەل دوژمناى
ئايپنو وولاتدا ، ۋە بېن بە قۆلىكى بەھىزو ئەندامىكى ئىيش كەرى بەكەك لە
كۆمەتەدا ، ۋە بتوانن لەرۆۋى ھىرشەينانى دوژمنا بچن بە گزيانا ، ۋە بەرھەلستى
زۆرو ستمەيان بوپستىن .

لەم نايەتەۋە ، ۋە لەباسى ئەسپ ، بەتايبەتى لەتايەتى : «واعدوا لهم
ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل ترهبون به عدو الله وعدوكم/ انفال/ ۶۰» (۱)
دەرئەكەۋى كە ئايىنى ئىسلام تا چ ئەندازە ھەك سۈارىپى و وولاخ پارگرتنى مەبەستە ،
ۋە ئەپەۋى كە گىمانىكى ۋەرزىش و لاۋچاكى و نازايى و ئىيشكەردن ھەوولدانو
كۆلنەدان لەناو مستمانانا بلاو بېتەۋە ، ۋە ھەموو كەسەك بە خويندەۋارو
نەخويندەۋارو بېيرو جوانو ژنو پياۋەۋە ، مەردىكى ئازاي چالاكى وورىپى
ئىيشكەرى داناي قالى دەرھاتوۋى نەبەزى جەنگاۋەرىپى بۆ پۆۋى رەشو تەنگانە .
زۆر نەنگو بەدناۋى ھە بۆ گەلىك كە ئەم قورئانە بەرزە ، نامەى ئايىپى و
سەرمەشقى رەۋوشتو خوۋى بېنى ، كەچى سۈاربوونى وولاخى بەلاۋە شتىكى
بېنرخ بېنى ، تا ھەرچى وولاخى رەسەنەيان بوو بەرەبەرە ھەموو پۆين بۆ وولاتى
(۱) واتە چى تان لەدەست دى ئامادەى بىكەن لەچەك و لەئەسپى بەستراۋەى رەسن ،

تا دوژمناى خواتانو خۆتانى بېن بترستىن .

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ (٦) وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ (٧) وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ (٨) أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ (٩) وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ (١٠) إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ (١١)

بەرەستى ئادەمىي بۆ پەرورەردىگارى ناسوپاسە (٦) ۋە خۆى لەسەر تەم ناسوپاسىيە ئاگادارە (٧) ۋە ئادەمىي بۆ خۆشەويستى مالى دىنيا زۆر بەگىيرە (٨) ئايا نازانى كاتىك كە مردووى ناو گۆپەكان زىندووكرانه ۋە (٩) ۋە ئاشكرا بووپازى ناو دلان (١٠) بى گومان پەرورەردىگارىيان لەو رۆژەدا ئاگادارە بە كرده ۋەيان (١١)

بىگانان ، ۋە خۆيان سوارىيان ئەبىرچوۋە ۋە ، واتە سويند بەو ئەسپانەى كە باس كران (ان الانسان لربه نكنود) بى گومان ئادەمىي ناسوپاسە بۆ پەرورەردىگارى خۆى ، لەسەر ئەو بەھرانەى كە پىي داۋە ، چونكە بەشى زۆرى ئادەمىي لەگەل كەوتە خۆشىيە ۋە ، ئىبىر پابوردووى لەبىر ئەچىتە ۋە ، ۋە ئاگاي لەباشەرۆژ نامىنى ، نازانى لەمەولا چى دىتە رىي ، تا خۆى لى بپارىزى ، ۋە ھەروا بە سەرخۆشى ئەمىنئەتە ۋە ، تا رۆژگارى ناھەموار بە سىخورمەى خۆى بىدارى ئەكاتە ۋە لەخەوى بى ئاگايى ئىجا ئەو دەمە ، پىر بەدل پەشىمان ئەبىتە ۋە ، ۋە دان بە ھەتەكەى خۆيا ئەنى ، بەلام چ سوود ، ۋە كو ئەفەرموى (وانه على ذلك لشهيد) ۋە ئەو لەسەر ئەو ناسوپاسىيەى شاھدە ، ۋە ئەزانى كە ھەلى لەدەست خۆى داۋە (وانه لىب الخىر لىشدىد) ۋە ئەو لەخۆشەويستى دىناو پارە پەيدا كىردنا زۆر بەگىيرو نووزە درىزە ، كەچى بۆ نىشى چاكە ناتەوانو بى ھىزە (افلا يعلم) ئايا نازانى ئەو سىپلەى بى نەزانە ؟ (اذا بعثر ما فى القبور) كاتىك كە زىندووكرانه ۋە مردوى ناو گۆپەكان (وحصل ما فى الصدور) ۋە ئاشكرا كرا رازى ناو دلان (ان ربهم بهم يومئذ لىخبر) خۆى ئەوان ئاگادارە بە گوفتارو كىردارىيان ، واتە تۆلەيان لى ئەستىنى .

تەم تەبىرە ۋەك ئەو ۋەيايە كە بە يەككە بلىتت لىرووى ھەرەشە ۋە كە

ئىشىكى خراپى كىردىنى : ئاگام لىتە .

سُوْرَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْقَارِعَةُ (۱) مَا الْقَارِعَةُ؟ (۲) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ؟ (۳)

سوورەى (قارعه) یه

به ناوی خوای بهخسندەى میهرە بان

پۆۆی داچله کینهەر (۱) ناخۆ چۆن بى ئەو پۆۆه؟ (۲) تۆ چووزانیت ئەو پۆۆه چى یه؟ (۳)

سوورەى (قارعه) یه

مەككى یه ۱۱ ئایه تە ، ۳۱ ووتە یه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای بهخسندەى میهرە بان

(القارعة) قارعه : ناویکه له ناوه کانی پۆۆی قیامت وهك «حاقة» و «صاعقة» و «طامة» و «غاشية» ، ئەو پۆۆه ناوبراوه بهم ناوه چونکه هەرچی دڵ ههیه لهو پۆۆه دا تیا دا ئه چله کى و ئه كهوێته گورپه گورپ ، وهك بکوترێته وه بهشتیکى رهقى قورس یهك لهسهریهك وایه ، واته ئەو پۆۆی دواى یه که هەرچی دڵ ههیه دای ئەخوڕیبتى به شاخه و شریخهى خۆی ، ئنجا بۆ نیشان دانی سامو گهورهیى ئەو پۆۆه ، فهرمووی (ما القارعة) ناخۆ چۆن بى ئەو پۆۆه ؟ واته ئەوهنده به سامه کس نازانى چۆنه ، دووباره بۆ نیشان دانی گهورهیى ئەو پۆۆه فهرمووی (وما ادراك ما القارعة) تۆ چووزانیت ئەو پۆۆه چى یه ؟ واته کس نازانى چۆنه تا نهی بینى ، ئنجا باسى

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ (۴) وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ
الْمَنْفُوشِ (۵) فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ (۶) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (۷)
وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ (۸) فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ (۹) وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ (۱۰)
نَارٌ حَامِيَةٌ (۱۱)

پۈۋىتكە مەردومان ۋەك پەپوولەى پەراگەندە بلاۋئەبنەۋە، ۋە شاخەكان ۋەك
خورىي شىيكر اوەيان لىدىكى، ئىنجا ئەۋى كىشى قورس وگران بىنى، ئەۋا ئەۋ
كەسە لەگۈزەرانىكى پەسەندا ئەبىنى، ۋە ئەۋى كىشى سووك بىنى، جىزى ئەۋ
«ھاۋىە» يە، تۆ چووزانىيت «ھاۋىە» چىيە؟ (۱۰)، ئاگرىكى ھەنگىرساۋە (۱۱)

ھىندىك لەچۈنئىتى ئەۋ پۈۋەمان بۆ ئەكات ، ئەفەرمۈى : ئەۋ پۈۋە (يۈم يۈم
الناس كالفراش المبعوث) پۈۋىتكە مەردوم ۋەك پەپوولەى پەرش و بلاۋ ، سەرگەردان
ئەبىن ، نازانن چىيەكن ، ۋە چىيان بەسەردى ، ۋەك لەئايەتىكى ترا ئەفەرمۈى
«كانهم جراد منش» (۱) ، (وتكون الجبال كالعهن المنفوش) ۋە كىۋەكان ۋەك خورىي
شىيكر اوەيان لىدىكى كە بە بايەكى سووك بلاۋ ئەبىتەۋە ۋە ئەچن بە ھوۋادا ، ديارە
ئەۋ ھەلە سەرەتاي پۈۋى دوايىيە ، كە ھەموو كەستىك كىرەۋەى خۈى تيا دىتەۋە
بىنى ، ۋەكو ئەفەرمۈى (فاما من ثقلت موازينه) ئىنجا ئەۋ كەسەى كىشانەى قورس و
گران بىنى ، ۋە لە ترازوۋى پۈۋە مورك «قەدرو اعتبار» دا سەنگىين و بەنرخ بىنى
(فہو في عيشة راضية) ئەۋا ئەۋ كەسە لەگۈزەران و پابواردىكى وا خۈشا ئەبىنى ،
كە خۈى پەسەندى بكات (واما من خفت موازينه) ۋە ئەۋ كەسەى كە سەنگى و كىشى
سووك بىنى ، ۋە لە ترازوۋى پۈۋە موركدا بىنرخ بىنى (فامہ ھاۋىە) جىگای ئەۋ
«ھاۋىە» يە (وما ادراك ماهية) تۆ چووزانىيت «ھاۋىە» چىيە ؟ (نار حامية) ئاگرىكى
ھەنگىرساۋە كە دۈزەخە .

ئەم تەبىرى سووكى كىشانەيە ، ۋەك ئەۋە وايە كە بەيەكىك بلىيت :
فيسار كەس پياۋىكى سەنگىين و گرانە ، يا عيارىكى قورس يا سووكى ھەيە ، واتە

ئەگەر گەردەوھى شىيرىن و جوانى لەوانە بىن بخرىتە تاي ترازووھو و بکیشرى قورس دەرئەچى ، يا سووک دەرئەچى . ھەر لەجىھانا ئەوانەى گە شەرم لەخوا و لەکۆمەلە نەکن ، وە لەھىچ خرابەيەك خۆيان نەگىرئەو ، وە لەھىچ چاکو پياوھتەيەکا بەشدار نەبن ، وە شتى پەستيان بىن نەنگ نەبىن ، ئەوانە لەناو مەردوما لەپووش بىرئەچ سووکتر و بىن نرخترن ، ئىجا ئەم جۆرە کەسانە لەپوۆژى دوايى ، وە لەبەر بارەگای خۆي گەورەدا ئەبىن چ نرختىيان بىن ، ديارە گەلنى بىن نرختن ، وە ھەرچى سەنگىنى و گرانى بىن لەترازووى خوادا نىيانە ، قورئان خۆي ئىشارە بۆ ئەم مەعنايە ئەکات لەسوورەى «کەف»دا کە ئەفەرموى : «فجبتت اعمالهم فلا نقيم لهم يوم القيامة وزنا» (۱) .

ئادەمىيە بە ئادەمىيەتى خۆيەوھ لەجىھانا گەلنى جۆرە ترازووھى ھەيە ، ھىندىكىيان قورسى و گرانى و ، ھىندىكىيان ساردىي و گەرمى و ، ھىندىكىيان تەپرى و ووشكىي ھەوا و ، ھىندىكىيان بەرزىي و نزمى و ، ھىندىكىيان سستى و خىرايى بىن ئەکیشرى ، کەوابوو با لەپوۆژى دوايشا خوا چاکىي و خرابىي و دىپاکىي و دىپىسى مەردوم بە خۆيان و بە ئەندازەى زۆرو کەمىيانەوھ نىشانى مەردوم بەدات و بۆي بکىشى بەجۆرە کىشانىک کە ھەر خوا خۆي ئەزانى ، ئىمە کە مسلمانىن ئەبىن پىرومان بىن کە بە قەد سەرى موويەك چاکو خرابە لەخوا وون نابىن ، وە ھەرکەسىک ھەرچىكى بىن لەگەردەوھى چاک يا خراب ، بەپىنى ئەو ، پاداش ئەدرىتەوھ ، وە بەقەد سەرى موويەك ستمى لىن ناکرى .

(۱) واتە ھەرچى گەردەويان ھەيە ، ھەمووى بوو بەھىچ ، وە ھىچ نرخت و سەنگىنىيەكىيان ئادەمىيەتى لەپوۆژى دوايىدا .

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

أَلْهٰكُمُ التَّكْوِيْنُ (۱) حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ (۲) كَلَّا! سَوْفَ تَعْلَمُونَ (۳) ثُمَّ كَلَّا! سَوْفَ تَعْلَمُونَ (۴)

سوورە (تکاثر)

بە ناوی خوای بەخشندەى میهرەبان

ئىتوھى بىن ئاگا کردووھ شانازى تان بە زۆرى سامانەوھ (۱) تا ئەمرن و ئەچن بۆ
گۆرستان (۲) وا مەكەن ! لەمەولا تى ئەگەن (۳) دووبارە وامەكەن ، لەمەولاتى ئەگەن (۴)

سوورە (تکاثر)

مەككىيە ، ۸ ئايەتە ، ۲۸ ووتە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بە ناوی خوای بەخشندەى میهرەبان

(الهاكم التكاثر) ئىتوھى خەرىك کردووھ شانازى کردنتان بە زۆرى دارانى و
سامانەوھ ، واتە ھەموو ئاواتىكتان ھەر ئەوھىيە كە لەيەكتىرى دەولەمەند ترو
دەستدار تر بن ، وھ شانازى پىتوھ بەكەن بەسەر يەكتىرى دا ، وھ ئەمە لايداوون لە
خزمەتى تىكرايى و دەست پىشكەرى لەچاكەو يارمەتى دانا (حتى زرتم المقابر) تا
ئەمرن و ئەبن بە گۆرئىشىن ، واتە تەمردن ھەر خەرىكى ئەم جۆرە شتانەن ، وھ
وا ئەزانن كە مەبەس لەژيان ئەوھىيە (كلا) وانى يە ، بەلكو مەبەس لەژيان يارمەتى و
ئىشى باش و خزمەت كردنە ، ئىجا ئەگەر وا نەكەن (سوف تعلمون) لەمەولا تى ئەگەن
كە چىتان بەسەردى .

لەبەر ئەوھى كە ئادەمىي لەم رووھە زۆر بىن ئاگايە ، وھ ھەوس و ئارەزوو
پەردەى ھىناوھ بەسەر چاوو دئيا ، بۆيە ئەم ووتارەى دووبارە كەردوھ ، فەرمووى
(ثم كلا) دىيسان ئەتىم پەشىمان بەنەوھ لەم بىن ئاگايى يە (سوف تعلمون) لەمەولا

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَتِيمِ (۵) لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ (۶)

وانی‌یه (وه‌کو خۆتان ئەیزانن) ئەگەر (ئەنجامی خۆتان) بزانیایه بەزانیانکی
بەپراستی (وابی‌ئاگما نەبوون) (۵)، بی‌گومان دۆزەخ ئەبیینن (۶)

تێ ئەگەن که خرابتان کردوو •

ئەم پارە پەرستانە هەرچەند ، یەکیکی خێرخوا بەسەریانابی و نامۆژگاریان
بکات ، وەسەرەنجامی کردەووەکی خۆیانیان تێبگەینێ ، ئەوان وانیشان ئەدەن که
ئەمانە هەمووی ئەزانن ، وە لەوسەری دێنەو ، ئنجا خوا بەدرۆیان ئەخاتەو ،
ئەفەرموی (کلا) وانێ یە وەکو خۆتان ئەتین ، وە ئەوێ که ئەیزانن گومانیکەو
هیچی تر، ئەویش کاتیک بیرتان ئەکەوێتەووە که تووشی چورتیک یا نەخۆشی یەک
بین ، یا دۆستیکي خۆشەویستان بمرئ و لەبەر چاوتان بکری بەژێر گەلو ،
گومانیش وەک بئمی سەر ئاو وایە ، بایەخی پێنی یە ، چونکە ئەو گومانە تا هەیه
پووچە ، که ئەما ئەبێ بەهیچ ، بەلام ئەوی که بایەخی پێبێ، زانیانی پاستەقینەیه،
ئەو زانیانی که لەگەڵ بیرو باوەرا تیکەلە ، وە لەسەر بناغەو بنیاتە ، مەردوم که
پایە زانیانی گەشت بەم ئەندازەیه ، نییتر لغاوی خۆی لەدەست بەرنابن ، وە
لەسنووری خێرخواهی و خزمەت‌گوزاری ، ناچیتە دەرەو ، وە لەجیاتی ئەم
رۆدی و پارە پیسی یە بەخزمەتی تیکرای یەووە خەریک ئەبێ ، وە سەروماتی خۆی
بەخت ئەکات لەرئی قازانجی گشتی دا، وەکو ئەفەرموی (لوتعلمون علم‌الیقین) ئەگەر
ئەنجامی کاروباری خۆتانتان بزانیایە بەزانیانکی بەپراستی ، لەپیناوی دنیاواری دا
هیچ چاکە یەکتان لەدەست ئەئەدا •

ئنجا باسی هیندیک لەنازاری ئەو کەسانەمان بۆ ئەکات لەرۆژی دواپی دا ،
ئەفەرموی (لترون‌الجیم) سویند بەخوا دۆزەخ ئەبیینن ئەی بەدکرداریینە •

لەبەر ئەوێ که زۆرکەس خۆی بەسەلمان ئەزانی ، وە وا ئەزانن که برۆی
بەرۆژی دواپی هەیه ، وە هەمیشە دئخۆشی خۆی ئەداتەو بە لیخۆشبوونی خوا ،
چونکە بە ناو مسلمانە ، با لەهیچ گوناھیکیش نەسلەمیتەو، وە هەموو کردەو یەکی

ثُمَّ لَتَرُونَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ (۷) ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ (۸)

دوو بارە بەچاوی راستەقیینە ئەى بیینن (۷) لەپاشا لەو رۆژەدا پرسیاری ھەموو بەھەرە یەکتان لێ ئەکرتی (۸)

پێچەوانەى فەرموودەى قورئان بێ ، خێرا خوا بیروباوەرەکەى بردنە دواوە ، بە ووتنەوہى ھەرەشەکەى پێشوو ، فەرمووی (ئەم لێروئە عین الیقین) سویند بە خوا دوو بارە بەچاوی خۆتان ئەبیینن کە ئەچنە دۆزەخەوہ ، کەوابوو لەخوا بترسن ، وە لەسنووری مەچنە دەروہ ، وە ئەو مائەى کە بە دەستانەوہیہ ، بەمائى خواى بزائن ، کە بە سپاردە «امانە» لای داناوون ، بەشى خۆتان و مال و منائتانى لێخەرج کەن ، ئەوییکەى تری بەخت بکەن لەخزمەتى خواو ھەزارانا •

دیسان ھەرەشە یەکى تریان لێ ئەکات، ئەفەرموئی (ئەم لێسألن یومئذ عن النعیم) سێ بارە سویند بەخوا پرسیارتان لێ ئەکرتی لەرۆژى دواى دا ، لەو دارایی یەى کە لە جیھانا شانازیى تان پێوہ ئەکرد : ئایا چۆنتان دەستکەوتووہ ؟ نەپێى شەرەوہ یا لەپێى شەیتانەوہ ؟ وە چۆنتان بەخت کردووہ ؟ لەپێى خوادا یا لەپێى ئارەزووی خراپا ؟ ئیجا ئەگەر لەپێى شەرەوہ پەیدا نەکراپن ، وە بەپێى فەرموودەى خوا خەرجتان نەکردبێ ، ئەو ھەلە خۆشیی بەکەیتان لێ ئەبێ بەتالاوو زووخوا •

سوورەى (عصر) ە

مەككىيە ، ۳ ئايەتە ، ۱۴ ووتەيە

بسم الله الرحمن الرحيم

بەناوى خواى بەخشندەى مېھرەبان

لەھەموو شت بەنرختر لەجېھانا ، كاتە ، چونكە ژيان خۆى ھەر زنجىرەيەكە لەكات ، ھەر ھەناسەيەك كە پۆى ، ناگەریتەوھ كەوابوو ھەرچىكى تيا بەكەيت لە كارى بەكەتك ، بۆت ئەمىنیتەوھ ، كە تياشيا نەكەيت لەكەيست نەچى ، زۆرچار ئىيشكردنكى كەم ، بووھ بەمايەى دەستكەوتىكى زۆر گەورە ، يا ھەوولدانى يەكەك ، يا چەندكەستىك ، لەچەند دەمىكا ، بووھ بەمايەى زىندوووبونەوھى گەلىكى مردوو ، يا بىيرگردنەوھى ھەلكەوتووئەك بووھ بەمايەى خۆشىو حسانەوھەيەكى ھەموو كۆمەلى ئادەمىي ، لەبەرئەوھ كات ، لای مەردومى تىگەشتوھ ، لەھەموو شت بەنرخترو بەپىز ترە ، ھەمووشتىك ئەگەر قەزاكردنەوھەيەكى بىن ، كات ھەرگىز قەزا ناكریتەوھ ، ھەرساتىكى كە لەدەستچوو جارىكى تر ناگەریتەوھ .

بەپراستىي ئەو دەستمايەيەى كە تىكۆشەر كۆى نەكاتەوھ لەژيانيا ، كۆمەلەيەكە لەكات كە ئەبى بەزىر كە ئەگونجى بۆ ھىندىكى تر بىن بەدووكلەى جگەرە ، يا بە پرخەى خەو يا بەيارىي چايخانەكان ، يا بە چەقەو قەسكردنى بېھوودە ، يا بە گەپرانو ھاتوچۆى خۆپايى .

گەلانى خواپىداو – چونكە لەمە گەشتوون – يەكھەناسە لەكاتيان لەدەست نادەن ، چونكە بەلايانەوھ واىە كە كات وەك ئىكسىير واىە ، مىسى قەلب نەكات بە زىر ، ھەزار دەولەمەند نەكاتو نەخوئىندەوار نەكات بەخوئىندەوارو ھەزاران شتى بەكەلكى تيا ئەدۆزىتەوھ ، وھ ھەزاران شتى بەفەپرى تيا دروست نەكرى .

گەلى بەدبەختى نەخوئىندەوارىش ، كاتى ، لەتەنەكەى ژەنگاوىي لەلا بىنرخترە ، بەلكو بەدوومنى خۆى ئەزاننى ، وھ ھەمىيشە نەيوئى بى كوژى ، لەگەل

سورة العَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَ الْعَصْرِ (۱) إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ (۲) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ

سوورهی (عصر) ه

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

سوئند به‌کات (۱)، ئاده‌می له‌زیانا‌یه (۲)، مه‌گهر ته‌وانه‌ی که بر‌وایان هیناب‌ی و کرده‌وه
باشه‌کانیان کردب‌ی ،

ئه‌میشه زۆر کهس جنیو ئه‌ده‌ن به‌کات ، وه وانیشان ئه‌ده‌ن که پۆژگار خرابه ، وه
ئه‌لئێ پۆژی ره‌ش ، یا کاتی به‌د ، یا ساتی شووم ، له‌گه‌ل ئه‌میشه که کات هیچ
جۆره گونا‌ه‌یکێ نی‌یه ، گونا‌ه ئه‌گهر بب‌ی هه‌ر هی خۆمانه ، که در‌ئغو کۆتا‌ه‌ی تیا
ئه‌که‌ین وه به‌ فیرو له‌ ده‌ستی ئه‌ده‌ین ، ئنجا بۆ لابردنی ئه‌م بیره‌ نا‌قۆلا‌یه
وه بۆ ده‌رمانی ئه‌م ده‌رده کوشنده‌یه ، خوا ویستی بیرو‌ه‌وشمان پاک‌ئیش‌ی
به‌لای کاتا ، وه نرخ‌یکێ زۆری بداتی ، به‌م ره‌نگه سوئندی پ‌ن‌ب‌خوات ، تا تیمان
بگه‌یه‌نتی که کات سه‌رچاوه‌ی هه‌موو خۆش‌یی و خۆشه‌ختی‌یه‌که ، فه‌رمووی (والعصر)
سوئند به‌کات (ان الانسان لفي خسر) هه‌رچی ئاده‌می گه‌وره‌و ته‌واو هه‌یه ، که له
منال‌یی ت‌ن‌په‌ری‌یی ب‌ن ، وه هۆش و گۆشی له‌ج‌نی خۆی ب‌ن ، له‌زه‌ره‌رو زیانا‌یه (الا
الذين امنوا) مه‌گهر ئه‌و که‌سانه‌ی که بر‌وایان هیناب‌ی (و عملوا الصالحات) وه
کرده‌وه چاکه‌کانیان کردب‌ی ، واته بر‌وایان بب‌ی به‌چاکه‌و خرابه ، وه له‌یه‌کیان جیا
بکه‌نه‌وه ، وه‌ک له‌ئا‌یه‌ت‌یکێ ترا فه‌رمووی «و صدق بالحسنی» وه بزانی که خوا‌یه‌کی
داد‌پرس هه‌یه ، له‌کرده‌وه‌ی چاک خۆش‌وو‌دو له‌کرده‌وه‌ی خراب ناپاز‌ی‌یه ، له‌پاشا
ئه‌م بر‌وا‌یه‌یان گه‌یشتیته‌ پایه‌یه‌ک نه‌یه‌لئ لغاوی هه‌وس و ئاره‌زوویان له‌ده‌ست

وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ ، وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ (۳)

وہ نامۆزگارىيە يەكترىيان كىردىن بەتايىنى راست ، وە نامۆزگارىيە يەكترىيان كىردىن بەخۆپراگرتن(۳)

بەربىن ، وە كارىك نەكەن كە رىكى پرواين نەبىن ، وە زيان بەكەس نەگەيەنن و لە كىردەوہى چاك دوا نەكەوون ، وە بەم رەنگە سەرانسەر قازانچىن بۆ خۆيان و كەس و كارو گەلو وولاتيان ، بەلكو بۆ ھەموو ئادەمىي .

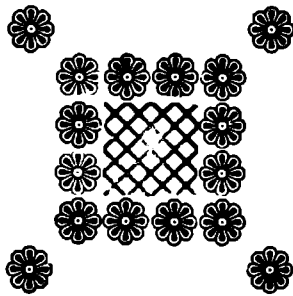
ھەر لە كىردەوہى چاكە ، بانگ كىردنى مەردوم بۆ ھەق پەرسىي و نامۆزگارىيان بۆ سەبر و خۆپراگرتن ، ئىنجا لە بەرئەوہى كە ئەم دوو رەووشتە جوانە ، مايەي ھەموو خۆشىي و خۆش بەختى يەكە ، وە سەرچاوەي ھەموو كارىكى باشە ، بۆيە بەتايىبەتتى ناوي بىردن و فەرمووي (وتواصوا بالحق) وە نامۆزگارىيە يەكترىيان كىردىن بەگرتنى رىي راست و دروست (وتوصوا بالصبر) وە نامۆزگارىيە يەكترىيان كىردىن بەخۆپراگرتن لەبەر ھەموو بارىكى پۆزگارار ، نەخوازەلا ئەو نازارو سزايانەي كە لەپىگاي نامۆزگارىيە دا تووشيان ئەبىن ، واتە مەرجى پىزگار بوون لە زەرەرزىيانى ھەردو جىھان ، ئەوہى كە مەردوم راست پەرسىت بىن ، وە لەگوفتارو كىردارى راست لاندات ، وە خاوەنى سەبر و خۆپراگرتن بىن لەبەربارى پۆزگارار ، بەرەنگىكى وا كە لەترسى خوا لەفەرموودەو فەرمىانى ، وە لەدەستوورو باوي نەچىتە دەرەوہ ، لەپاشا ئىنجا بانگى مەردوم بىكات بۆ راست پەرسىي و خۆپراگرتن ، وە نامۆزگارىيان بىكات لەسەر ئەم دوو رەووشتە بەرزە ، وە لەم رىگايەدا ھەموو نازارو ناخۆشى يەك بچەئى .

لەم ئايەتانەوہ دەرئەكەوي ھەروەك پىويستە لەسەر مەردوم كە راست پەرسىت و خاوەن سەبر بىن ، پىويستىشە لەسەرى كە نامۆزگارىيە مەردوم بىكات لەسەر ھەق پەرسىي و خۆپراگرتن لەبەر بارى پۆزگارار ، وە ھەر كەسىك - با خۆشى راست پەرسىت و خاوەن سەبر بىن - كە نامۆزگارىيە مەردوم نەكات لەسەر ئەم دوو رەووشتە بەرزە ، ھەر زەرەرمەندو مال و ئىرانە .

ئەم سوورەتە بەم كورتى يە ھەموو كەستىك ئەگرىتەو ، لە پياوانو ژنانى
 خاوەن ھۆش و ژىر ، ئنجا پىغەمبەرىتى پىغەمبەرى پىگەيشتىبى يا پىى نەگەيشتىبى ،
 ئەگەر پىى گەيشتىبى ، برۆاى پى ھىتابى و كردهوى چاكو نامۆزگارىى مەردومى
 كردهى بۆ پىى راستو خۆراگرتن ، كە ئەمە پزگارى ئەبى لە پۆزى دواىى دا ، يا
 برۆاى پى نەھىتابى ، كە ئەمە پزگارى ناى ، وە ئەگەر پىشى نەگەيشتىبى ، برۆاى
 پىى بە چاكو خراپەو لە يەكيان جىباكتەو بە سروشت ، كە ئەمەش پزگارى ئەبى ،
 يا برۆاى پى ئەبى و لە خراپە خۆى نەگىراپىتەو ، كە ئەمەش پزگارى ناى .

ئنجا تەماشاكەن گەلىك ئەگەر ھەموو كەستىكى خاوەنى ھەموو كردهوى يەكى
 باشو ، راست پەرستو ، خاوەن سەبرى ، وە ھەموو لایەكيان بۆ يەكترىى لەلەو
 نامۆزگارىكى دلسۆزىن ، وە بە ھەموو زبانتىك خەرىكى ئەو بىن ئەگەر يەكتىيان
 لايدا ، لە پىى راست ، بى ھىننەو سەر پى ، ئنجا ئەگەر گەلىك واى ، ئەبى چ
 گەلىكى نمونەى «مثالى» بەرزو بى ھاوتابى لەجىھانا .

ئەگەر نەو ئەتىن ھەرچەند دوان لە ھاوپى كان «اصحاب»ى پىغەمبەر بە يەك
 بگەيشتايە ، دەستيان ئەنايە ناودەستى يەكەو ، وە ئەم سوورەتەيان بەسەرىەكا
 ئەخویندەو ، وە پەيمانىان لەسەر بەجى ھىنانى فەرموودەى ئەم سوورەتە تازە
 نەكردەو ، ئنجا جىانەبوونەو .

سوورەى (همزه) یه

مهككى یه ، ۹ ئایه ته ، ۳۰ ووتیه

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

ئەم سوورەتە وێنەیهکی تایبەتییان نیشان ئەدات ، که لەسەرەتای ئیسلامەتی یەوێ زۆربووه ، که ئەویش وێنەى ناکەسى ، پەستی ، بێنرخه ، که پارهو دارایی بەلاوه هەمووشتیکه ، وه لهگەڵ پاره‌دا هیچ نەنگیک له‌لای نانۆینتی ، هەروەك له‌گەڵ هەژاری‌دا هیچ بەهره‌و جەوهەرێك لای دەرناکەوێ .

ئەم جۆره‌ کەسانه ، بێ‌یان وایه ، که پاره‌ خوایه‌، له‌گەڵ‌بووی ئەتوانی هەموو شتیکی بێ‌بکات ، مردنی بێ‌بگێرتەتەوه‌و سەرنقیشت «قضاء و‌قدر»ی بێ‌ بیاتە دواوه‌، بەنکو پاره‌و دارایی بەلاوه ، گەزیکه ، که ئەبێ هەمووشتیک هەر به‌و بیتیوری، له‌بەر ئەوه‌ هەمیشه‌ به‌کۆکردنه‌وه‌و ژماردنی یه‌وه‌ خەریکه‌ تا زۆر ئەبێ ، که له‌گەڵ زۆر بوو ، ئیتر پله‌ به‌پله‌ خۆی بەلاوه‌ گه‌وره‌ ئەبێ‌و بەرزتەبیتەوه‌ ، وه‌ مه‌ردومی له‌لا بچووک ئەبێ‌و نزم‌تەبیتەوه‌ ، ئنجا هەموو کەستیکی به‌سووک‌و بێ‌نرخ‌ دێته‌ پێش‌چاو ، وه‌ گاتەیان بێ‌تەکات ، به‌دهم ، یا به‌دهست ، یا به‌سەر ، یا به‌چاو ، یا به‌زبان ، که ئەم وێنەیه‌ هەموو پۆژ ، وه‌ له‌ هەموو شوێنیک روونه‌داو دووباره‌ پات ئەبیتەوه‌ ، له‌بەر‌ئەوه‌ی که ئیسلام شتی پەستی نامەردانه‌ی زۆر بێ‌ناخۆشه‌ ، له‌زۆر شوێن قورئان جله‌و‌گیریی ئەکات له‌ گاتەکردن به‌ مه‌ردوم ، به‌لام هیچیان وه‌ك تیره‌ توندو تییژو قورسو گران نی‌یه‌ ، ئەبێ شتیکی بووبی له‌لایه‌ن هاوبه‌ش به‌یداکەرە‌کانه‌وه‌ به‌رانبەر به‌پێغه‌مبه‌رو مسلمانان که‌وا به‌م جۆره‌ ئەدا به‌ ده‌میان‌ا،

سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ (۱) الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ (۲)
 يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ (۳) كَلَّا! لَيُنْبَذَنَّ فِي الْأُخْطَمَةِ (۴) وَمَا
 أَدْرَاكَ مَا الْأُخْطَمَةُ؟ (۵) تَارُ اللَّهُ الْمُوقَدَةَ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِئَةِ (۶) (۷)

سووره‌ی (همزه) به

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

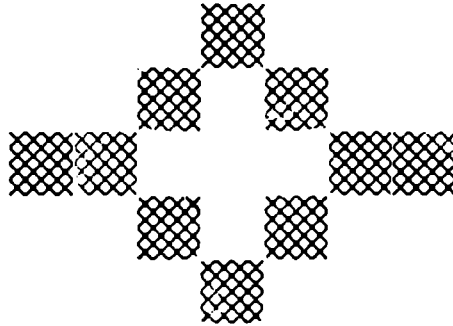
سزاو له‌ناو‌چوون بۆ هه‌موو نه‌نگ‌گرێکی به‌دعۆ (۱) ئه‌وه‌ی که هه‌ر دارایی
 تۆنه‌کاته‌وه‌و ئه‌یژمیری (۲) وانه‌زانی که دارایی‌یه‌که‌ی هه‌ر ئه‌یه‌یلێته‌وه‌ (۳) با وا
 نه‌زانی ، بئ‌گومان فری‌به‌دریته‌ ناو ئاگرێکی تیشکینه‌ره‌وه‌ (۴) تۆ چووزانییت ئه‌و
 ئاگره‌ چی‌یه‌؟ (۵) ئاگرێکی هه‌نگر‌سیترای خوایی‌یه‌ (۶) که دۆ به‌سه‌ر دلانا (۷)

وه هه‌ره‌سه‌یان ئی‌نه‌کات ته‌فه‌رموی (ویل لئ‌ل همزة لمزة) سزاو له‌ناو‌چوون بۆ ئه‌و
 ته‌سه‌نه‌ی که ناوی مه‌ردوم ئه‌به‌ن به‌خراپه ، وه هه‌وول ئه‌ده‌ن بۆ سووک‌کردن و
 ریسوا‌تردنیان به‌ده‌م ، یا به‌ده‌ست ، یا به‌سه‌ر ، یا به‌زبان ، که ئه‌مه‌ش په‌ووشتی
 (انئ‌ی جمع مالا و عدده) ئه‌و‌که‌سه‌یه که هه‌میشه‌ خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی دارایی و
 ژماردنیه‌تی ، واته‌ ئه‌وانه‌ی که ناوی مه‌ردوم ئه‌به‌ن ، که‌سانێکن که ده‌وله‌مه‌ند و
 پاره‌دارن ، وه له‌به‌ر ده‌وله‌ت و دارایی خۆیان ، که‌س به‌هیچ نازانن ، وه گاته‌ به‌م و
 به‌و ئه‌که‌ن ، وه هه‌رگیز له‌ مردن و پۆژی دوا‌یی ناترسن ، چونکه پاره‌ مردنی له‌بیر
 بردوونه‌ته‌وه‌ (یحسب ان ماله اخلده) وانه‌زانی که دارایی‌یه‌که‌ی نایه‌تی بمری ، وه
 هه‌ر ئه‌یه‌یلێته‌وه‌ به‌ئ‌یجگاریی (کلا) با وانه‌زانی (لینبذن فی الخطمة) به‌راستی فری
 ئه‌دریته‌ ناو ئاگرێکی به‌تینی تیشکینه‌ره‌وه‌ (وما ادراك ما الاخطمة) تۆ چووزانییت
 که ئه‌و ئاگره‌ چۆنه‌؟ واته‌ ئه‌مه‌نده‌ به‌تین و ته‌ووژمه‌ هه‌رچێکی تێ‌که‌وت تێکی
 نه‌هاړی ، ئنج‌ا با‌سی ئاگره‌ که نه‌کات ، ته‌فه‌رموی (تارالله الموقدة) ئاگرێکی
 هه‌نگر‌سیترای خوایی‌یه‌ (التي تطلع على الافئدة) که هه‌روژم ئه‌باته‌ سه‌ر دلان ،

إِنهَآ عَلَيهِمْ مُؤَصَّدَةٌ (۸) فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ (۹)

بن گومان نهو ناگره داخراوه لهسهریان (و ده‌رچوونیان نی‌یه) (۸)، (پابه‌ندن)
له‌ناو چند کۆتیکێ پاکشاوا (۹) .

واته جینگای بیروباوه‌پێ بیس و خراپیان نه‌سووتیتنی (انها علیهم مؤصدة) بن گومان
نهو ناگره ده‌وره‌یان نه‌داو ، دایان نه‌گرێ له هه‌موو لایه‌که‌وه به‌ر نه‌گیتکی وا ، که
رێی ده‌رچوونیان نه‌بێ ، له‌گه‌ل نه‌میشه که هه‌موو نه‌به‌سترینه‌وه (في عمد ممددة)
له‌ناو چند کۆتیکێ قورسی درێژی پاکشاوا .

سوورهی (فیل) ه

مهککیه ، ه نایهته ، ۲۰ ووتهیه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

دهمادوم وهرگیراوه که «نبرهه»ی حبهشیی ، سهروکی لهشگری یهمن ،
 دواي نهومی که دهولتهی حبهشه ، یهمنی گرتو دهولتهی فارسی لی دهگرکرد ،
 که نیسه یهکی گهورهی دروستکرد له «صنعا» بۆ نهوی که لهوهولا حجهی لی بگری ،
 وه ویستی «کعبه» بروختنی تا جاریکی تر کهس نهچی بۆ مهککه بۆ حهجرکردن ، به
 خوئی و لهشگریکی زۆر گهورهوه چووه سهر شاری مهککه ، وه بۆ ترسو سام چهند
 فیلیکی پیش لهشکره کهی خوئی خست ، تا هاتنه نزیک مهککه ، لهوی لهشکره کهی
 بلاوبونهوه ، وه همرچی حوشتر و نازالی مهککه بوو هه موویان برد - که دووسد
 سهری - عبدالمطلبی باپیری پیغه مبهری تیابوو ، «نبرهه» پیای نارد بۆ لای
 گهوره کانی مهککه که من بۆ جهنگ نه هاتووم له گهل نهوانا ، به نکو هه بۆ
 پوو خاندنی «کعبه» هاتووم ، وه به تایبهتی عبدالمطلبی دیو و پنی ووت ، نه میش
 ووتی : نیمه ده رهقهتی نهه لهشکره نایهین ، وه جهنگی له گهل ناکهین ، وه عبدالمطلب
 له گهل فرستاده کهی نبره هه دا چوو بۆ لای نبره هه بۆ تکای حوشتره کانی خوئی ،
 عبدالمطلب پیاو یکی زۆر جوان و به سهروسیما بووه ، که نبره هه نهی بیننی زۆر
 حورمهتی نه گرتی ، له پاشا لی نه پرسنی نیشت چی یه ؟ نه میش نهلی دووسد
 حوشترم براوه هاتووم که بده نهوه ، نهویش نهلی تو تکا بۆ حوشتره کانی خوت
 نه کهیت و بۆ کعبه ناکهیت که مایه شانازیتانه ؟ نه میش نهلی : من هه راوه نی
 حوشتره کانی خووم ، به لام کعبه راوه نی خوئی هیه که نه یساریزی ، نبره هه
 حوشتره کانی نه داتهوه ، عبدالمطلب که نه گه ریته وه به دانیشتوانی مهککه نهلی :
 له شار بچنه دهروه بابزانین خوا چی نهکات ، خهلقی مهککه هه موو له ترسانا شار
 به چی دیلن ، وه نه ده نه شاخه کانی مهککه ، له پوژی دوا یی دا به فرمانی خوا دهردی

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ! (۱)

سموورەى (فیل) ه

به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

نایا نه تیدی که پەروەردگاری تو چی کرد به خاوەن فیله کان؟! (۱)

ئاوئە ئەکەوئیتە ناو لەشکرەکەى ئەبەرەهەو ، وە هەرچی لەشیان هەیه بەرە بەرە بەرە دا ئەهەشتی ، وە پارچە پارچە ئەکەوئیتە خوارەو ، لەشکرەکە بەرودوا دەست ئەکات بەگەڕانەو و لى مردن ، تا ئەبەرەهە خۆشى تووش ئەبن ، وە لە «صنعاء» ئەمرى (۱) ، ئنجا بەم سوورەتە ئەم سەرگوروشتەمان بۆ ئەگێرتەو ، تا پێغەمبەر و هەموو مسلمانان تى بگەن ، که خوا لە هەموو کەسێک گەورەتر و بەدەسەلات ترە ، وە ئەتوانى لە شەوپوژێکا هەزاران زۆردار و ستمکار سەرەنگرى بکات ، لەناویان ببات ، ئەفەرموی (الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل) نایا نازانىیت که پەروەردگاری تو چی کرد به خاوەن فیله کان ؟ وەك «ئەبەرەهە» و لەشکرەکەى بن ، واتە بەئى ئەیزانىیت ، چونکە هەرچەندە خۆت بییرت نایەت ، بەلام سەرگوروشتەیهکی زۆر

(۱) لە کتیبى «معجم القرآن» ، نووسراوى عبدالرؤفى مصرى ، چاپى دووهم لە چاپخانەى حجازى ، لەقاهرە ئەلى میژوونوسى رومانى «پروکوپيوس» PROCOPE که لەسالى ۵۰۰م دا لەدايك بوو - ئەلى : یەكەم ئاۆلە که پەیدا بوو لەمصر لە سالى ۵۵۴م دا بوو ، که ئەو حەلە مصر بەدەست دەولەتى رومانەو بوو ، لەسالى ۱۵۶۹ ئەو مىکروبه پيسانە گەشتنە شارى قسطنطينيه ، که هەر ئەو سالەش ئاۆلە بلاو بوو وە لەناو لەشکرى ئەبەرەهەدا .

میژوونوسەکانى عەرەب ئەلین : ئەمە یەكەم ئاۆلەیه که لەعەرەبستان

پەیدا بوو .

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ؟ (۲) وَ أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا
أَبَابِيلَ (۳) تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ (۴) فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ
مَأْكُولٍ (۵)

تایا فر ویتله‌که‌یانی به‌هیچ‌دهرنه‌کرد؟! (۲) وه‌ناردی‌یه‌سهریان باننده‌ی زۆر پۆل پۆل (۳)
تی‌یان‌ته‌گرتن وورده‌ زیخی گلمین (۴) ئنجا وه‌ک کای خوراوی لی‌گردن (۵)

به‌ناوبانگه ، به‌ره‌نتیکی وا که کراوه به‌سه‌ره‌تای می‌زوو ، وه‌ له‌و که‌سانه‌ت
بیستوون که‌ خویان دیویانه (انم یجعل کیدهم فی تضلیل) تایا خوا فر ویتله‌کانیانی
به‌هیچ‌دهرنه‌کرد؟ واته‌ به‌تی‌هموو نه‌زانن که‌ خوا چۆنی له‌ناوبردن ، ئنجا باسی
له‌ناوبردنه‌که‌یان نه‌کات ، نه‌فهرموئ (وارسل علیهم طیرا ابابیل) پۆل پۆل باننده‌ی
زۆری نارده‌ سه‌ریان (ترمیهم بعجارة من سجیل) وورده‌ گلمتکی په‌قی تی‌ته‌گرتن
(فجعلهم کعصف ماکول) تا کردنی به‌ وینه‌ی کای خوراو که‌ کرم و مورانه‌ تی‌ی‌بداتو
ریزه‌ریزه‌ی بکات .

خوای گه‌وره‌ هه‌زاران هه‌زار له‌شکری هه‌یه‌ له‌میشرو می‌شووله‌و گه‌لی
جانه‌وه‌رو باننده‌ی‌تر ، له‌وانه‌ی که‌ به‌چاو بیینرین یا نه‌بیینرین - بۆ نه‌خۆش‌خستن
یا له‌ناوبردنی نه‌وکه‌سانه‌ی که‌ خوا بی‌یه‌وئ ، وه‌ک قورنان نه‌فهرموئ «وما یعلم
جنود ربک الا هو» (۱) المدثر/ ۳۱ . به‌م په‌نگه‌ به‌هۆی باوه‌ می‌کروئیی دهردی‌ک
هه‌ل‌ته‌گرئ له‌شوئینیکه‌وه‌ بۆ شوئینیکه‌تر ، وه‌یا به‌هۆی قاج و قوول و په‌روبالی می‌شو
می‌شووله‌وه ، نه‌یان‌گه‌یه‌نی به‌ شوئینی خوئ ، وه‌ک له‌ نایه‌تیکه‌ی‌ترا نه‌فهرموئ
«وارسلنا علیهم ریعا و جنودا لم تروها» (۲) احزاب/ ۹ .

شیخ محمد عبده «په‌زای خوای لی‌بئ» نه‌فهرموئ : ئەم سووره‌ته‌ نیشانمان
ئهدات که‌ ئەو ئاوتیه‌یه ، په‌یدا بووه‌ به‌هۆی خاک و خۆلتیکه‌وه‌ که‌ که‌وتوو به‌سه‌ر ئەو

(۱) واته‌ ناگای له‌ له‌شکرانی په‌روه‌ردگاری تو‌نی‌یه‌ خوا خوئ نه‌بئ .

(۲) واته‌ ناردمانه‌ سه‌ریان باو له‌شکرێک که‌ تو‌ نه‌ت نه‌بیینی .

لەشكرەدا ، بەھۆى چەند پۆلە بائندەيەكەوہ كە خوا لەگەل بادا ناردوونى ، ھىچ دوورنىيە كە خواى گەورە بەپىي دەستوورو باويك كە دايناوہ لەجىھانا ، باو گىزەئووكە خاك و خۆلى پىيسى مىكرۇباوىى ، بەمىكرۇبى ئاوتەى بردىن بەئاسمانا وە بەھۆى ئەو بائندانەوہ گەيشتبى بەجەستەو ئەندامى ئەو لەشكرە ، ھەروەك ھەمىيشە بەچاو خۆمان نمونەى ئەم جۆرە شتانە ئەپىنين .

لەئاھەنگى ئەم سوورەتەوہ وا دەرئەكەوئى كە خواى گەورە بەتايبەتى ويستوويەتى چاودىرىي كعبەو خانەى خۆى بكات ، وە بى پارىزى ئەدەست زۆردارى ستم كار ، تا بىي بە بەست بۆ مەردوم ، وە بەشويئ ھەلقوتىنى سەرچاوەى پاكى ئاينى ئىسلامو ، دەرکەوتنى دواترىنى پىغەمبەران ، بۆيە وا بە ئاشكرا وە بەبى پەردە ھىزو دەسلەتى خواى گەورە ھاتەر وو ، وە لەشكرىكى نەيتى خۆى ناردە سەر ئەوانەى كە بەناپەوا ، چوونە سەر مەككە بۆ پوو خاندانى ، ئەو كعبەيەى كە باوہ گەورەى پىغەمبەران : ابراھىمى خليل دروستى كرد ، لەگەل اسماعىلى كورپا ، بە فرمانى خوا ، بۆ ئەوہى كە بىي بەمايەى دنيايى و ئاسايشى مەردوم ، ئەگىنا ئەگەر وانىيە بۆچى بەتايبەتى لەو ھەلەدا ئەم بائندانە ئەنيرئ بە مىكرۇبى ئاوتەوہ ، وە بە تايبەتى لەو شوئىنەدا ئەيدا بەسەر ئەو لەشكرەدا ، بەپەنگىكى وا كە ھەموو تووشى ئەو دەرە بىن زۆر بەقورسى و گرانى ، وە بەجۆرىكى وا كە ھەموو ئەنداميان بكەوئە خوارەوہ ، بى ئەوہى يەككى تر لەدانىشتوانى ئەو ناوچەو مەتبەندە تووشى ئەو دەرە بىن .

وا بلاوہ كە پىغەمبەر دواى ئەو پووداوہ ، بە ھەشت مانگ لەدايك بووہ واتە لەكاتى ئەو پووداوہدا پىغەمبەر لەسكى داىكيا بووہ ، وە بە دەستەوہ بووہ كە بەو زووانە رۆزى پووناكى پىر لەخوشىي و خوشبەختىي و فالى پىر لە خىروفەپرى ھەتبى لە دانىشتوانى سەرزەوىي . ئەو پىغەمبەرەى كە باوہ گەورەى پىغەمبەران ھەرزەتى ئىبراھىمى خليل - دواى دروست كردنى كعبە - بەئايەتى :

«ربنا وبعث فيهم رسولا منهم يتلوا عليهم آياتك ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم انك انت العزيز الحكيم» پاراوەتەوہ لەخوا كە پىغەمبەرەىكى خاوەن نامە بنيرئ لەناو

نەوەکانیا که لەدوور بەرى کعبە ئەکەونەوہ •

بەئى خوا بەنزای ئیبراھیم و ئیسماعیل دوای ھەزاران سال ھەزەرەتى مەمدى نارد لەشارى مەککە ، وە لەنەوہى ئیبراھیم و ئیسماعیل ، ئنجا چۆن ئەبى پىغەمبەرىکى وا گەورەو خاوەن پایەوشکۆھ بەم ناووداوەوہ بىت ، ورحمة للعالمین بى - بەم جۆرە پىشوازى بکرى ، که لەشکرىکى بىدینى بىبروای ھاوبەشس پەیداگەر «مشرک» بى بەسەر ئەو شارەى که کعبەى تىايە،وہ دواترىنى پىغەمبەرانى بەو زووانە تىا لەداىک ئەبى؟! وىرانى بکاتو کعبە بروخىنن؟! •

کەواتە ئەم پووداوە ، خۆراىى نەبووہ ، خوا بەم سوورەتە ، منەت ئەنن بەسەر قورەيشا که لەکاتى زەبوونى و بىدەسلەلاتىيانا ، وە لەوختىکا که نەيان توانىيوہ بەرانبەرى لەشکرى ئەبرەهە بگەن ، خوا لەسەرى ھەلدانى و کعبەى بۆ پاراستن ، کەوابوو ئەبوايە ئەوانىش لەسوپاسى ئەم مېھرەبانىيەدا ، ئەمرۆ بروايان بىتايە بە پىغەمبەرەکەى خواو بە تايىنەکەى ، نایا نازانن ئەو خوايەى که دوینى ئەو لەشکرە بەھىزەى لەناوبرد ، ئەمرۆش ئەوانەى که بەرانبەرى پىغەمبەر و تايىنەکەى بویتسن لەناويان ئەبات •

سوورەى (قریش) ۵

مەككىيە ، ۴ ئايەتە ، ۱۷ ووتەيە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بەناوى خواى بەخسندەى مېھرەبان

دواى ئەوەى كە ابراهیمی خلیل بەفەرمانى خوا كعبەى دوستكرد ، وە دەوروپەرى پاك كردهوۋە بۆ خواپەرستان – لەخوا پاراپیەوۋە كە ئەو شوینە بىكات بە شارىكى پىر لەئاسايش و دئىيایی ، وە پۆژىيى خۆى برىژىيى بەسەريانا فەرمووى «رب اجعل هذا بلداً اماناً وارزق اهلها من الثمرات» بقرە/ ۱۲۵ . واتە خوايە ئەم شوینە بىكە بەشارىكى پىر لەئاسايش و دئىيایی ، وە پۆژىيى دانىشتووانى بدە لە مېوھات و ھەموو جۆرە خواردەمەنىيەك .

خوا نزاكەى گىيراكرد ، وە مەككەى پاراست لەھەموو زۆرو ستەمىك ، لەبەر ئەوە خىتلى قورەيش – كە لە مەككە ، دانەنىشتن – دوو پىيى بازارگانى زۆر گىرنگيان كردهوۋە ، يەككىيان لەزستانانا بۆ يەمەن و ئەويتريان لەھاوینانا بۆ شام ، لەم سەفەراندە شتى خۆيان ئەبىرد بۆ ئەو شوینانە ، ئەيان فرۆشت ، لەوسەرييشەوۋە گەلىن شتىيان ئەھتىياىمە بۆ مەككە بە قازانچ ئەيان فرۆشت ، بەم رەنگە بازارگانىيى مەككەيان پارگرتبوو ، لەو ھەلەدا ھەرچەند ھۆزى ەدەب ژيانىيان لەسەر تالان و پىرۆبوو ، وە كەس لەسەر ومانى خۆى دئىيا نەبوو ، بەلام كەس دەستدريژىيى بۆ خىتلى قورەيش نەئەكرد ، چونكە دانىشتووى شارى مەككە ، وە دراوسىيى خانەى خوابوون ، وە حورمەتى كعبە بۆ ئەوان بووبو بەقەلغان و سوپەر ، ئەگەر ئەو نەبوایە ئەوانىش ئەيان ئەتوانى ئەو ھاتووجۆيە بىكەن ، وە ئەبوو ھەركەسە لەمانى خۆى دابنىشتايە تا ئەمرد لەبرسانا ، چونكە وولاتەكەيان وولاتى كشتوكال و پىيشەسازىيى نەبوو ، وە شتى وایان نەبوو كە مەردوم لە دوورەوۋە بۆى بىچن ، وە لەكونى ژوورەوۋە بىيان دۆزنەوۋە شتىيان لى بىكەن ، بەلام لەسايى پىژ «حورمەت»ى كعبەوۋە ، ئەوان بۆ خۆيان ئەھاتنو ئەچوون بەبىتەرس و

سُوْرَةُ الْقَرِيْشِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لَايْلَافِ قَرِيْشٍ (۱) اَيْلَافِهِمْ ، رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ (۲) فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (۳) الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ

سووره‌ی (قريش) ه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

(له‌شکری نه‌بره‌هه‌ی له‌ناوبرد) له‌بهر هوگرمی قوره‌یش (۱) هوگرمی‌یان به‌هاتوچوی زستانان و هاوینانه‌وه (تا لی‌یان تیک‌نه‌چن) (۲) بایه‌رستشی خاوه‌نی ئەم خانە «کعبه» یه بکه‌ن (۳) ئەو خوایه‌ی که له‌برستی‌دا خوارده‌مه‌نی بو ناردن و

بییم ، نه‌خاوزه‌لا دوا‌ی ئەوه‌ی که نه‌بره‌هه‌و له‌شکره‌کەشی نه‌یان‌توانی ده‌ست‌درێژی بکه‌ن بو کعبه ، وه هه‌موو به‌شپرزه‌یی گه‌رانه‌وه‌و قه‌ربوون ، وه ئەم قه‌رکردنه‌ش بو ئەوه بوو که ڕیزی کعبه له‌شوینی خوی ب‌می‌نی ، وه قوره‌یش ئەم هاتوچۆیه‌یان لی‌تیک نه‌چن تا دو‌اترین پیغه‌مبه‌ر - که له‌خێلی قوره‌یشه - دێته‌جیهان ، وه ناگاداری کعبه ئەکات وه‌کو ئەفه‌رموی : له‌شکری نه‌بره‌هه‌مان له‌ناوبرد (لایلاف قريش) له‌بهر هوگرمی قوره‌یش (ایلافهم رحلة الشتاء والصيف) هوگرمی‌یان به‌هاتوچوی زستانان بو‌یه‌مه‌ن و هاوینان بو شام ، واته‌تا ڕیزی کعبه پایه‌داربێ ، وه ئەوان له‌و ڕیزه‌ به‌هره‌مه‌ندن ، وه بتوانن به‌بی‌ترس بێن و بچن و بی‌بژیوی خویان په‌یدا بکه‌ن (فلیعبدوا رب هذا البيت) جا که‌وابوو با له‌سوپاسی ئەم میهره‌بانی‌یه‌دا خاوه‌نی ئەم خانیه‌ - که خوایه - بپه‌رستن (الذی اطعمهم من جوع) ئەو خوایه‌ی که به‌هوی ئەو بازرگانی‌یه‌وه خوارده‌مه‌نی دانی ، وه له‌برستی تیری‌کردن ، واته‌ئەگه‌ر کعبه نه‌بوایه له‌بهر کرینی شوینه‌که‌یان و پاوو‌رووتی ناوخویان ، نه‌بوو

وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ (۴)

له ترس ، دنیای کردن (۴)

هه همیشه رهش و پرووت و برسی بوونایه ، بهلام خوا بهسایى كعبه وه پوژی خوی رشت بهسهریانا (وامنهم من خوف) وه دنیای کردن له ترس و دستدریزی پیساو خرابان ، واته بهسایى خانیه خواوه كهوتنه ناسایش و دنیایی به وه ، به رهنگیتی وا كه بی ترس بههه موو عه بهستانا بگه پین ، وه كاروانیان هاتوچۆ بكات بو شامو بهمهن ، بی ته وهی به كیتك پینگایان بی بگری ، یا دستدریزیان بو بكات ، كهواته با شهرم بكن له خاوه نی نهه كعبه بهی كه نهه میهره بانیه كه وه ره بهی له گهال كر دوون ، وه با هر نهه و پهرستن و هاواری لی بكن ، وه ئیتر نهه و ته تاشراوه بی گیانانه نه پهرستن كه به دهستی خویان دروستی نه كهن ، وه هرچی قازانچ بی نی یانه .

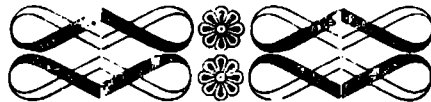

الَّذِينَ هُمْ يُرَوُّوْنَ (۶) وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ (۷)

• ئەوانەى كە رووپامایى ئەكەن (۶) وه یارمەتى مەردوم نادەن (۷) •

هەر بۆ ئەوویە كە پێیان بۆتین نوێژ ئەكەن ، وه كو ئەفەرموتى (الذین هم یراءون) ئەوانەى كە رووپامایى ئەكەن ، وه لەبەرچاوهى مەردوم نوێژ ئەكەن (ویمنعون الماعون) وه هەموو جۆره یارمەتىیەك ئەگێر ئەوه لەمەردوم •

واتە ئەوانەى كە بەدییەن نوێژ ئەكەن ، بەلام هەرچى دلسۆزى بێ نى یانە لەگەڵ هەتیوانو هەزارانا ، وه هەرچى كەلك بێ نى یانە بۆ ئىقەوماوانى كۆمەلەو گەل ، ئەمانە بەدق بڕوایان بە ئاین نى یە ، ئەگینا وهك یارو یاوهرەكانى پێغەمبەر سەروماتى خۆیان بەخت ئەكرد لەرێتى یارمەتییو دەستگرتن و پێشكەوتن و بەرزبوونەوهى یەكترى دا •

سُورَةُ الْكُوْثِرِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنَّا اَعْطٰیْنٰكَ الْكُوْثِرَ (۱)

سووره‌ی (کوثر) ه

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

ئیمه بیمان به‌خشیت شتیکی زور هوره‌و به‌فهر (که پیغه‌مبه‌ریه‌تی‌یه)

سووره‌ی (کوثر) ه

مه‌ککی‌یه ، ۳ نایه‌ته ، ۱۰ ووته‌یه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

پیغه‌مبه‌ر هه‌رچه‌ند کوریکی ببوایه‌و بمردایه ، هوره‌کانی قوره‌یش نه‌یان ووت «محمد» به‌بی‌وه‌جاخ مایه‌وه ، وه هه‌رده‌می بمری ، دوابراو نه‌بی، وه نه‌مه‌یان به نه‌نگیک نه‌زانی بو پیغه‌مبه‌ر ، هه‌روه‌ک هه‌ژاری‌و بی‌ده‌ستی مسلمانه‌کانیشیان به نه‌نگ دانه‌نا ، وه هه‌میسه‌ گالته‌یان پی‌نه‌کردن ، وه نه‌یان‌ووت : نه‌گه‌ر نه‌م دینه‌راست بووایه ، نه‌مانه‌ به‌هیزو ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوون ، وه‌ک هه‌موو باره‌به‌رستیکی نادان که نه‌ه‌موو کاتیکا نه‌مه‌ بیروبو‌اوه‌پیرانه ، مسلمانه‌ هه‌ژاره‌کانیش که تازه مسلمان بوو‌بوون ، هه‌رچه‌ند ته‌نگانه‌یه‌ک رووی‌تی‌نه‌کردن و دریزه‌ی نه‌سه‌ند ، دل ته‌نگ نه‌بوون، وه ناو‌میدی رووی‌تی‌نه‌کردن نجا‌خوا ویستی دل‌خوشی پیغه‌مبه‌رو مسلمانه‌کان بداته‌وه ، وه تی‌یان بگه‌یه‌نی ، نه‌و پیغه‌مبه‌ریه‌تی‌و ئیسلامه‌تی‌یه‌ی که بی‌پروا به‌که‌می نه‌زانی ، شتیکی ئیجگار زوره ، وه هه‌ر پیغه‌مبه‌رو یارانی سه‌ره‌که‌ون ، وه ناویان نه‌مینی به‌ئیجگاری ، وه هه‌ر دوژمنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر بی‌ناو‌نیشان نه‌مینه‌وه‌و دوابراو نه‌بن ، فه‌رموی (انا اعطیناک الکوثر) ئیمه

بێمان بەخشیت شتیکی زۆر گهورهو به فهري ، كه پيغه مبهريه تي و ئيسلامه تي به ، هەرچەند بێ پرواكان ئەمە بەكەم ئەزانن ، بەلام ئیجگار زۆره ، وه سرمايه يه كي ئیجگار گهوره يه بۆ ههردوو جيهان .

چی له پيغه مبهريه تي و په يوه نديي له گه ل خواي مەزن ، گه ورت هه يه ؟ چی له قورئان و دستووري ئيسلام گه ورت هه يه ؟ كه هه رچی به يري ئه وانا پروات ، به خووشي ههردوو جيهان ته گات ، وه هه رچی لي ئی لابات گومراو سه رگهردان نه بي ؟!!!

چی له مە گه ورت هه يه كه ناوي خوا به بي ناوي پيغه مبه ر نه بري ، وه هه رچەند ئه و ناو بيري ئه مي له گه لا ناو بيري ؟!!!

چی له مە گه ورت هه يه ، كه ئەمە ۱۴۰۰ ساله هه موو شه ورپوژيک به هه زاران مليون جار ناوي پيغه مبه ر بيري و سلاواتي لي بدي ، وه شه هادەت له سه ر پيغه مبهريه تي بدي ، وه به هه زاران مليون مه ردوم دواي كه وون ، وه له سه ر ، ري ئی ئه و برۆن نا ئه مرن ؟!

چی ئەمە گه ورت هه يه كه به وۆي ئه و ئاييني ئه و وه ، چاكو خيرو فه رو به ره كه ت بباري به سه ر هه موو ئه ميه ي دا ، ئنجا ئه و ئه ميه ي به ئەمە بزاني و پرواي بي بي ، يا نه يزاني و به لام هه ر به سه ريا برۆي به وۆي ئه وانه ي كه به سه ريانا پزاهو و ئه روۆي ؟!!!

ئەم خيرو به ره كه ته ئه وهنده زۆره ، نه زمان ده ره قه تي دي و نه قه لهم ، له به ر ئه وه خواش ليره دا به بي سنوور ناوي برد ، تا نيشان بدهات كه له برانه ودا ني به .

له دواي ئه و مي كه خوا پيغه مبه ري دنيا كرد به مهي كه ئه وي داو يتي گه ورته ترين به ره و چاكو ميه ره باني به ، وه هه رچی به ره و چاكي تر هه يه له چاو ئه و هه يچ ني به ، ئنجا داواي سو باسي لي ته كات ! له به ر ئه و هه ي كه چاكرين سو باسيش به نده مي و به رستي خوايه به پاكي ، دواي ئه وه ئنجا ده ست گيروي هه ژارانه ،

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ (۲) إِنَّ شَانِثَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (۳)

ئنجا نوژی بکه بۆ پرووردگارت وه قوربانیی بۆسه‌ربیره (۳) بی‌گومان هەر ناحه‌زت
دوابراوه (۳) •

بۆیه فهرمووی (فصل لربك وانحر) هەر نوژی بکه‌یت هەر بۆ خوای بکه ، وه
هەر قوربانیی بکه‌یت هەر بۆ خوای سه‌ربیره ، چونکه هەر ئه‌وه پرووردگارت ،
وهك له سوورهی «انعام» دا فهرمووی «قل ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب
العالمین لاشریک له وبذلک أمرت وأنا اول المسلمین» (۱) •

له دواى مزگینى دان به پیغه‌مبه‌رو داواى سوپاس لیکردنى ، ئنجا گه‌رایه‌وه
سه‌رتوانجی بی‌پرواکان، فهرمووی (ان شانثک هو الابتر) به‌راستی هەر ناحه‌زه‌کانت
دوابراون ، چونکه دواى مردنیان نه‌ ناویکی چاک به‌جی‌دیلتن و نه‌ کرده‌وه‌یه‌کی پاک،
به‌ئکو یا هەر ناویان نه‌ پیچریته‌وه، وه‌یا له‌گه‌ل نه‌فرینییکی ئیجگاریی دا ناونه‌برین •
به‌لام ناوی پیغه‌مبه‌رو یارانى له‌گه‌ل پیاوچاکانى ئومه‌تى هەر پایه‌داره ، وه
هەر پایه‌دار نه‌بی له‌ دئی چاکان و خواپه‌رستانا ، وه هەر ئه‌مه‌شه وه‌جاخ‌پروونی •

به‌راستی خوا راستی فهرموو که ناوی دوژمنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر پیچرایه‌وه و
نه‌ما ، وه ناوی پیغه‌مبه‌رو یارانى دریزبووه‌وه له‌سه‌ر پرووپه‌یه‌ی جیهان له‌گه‌ل به‌رز
بوونه‌وه و په‌رسه‌ندنا ، وه ئه‌م‌رۆ ئیمه‌ ئه‌مه‌ به‌چاوی خویمان نه‌بیینین له‌کاتیکا که
له‌ زه‌مانی پیغه‌مبه‌را ئه‌مه‌ به‌م په‌نگه‌ نه‌بیراوه •

(۱) واته‌ بلای : بی‌گومان نوژیتم و خواپه‌رستیم و ژیانم و مردنم بۆ خوای
په‌رووردگاری جیهانیانه ، هیچ هاوبه‌شیکى نی‌یه ، وه به‌مه‌ فرمانم بی‌دراوه ،
ومن یه‌که‌مینى فرمان‌به‌رانم •

سوورەى (کافرون) ه

مەككىيە ، ۶ ئايەتە ، ۲۹ ووتەيە

بسم الله الرحمن الرحيم

بە ناوی خوای بەخشندەى مېهرە بان

عەرەب نەبەش پەغەمبەرا بىروايان بە خوا بوو ، بەلام بتى زۆرىشان
 داناو بە ھاوبەشى خوا ، لە وینەى پیاوچاگانو پیاوانى گەورەى خۆيانا ، یا لە
 وینەى فریشتەدا ، وه لایان واپوووە كه خوا ژنى له جنۆكه هیناوە ، وه فریشتەى
 لىبوووە ، هەر وهك لایان واپوووە كه ئەم بتانە لەخوایان نزیك ئەخەنەو ، وهك
 تۆرئان لىسان ئەگىرتەتەو ، ئەفەرموی : «ما نعبدهم الا ليقربونا الى الله زلفى»
 وانه ئەم بتانە ناپەرستین بۆ ئەو نەبى كه لەخوامان نزیك بەخەنەو ، وهك بەشى
 زورى مسلمانانى ئەمرو ، كه لەبەردەمى گوپىك یا پىپىك یا جى نزرگەيەكا
 نەوێستن ، وه داوى شتى وایان لى ئەكەن كه لەخوا نەبى لەكەسى تر داواناكرى .

ئەم عەرەبانە لایان واپوووە كه لە سەردىنى ئىبراهىم پەغەمبەرن ، وه ئەوان
 لە خاوەن نامەكان باسترن ، چونكه جوولەكه عوزەيرو گاور عیسا بە كوپى خوا
 ئەزانن ، هەر وهك خۆشان فریشتە بە كچى خوا ئەزانن بۆ ئەى پەرستن ، وه ئەم
 پەرسنەى خۆيان پى باستر بوو ، چونكه فریشتە بەخوا نزیكترە لە عوزەيرو
 عیسا ، بەلام بەراستى ئەمانە هەمووى ھاوبەش بەیداكردن بۆ خوا ، وه لە دىنى
 ئىسلاما ئەمانە هەموویان پى پرواين .

كاتىك كه پەغەمبەر هاتو فەرموى : دىنى من دىنى ابراهىمە ، عەرەبەكان
 ووتیان : تەمەش لەسەردىنى ئىبراهىمىن ، كه واپوو بىروباوەرى تەمە لەبىروباوەرى
 محمەدەو نزیكە ، وه هېچ پىوېست نىيە كه تەمە دەست لە دىنەكەى خۆمان
 هەنگرىين و دزای محمەد بکەوین ، وه زۆر هەولیان دا لەگەل پەغەمبەرا ، كه پىك
 بکەوون ، بەم رەنگە ئەو سجدە ببات بۆ بتەكانى ئەمان ، وه ئەمانىش سجدە بپەن

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (۱) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (۲) وَلَا أَنْتُمْ
عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۳)

سووره‌ی (کافرون) ه

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

بَلَىٰ : ئە‌ی بی‌پروایینه‌ی (۱) من ئە‌وه ناپه‌رستم که ئی‌وه ئە‌ی‌په‌رستن (۲) وه
ئیه‌وش ئە‌وه ناپه‌رستن که من ئە‌ی‌په‌رستم (۳)

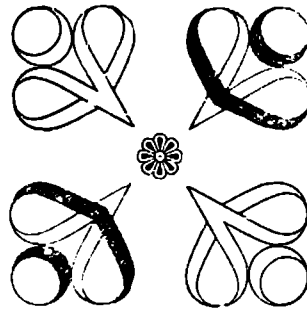
• بو‌ خوای ئە‌و

ئنجای بو‌ ئە‌وه‌ی ئە‌م بی‌پروباوه‌په‌ پرووخینێ ، وه‌ نیشان‌ بدات که ئە‌م جو‌ره
سه‌وداو مامه‌ته‌یه‌ نی‌یه‌ له‌ ئایینی ئیسلاما ، ئە‌م سووره‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه‌ به‌م توندو
تیه‌زی‌یه‌ ، وه‌ به‌م په‌په‌راستی‌یه‌ ، فه‌رمووی (قل یا ایها الکافرون) بلی ئە‌ی
بی‌پروایینه‌ (لا اعبد ماتعبدون) من ئە‌و خوایه‌ ناپه‌رستم که ئی‌وه ئە‌ی‌په‌رستن ،
چونکه‌ ئی‌وه‌ به‌لای خۆتان‌ه‌وه‌ خوایه‌ک ئە‌په‌رستن که تکا‌کهری لا هه‌یه‌ ، یا کو‌پی
هه‌یه‌ ، یا له‌شی‌وه‌ی ئاده‌می‌یه‌‌کا‌ خۆی ئە‌نوینێ ، به‌لام من خوایه‌ک ئە‌په‌رستم که له‌مانه
به‌زووره‌ ، واته‌ نه‌ تکا‌کهری له‌لا هه‌یه‌ ، نه‌ کو‌پی هه‌یه‌ ، نه‌ له‌ وینه‌یه‌کی تایبه‌تی‌دا
خۆی نیشان‌ ئە‌دات (ولا انتم عابدون ما اعبد) وه‌ ئیه‌وش ئە‌و خوایه‌ ناپه‌رستن که
من ئە‌ی‌په‌رستم ، چونکه‌ به‌لاتانه‌وه‌ وایه‌ ئە‌و خوایه‌ی که ئە‌ی‌په‌رستن واسطه‌ی له‌لا
هه‌یه‌ ، وه‌ تا حورمه‌تی واسطه‌ بگرن له‌خو‌اکه‌تان‌ نزیک‌ئە‌که‌ونه‌وه‌ ، به‌لام خوای من
واسطه‌ی له‌لا نی‌یه‌ ، وه‌ هاوارکردن له‌یه‌کی‌کی‌ترو هانا بو‌بردنی ، له‌لای خوای من
بی‌پروایی‌یه‌ ، که‌وابوو ئە‌وه‌ی که ئی‌وه ئە‌ی‌په‌رستن ئە‌و خوایه‌ نی‌یه‌ که من
ئە‌ی‌په‌رستم ، وه‌ ئی‌وه‌ خوا‌په‌رستی‌ی خوا‌که‌ی من ناکه‌ن ، به‌لکو‌ بی‌فه‌رمانیی ئە‌که‌ن

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ (۴) وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَّا أَعْبُدُ (۵)
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ (۶)

وه من نهو خوا په‌رستی‌یه ناکه‌م که ئیوه نه‌یکه‌ن (۴) وه ئیوه‌ش نهو خوا په‌رستی‌یه ناکه‌ن که من نه‌یکه‌م (۵) ئایینی خۆتان بو خۆتان و ئایینی خۆم بو خۆم (۶) .

(ولا انا عابد ما عبدتم) وه من نهو خوا په‌رستی‌یه ناکه‌م که ئیوه نه‌یکه‌ن ، چونکه خوا په‌رستی من هدر بو خواجه ، وه به‌شی که‌سی تری تیا نی‌یه (ولا انتم عابدون ما عبد) وه ئیوه‌ش نهو خوا په‌رستی‌یه ناکه‌ن که من نه‌یکه‌م ، چونکه خوا په‌رستی ئیوه هاو به‌شی له‌گه‌لا تیکه‌له ، واته من و ئیوه نه له‌خوادا یه‌کین ، نه له خوا په‌رستی‌دا (لکم دینکم) ئایینی خۆتان بو خۆتان‌ه‌و په‌یوه‌ستی‌یه به‌منه‌وه نی‌یه ، وه وامه‌زانن که من له‌سەر نهو ئایینه‌م (ولی دین) وه ئایینی منیش بو خۆمه ، وه په‌یوه‌ستی‌یه به‌ئایینی ئیوه‌وه نی‌یه ، وه وامه‌زانن که ئیوه له‌سەر ئایینه‌که‌ی منن ، یا په‌یوه‌ستی‌تان هه‌یه له‌گه‌ل ئایینی منا .

سووره‌ی (نصر) ۵

مه‌ده‌نی‌یه ، ۳ ئایه‌ته ، ۱۶ ووتیه

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

مسلمانان له‌سه‌ره‌تای ئیسلامه‌تی‌یه‌وه زۆرکه‌م ، وه هه‌زارو که‌م‌ده‌ست بوون ، وه بێ‌پرواکان ئیچگار زۆر ، وه ده‌وتسه‌مه‌ندو ده‌ست‌دارو زۆردار بوون ، ئنجا هه‌رچهند تازاری مسلمانه‌کانیان نه‌داو ته‌نگیان بێ‌هه‌ل‌نه‌چنیه‌ن ، مسلمانه‌کان زۆر خه‌فته‌بار نه‌بوون ، بێ‌غه‌مبه‌ریش له‌لایه‌که‌وه ته‌ماشای نه‌کرد ، نه‌وا گه‌له‌که‌ی بپروای بێ‌ناهینه‌ن ، وه هه‌میشه‌ سه‌کانه‌ی به‌درۆ نه‌زانو چاکی بو هه‌ل‌نه‌که‌نن ، وه به‌هه‌موو هه‌یزو ته‌وانایی خۆیان‌ه‌وه هه‌رچی ئه‌م بناغه‌ی بنایه‌ خه‌یرا نه‌وان نه‌یان‌پرووخان ، له‌لایه‌کی‌ترییشه‌وه ، ئه‌م هه‌موو ئازارو ده‌ردی‌سه‌ریی خۆی‌و هاوڕێکانی له‌ولاوه بو‌یستی ، ئنجا هه‌رچهند ئه‌مانه‌ی ئه‌دی ئاهو هه‌ناسه‌ی ساردی هه‌ل‌نه‌کیشا بو نه‌قامی گه‌نه‌که‌ی ، هه‌روه‌ک هه‌ینه‌دی‌جاریش که سه‌غله‌تی‌یان درێژ نه‌بووه‌وه ، ناو‌می‌دی‌ی پووی ته‌نه‌کردن ، وه ناوبه‌ناو به‌بێ‌ ئاره‌زووی خۆیان به‌دلیانا ته‌هات که کوا یارمه‌تی‌ی خوا ؟ وه‌ک هه‌موو بێ‌غه‌مبه‌ره‌کانی‌تر ، که خوا لێ‌یان نه‌گه‌ی‌رێ‌ته‌وه ، نه‌فه‌رموئ «وزلزلوا حتی یقول الرسول والذین آمنو معه منی نصرالله» (۱) بقرة/ ۲۱۰ . ئنجا هه‌رچهند بێ‌غه‌مبه‌ر له‌م ته‌نگانه‌ پزگاری نه‌بوو ، په‌شیمان نه‌بووه‌وه ، له‌و ناو‌می‌دی‌یه‌ی که پووی ته‌نه‌کرد ، وه نه‌یزانی که ئه‌وه گونا‌هه ، به‌لام ئه‌مه‌ به‌نه‌نگ دانانری بو‌ی ، چونکه‌ دیاره‌ که بێ‌غه‌مبه‌ر ئاده‌می‌یه ، وه ئاگای له‌وانه‌ نی‌یه‌ که خوا له‌ودییو په‌رده‌ی نه‌ینه‌ی «غیب»‌یه‌وه بو‌ی‌هه‌نگرتوو ، ئنجا به‌م سووره‌ته‌ خوا فه‌رمانی بپێ‌ته‌دات به‌په‌شیمان‌بوونه‌وه‌وه ، داوای لێ‌بووردن ،

(۱) واته‌ خرا‌نه‌ چرکه‌چرک تا بێ‌غه‌مبه‌رو نه‌وانه‌ی که بپروایان هه‌ینابوو له‌گه‌لیا

نه‌یان‌ووت : که‌ی ئه‌م یارمه‌تی‌ی خوا‌یه‌ نه‌بێ‌ .

سورة النصر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ (۱) وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِیْ دِیْنِ اللّٰهِ
 اَفْوَاجًا (۲) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ، اِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا (۳)

سوورهی (نصر) ه

به ناوی خواوی به خشندهی میهره بان

کاتیک که هات کۆمهکیی خواو کردنه وه (ی دهرگای سهرکهوتن) (۱) وه مهردومت دیی که یۆل یۆلد یتنه ناو نایینی خواوه (۲) نهو حله پهروهردگارت به پاک رابگره بههوی ستایشی یه وه داوای لی بووردنی لی بکه ، چونکه بی گومان نهو زۆر گیراکهری په شیماننی به (۳) .

به لام له گهال مژدهی سهرکهوتن و زال بوونا ، نه فهرموئی (اذا جاء نصر الله والفتح) کاتیک که کۆمهکیی خواو کردنه وهی دهرگای سهرکهوتن و زال بوونتان بۆهات (ورایت الناس یدخلون فی دین الله افواجا) وه مهردومت دیی یۆل یۆل و دهسته دهسته مسلمان بین و بیننه ناو نایینی خواوه ، واته که نه مانهت دیی به چاوی خۆت (فسبح) نجا به پاکوته مییز رابگره پهروهردگارت ، واته بییری وای دهرباره نه کهیت ، که گویا یارمه تی پی پاست و نایینی راست نادات ، وه به نینی خۆی ناباته سر ، وه نه م خوا به پاک رابگرته شت (بحمد ربك) بههوی ستایشی پهروهردگارت هوه بی ، که خواوه نی دهسه لاتیکی وایه کهس به سه ریا زال نایی ، وه دانایه کی وایه که هه موو کاریکی به پیی دهستوورو باویکی تاییه تی به ، نه گهر چند پۆژیک مؤله تی بی پروایان بدات ، نه وه بۆتاقی کردنه وهی بیروباوه ری مسلمانان و خواهن پروایانه ، وه بۆ جیا کردنه وهی پاک و بیسه له یه ک ، نه گینا نه پاداشی چاکان و نیش که ران وون نه کات ، وه نه فروفیلی ناپاکانیش نه باته سر (واستغفره) وه داوای بووردنی لی بکه بۆ خۆت و هاوړیکانت لهو ساردبوونه وهو دوودلی یه ی که ناوبه ناو پوو تی نه کردن (انه کان توابا) چونکه بی گومان نهو خوایه زۆر گیراکهری په شیمان

بوونەوئەیه ، وە پەرورەدگارێکە که پەرورەدەى بەندەگانی خۆى ئەکات بەخەم و خەشەتى پۆزگار ، وە هەرچەند ساردی یەک پووین تەبکات ، گەرم و گورپان ئەکاتەوه ، تا ئەیانگەیهنێ بە پلهی هەرە بەرزى خۆیان ، پێغەمبەرەن و پیاوانى گەورەى خواى داوى هەموو پلەیهک لەم پلە سەختانەى کە ئەى بڕن ، تۆبەیهک ئەکەن لەو شتانەى کە ئەو ماوەیەدا بەدێانا هاتووە .

ئەمە لەلایەک ، لەلایەکی تریشەوئە ئەمە کاتی زال بوون و سەرکەوتنە ، کاتی شانازی و لەخۆبایی بوونە ، ئنجا بەم داواى ئەبوردنە لەم کاتەدا ، ئەیهوئى لووتیان پێنیتەوئە بەرخۆیان ، وە دان بنێن بە درێغ و کۆتاهیی خۆیان ، تا باى نەبن ، وە دەستدرێژى نەکەن بۆ ئەوانەى کە تا دوێنێ دوژمنیان بوون و ئەمرۆ بەزەبوونى کەوتووئەتە ژێردەستیانەوئە .

ئەمە پەرورەدەر تەربى یەى خواى بۆ پێغەمبەرەن ، ئەوئە «یوسف» پێغەمبەر داواى ئەوئەى کە خوا لەبیر دەرى هێناو لە زیندان پزگاری کردو کردى بە وەزیرى دارایی میسر ، وە خەوئەکەى هاتە دى ، وە باوئەو دایک و براکانى هاتن بۆ لای ، وە هەموو بەجارێت کورنوسیان بۆبورد ، وە براکانى ئەى پارانەوئە داواى ئەبوردنیان لیکرد ، ئەو حەلەدا لەجیاتی ئەوئەى کە کەیف خۆش بى ، وە بە هەواى سەرکەوتن و زال بوون لەخۆى باى بى ، کەچى وەک مرقئىکی لەخواترس لەوئەمەدا سوپاسى خواى کرد ، وە ئەى پارایەوئە کە ناگاداریی بیروباوئەرى بکات ، وە بە ئیسلامەتى بى باتەوئە بۆ بارەگای خۆى ، وە لەگەڵ چاگانى بارەگادا حەشرى بکات ، وە فرەمووى «رب قد آتینى من الملك و علمتنى من تاویل الاحادیث ، ناظر السماوات و الارض ، انت ولى فى الدنيا و الاخرة ، توفنى مسلما و العقنى بالصالحين» واتە خواى بەراستى لەخواوەنداریی بەشتەدام ، وە فێرى تەعبیری خەوت کردم ، ئەى دروست کەرى ئاسمانان و زەویى ، تۆیت کارسازى من لەمە جیهان و ئەو جیهانا ، بە مسلمانى بمرێنەوئە بمرگەیهنە بەکاروانى چاکان .

ئەوئە «سلیمان» پێغەمبەر داواى ئەوئەى کە تەختى پاشای «سباء» یان بۆ هێنا ، وە لەبەرئەمە داوان نا ، سوپاسى خواى کردو فرەمووى «هذا من فضل ربي ليبلغنى

أشکر أم أكثر • ومن شکر فانما یشکر لنفسه ، ومن کفر فان ریبی غنی کریم» (۱)
 نهوه هزاره تی محمد اهدوای نهوهی که سیانزه سال لهمهککه بهرده باران کراو
 دهرکرا ، وه شهو لهناو ، کوچی کردو دهر بازبوو ، لهپاشا عیلجاری یان لیکردو
 به دههزار چهک بهدهستهوه ، چوونه سهری لهمدینه ، لهپاشا نهه هموو جهنگه یان
 لهگهل کرد ، وه نهه هموو مسلمانانیهان کوشت ، دوای نهمانه که خوا زالی کردو
 مهککهی گرت ، وه به دههزار کهسهوه چووه ناو شاری مهککه لهترسی خوا سهری
 نایه سهرپشتی وولاخهکهی ، وه سهری بهرزنه کردهوه تا دابهزی ، وه به زمانیش
 سوپاس و ستایشی خوای نهکرد ، وه داوای بووردنی لی نهکرد •

---

(۱) واته نهه لهمیهره بانایی پهروه ردگاری منه تا تاقییم بکاتوه ، نایا سوپاسی
 نهکهه یا ناسوپاسیی نهکهه ، وه ههرکه سیک سوپاسی کرد لهه زیاتر نییه که
 سوپاس نهکات بۆ خۆی ، وه ههرکه سیکیش ناسوپاسی کرد بی گومان
 خوای من بی نیازو گهوره یه •

سوورهی (لهب) ه

مهككى يه ، ه نايه ته ، ۲۷ ووته يه

بسم الله الرحمن الرحيم

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

له سه ره تاي ئيسلامه تى دا ، خوا به نايه تى « وانذر عشيرتک الاقربین » (۱)
 فه رمانى دا به يتغه مبه ر كه له پيش هه موو كه سيكا خز مه كانى خوئ بانگ بكات بو
 بروا هيتان به خواو به يتغه مبه ريه تى خوئ ، يتغه مبه ر « درودى خوای لى بن » چوو ه
 سه ر كئوى « صفا » - كه له ناوه راستى شارى مه ككه دايه - وه هه رچى هوئى قوره يش
 بوو بانگى كردن ، هه موو به ده نكي به وه چوون ، له پاشا يتغه مبه ر پئى فه رموون :
 نه گه ر يتانان بليتم له داوئى ئه م مرده وه له شكريك هه يه به ته مايه له ناكاو بدات
 به سه رتانا ، ناي ا پيم باومر نه كهن ؟ هه موو ووتيان : به لئى ، چونكه تا ئيستا هيج
 درويه كمان لى نه بيستووئيت ، ئنجا يتغه مبه ر پئى ووتن : من يتغه مبه رم نيراووم له
 خواوه بو سه ر ئيوه هه موو ئاده مئى ، ابو له بئى مامى پئى ووت : « تبا لك الهذا
 دعوتنا » واته له ناوچييت ئه وه بو ئه مه ت بانگ كرديين ؟

له ر پوژه وه ابو له ب له هه موو كه س زياتر دوژمنايه تئى يتغه مبه رى ده ست
 پئى كرت ، ته نانه ت دوای يتغه مبه ر نه كهوت له هه ر لايه ك باسى يتغه مبه رئى خوئ
 به ردايه ، خيرا به دروئى نه خسته وه ، وه به شه رمانه نه يووت : دروئه كات ، وه
 هه ميشه دئى به ر دوومى لئى سارد نه كرده وه .

ئنه كه شئى - كه ناوى « ام جميل » ، وه خوشكى ابو سفيان بوو - له ميترده كه ي
 پييسترو خراپتر بوو ، به شه وو به پروژ خه رييكى بوختان و هه لبه ستنى درووده له سه
 بوو به ده م يتغه مبه ره ، وه ماله و مال نه گه راو شتى ناشرينى بو هه ل نه به ست ،
 وه به هه موو هيزو ته وانايى خوئ و ميترده كه يه وه ناگرى فيتنه و فسادو دوژمنايه تئى

(۱) واته هوژه نزىكه كه ت به ترسيته (وه رئى بروايان نيشان به)

سُورَةُ اللَّهَبِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نَبَتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ (۱)

سوورەى (لهب) ه

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

له ناوچێ دوودهستی نه بوله هب وه تياشا چوو (۱)

ههڵ ئهگیرساند ، نهخوازه لا که ماله کهشیان به ته نیشته مالى پێغه مبهروه بوو ، وه به هه موو په نگیک ئازاری پێغه مبهریان ئه دا ، وه ئه م ژن و میترده بوو بوون به نوێ نه ری شه ی تان ، وه دوژمنایه تی پێی راستیان نه کرد ، له بهر ئه وه خوا به م سووره ته ، نه فرینیکى ئیجگاریی دادروو به سرشانی ابوله بو ژنه که یا ، وه تاجیهان جیهان بێ هه ر بغوێریت و بغوێریته وه ، نه ک له بهر ئه وه ی که دوژمنی پێغه مبه ر بوون چونکه پێغه مبه ر گه لیک دوژمنی تری بووه ، به لکو له بهر ئه وه ی که زۆر به توندو تیژیی دوژمنی پێی راست بوون ، تابین به په ند بۆ ئه وانهی که به تاره زووی دلی شه ی تان به ره له ستی ئایینی راست نه ویستن ، فه رمووی (تبت یدا ابی له ب) له ناوچێ دوو ده ستی نه بوله هب ، واته خۆی نه میتنی ، چونکه هه موو نیش و کارو هه لمه تیکی ئاده میی هه ر به ده ستیتی که ده ستی نه ما وه ک خۆی نه میتنی وایه ، له بهر ئه وه له زبانی عه ره بی دا نزا کردن له یه کیک به نه مانی هه ردوو ده ستی ، بریتیی به له نه مانی ئاده می یه که خۆی ، له گه ل ئه مییشه که ئه مه هه ر نزا نی یه ، به لکو زوو به زوو ده رکه وت که فه رمانی خوا یه له سه ر ئه وه ی که نه میتنی ، وه کو ئه فه رمووی (وتب) وه له ناویش چوو ، واته تیا چوونی له مه ولای ئه وه نله بێ گومانه هه روه ک بووبی وایه ، به راستی واش بووه ، له دوای جهنگی «بدر» به چه ند

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (۲) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (۳)
وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (۴) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ (۵)

سوودی پینه‌دا دارایی‌به‌که‌ی و نه‌وی که کردی (له‌دوشمنایه‌تی پیغه‌مبه‌را) (۳)،
له‌مه‌ولا نه‌چیتته ناو ناگری بلیسه‌دار (۴) له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا ، که هه‌لگری داروچاووگه
(بۆ نانه‌وی ناژاوه) (۵) (ئه‌لتیت) گوریستیک له‌پووشی خورما وا له‌گه‌ردنیا (ه)

پۆژتیک به‌ گه‌پۆللی مردار بووه‌وه (ما اغنی عنه ماله وماکسب) قازانجی پینه‌دا ،
نه‌ ئه‌و دارایی‌یه‌ی که بسوی ، وه نه‌ ئه‌و هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ی که نه‌یدا له‌پرتی
دووژمنایه‌تی پیغه‌مبه‌را • ئه‌مه‌ تۆله‌یه‌تی له‌جیهانا ، وه ئی تۆله‌ی له‌پۆژی دواپی‌دا
ئه‌مه‌یه‌ که نه‌قه‌رموئ (سیصلی نارا ذات لهب ، وامراته) له‌مه‌ولا نه‌چیتته ناو ناگری
بلیسه‌دار له‌گه‌ل ژنه‌که‌یا (حمالة الحطب) که هه‌لگری چاووگی ناژاوه‌یه ، واته
دووژمانیکی خاون فیتنه‌و فه‌ساده‌ له‌ناوه‌ندی پیغه‌مبه‌رو مه‌ردوما نا (فی جیدها حبل
من مسد) زه‌ ئه‌لتیت گوریستیک ئه‌ستووری بادراو له‌پووشی خورما ، وا له‌ملیا ، وه
هه‌میشه‌ کۆله‌داری وابه‌شانه‌وه ئه‌یباو ئه‌یه‌تتی بۆ خۆشکردنی ناگری دووژبانی و
ناژاوه‌ نانه‌وه •

واته‌ ئه‌و ژنه‌ له‌مه‌دا که خۆی زۆر سزا ئه‌دات ، وه زۆر له‌خۆی نه‌کات بۆ
دووژبانی و هه‌لگیرساندنێ ناگری نا‌کۆکی و ناژاوه ، ئه‌لتیت که‌ستیکه‌ گوریستیک
زبری ئه‌ستووری بادراوی ناشرینی له‌ملایه‌ به‌ کۆتیک هه‌ژگ و چاووگه‌و دپ‌که‌وه
بۆ ناگرکردنه‌وه ، واته‌ ئه‌و دار هه‌لگری گوریس له‌مله ، چهند دیمه‌نتیکی ناشرینی
هه‌یه ، نه‌خاوه‌لا که ژنیش‌بی ، ئه‌م ژن‌ه‌ش له‌دووژمانی و هه‌لگیرساندنێ ناگری
نا‌کۆکی و ناژاوه‌دا وایه •

به‌م سووره‌ته‌ برایه‌تی دینی ده‌رته‌که‌وی زۆر به‌جوانی ، ته‌ماشاکن ئه‌مه
نرخ‌ی ئه‌بوله‌هه‌بی مامی پیغه‌مبه‌رو ئه‌وه‌ش نرخ‌ی سلمانی فارسی که ناگر به‌رستیک

ئىترانى بوو ، كه پيغەمبەر دەربارەى ئەفەرموئى : «السلمان منا يا اهل بيتى» واتە سەلمان لەئىمەيە ئەى كەس و كارە كانم . ياخۇ بليين ئەمە نرخى ئەبوولەھەب و ئەوئەش نرخى بلالى حەبەشى كه بەندەيەكى رەشى زەپخريده بوو ، ئەويان تا دنيا دنياين مسلمانان لە پۆژھەلاتو پۆژئاوا ، وە شەوو پۆژ بەم سوورەتە ئەفريني ئى ئەكەن ، ئەوئەش بلالى حەبەشى كه پينچ فەرزە لەسەر منارەى عالەمى ئىسلامى يەوہ فاتحەى پۆ ئەنيررى لەگەل پيغەمبەرا .

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ (۱) اللّٰهُ الصَّمَدُ (۲)

سوورهی (اخلاص) ه

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

بَلَّتْ : نهوه ، خوای تاكوته نیا (۱) ، نهو خوایهی جنی نیازو نومیده (۲)

سوورهی (اخلاص) ه

مهککیه ، ۴ نایهته ، ۱۵ ووتهیه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوای بهخشندهی میهره بان

(قل) بَلَّتْ نهی محمد به مهردوم : (هو) خه بهری بهراستی بن گومان نه مهیه که نه فرموی (الله احد) نهو خوایهی که بوونی پیویسته ، تاكوته نیا به له هموو پرویه که وه (الله الصمد) هدر خوایه جنی هیواو نومید ، واته له هموو کاریکا پیویسته هدر هاوار لهو ، وه هدر داوا لهو بگری لهو نیش و کارانهی که به دمست نادمی نین ، وه دهرقهتی ناین ، به لام نهو نیش و کارانهی که دهرقهتی دین ، دروسته داوای یارمهتی تیا بگری لهم ولهو •

لهم دوو نایهتی پیشوهدا ، دووشتی بو خوادانا ، به کام : که خوا تاکو ته نیا به ، وه هیچ هاوبش «شريك» یکی نی به ، دووهم : که هدر خوایه جنی هیواو نومید ، تنجا وهک یه کتیک لیره دا پرسیار بکات بَلَّتْ : به لگت چی به لسهر نهم دوو

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴)

كەسى ئىنەنبووو لەكەس نەبوو (۳) وە كەس ھاوتای ئىنەنبوو (۴) •

قەسەيە ؟ ئەمىش وەرامى يەكەم ئەداتەو نەفرموى (لم يلد) كەسى ئىنەنبوو (ولم يولد) وە لەكەس نەبوو • وە وەرامى دووھەم ئەداتەو نەفرموى (ولم يكن له كفوا احد) وە كەس وێنەى ئىنەنبوو لە خوايەتیی و پەروەردگاریی دا •

ئەم سوورەتە بەم كورتىيە قەسەى ئەو گەلانەى بىردە دواوہ كە لە تالوتەنبايى خوادا بەھەتەداچوون ، وە توانيى ھەموو جۆرە ھاوبەشىيەك بۆ خوا بەتال بىكاتەو ، جارئى لەدواى ئەوہى كە ھەموو جۆرە تالوتەنبايىيەكى بۆ خوا دانا بە ئايەتى «اللہ احد» ئنجا دای بەدەمى ئەوانەى كە واسطە دائەنتين لە ناوہندى خواو بەندەگانا ، فرموى «اللہ الصمد» ، دواى ئەو گەرايەوہ سەر ئەو گەلانەى كە پروايان بەخوا ھەيە ، بەلام بەلایانەوہ وايە كە خوا كۆر يا كچى ھەيە فرموى «لم يلد» •

ھەروا زۆر لە گەلان بەلایانەوہ وايە كە خوا لە خوايەكى تىرى پيش خۆى كەوتۆتەو ، كە پىئى ئەلتين شەيتان ، وە شەيتانيان بەلاوہ ئەزەلبەكى كۆنە ، كە سەرەتای ھەرگىز نەبوو ، وە خوا لەو بوو ، وە ئەم كۆرە لە ھەموو كاریكيا پىچەوانەى باوكى ئيش ئەكات ، وە لە خوايەتیی دا ملەملەى لەگەل ئەكات ، ئنجا ئەم سوورەتە ئەمشى بىردە دواوہ فرموى «ولم يولد» •

دەستەيەكى تر ماوہ كە بەلایانەوہ وايە كە خوا ھاوبەشى ھەيە لەخوايەتیی دا ، وە ھەردوولا وەك يەك وانە ، وەك «مانەویی» كە دان ئەنتين بە پووناكی و تاريكی دا ، وە بە يەكەمیان ئەلتين : خواى چاكەو بەدووھەمیان ئەلتين : خواى خراپە ، وە بەلایانەوہ وايە كە ئەم دوو خوايە وەك يەك وانە لە خوايەتیی دا ، ئنجا دەمىك ئەمیان زال ئەبى بەسەر ئەوياناو دەمىك ئەويان زال ئەبى بەسەر ئەمیان ، ئنجا ئەم سوورەتە ئەمشى بىردە دواوہ كە فرموى «ولم يكن له كفوا احد» •

سُوْرَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ: أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (۲)

سوورهی (فلق) ه

به ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

بَلْتَى: په‌نا نه‌گرم به دروست‌کهری بوونه‌وهر (۱) له زیانی نه‌وی که دروستی

کردووه (۲)

سوورهی (فلق) ه

مه‌کئی‌یه ، ه نایه‌ته ، ۲۳ ووته‌یه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به‌ناوی خوای به‌خشندهی میهره‌بان

ته‌م سووره‌ته‌و سووره‌تی دوا‌یی ، نامۆزگارین له‌لایین خواوه یۆ پیغه‌مبهرو
مسلمانان ، که په‌نا بگرن به‌خوا ، له ههموو ترسو بییمیکی ناشکراو په‌نهان ، وه
پشت ببه‌ستن به‌خوا ، له پاراستیان له ههموو چه‌پاله‌یه‌کی رۆزگار ، فهرمووی
(قل : اعوذ برب الفلق) بَلْتَى: په‌نا نه‌گرم به‌و خوایه‌ی که پهرده‌ی نه‌بوونی له‌ت
کردووه‌و بوونه‌وهری لی‌ده‌ره‌یتناوه (من شر ما خلق) له ههموو شه‌رو تازاریک که
تووشی مه‌ردوم بیی له‌مه‌ر شتی‌که‌وه که خوا دروستی کردووه .

له‌به‌رته‌وه‌ی که زیانی هیندی‌ک له‌و شتانه تیجگار زۆره ، وه پاریزگاری‌یان
زۆر به‌گران لی‌نه‌کری ، هات به‌تایبه‌تی ناوی بردن ، فهرمووی بَلْتَى: په‌نا نه‌گرم

• به‌خوا •

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (۳) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (۴)
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (۵)

وہ لە زیانی تارییکی کاتیک کہدابی (۳) وہ لەزیانی فووکہران بەگری بانداری، وہ لەزیانی حسود کاتیک کہ حسەد بەری (۵)

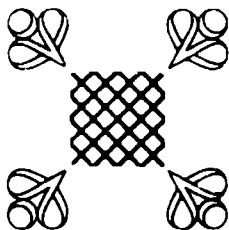
۱ - (ومن شر غاسق اذا وقب) لەزیانی شەو کہ بەتارییکی خۆی دێ بەسەر مەردوما بەرەنگیک کہ پزگار بوون نی یە لێی ، وە ئەبێ بەمایە ترسو بیستیکی ئیجگار گەورە ، چونکە ئەگەر لەپێ و بانایت ئەگونجی پێگا وون کەیت ، یادپەندەیک پێگات پێ بگری ، یا جانەوهریک پیتەو بەدات ، وە ئەگەر لەمانی خۆشتایت ئەگونجی دوژمن هەلی بۆ هەتکەوی بۆ کوشتنت ، یا بردنت ، یا تالان کردنت ، یا گەلی شتی تری وا کہ ئەگونجی هەر بەهۆی تارییکی شەووە تووشت ببی .

۲ - (ومن شر النفاثات في العقد) وە لەزیانی ئەو دوو پرووی دووزمانانەئە ئەمەیشە بە درۆو بوختان خەریکن بەینی باوو کوپ ، یا ژن و مێرد ، یا خزم و خەریش، یا دۆست و برادر تیک ئەدەن و لەیەکیان ئەکەن، ئەلێی ئەو جادووگەرانی ، کہ بەدیمن جادوو ئەکەن لەژن و مێردو گرییان بۆ لێ ئەدەن و فوویان بۆ پیا ئەکەن .

بەراستی بوختان و دووزبانێ شتیکی زۆر خراپە ، وە دوو پرووی دووزبان ، ئەلێی جادووگەرە ، بەدوو قسەئە ناشرین براپەتیی سەدسالە تیک ئەدات ، وە سەر لەهاورپێ ئەشێوینێ ، هیچ کەستیک ناتوانی خۆی پیاڕیزی لەزیانیان ، چونکە بەروویەک ، دێ بۆلای تۆو بەروویەکی تر ، ئەچن بۆلای برادرە کەت ، بەزبانیک لەگەل تۆدا قسە ئەکاو بەزبانیک تر قسە لەگەل ئەوا ئەکات ، وە تۆ نازانیت لە پاش ملەئێ تۆ چی ئەکاتو چی ئەلێ ، لەبەر ئەوە مەردوم پێویستە بەسارمەتی دانی خوای گەورە ، کہ بی پیاڕیزی لەبوختانی بوختان کەران و دوو پرووی و دووزبانێیان .

۳ - (ومن شر حاسد اذا حسد) وە لەزیانی ئەو حسودانەئە کہ حسەد بە مەردوم

ئەبەن ، وە ھەمیشە خەرىيىكى زىيان-پىن-گەياندىن ئانن بە دزى يەوہ ، ئەمانە لەھەموو كەس زىاتر ئىيش ئەكەن بە پەنھانىي ، وە كەن ئەكەن لە يەكيتكا ، كە نائىك يا ناوو شۆرەتتىكى بىي بۆ رووخاندنى ، رازىيى كەردنى ئەم جۆرە كەسانە لە تەواناي كەسا نى يە ، كەوابوو ھىچ چارە يەك نى يە بۆ خۆ پاراستن لە ئازار يان تەنيا پەناگرتن نەبى بە خوا ، كە بيانپار ئىزى لە ئازارى ھەسوودان •

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (۱) مَلِكِ النَّاسِ (۲) إِلَهِ النَّاسِ (۳)

سوورەى (ناس) ه

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرە بان

بلى : پەنا ئەگرم بە پەروردگارى مەردومان (۱)، پادشای ئادەمىيان (۲)، پەرستراوى مەردومان (۳)

سوورەى (ناس) ه

مەككىيە ، ۶ ئايەتە ، ۲۰ ووتەيە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خواى بەخشندەى میهرە بان

لەم سوورەتەدا خوا فەرمانمان پێ ئەدات بە پەناگرتن بە خوا لەزیانیکی تر، کە پەنھان و نادیارە ، چونکە لەنارەزووی دڵ و دەروونەوه هەل ئەقولى، وە هەموو کەس بەشتیکی باشی ئەزانن ، وە ناتوانن خۆی لێ پياریزى بەناسانی ، فەرمووی (قل اعوذ برب الناس) بلى : پەنا ئەگرم بەخواى پەروردگار کە پەروردەى پەندەگانی خۆی ئەکات لەسکی دایکی یەوه تا مردنی ، دەمى بەخۆشیی و دەمى بەناخۆشیی (ملك الناس) ئەو خۆیەى کە پادشای ئادەمىیانە ، وە ئاگای لە کردەوه یانە (اله الناس) پەرستراوى مەردومانە بەرەنگیتی وا کە لەهەموو تەنگانە یەکا هەر ئەو ئەناسن، وە هەر هاوار لەو ئەکەن ، ئنجا لەکاتیگا کە ئادەمىی هیچ جوۆرە پەروردگارو خاوەنو پاشاو پەرستراویکی بەراستی نەبوو تەنیا خوا نەبى ، کەوا بوو با هەر پەنا

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (۴) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ
النَّاسِ (۵) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (۶)

لەزىيانى ۋە سۈسە پەيدا كەرى خۆپەنھان كەرى (۴) ئەۋى كە ۋەسۈسە ئەخاتە دلى
مەردۈمەۋە (۵) لە جنۆكەو لە ئادەمىي (۶) •

بەو بگرى (من شر الوسواس) لەزىيانى ئەوانەى كە قسەى خراب ئەخەنە دلى
مەردۈمەۋە ، كە ئەوانەش رەۋوشتيان واىە (الخناس) خۆشارەۋەو خۆۋون كەرن ،
ۋاتە ئەگەر دووزبانىك ويستى بوختانىك بكات لاي يەككە ، ۋە ئەم يەكە برۋاى
پىنەكرد ، ۋە داىەۋە بەدەميا ، خىرا ئەوكەسە پەشىيمان ئەبىتتەۋەو قسەكەى خۆى
قوت ئەدانەۋە ، ۋە پاشەۋباش ئەگەر پىتەۋە ، ۋەك بى يەۋى خۆى بشار پىتەۋە ، واىە •
ھەر بەم رەنگە ئەگەر ئارەزوو ، يەككى هىنايە سەر كارىكى خراب ، ۋە ئەو
كەسە بەزىرىيى و بىرىكى قول ، لەو كارە وورد بىتتەۋەو سەرەنجامى لىك بەداتەۋە ،
ئەو ئارەزوۋە لەخۆيەۋە ئەچىتتە دواۋەو خۆى ئەشار پىتەۋە •

ئەم سىفەتى «الخناس» ەى بۆ باس كرديين تا تىبگەين كە ئەو بوختانكەرانەى
دووزبانانە ، زۆر ھىچ ۋەسۈس ۋە بىنمىۋە ، ئەگەر مەردۈم تۆزى مەردانە
بەرانبەريان پويستى ، زۆر زوو پەشىيمان ئەبنەۋە ، كەۋابوو ، خۋايە پەنا ئەگرين
بەتۆ لەزىيانى بوختانكەرى دووزبان (الذى يوسوس في صدور الناس) ئەۋەى كە
ۋەسۈسە ئەخاتە دلى مەردۈمەۋە (من الجنة والناس) لە جنۆكەو لە ئادەمىي •

ئەوانەى كە ۋەسۈسە ئەخەنە دلى مەردۈمەۋە دووچۆرن :

يەكەم :- پىيان ئەلەين جنۆكە كە شتىكى وونو ناديارن لەئىمەۋە ، ۋە
نازانين چىين ، بەلام ئەۋەندە ئەزانين كە ناۋبەناۋ ھىندىك بىرى خرابمان بەدلا
دى ، كە ئەمانە لەۋانەۋە ئەزانين •

شىخ محمد عبده ئەفەرمۋى «ھەموو كەسىك شەيتانىكى ھەيە ، كە ئەو
شەيتانە ھىزىكە ئارەزوۋى خرابەى ھەيە ، ۋە بىرى خراب بەدل ۋە دەرونا ئەھىتى •

خو ئم هیزه‌ی دروست کردوو به دوژمن له‌گه‌ل ئاده‌ما ، وه دوری کردۆته‌وه بۆ وه‌چه‌و نه‌وه‌شی ، به‌لام ئاده‌میی به‌ره‌للانه‌کردوو به‌ بۆ ئم هیزه ، به‌بێ چه‌ك و قه‌ئغان ، به‌تكو سێ جوړه چه‌كي داوه‌تی كه به‌رانبه‌ریی ئه‌و هیزه خراپه‌ی بێ‌بكات ، یه‌كه‌م بروا • دووه‌م یادی خوا • سیه‌م په‌ناگرتن به‌خوا ، هه‌رحه‌لیك ئاده‌میی ئم چه‌ك و قه‌ئغانه‌ی به‌كار نه‌هیتنا ئه‌وحه‌له‌ خۆی درێغ‌مه‌ندو گوناها‌به‌ره •

دووه‌م :- مه‌ردومی خراپه ، كه هه‌میشه به‌چاو ئه‌یان‌بیینین ، وه‌خه‌رییگی تێكدانی دئی مه‌ردو،ن له‌یه‌كتریی ، به‌پاستی هاوده‌می خراپ له‌شه‌یتان خراپتره ، هه‌ر هاوده‌می خراپ نی‌یه‌ كه مه‌ردوم له‌خشته ئه‌بات و گوناھی بێ‌ئه‌كات ؟ هه‌ر هاوده‌می خراپ نی‌یه ، كه كاربه‌ده‌ستان تێك‌ئه‌ده‌ن و یاخی‌یان ئه‌كهن ، وه له‌ئاده‌می‌تی ئه‌یان‌شۆنه‌وه ، وه ئه‌یان‌كهن به‌جان‌ه‌وریی دێنده ، وه جیهان‌تێکیان بێ‌پیس ، وه وولات‌تێکیان بێ‌وێران ئه‌كهن ؟ هه‌ر هاوده‌می خراپ نی‌یه‌ كه دئی ژن و می‌ردو باوك و فرزندو خوشك و برا و خزم و خویش و دۆست و براده‌رو ئاشناو رۆشنا له‌یه‌ك ئه‌كهن ؟ به‌م سووره‌ته‌ خوا رێ‌نموونی کردین كه هه‌میشه په‌نا بگرین به‌ خوا له شتی خراپ ، وه دا‌رای یارمه‌تی لی‌بکه‌ین ، هه‌روه‌ك له‌ سووره‌ی «فاتحه» دا بێ‌ی ووتین كه سه‌رچاوه‌ی هه‌موو چا‌كه‌یه‌ك روو‌كردنه‌ خوا‌یه‌و هاوار لی‌كردنیه‌تی •

كه‌وابوو ، خوا‌ی گه‌وره‌و میه‌ره‌بان ، هاواره بۆ ده‌رگا ، هانا‌یه بۆ قاپی تۆ كه‌ خۆمان و مسلمانان بپاریزییت له‌ هه‌موو جوړه زیانیك ، نه‌خوا‌زه‌لا ، زیانی مه‌ردومی دو‌رووی دو‌وزبانی بوختانكهری له‌خوا نه‌ترس ، كه هه‌میشه به‌دزی‌یه‌وه خه‌رییكه دئی مه‌ردوم له‌یه‌ك بكات •

بێغه‌مبه‌ر هه‌رچه‌ند به‌شه‌و چووبیته‌ سه‌ر جیگا بۆ نوستن ، سووره‌ی «قل هو الله» و هه‌ردوو «قل أعوذ» ووی خویندوووه ، وه قووی کردوو به‌ناو هه‌ردوو ده‌ستیا ، وه ده‌ستی هیتاوه به‌سه‌ر سه‌رو ، ده‌م‌و‌چاوو ، هه‌رچی ده‌ستی گه‌یشتیتی ، له‌له‌شی •

به‌ یارمه‌تی خوا ئه‌م‌جاره‌ش تفسیری جزمی «عم» هه‌م نووسی و ته‌واوو‌م‌کرد له‌ شه‌وی پینچ‌شه‌مه‌ ۱۸ ی مانگی په‌مه‌زان ، سانی ۱۳۷۶هـ ، به‌رێكه‌وتی ۹۵۷/۴/۱۸م له‌ شاری مووسل كه له‌وكاته‌دا قازی یه‌كه‌م بووم له‌وی •

ناوه‌رۆکی جزمی « عم »

سوورهی « نباء »	۴
باسی حه‌وته‌وانهی گه‌رۆک	۹
مه‌به‌س له‌فره‌کردن به‌که‌ره‌نادا	۱۱
سوورهی « نازعات »	۱۶
فه‌لسه‌فه‌ی سویندخواردنی خوا به‌هیندی‌شت	۱۶
هه‌ر یاخی‌یه‌ک په‌یدابینی له‌ناو گه‌لیکا به‌هۆی ناپاکییی و بره‌ویی گه‌له‌که‌وه‌یه	۲۰
سوورهی « عبس »	۲۶
سه‌رزه‌نشتی‌خوا بۆ پێغه‌مبه‌ر له‌سه‌ر کوێرێک	۲۶
سوورهی « تکویر »	۳۴
به‌ربوونی ناگر له‌ده‌ریاکان	۳۵
باسی کچ زینده‌به‌چال‌کردن	۳۶
ده‌ره‌پینی قورشان له‌سه‌ره‌تای ئیسلامه‌تی‌یه‌وه که قورشان نامۆزگاره بۆ هه‌موو جیهانیان .	۴۱
سوورهی « انفطار »	۴۳
سوورهی « مطفین »	۴۸
باسی ترازوبازی	۴۸
باسی دل‌په‌ش‌بوون و کووژانه‌وه‌ی چرای ده‌روون	۵۲
باسی ویستان له‌سه‌ر رێگا و قسه‌کردن له‌په‌یواران	۵۷
که شه‌رم له‌ناو گه‌لیکا نه‌ماو چاک‌وخراب وه‌که‌یه‌ک ویستانه‌وه ، نه‌وه سه‌ره‌تای له‌ناو‌چوونی ئه‌وه‌که‌له‌یه .	۵۷
سوورهی « انشقاق »	۵۹
مه‌به‌س له‌نامه‌وه‌رگرتن به‌ده‌ستی‌راست یا به‌ده‌ستی‌چپ یا له‌پشته‌وه	۶۱
فه‌لسه‌فه‌ی سویندخواردن به‌ به‌یان و به‌شه‌وو به‌مانگی سیانزه‌و چواره‌وه	۶۳
پانزه .	
سوورهی « بروج »	۶۶
باسی دوانزه‌ برجه‌ی ئاسمان	۶۶

داستانی گاوره كانی «نجران» كه به ناگر سووتیتیران	۶۸
باسیگی فیرءونی میسر و موسا پیغه مبه	۷۱
باسیگی گه لی شمود و صالح پیغه مبه	۷۱
باسیگی له وحی محفوظ	۷۲
سوورهی « طارق »	۷۴
فلسه فیهی سویند به نه ستیره	۷۴
باسیگی دووریی نه ستیره ی « گه لایژ » و « نه سری واقع » و « سماکی رامح » و « عیوق » و « سماکی اعزل » .	۷۵
باسیگی گیان له سه به رانی تزوییی و گه راو گه رادان و کیسۆلکه و هۆرمۆن و متور به بوون له ناوه ندی پیاووژنا .	۷۶
سوورهی « اعلی »	۸۳
باسی چهند ده ستور یگی بالنده و په پوولو و هه ننگ و جالجالۆکه	۸۴
باسی معجزه یه کی پیغه مبه که هه ر سرووشتیگی بۆ هاتی بۆ چارنك هاتۆته به ری و له بییری نه چۆته وه .	۸۶
سوورهی « غاشیه »	۹۰
غزا هیندیگی بۆ باراستنی سه رومال و ناموسی مسلمانان و هیندیگیشی بۆ هه لگرتنی کۆسپ و گری بووه له پئی مه ردومانا بۆ مسلمان بوون .	۹۵
سوورهی « فجر »	۹۷
باسیگی گه لی عاد	۹۹
باسیگی گه لی شمود	۹۹
باسیگی فیرءون	۱۰۰
زۆرو سته م و خود سه ریی که زۆر بوو ، وه سه ره مستی نه سا ، چرای زییره کیی و بلیمه تی به ره به ره نه کووژیته وه	۱۰۰
سوورهی « بلد »	۱۰۸
ئاده میی دروست کراوه بۆ هه ول و ته قه لا	۱۰۹
هان هانه دان له سه ر ئازادیی و ده ست گیرۆیی	۱۱۳
سوورهی « شمس »	۱۱۶
فلسه فیهی سویند به پۆژو مانگ و شه وو پۆژو ئاسمان و زه ویی	۱۱۶

باسیکی گه‌لی شمود	۱۱۹
سووره‌ی « لیل »	۱۲۲
په‌یدا بوونی نیرومی	۱۲۲
پئی‌ی چاکه له پئی‌ی خراپه ئاسانتره	۱۲۴
سووره‌ی « ضحی »	۱۲۹
به‌رانی سرووش له پیغه‌مبه‌ر بۆ ماوه‌ی دووسال	۱۲۹
مزگینی‌دانی خوا له به‌ره‌به‌یانی ئیسلامه‌تی‌یه‌وه به‌سه‌رکه‌وتنی پیغه‌مبه‌رو به‌پایان‌گه‌یاندنی دینه‌که‌ی	۱۳۰
سه‌رگه‌ردانی پیغه‌مبه‌ر له پیش پیغه‌مبه‌ریتی‌دا	۱۳۲
باسیکی هه‌تیو	۱۳۳
سووره‌ی « انشراح »	۱۳۵
له‌گه‌ل ته‌نگانه‌دا ئاسانی‌یه	۱۳۷
سووره‌ی « تین »	۱۴۰
سووره‌ی « علق »	۱۴۵
چۆل‌په‌رستی پیغه‌مبه‌ر له‌غاری «حراء» له‌پیش پیغه‌مبه‌ریتی‌دا	۱۴۵
هاتنه‌خواره‌وه‌ی سرووش بۆ پیغه‌مبه‌ر یه‌که‌مجار	۱۴۵
باسیکی نووسین و قه‌له‌م	۱۴۸
دارایی که زۆربوو مه‌ردوم یاخی‌نه‌کات	۱۴۹
سووره‌ی « قدر »	۱۵۳
شه‌وی قه‌در کامه‌یه	۱۵۳
سووره‌ی « بینه »	۱۵۷
باسیکی کۆمه‌لی ئاده‌می له‌پیش پیغه‌مبه‌را	۱۵۷
ده‌مقالی‌یه‌ک له‌گه‌ل گاوورو جووله‌که له‌بابه‌ت پیغه‌مبه‌ریتی پیغه‌مبه‌روه	۱۶۰
سووره‌ی « زلزله »	۱۶۴
باسی پیری ناگرینی « فیزیۆف » له‌ایتالیا	۱۶۵
چاکه‌ی هه‌یج که‌سێک له‌روژی دوا‌ی‌دا وون‌نایێ با مسلمانیش نه‌بین	۱۶۶

سوورهی « عادیات »	۱۶۸
باسیکی سوارییی و وهرزش	۱۶۹
سوورهی « قارعه »	۱۷۱
بسی ترازوی پوژی دوایی و کیشانی چاکه و خراپه	۱۷۳
سوورهی « تکاثر »	۱۷۴
سوورهی « عصر »	۱۷۷
نرخ کات	۱۷۷
سوورهی « همزه »	۱۸۱
باسیکی پاره پهرست	۱۸۱
سوورهی « فییل »	۱۸۴
داستانی « ئه بره هه » و لهشکره کئی که به دهردی ئاوله لهشیان داوه شا	۱۸۴
میژوونوسی رومانی « پرۆکۆپیوس » که له ۵۰۰مدا له دایک بسوه ، ئهلئ له سالی ۹۶۹م دهردی ئاوله له لهشکری ئه بره هه دا بلا بووه .	۱۸۵
سوورهی « قوره یش »	۱۸۹
بسی بازرگانی قوره یش	۱۸۹
سوورهی « ماعون »	۱۹۲
سوورهی « کهوئهر »	۱۹۶
بسی گه وره یی پیغه مبه ر	۱۹۷
سوورهی « کافرون »	۱۹۹
سوورهی « نصر »	۲۰۲
پهروه رده کردنی پیغه مبه ران له لایه ن خواوه	۲۰۴
سوورهی « لهب »	۲۰۶
سوورهی « اخلاص »	۲۱۰
سوورهی « فلق »	۲۱۲
بسی دوو پرووی دووزبان	۲۱۳
سوورهی « ناس »	۲۱۵

ستوونی چهوتو راست

داست	چهوت	د	ل
بچکۆله ن	بکۆله ن	٩	١٠
مانگیتک	مانگخک	٢٠	١٧
پیش	پیشی	٢١	١٧
ئاپا که بووین	که بووین	٧	١٨
ئیسقانی	ئسقانی	٢٢	١٨
الأعلی	الا علی	٢	٢٠
الطامة	الطاقة	١٣	٢٣
بیرتیکی	بیرتیکی	١٦	٢٨
یتواری	یواری	٢٤	٣٦
بییس	بییسی	٦	٣٧
سروش	سروش	٢٢	٤٠
راسته که دا	راسته کدا	٨	٤١
کاتیک	کاتفک	٢	٤٢
وان علیکم	وان علیکم	٢	٤٥
(فی ای صوره)	(فی صوره)	٧	٤٥
چونکه	چوونکه	١٠	٤٩
(بل ران علی قلوبهم)	(بل ان قلوبهم)	١٢	٥٢
خوی	خی	١٨	٥٩
له مانه دا	له مانادا	١٥	٦٠
خریج	خریج	١	٩١
لاتسمع	تسمع	١	٩٢
یومند	یومنن	١٣	٩٢
«ئمود، ی ئوممه تی «صالح»	(ئمود، ی ئوممه تی «صالح)	٢١	٩٩

باری	باری	۱۶	۱۰۱
جما	جما	۱۱	۱۵۰
(ولسانا)	(ولسانا)	۸	۱۱۲
پیش‌خستنی	پیش‌خستن	۱۷	۱۱۲
که‌ه‌وره‌و	که‌ه‌ورو	۳	۱۱۷
چ‌زیا‌تیک	چ‌زیا‌تیک	۷	۱۱۹
سووره‌تە‌دا	سووره‌تە‌دا	۹	۱۱۹
«جنوب»‌وه‌وه	«جنوب»‌وه‌وه	۱۱	۱۳۱
«شمال»‌وه‌وه	«شمال»‌وه‌وه	۱۱	۱۳۱
حە‌لیتک	حالی‌تک	۴	۱۳۷
«قدس»	(قدس)	۱۱	۱۴۰
تە‌ماشای‌نە‌کات	تە‌ماشائە‌کات	۱۴	۱۶۸
قورسی	قورس	۱۳	۱۷۱
بە‌زیر‌ بۆ‌هیندی‌ک‌و‌ نە‌گونجی	بە‌زیر‌ که‌ نە‌گونجی	۱۵	۱۷۷

ناوی تالیفه‌کانی شیخ محمدی خال

چاپ‌کراوه‌کانی

- ١ - فه‌ره‌نگی خال له‌سی به‌رگا . به‌کوردیی
- ٢ - په‌ندی پیتشینان ، چاپی یه‌که‌مو دووه‌م .
- ٣ - ژبانی بیتوشی به‌عه‌ره‌بی .
- ٤ - ژبانی شیخ معروفی نۆده‌می به‌رزنجی به‌عه‌ره‌بی .
- ٥ - ژبانی مفتی زه‌هاویی به‌کوردیی .
- ٦ - مه‌لوود نامه‌ی نه‌ونه‌سه‌ر ، یا تاریخی پیتغه‌مبه‌ر به‌کوردیی ، چاپی یه‌که‌مو دووه‌م .
- ٧ - ته‌فسیری خال به‌کوردیی ، جزمی یه‌که‌مو دووه‌م و سیهه‌م .
- ٨ - ته‌فسیریکی سووره‌ی «فاتحه» به‌دوورو درێژی وه‌ به‌کوردیی .
- ٩ - تاریخ الامارة الافراسیاییه ، أو حلقة مفقودة من تاریخ البصرة ، به‌عه‌ره‌بی ، له‌چاپ‌کراوه‌کانی مجمعی علمی عراقي یه .
- ١٠ - المُنشآت السماعیة به‌عه‌ره‌بی ، له‌چاپ‌کراوه‌کانی مجمعی علمی عراقي .
- ١١ - فه‌له‌سه‌فه‌ی نایینی ئیسلام به‌کوردیی، چاپی سلیمانی له‌سائی ١٩٣٨م - ١٣٥٧هـ .
- ١٢ - ته‌فسیری جزمی «عم» به‌کورتی وه‌ به‌کوردیی ، چاپی سلیمانی له‌سائی ١٩٣٥م - ١٣٥٤ .
- ١٣ - ژبانی ملا محمدی خاکی له‌گه‌ل راقه‌ی چه‌کامه‌ی نووری به‌کوردیی .
- ١٤ - باباطهری هه‌مه‌دانی به‌کوردی .
- ١٥ - ژبانی سید جمال‌الدینی ئه‌ففانی به‌کوردیی .
- ١٦ - پیتشگرو پاش‌گر .
- ١٧ - مخطوطات مکتبه‌ انشیخ محمد الغال به‌عه‌ره‌بی .

(چاپ‌نه‌کراوه‌کان)

- ١ - جزمی «تبارک» و «قد سمع الله» و «الذاریات» .
- ٢ - کۆمه‌ته‌ ووتاریک که‌ ناوبراوه‌ به‌ «نائه‌ی ده‌روون» له‌چوار به‌رگا ، سیانیان به‌ کوردیی و چواره‌می به‌عه‌ره‌بی ، له‌سه‌ر باس «موضوع»ی نایینی و میژویی و کۆمه‌لایه‌تی .
- ٣ - کۆمه‌ته‌ دوان «خطبه‌»ی سه‌ر دوانگه‌ی جمعه ، به‌کوردیی و به‌عه‌ره‌بی .
- ٤ - ده‌ستووری زبانی کوردیی به‌ «صرف» و «نه‌حو» وه‌ به‌کوردیی .
- ٥ - کۆمه‌ته‌ په‌راویژیک به‌عه‌ره‌بی به‌سه‌ر په‌راویژی ملا عبدالرحمنی پیتنجوینی به‌ سه‌ر گلبوی بره‌انه‌وه‌ له‌علمی منطقا .
- ٦ - کۆمه‌ته‌ په‌راویژیک به‌عه‌ره‌بی به‌سه‌ر په‌راویژی ملا عبدالرحمنی پیتنجوینی به‌ سه‌ر گلبوی ئادابه‌وه .
- ٧ - کۆمه‌ته‌ په‌راویژیک به‌عه‌ره‌بی به‌سه‌ر سید عبدالله‌ی صرفی یه‌وه له‌علمی صرفدا .
- ٨ - کۆمه‌ته‌ په‌راویژیک به‌عه‌ره‌بی به‌سه‌ر «سعده‌الله»ی پچووک له‌علمی نحودا .

لەم تەفسیرەدا

هەموو لاپەرەییەك چەندەى قورئان بەربكەوئى ، ئەوەندە لە سەرى لاپەرەكەووە نوسراوہ ، ئنجا خەتیک كیتشراوہ ، وە وەرگیتراو «تەرجمە» كەى لەژێرا نوسراوہ ، دواى ئەوہ خەتییكى تر كیتشراوہ و تەفسیرەكەى نوسراوہ .

هەموو ئایەتیک سەرەتایەكى واى بۆ نوسراوہ كە مەبەس لە ئایەتەكە روون بكاتەوہ ، بەجۆریكى وا كە هەموو خوێندەوارێك تى بگات كەچى ئەفەرموئى ، وە پەيوەستییى چى یە لەگەل ئایەتى پیتشوودا .

لەهەمووى جوانتر ئەوہ یە كە تەفسیرەكە لەگەل قورئانەكەدا جۆش دراوہ ، هەرۆك تەفسیرەكە خۆى لەگەل خۆیا جۆش دراوہ ، لەگەل ئەمیشە كە بەكوردی یەكى پەتى رەوانى وا نوسراوہ كە هەموو كەسێك تى بگات .

جا كە واپوو ئەى كوردی مەرد تەفسیری قورئانە بیروژەكەت بەووردیى بخوینیتەوہ و دئى بۆ بکەرەوہ ، وە تا تەفسیری ئەم جزمە ئەخوینیتەوہ - خوا یاربى - جزمییكى ترت بۆ لەچاپ ئەدرى ، وە جزم بە جزم پیتشكەشت ئەكرى .

نرخى دیناریكە

لەكتیبخانەى نیشتمانى لەبەغدا ژمارە ۱۴۷۵ى سائى ۱۹۷۹ى دراوہ تى

دەست پى كوردنى چاپ ۱۹۷۹/۶/۲
كۆتایی پى هیئاننى چاپ ۱۹۷۹/۹/۳۰
۴۰۰۰ هەزار دانە لەم كتیپە چاپكراوہ

لە پەڕۆو بەرپیتى چاپخانەى زانكۆى سلیمانى چاپكراوہ